

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJILJNICA

GS

33 136

030007559

C08155.0

33136,

P O T

v nebeško domačijo.

Mašne, obhajilne in druge
navadne molitve
za pobožne kristjane.

Po dvajsetem nemškem natisu
četrti slovenski natis
priredil in pomnožil

P. Hrisogon Majar.

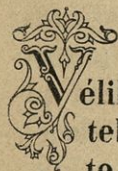
*Z dovoljenjem visokočastitega ljubljanskega
škofijstva.*

V Ljubljani 1886.

Založil in prodaja JANEZ GIONTINI,
bukvar v Ljubljani.

IN=030007559

Pri začetku molitve.

Véliki večni Bog in oče! k tebi pozvdignem svoje serce, te častiti in tvoje božje, naj vikši veličastvo v ponižnosti in priprosti ljubezni moliti. Moliti hočem v presvetem imenu Jezusovem, z ravno tistem namenom in z ravno tisto pobožnostjo, s katero je Jezus, tvoj božji Sin, na zemlji molil; ker pa brez tvoje pomoči tega storiti ne morem, te prosim pred vsem tvojega svetega duha.

O sveti duh, ti duh pobožnosti, pridi dolu na mene, in napolni moje serce s svetem strahom in z ljubeznijo, da Bogú dopadljivo molim.

Sveti angel varih, ti od Bogá meni dani varih moje duše, odverni od mene vse razmišljenje in grešne misli, da s čistem srcem molim.

O vsi sveti angeli in zveličani duhovi, ki ste v neprenehnem češčenju pred božjem sedežem in pred presvetem zakramentom zbra- ni, in tudi ti, kraljica angelov, sveta Marija, pomagajte mi hvaliti in častiti trojediniga Boga, go- spoda nebes in zemlje.

O dobrotljivi in usmiljeni Bog, usliši mojo molitev, usmili se vseh ljudi, ki zdaj molijo in v vsi sili k tebi upijejo! Usmili se vseh bolnikov in dodeli jim, kateri bodo danes umerli, srečno smert, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Jutranja molitev.

O Bog, moj Bog! — K tebi se zbudim, k tebi se zbudi moja duša in te hoče častiti vekomaj.

Pred tvojem božjem veličastvom padem v duhu na kolena in molim tvoje božje bitje. Zahvalim se ti iz serca, da si mi dal ta dan, naj ga obračam v svoje večno zveličanje.

Tvoja stvar sem, ktero si le v svojo službo ustvaril in doslej po očetovo ohranil, in ktero je tvoj edinorojeni sin Jezus Kristus odrešil s svojo kervjo. Zato sem tudi dolžan, tebi, svojemu Bogu in očetu, in Jezusu Kristusu, svojemu gospodu in zveličarju, vedno in do konca svojega življenja z vso gorečnostjo služiti in vse svoje moči obračati k hvaležnosti in k poveličanju tvojega imena.

O moj Bog, daj, da te od te ure vselej čez vse ljubim. Naj mi bo ta dan začetek življenja, ki me tvoje večne, nezapopadljive ljubezni vrednega stori! O da bi te nikoli več ne razžalil!

Oh oče vsega usmiljenja in vse tolažbe! usliši moje goreče želje in spolni jih v meni, da danes in vselej le to storim, kar tebi dopade.

O Jezus, moj zveličar, po katerem smem upati, uslišanemu biti, da bo uslišana moja molitev! ne zaverzi me grešnika. Nič več nočem grešiti.

Po tebi zdihujem k očetu: „Bog, ne zapusti me! Daj mi ljubezen do tebe in do bližnjega, naj serčnišo, naj popolnišo ljubezen; ljubezen, ktera se v dobrih djanji iskazuje. Daj mi gorečnost in pobožnost, da občutim zveličanje, ktero se po pobožnem, tebi udanem

življenju tudi že tukaj na zemlji občutiti dá! **O** moj zveličar! s terdnem zaupanjem te prosim; saj si me ti sam učil, v tvojem imenu zaupljivo prositi; to, o moj Jezus! bodi tudi vedno moje prizadevanje“.

O vsegamogočni, vsegavsmiljeni Bog in oče, dodéli mi, česar te prosim, po Jezusu Kristusu, svojem sinu, gospodu našem!

Bog, poznaš moje serce in veš, da močno želi, tako pred tabo živeti, da bi se večno veselilo, da sem doživel ta dan.

Šliši, moj Bog in oče! sklepe moje duše, in dodeli mi svojo milost zato. Kar bom danes in vse dni svojega življenja mislil, govoril in delal, bodi vse v tvojo čast; vse moje življenje bodi tebi, moj Bog, posvečeno.

Vem, da tebi, moj Bog in oče, brez ponižnosti, pokornosti in vere nihče ne dopade, terej se

ponižam iz dna svojega serca pred tabo, in ker je stanovitnost v veri s ponižno prošnjo pridobljen dar božji, te prosim pred vsem stano-
vitnosti v pravi veri, in milosti, ti vselej zvesto služiti.

Verujem v tebe, oče nebeški, verujem v Jezusa, tvojega sina, svojega odrešenika, verujem v svetega duha; verujem vse, kar je Jezus Kristus učil, in kar sveta cerkev v njegovem imenu uči. Deleč od mene bodi vsa nevera; nikakeršna pomota ne pridi v mojo dušo; prizadevati si hočem, svojo voljo skleniti z naj svetejšo voljo svojega zveličarja.

Daj mi, o Bog, milost, danes in vselej po tvojem presvetem dopadajenju živeti. Obari me vsake nespameti, uči me prave modrosti; obari me vsacega greha. Če se mi dobro godi, ne pripusti mi prevzeti se, daj mi hvaležno spoznati, da pravi

blager le od tebe pride, da te bolj in bolj ljubim. Obari moje oči, da se nikoli grehu ne odprejo, zatisni mi jih, če mi jih hoče ničernost greha oslepiti. Daj mi, ljubi oče, še vsega družega, česar potrebujem. Daj mi tudi poterpežljivost v terpljenju tega dneva. Vém, da ima vsak dan svoje nádloge; pripravljam se, vse s poterpežljivostjo, krotkostjo, ponižnostjo in udanostjo terpeti, da tudi v terpljenji tebi, moj Bog, služiti morem.

Bog vseh ljudi, ti v Jezusu Kristusu razodeta ljubezen, prosim te tudi za vse ljudi, za svoje prijatelje in sovražnike, posebno za tiste, ki so mi od tebe izročeni.

Presveta devica, mati mojega zveličarja, vsi ljubi svetniki v nebesih, sveti angel varih, priporočam se vaši ljubezni; prosite za mene.

Grem zdaj izpolnovat voljo svojega Boga. Za čast božjo in za svojo lastno in svojega bližnjega časno in večno srečo si hočem prizadevati, da enkrat po svoji smerti k Bogu, svojemu vsegadobrotnemu nebeškemu očetu, pridem, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Večerna molitev.

S tvojo hvalo in s tvojim čiščenjem, moj Bog, sem ta dan začel, in hvaležno ga hočem tudi skleniti. Moja prva in poslednja misel si ti, moj Bog in oče, ki v nebesih kraljuješ! Zahvalim se ti, da si mi zopet danes storil tolikanj dobrega. Zahvalim se ti za ljubezen, usmiljenost, prizanesljivost in milost, katero si mi izkazal.

Roko položim zdaj na svoje serce in prašam se: Kako sem

se danes obnašal? Ali sem storil vse, kar je bilo v moji moči? Ali sem spolnil svoje obljube in sklepe? Ali sem bil pobožen in bogaboječ? Ali sem storil toliko dobrega, kar mi je bilo storiti mogoče? Ali nisem nikoger razžalil? Ali sem svoje strasti zatéral? — Usmiljeni Bog! zelo osramotenega se čutim, ker, natanko izpraševaje se, najdem, da sem marisikaj dobrega opustil, in da sem se tudi v svojih dolžnostih do svojega bližnjega pregrešil. Ti pa si se zopet usmiljenega očeta do mene pokazal. Jaz nehvaležnik si ne vém drugači svetovati, kakor tvoje usmiljenosti prositi; prizanesi mi, slab sem; pa véš, da te vender ljubim. Mili Bog! imej poterpljenje z menoj, in daj mi časa in milost, poboljšati se. Daj, da se vse dobro v mojem sercu že enkrat ukorenini in sad obrodi.

Vsedobrotni Bog, kteremu služiti je moj namen, vse ti darujem, kar sem danes s tvojo pomočjo v tvojo čast storil in prestal. Prejmi, ljubi oče, ta dar hvale od mojega otroškega serca in ne zaverzi té daritve. Obari me nocoj vse nesreče; zakaj v svoji roki me imaš. Daj tudi bolnim, nesrečnim, žalostnim in ubogim lahko noč, da tebe, svojega dobrega Bogá in očeta, hvalijo. Upelji terpeče uboge duše v zveličavni pokoj, svojega nebeškega kraljestva. Vsega tega te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem sinu, ki nas je odrešil s svojim terpljenjem in s svojo smertjo na križu.

Sveti angel varih, ki gledaš obličje svojega in mojega očeta v nebesih, čuj nad menoj; obaruj me nečistih sanjâ, in ako mi jutri mili Bog dá zdravemu ustati, me vodi po lepi poti čednosti, da s

teboj tje pridem, kjer ni noči, v kraljestvo večne svetlobe in zveličanega pokoja, k Bogu, očetu mojega gospoda in odrešenika Jezusa Kristusa. Počivati hočem v imenu Boga očeta, in sina, in svetega duha. Amen.

1. Molitev pri veliki maši.

V imenu Boga očeta in sina, in svetega duha. Amen.

Hvaljena in česčena bodi presveta trojica, Bog oče, sin in svetih duh. O vse časti in vsega česčenja vredni trojedini Bog! ubogi grešnik pridem z otroškim zaupanjem k tvojemu svetemu altarju, da bi s tukaj zbranim ljudstvom bil pri presveti daritvi, katero ti bo zdaj mašnik daroval v Jezusovem imenu. Večni Bog, gospod nebes in zemlje, darujemo ti naj svetejši, tebi naj prijetniši in naj dopadljiveši dar; darujemo ti presveto telo in presveto kri Jezusa, tvojega božjega sina, v združenje s tisto veliko daritvijo, katero ti je sam daroval, ko je v naše odrešenje umiral v prebitkem trpljenju na križu. O moj Bog, čutim breme, svojih grehov in poln obžalovanja terkam na svoje persi ter

spoznam, da sem grešnik. O moj Bog! velikrat sem te razžalil. Tebi, o vsegavedni, so znani vsi moji grehi; pa tvoje usmiljenje je večje, kakor vsi moji grehi. Torej te prosim, odpusti mi in bodi mi milostljiv. Ozri se na ta altar, in prejmi to daritev milostljivo iz rok mašnikovih. Prejmi jo v svojo hvalo, in počestčenje svojega najvišega veličastva, v spomin učlovečenja, britkega terpljenja in smerti našega odrešenika, v zahvalo za vse meni dodeljene darove in dobrote, v zadoščenje za vse moje grehe, ktere utapljam v presveto kri Jezusovo. O Bog, z zaupanjem v tvojo neskončno usmiljenost in v zasluženje terpljenja in smerti Jezusa se zedinim z vsemi tukaj zbranimi ljudmi in angeli, da tebe molim in za velike dobrote častim, katerih si nam po svojim božjem sinu izkazal. Prosim te tudi za vse svoje do-

brotnike, za vse svoje prijatelje in sovražnike, posebno pa priporočam tvoji očetni milostivosti in ljubezni vse svoje, in ki so se moji molitvi priporočali. Naj ti, o gospod, dopade ta moj dobri namen; usmili se tudi vseh mertvih vernih kristjanov, in daj jim večni pokoj.

Vsemogočni in dobrotljivi Bog, daj mi tudi v svojih časnih potrebah s pomočjo te svete daritve pomoč in tolažbo doseči. Veš, o vsevedni Bog, kakešna žalost teži moje serce; znano ti je, kakešen križ nosim, in ti tudi naj bolj veš, kako mi je pomagati. O mogočni Bog, pomagaj mi zavoljo Jezusa v moji potrebi (tukaj se potreba imenuje), v kateri z zaupanjem k tebi molim. Akoravno pa ne bom uslišan, vender nočem obupati, temuč tebi, o preljubi Bog, hočem svojo potrebo izročiti in s polnim

zaupanjem v tebe reči: Oče, ne moja, ampak tvoja volja se izidi! Prosim te le, dodeli mi milost, da do konca svojega življenja v tem sklepu ostanem, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Molimo te, o trojedini Bog! ker si vreden česčenja vekomaj.

Čast bodi Bogu očetu, in sinu, in svetemu duhu. Amen.

Slava ali gloriја.

Jezus Kristus, zveličar svetá! s tisto hvalo, ktero so sveti angeli peli pri tvojem milosti polnem rojstvu, tudi jaz rečem z veselim srcem: Čast Bogú na visokem in mir na zemlji ljudem svete volje! Hvalimo te, povikšujemo té, molimo te, častimo te in se ti zahvaljamo za vse dobro, česar si nam dal. O gospod Jezu Kriste, ti si pravi sin božji! molim te. Ti si večna beseda očeta, ki je z nebes prišla

in med nami prebivala. Tebe, o Bog, povikšuje vesoljni svet; tebi o Bog, se priklanja vsaka glava, pred tabo se pripogiba vsako koleno; tebi samemu gre vsa čast, vsa hvala, vsa zahvala in vse češčenje od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Bog, čudno je tvoje ime na vsi zemlji. Hvala in čast, zahvala in češčenje ti bodi, o presveti, trojedini Bog! Čast ti bodi, o oče! Čast tebi, o sin! Čast tebi, o sveti duh! Usmili se me, večni oče in uterdi mojo vero. Usmili se me, Jezus, sin božji, in pomnoži v meni upanje. Usmili se me, sveti duh, in dodeli mi svojo pomoč v vsem, kar utiče zveličanja moje duše. O duh božji, usliši mojo prošnjo in unemi moje serce s svojo božjo ljubeznijo. Čast bodi očetu, sinu in svetemu duhu, kakor je bilo v začetku in zdaj in vselej in vekomaj Amen.

Pri zbirnih molitvah.

Dodeli nam milostljivo, nebeški oče, po prošnji Marije in svojih svetnikov, posebno tistih svetih, katerih god danes obhajamo, vse tiste milosti, katerih mašnik v Jezusovem imenu sebi in nam prosi. O vsemogočni Bog, ti si naš oče; v tebe stavimo vse svoje zaupanje, ker si nam svojo usmiljenost že tolikrat iskazal. Od tebe, o Bog, hočemo upati pomoči, svoje zveličanje. Usliši nas vse, ki smo tukaj zbrani; tega te prosimo po Jezusu Kristusu, tvojem sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega duha Bog vekomaj. Amen.

Tudi k tebi kličem, o milostljiva mati Jezusova, pribežališče vseh spokornih grešnikov! Prosi Boga za-me, da me ne zapusti, posebno v moji poslednji uri, ko me vsi ljudje zapusté. Pomagaj mi takrat

s svojo materno pomočjo in pelji mojo dušo k Jezusu, svojemu sinu; prosi ga, da me milostljivo sodi in uzame v večno zveličanje. Amen.

Pri evangeliju.

Hvala, večna hvala tebi, o preljubi Jezus, da si mi oznaniti dal svoje sveto evangelije. Toda, o moj gospod in moj Bog! kako bom pred tabo obstal, če me boš enkrat po evangeliju, po moji veri sodil? Oh, z britkostjo spoznam, da me bodo pogubili moji grehi, ako se ne vernem kakor izgubljeni sin v obžalovanju in pokori k tebi. O preljubi, večno usmiljeni oče, k tebi se vračam nazaj in obžalujem svoje dozdanje grešno življenje; daj mi le zopet svojo ljubezen! Po modri zapovedi tvojega evangelija hočem prihodnje živeti, da tebi dopadem, veselje in mir in zveličanje dosežem. Dodeli mi,

o Bog, pomoč svojega duha, ki naj me z lučjo svoje božje milosti razsvetli, da tvoje zapovedi zvesto izpolnujem in vreden postanem, enkrat v večno življenje priti, po **Jezusu Kristusu**, gospodu našem. **Amen.**

Pri veri ali kredo.

Verujem v tebe, trojedini **Bog**, oče, sin in sveti duh; verujem v tebe, oče, ki si vse ustvaril in vse ohraniš; verujem v tebe, o **Jezus Kristus!** pravega sinu božjega, svojega odrešenika in zveličarja; verujem v tebe, o sveti duh, tolažnika, ki izhajaš od očeta in sina, in ki si mojo dušo posvetil že v svetem kerstu. V tej skrivnosti svoje vere, o presveta trojica, te v ponižnosti molim, in te prosim z otroško željo terdnosti v svoji veri, da se besed Jezusovih terdno držim, ki pravi: Tistemu, ki veruje, je vse mogoče.

Bog vse tolažbe! tvoj otrok sem in vém, kako mojega zveličanja želiš: zato upam v tebe. Res, upam v tvojo besedo in hočem upati v tebe, dokler ne boš svoje obljube nad menoj izpolnil in me zveličal.

O Bog, naj svetejša ljubezen, ustvaril si me, da te ljubiti; oh, in tako malo te ljubim! **O** daj vender, da duh ljubezni, ki je na reki Jordanu nad Jezusa prišel, tudi nad mene pride; daj, da se eden božjih plamenov, ktere si nad apostole poslal, nad mene izlije, da se moje serce v sveti ljubezni uname, in da s sv. Petrom reči morem: Véš, o gospod! da te ljubim. Tega te prosim po ravno tistem Jezusu Kristusu, tvojem sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega duha, **Bog** vekomaj. Amen.

Pri darovanju.

O presveta trojica, edini Bog! prosimo, uzemi to sveto daritev milostljivo iz mašnikovih rok, v hvalo in poveličanje svojega božjega veličastva, v spomin učlovečenja, terpljenja, ustajenja in unebohoda Jezusa Kristusa, našega gospoda in zveličarja, in tudi v čast presvete device Marije, svetega Janeza Kerstnika, svetih apostolov Petra in Pavla, in vseh svetnikov, da bo v njih poveličanje in v naše zveličanje. **Združeno** s to sveto daritvijo ti darujem tudi svoje serce in te prosim, da, kakor bo kruh v presveto Jezusovo telo premenen, tudi moje serce v pobožno, čisto in tebi dopadljivo serce premeniš. **O Bog!** ti si moje edino upanje; v tebe samega zaupam. **Zato mi dodeli, najviši Bog!** da te goreče iščem, dokler te še

najti morem; da k tebi kličem, keder si blizu mene. Prosim te tudi, o gospod in Bog, za blagor svete cerkve; povikšaj, ohranjaj in vladaj jo; vôdi in razsvetluj njenega najvišega poglavarja, in daj nam mir po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

O Bog, ker zdaj s to daritvijo svete maše Jezusovo smert po nekervavem obhajamo, te prosimo milosti, da s hvaležnim srcem spoznamo, kako si nam vse dobro dal v ravno tem gospodu Jezusu Kristusu. Od njega, po njegovi kervi smo večne smerti oteti, smo deležniki tvojega kraljestva, otroci večnega zveličanja postali. Ali kakešna britkost in žalost mora naša serca napolniti, ko sinú božjega zavoljo svojih grehov na križu viseti vidimo, kjer nam z umirajočimi ustmi pravi: Glejte, jaz sem jagnje, ktero je bilo umor-

jeno zavoljo vaših grehov! Pog-
 glejte moje rane, za vas teče kri
 iz njih! Poglejte mojo prebodeno
 stran, moje odperto serce, ki vas
 je do smerti ljubilo! — O božji
 zveličar, preljubi Jezus, tudi po
 svoji smerti še nas ljubiš, za-
 kaj le malo časa je še, in zopet
 prideš z dušo in s telesom s se-
 deža svojih nebes k nam. Ti, ravno
 tisti Jezus, ki je za nas na križu
 umerl, ravno tisti, kterega bomo en-
 krat na sodni dan v oblakih videli
 priti, ravno tisti Bog in človek pride
 zdaj po svetih mašnikovih besedah
 iz nebes prebivat k nam do konca
 svetá. O pridi, ljubimec gospodov,
 sin božji, pridi in usliši nas, ki
 klečimo v molitvi pred tabo v
 prahu; pridi in stori nas vredne,
 tebe hvaliti. Amen.

Svet ali sanktus.

O sveti nebeški angeli, kerubini in serafini, večni častivci najvišega, ki ste tukaj pričujoči, globoko skrivnost božje ljubezni, veliko čudo božje vsemogočnosti povikšati; o zveličani duhovi in svetniki nebes, in pred vsemi ti, kraljica svetnikov, isprosile mi pravo pobožnost in spoštovanje do presvete daritve, ki se zdaj tukaj na altarju daruje. Zdaj dela mašnik, kar je Jezus Kristus sam storil, ko je v zveličanje svetá postavil presveti zakrament altarja. Jezus, sin božji, je uzel kruh v svete roké, je povzdignil svoje oči k očetu v nebesa rekoč svete besede premenenja kruha v svoje sveto teló. Ravno to čudo božje vsemogočnosti se godí tudi zdaj po mašnikovih besedah tukaj na altarju. **O** Jezus, živi in pravi Bog, trepetaje pri-

čakujem tvoje milosti polni prihod na altar. O da bi mogel zdaj v tem hipu, ko mašnik tvoje sveto telo v počeščenje povzdigne, tebi čisto serce darovati! O moj zveličar, o moj odrešenik! iz usmiljenja si se dal na križu za naše grehe v dar; o pridi jagnje božje, pridi in daruj se tudi zdaj svojemu nebeškemu očetu za mene v odpuščenje mojih grehov. Ves zavzet in ponižen povzdigujem svoj glas k tebi in kličem z dušo in s sercem: Svet, svet, svet je gospod gospostev, nebesa in zemlja so polne njegovega veličastva. Hvaljen, češčen in moljen bodi Jezus Kristus, pravi sin božji, ki pridi zdaj iz nebes v sveto hostijo. Hozana na višavi, slava, čast in češčenje bodi živemu Bogu, ki se nam bo zdaj prikazal. Hozana najvišemu, edino pravemu Bogu, kterega z molitvijo tukaj na altarcu

pričakujemo! Hozana mu, ki pride
v imenu gospodovem, hozana!

Pri povzdigovanju.

O moj Jezus, bodi mi milostljiv; o moj Jezus, bodi mi usmiljen; o moj Jezus, odpusti mi moje grehe!

O moj Jezus, s svojo sveto kervjo me operi mojih grehov! s svojo sveto kervjo me omij mojih hudobij; po svoji milostivni kervi mi dodeli usmiljenje in milost. **O** Jezus, v tebe verujem; o Jezus, v tebe upam, o Jezus, iz serca te ljubim. Amen.

Po povzdigovanju.

Zdaj povzdignem svoje serce in svojo dušo k tebi, o Bog, nebeški oče! Hvalim te, povikšujem te, zahvaljam se ti in molim te v Jezusu, tvojem sinu, ki je pravi

Bog in pravi človek z dušo in z telesom tukaj pričujoč.

O kako neizrečeno draga, kako čez vse visoka in sveta je ta skrivnostna daritev! **O** koliko obilost milosti nam iskazuje Jezus, živi sin božji, da daritev svoje ljubezni v tej sveti maši zopet ponovlja! Veliki, vsega češčenja prevredni **Bog**! glej tukaj na altarju svojega edino ljubega božjega sina, ki je umerl za nas grešnike na križu. To božje Jagnje se ti zopet po nekervavem za nas daruje. Po njem moremo opravičeni, po njegovi sveti kervi grehov očiščeni in zveličani biti. **O** božje, najvišje veličastvo, pred tvojim obličjem klečim na kolenih, tebe častiti in moliti. Kdo je tako dober, o **Bog**, kakor ti? — V terdni veri v živo pričujočnost presvetega Jezusovega telesa molim tebe, o **Bog**, v ponižnosti. Pa da bi te

molil bolj dopadljivo, se združim z vsemi svetimi angeli, z Marijo, kraljico angelov, in kličem v radosti svojega serca: Svet, svet, svet si ti, o Bog, gospod gospostev! O sveta Marija, o sveti angeli in vsi svetniki božji, priklanjam se Gospodu nebes in zemlje, hvalimo in molimo ga. O v podobi kruha skriti Bog in človek Jezus, molim in prosim te goreče, usmili se me v življenju in v smerti! Amen.

Usmiljeni Bog, po presvetem Jezusovem telesu in po njegovi presveti kervi, ktero ti z mašnikom v najgloblji ponižnosti darujemo, ti zadostujemo za svoje grehe, ktere iz serca obžalujemo. Po tej božji daritvi prosimo, pomnoži v nas vero, uterdi nas v upanji in užgi v nas sveto ljubezen. Oh, preljubi nebeški oče, v imenu Jezusa, tvojega sina, ki je Bog in

človek tukaj pričujoc, prosim za vse, ki so tukaj v tvojo hvalo zbrani. Usliši nas premilostljivo, usliši našo molitev, ko ti svoje potrebe priporočamo. Očisti naše duše in razsveti našega duha, da tebe in, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa spoznamo in njegov božji nauk zvesto izpolnujemo. Spomni se tudi, o preusmiljeni oče, vernih duš v vicah in naj jim bo ta sveta maša v njih odrešenje. Tega te prosimo, nebeški oče, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Oče naš i. t. d.

Pri duhovnem obhajilu.

O moj Jezus, največa ljubezen mojega serca, rad bi te zdaj z mašnikom v svetim zakramentu prejel, ko bi le te milosti vreden bil; ker sem pa zavoljo svojih grehov te sreče nevreden, enako tiste-

mu odkritoserčnemu grešniku daleč obstojim, se polen obžalovanja in žalosti zavoljo svojih grehov na persi terkam in ti kličem: **O Jezus**, jagnje božje, ki odjemješ grehe sveta, usmili se me! **O jagnje božje**, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi mi! **O jagnje božje**, ki odjemlješ grehe sveta, bodi mi milostljiv, in pridi s svojo posvečujočo milostjo v mene! **O Jezus**, po tebi hrepenim, po tebi zdihujem; nisem sicer vreden, da prideš k meni; pa reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša.

O Jezus, moj Bog in moj gospod! v tebe verujem. **O Jezus**, v tebe upam. Ti, o Jezus, si moj odrešenik, moja tolažba, ti si moje edino, moje pravo in najvišje dobro; zavoljo tega te ljubim čez vse in zdihujem po tebi. **O pridi** in prebivaj po duhovno v mojem sercu; posveti in očisti me, da pri svojem

naslednjem obhajilu tvoje presvete telo prav vredno prejmem! Pridi o izvoljenec moje duše, moje serce po tebi hrepení.

(Zdaj si misli, da se res obhajaš.)

Presveto telo Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Visoko hvaljen in češčen bodi presveti zakrament altarja! Čast in zahvala, hvala in češčenje bodi tebi, o najviši Bog, oče, sin in sveti duh! Čast ti bodi od vseh angelov in ljudi, povsod in vselej. Amen.

M o l i t e v.

Vsemogočni, dobrotljivi Bog! dodeli milostljivo, da se s češčenjem in uživanjem presvetega zakramenta bolj in bolj s tabo zedinujemo. Poterdi nas, o Gospod, s tem dragim nebeškim kruhom, kateri je Jezus vsem svojim

pripravil, da, polni žive vere, sladkega upanja in svete ljubezni, svoje življenje sklenemo in potem k nebeški mizi pristopiti smemo, po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri sklepu maše.

O moj Jezus! V terdni veri v tvojo dobroto, v stanovitnem zaupanju v tvojo usmiljenost in v goreči ljubezni do tvojega presvetega serca se ti zahvalim za dragi zaklad, kateri sim si pridobil pri tej sveti maši: O daj mi po tej sveti daritvi, po zasluženju tvojega terpljenja in tvoje smerti in po tvoji za nas preliti sveti kervi, odpuščenje svojih grehov, poboljšanje svojega življenja in tvojo posvečujočo milost doseči, da od dné do dné v dobrem rastem in enkrat v večno zveličanje priti zaslužim! Amen.

O usmiljeni in dobrotljivi Bog, pomagaj mi tudi v mojih časnih potrebah in revah; tega te prosim v presvetem imenu Jesusovem, tvojega sina, ki je nekdaž na križu in tudi danes pri tej sveti maši za nas ljudi se daroval. Pre-ljubeznjivi, nebeški oče, prosim te zopet, sprejmi dopadljivo ta naj-čistejši dar od nas. Daj nam vsem, ki v tebe verujemo, v tebe zaupamo in tebe čez vse ljubimo, da nam bo v zveličanje in v več-no življenje. Tega te prosimo po gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti sv. duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi me z mašnikovo roko, Bog oče, ki si me ustvaril. Blagoslovi me, Jezus Kristus, sin božji, ki si me odrešil s svojo

kervjo. Blagoslovi me, sveti duh, ki si pri svetem kerstu in pri sveti birmi svojo zveličujočo milost čez me razlil. Blagoslovi me, o trojedini Bog, na duši in na telesu, in pelji me v večno življenje, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Darovanje.

O presveta trojica! ponižno ti darujem to sveto mašo; odpusti mi vse moje zanikernosti in razmišljenosti, s katerimi sem opravljal svojo molitev. V domeščenje svoje majhine pobožnosti ti darujem ljubezni polno serce Jezusovo, svojega odrešenika, zasluženje svete Marije in vseh svetnikov. Bodi s to sveto mašo hvaljen in česčen, Bog oče, sin in sveti duh! Amen.

2. Molitev pri sv. maši.

z izpostavljenim
svetim rešnim telesom.

V imenu Boga očeta, in sina, in sv. duha. Amen.

O dobrotljivi, v svetem zakramentu pričujoči Bog, tvojemu altarju se približujem, tebi, stvarniku nebes in zemlje, svoje naj ponižniše počesčenje s hvalo in molitvijo darovat. Toda vest, da sem grešnik, me osramotenega zadržuje in spoznam pred tabo, vse-mogočni Bog, pred Marijo, sveto prečisto devico, pred svetim arhangelom Mihaelom, pred svetim Janezom Kerstnikom, pred svetima apostoloma Petrom in Pavlom, in pred vsemi svetniki, da sem velikrat in zelo grešil z mislimi, z besedami in djanjami. — Oh, da bi svoja huda dela narediti mogel

nestorjena, da bi se smel brez strahu bližati svetišču svojega Boga! Pa ti, o usmiljeni Bog, molitve spokornega grešnika ne zaveržeš, in tukaj na altarju je blaženo pribežališče spokornim grešnikom. Tukaj hočem na kolena pasti pred Bogom usmiljenja, pred jagnjetom božjim, ki se daruje zdaj pri sveti maši. Božje veličastvo! v prah padem in molim skrivnostni dar v sveti grôzi. Jezus, sin večnega očeta, odrešenik svetá, ponavlja tukaj po nekervavem daritev, katero je na svetem križu v zadoščenje naših grehov daroval. O oče usmiljenja, ozri se dolu na nas in naj ti dopade naše češčenje in naša hvala. Naj tudi moj glas pride do tvojih ušes! Najnevredniši sem sicer med vsemi, pa ravno zato sem tudi pomoči najpotrebniši. Oh, sliši me! Usliši mojo molitev po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

(Keder mašnik altar poljubi.)

O vi ljubi svetniki, katerih ostanki so tukaj na altarcu shraneni, z vsemi svetimi prijatelji in služabniki božjimi, hvalimo, ljubimo in molimo z hvaležnim veseljem svojega Boga v svetem zakramentu altarcu. Prosite za nas vse, ki smo tukaj v pobožnosti zbrani! Prosite, da bomo uslišani, ki zdaj s pobožnim srcem kličemo: Gospod, usmili se nas! Kristus Jezus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Pri glorijski ali slavi.

Čast Bogu v višavi! Čast, hvala in čestčenje najvikšemu, edinemu, pravemu Bogu, kakor v začetku, zdaj in vselej in vekomaj! Amen.

Gospod, moj Bog, v tebe stavim vse svoje zaupanje. Odreši

me vse nevarnosti in ohrani me prostega vsega zlega. Aleluja!

Vseh oči upajo v tebe, o gospod, in ti jim daš jedí. Ti napolni s svojim blagrom vse, kar žíví. Aleluja, aleluja!

M o l i t e v.

O gospod, dodeli milostljivo, da, ker se prihoda Jezusovega kakor daritve na altarju veselimo, po njegovem zasluženju vredni postanemo, njega enkrat, keder pride sodit, milostljivega sodnika, dobiti, po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen!

Pri zbirnih molitvah.

O Bog, kateri si v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v

sebi občutimo. Da ti pa naša molitev bolj dopade, sklepamo svojo molitev z mašnikovo in prosimo; uzemi od nas to sveto mašo kakor vedno zahvalo za milosti polno postavljenje svetega zakramenta altarja, v katerem so nebesa odpertá, in iz kterega noč in dan božji glas izhaja: Pridite k meni vsi, ki ste obloženi, jaz vas hočem poživiti! — Ta milostljivi glas tudi mene zadeva; tudi meni kliče Jezus sladke besede v dušo: Oberni se k meni. Jaz sem tvoj Bog in jaz te hočem zveličati. O Jezus, moj Bog, stori me vrednega, da te bom z vsemi angeli in izvoljenimi v tvojem kraljestvu gledal, hvalil, ljubil in častil vekomaj. Amen.

Pri evangeliju.

Jezus, božji zdravnik duš, kako se ti moremo, umerjoči ljudje,

za milostno postavljenje presvetega zakramenta spodobno zahvaliti? Tvoje sveto evangelije nas zagotavlja, da je tvoje sveto meso jed, tvoja sveta kri pijača, ktere uživanje nam dá večno življenje, in da pri nas ostaneš do konca sveta. — O Jezus, usmiljeni Bog! kako dragi moramo mi ljudje tvojemu sercu biti, ker se ponižaš, tako čudno med nami prebivati? — O kako dobrotljiv, kako ljubezni polen Bog si ti? Z ginjenim srcem spoznam, da si tudi v moje zveličanje postavil to visoko skrivnost. Tudi za mene si v svetem zakramentu pričujoč; tudi mene vabiš k sebi; tudi jaz naj po tebi večno živim. O moj Jezus, utisni vse besede svojega evangelija globoko v mojo dušo, in tvoj božji uk mi sveti v temoti tega življenja, da izpolnovaje tvoje zapovedi večno zveličanje dosežem. Amen.

Pri veri ali kredo.

Verujem v enega Bogá v treh osebah, očeta, sina in svetega duha. Verujem, da se je druga oseba v sveti trojici učlovečila, in od Marije device v Betlehemu v hlevu rojena bila. Verujem, da je ta učlovečeni Bog za odrešenje človeškega rodu terpel bitko smert na križu. Verujem, da je ta odrešenik pri svoji poslednji večerji postavil presveti zakrament altarja, in da v njem ostane do konca svetá. O, moj Bog, verujem to nezapopadljivo skrivnost, in rečem s svetim strahom in s pobožnostjo: Češčeno bodi vselej neprenehoma presveto rešno telo! — O svete verste angelov in svetnikov v nebesih, padimo na kolena pred svetim rešnim telesom, pojmo hvalne pesmi večnemu Bogu, in povikšujmo ga vekomaj. Aleluja!

Pri darovanju.

Presveta trojica! poglej milostljivo na ta dar, kateri po mašnikovih rokah s svetim strahom darujemo tvojemu božjemu bitju; darujemo ti žlahtne darove, kruh in vino, ktera bota po mašniku spremenena v pravo telo in kri Jezusovo; darujemo ti jih v spomin na poslednjo sveto večerjo našega gospoda in odrešenika, ko je s svojo božjo vsemogočnostjo kruh in vino premenil v svoje presveto meso in kri. Ko tedaj zdaj to sveto skrivnost pobožno obhajamo, te prosimo: uzemi dopadljivo ta dar kakor dragi spomin terpljenja in smerti, ustajenja in vnebohoda našega gospoda in zveličarja Jezusa Kristusa. Daj, da nam bo v zveličanje in v povikšanje, razširjenje in poveličanje tvoje svete cerkve, katero zoper njene sovražnike brani. Vlada in

napeljuj tudi vikšega pastirja cerkve z vsemi škofi in mašniki vred, da v miru in enovoljnosti razširjajo tvoj sveti nauk. In ker je ta dar neskončne cene, daj njegov sad nam vsem, ki smo v tvojem imenu tukaj zbrani, uživati po Jezusu Kristusu, tvojem sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega duha Bog od vekomaj do vekomaj.

Sanktus.

O moj Bog, preljubi nebeški oče! nagni svoja ušesa k našim molitvam, in poglej milostljivo dolu na nas. Zdaj pride skrivnostni čas, ko bo tvoj maziljenec v Jezusovem imenu zopet ponovil večerjo zveličanja. V molitvi povzdigne svoje roké k tebi in govori svete besede, ktere je tudi Jezus govoril, ko je zakrament milosti za nas postavil. Tudi jaz

povzdignem svoje roke in svoje serce k tebi, o gospod, in kličem s hvalo prepevajočimi verstami angelov in arangelov, s troni in gospostvi in z vsemi nebesmi: Svet, svet, svet je Bog, gospod gospodov! Svet in česčen, ki pride v imenu gospodovem! Hozana v višavah!

Pri povzdigovanju.

Jezus, sin živega Boga, verujem, da si v presvetem zakramentu pričujoč, in molim te ponižno. O božji kruh nebeški, bodi v tem življenju moja tolažba, v smerti moja popotnica, v večni svitlobi moje plačilo in moje zveličanje. O božja kri, katero je Jezus za naše grehe pretil, in ktera je ž njegovim telesom v svetem zakramentu združena, molim te v vsi ponižnosti in prosim, očisti mojo

dušo, in poterdi jo k večnemu življenju!

Po povzdigovanju.

Vsemogočni, večni Bog, kdo ti more vse dobro poverniti, kar si nam iskazal? Iz zgolj ljubezni si nam dodelil kruh življenja in kelih zveličanja, in obilost tvojega blagra se vidi še dan današnji kakor dar sprave na naših altarih. O kolikanjih milosti se zopet udeležujemo, in koliko djanje je zdaj zopet dopolneno! Jezus je tukaj pričujoč v prečudnem zakramentu, Jezus je sam mašnik in dar, in se daruje vnovič za nas. O božje, najvikše veličastvo, poglej milostljivo dolu na nas, glej tukaj svojega ljubega sina, nad katerim imaš svoje večno dopadajenje. On, pred katerim se pripogujejo vse kolena, je tukaj srednik, besednik, in dar. Jezus je tukaj; tega se

veselijo nebesa, in se radujejo, ker je Bog v svojem sinu pove-
ličan.

**O Jezus, neomadežano veliko-
nočno jagnje, zedinjam se zdaj s
teboj vsega in prinašam večnemu
očetu v dar svoje telo in svojo
dušo, svoje želje in poželenja. O
da bi vender moje serce nedolžno
bilo, in moje želje čiste bile, da
bi bil živi, sveti in Bogu dopad-
ljivi dar. Pa, o moj Bog, nisem
vreden; zato te prosim po zaslu-
ženju svetega telesa in svete kervi
Jezusove, napolni mene in vse,
ki tolikrat prejemamo presveto telo
Jezusovo, z vsem nebeškim bla-
grom in z vsemi milostmi in stori
nas s pokoro in skesanostjo tebi
dopadljive darove, po ravno tistem
Jezusu Kristusu, gospodu našem.
Amen.**

Spomni se tudi, o gospod, duš
svojih služabnikov in služabnic,

kteri so z znamnjem svete vere pred nami šli in zdaj v miru počivajo. Daj jim, o gospod, večno zveličanje, katero so si vselej želeli, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Oče naš i. t. d.

Prosimo, o gospod, odreši nas vseh zdanjih in prihodnjih zli, in daj nam, ki tebe, večnega Boga, v presvetem zakramentu s svetem strahom molimo, da s pomočjo tvoje milosti vsega greha in vse nevarnosti obarovani ostanemo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri mašnikovem obhajilu.

O preljubi Jezus! češčenja vredni so čudeži tvoje ljubezni, katero nam v presvetem zakramentu altarja iskazuješ dan na dan. Ti, največje božje veličastvo, kralj nebes in zemlje, skrivaš svojo svitlost v

podobo kruha, kličeš in prosiš, da naj vsi pridemo in uživamo nebeški kruh, angelsko jed, katero si nam pripravil. — O, da bi zdaj z duhovnom to božjo jed, kruh moči, uživati smel, kako blažen, kako obilno z milostmi obdarovan bi bil! Toda nevreden sem, o Jezus, pa vender hrepeni moja duša po tebi; o pridi s svojo usmiljenostjo k meni grešniku, reci le z besedo, in pomagano mi bo.

(Zdaj misli, da se obhajaš, ter reci:)

Presveto telo Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje! Amen.

Prosimo te, o gospod! daj, da bomo po prejetju svete večerje, v kateri se Kristus uživa, spomin njegovega terpljenja obhaja, duša z milostmi napolnuje, in zastava prihodnjega poveličanja nam delí, vseh zopernosti obarovani, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri sklepu sv. maše.

Nebeški oče, vir vsega dobrega, zahvalim se ti za milost, da sem pri tej sveti službi pričujoč biti smel. Zahvalim se ti, in povikšujem te; kajti zdaj je končano najsvetejši opravilo, in darujem ga tebi v tvojo večo čast. Uzemi ga kakor mojo dolžno zahvalo za postavljenje svetega altarskega zakramenta, prosim te pa tudi milosti, da tega nebeškega kruha nikoli nevredno ne jém, in da posebno v moji smerti to nebeško jed kakor poslednjo popotnico prejmem s terdno vero in s terdnim zaupanjem. To mi dodeli, o ljubezni polni Bog, po Jezusu Kristusu, tvojem sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri blagoslovu.

Neskončno usmiljeni Bog, na kolenih klečimo, in te prosimo tvojega božjega blagoslova. Stegni svojo roko, vsemogočni, in blagoslovi nas po Jezusu Kristusu, po katerem in v katerem si ti, o Bog in oče, v edinosti s svetim duhom vekomaj češčen in poveličevan. Blagoslovi nas, da, ki te v pre-svetem zakramentu altarja častimo, te enkrat v nebesih tudi častiti moremo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Zahvaljevanje.

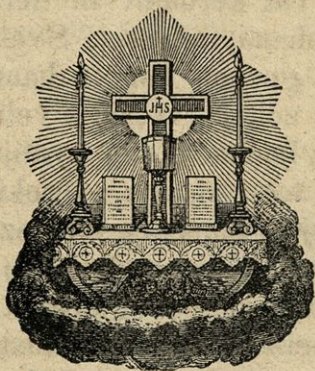
Preljubi gospod in Bog; ne morem tega mesta zapustiti, brez vesele in serčne zahvale do tebe, da sem že tolikrat tako srečen bil, pri veliki pravni daritvi biti. O sveta, češčena daritev, po kateri je razžaljeni Bog spravljen in spo-

korni grešnik deležen kervi Jezusove! Z živo hvaležnostjo se združim z vsemi svetniki in z vsemi pobožnimi dušami, ki tebi, o Bog, v nebesih in na zemlji hvalo pojo. V tej zveličani družbi kličemo v glasnih zborih:

Mogočni Bog, hvalimo te, zahvaljamo se ti, in molimo te v ponižnosti. Tebi, večni oče, časti vse kerščansko ljudstvo; tebe povikšujejo vsi angeli, vse nebesa in vsi zveličani duhovi. Tebi prepevajo vsi kerubini in serafini z neprenehano radostjo: Svet, svet, svet je gospod Bog sabaot! Nebesa in zemlja so polne veličastva tvojega imena. Tebe hvalijo apostelni, tebe slavijo preroki, tebe povikšujejo mučenci, tebe oznanuje sveta katoliška cerkev po celem svetu edinega pravega Boga. Tebe, očeta neizmerne mogočnosti, molimo z začudenjem, kakor tudi

tvojega sina s svetim duhom. Pred tabo, o trojedini Bog, se pripogujemo v prahu, in naša usta oznanujejo tvojo mogočnost in svitlost. Zahvalimo se ti, hvalimo te in povikšujemo tvojo milost od vekomaj do vekomaj. Amen.

Uzemi, o presveta trojica, mojo gorečo hvalno molitev, in ostani s svojo božjo pomočjo vedno pri meni, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

3. Mašne molitve za prejetev svetega duha.

V imenu Boga očeta in sina in sv. duha. Amen.

Veliki, večni Bog! tvojemu altarju se bližamo, in ti darujemo neprecenljivi dar nove zaveze. Spomin smerti tvojega sina na križu obhajamo, in on sam se daruje v tvoje večje poveličanje po nekervavem za nas. Zato, vsemogočni **Bog**, se nas usmili; oduzemi od nas naše grehe, da se tvojemu svetišču približamo s čistim srcem. **Gospod, moj Bog!** ti si, v kterega upam, kterega hvalim; ti si moj blager, po katerem hrepenim.

Dobrotljivi, usmiljeni oče, zahvalim se ti, da si mi to uro daritve zopet doživeti dal. **Oberni** tedaj, o gospod, svoje obličje k meni, in usliši mojo ponižno molitev; veš, vsegavedni **Bog**, kako

grešen da sem, in kako daleč sem še od popolnosti, po kateri mi je si prizadevati; zato te prosim odpuščenja mojih grehov in za svetega duha. Pošlji mi, o Bog, svojega duha, ki me je posvetil že v kerstu, v tempel božji pre-naredil, in pri sveti birmi v dobrem poterdil, ki je pa zavoljo mojih grehov šel iz mojega serca. Oh Bog! daj mi svojega svetega duha, in očisti ž njim vse moje misli; to te prosim po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

O sveti duh, molim te z očetam in sinam edinega, pravega Boga v svetem strahu, in te prosim s povzdignenimi rokami, pridi v moje serce. Pridi, o duh očeta in sina! Pridi, o sveti duh, in očisti vse moje želje; posveti moje molitve, da postanejo tebi dopadljivi dar.

Sveta devica Marija, prečista nevesta svetega duha, prosi za ubozega grešnika, da bom vreden, sedem darov svetega duha prejeti, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

M o l i t e v.

Prosimo, o gospod, po zasluženu tvojih svetnikov, katerih ostanki se hranijo tukaj na altarju, da nam naše grehe odpusti, in nas s svetim duhom napolni. Amen.

Hvaljena bodi presveta trojica, nerazdeljiva edinost! Hvala tebi, o Bog, o najvikši gospod, ki si nas iz usmiljenosti odrešil po svojem sinu; čast bodi očetu, sinu in svetemu duhu, kakor v začetku, zdaj in vselej in vekomaj! Aleluja!

Pri slavi ali gloriји.

Čast Bogu v višavah in mir ljudem na zemlji svete volje. Hvala

limo in molimo te, o Bog, v tvojem veličastvu; zahvaljamo se ti, vsemogočni oče, kralj nebeški! Povikšujemo te, o gospod Jezu Kriste, sin božji, jagnje, ki odjemlješ grehe svetá! Ki sediš na desnici očetovi, o sliši nas, in usmili se nas, zakaj ti sam si svet, ti sam si gospod, najvikši, Jezus Kristus, s svetim duhom vred, v veličastvu očeta od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri zbirnih molitvah.

O nebeški oče, ozri se milostljivo na dar, ki ga polagamo na tvoj altar, in bodi s svojo milostjo pri nas. Napolni nas vse s svojim svetim duhom, da v veri, v upanju in v ljubezni terdni postanemo, in se vselej tega prizadenemo, kar nam je v večno zveličanje. Usmili se tudi vseh terpečih, ki zdaj v molitvi k tebi zdihujejo, in pogleduj z dopadajenjem na nas, ki smo

tukaj zbrani po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri evangeliju.

O preljubi Jezus, kako tolažna je obljuba tvojega evangelija, ko nam rečeš: Oče jim da, ki ga prosijo, svetega duha, in ko smo tega svetega duha prejeli, prosi sam za nas z neizrekljivimi zdihljeji. — Tedaj te prosim, o nebeški oče, v Jezusovem imenu z otroškimi željami za tvojega svetega duha. Daj ga nad mene priti, in daj mi njegovo vsemogočno moč v sebi občutiti.

Pridi, o sveti duh, ljubezen vsemogočnega očeta in njegovega edinorojenega sina; stori v meni čisto serce, razsveti moj um v resnicah vere, očisti moje serce in mojo dušo, in daj, da se uki svetega evangelija v meni ukorenijo, in me poboljšajo. Spod-

žigaj me tudi k dobremu, da vselej izpolnujem voljo nebeškega očeta. O sveti duh, prebivaj v meni, uči me moliti, bojevat se in premagati, da z molitvijo in čednostjo ljubezen božjo zadobim in zaslužim, enkrat v nebesa uzet biti, kjer živiš in kraljuješ z očetom in sinom enaki Bog vekomaj. Amen.

O Bog, ki si serca vernih z razsvitljenjem svetega duha učil, daj nam v ravno tem duhu spoznati, kaj je prav, in se njegove tolažbe vselej veseliti, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Verujem v Boga očeta i. t. d.

M o l i t e v.

Iz globočine svojega serca zdihujem k tebi, o Bog, usliši mojo molitev in pošlji mi svetega duha.

O duh božji, ki izhajaš od očeta in sina, in si tretja oseba

v božjem bitju, ponižno te molim in prosim, pridi in pripravi si sam dopadljivo prebivališče v mojem sercu. Duh svetlobe, razsvitli temoto mojega uma, in daj mi spoznati praznoto vseh darov tega sveta; vodi me in kaži mi pravo pot zveličanja. O duh svetosti, posveti moje misli, da se resnično odpovem svetu, mesu, hudiču in vsem njegovim delam. O duh tolažbe, sliši moje zdihljeje, ktere k tebi pošiljam. Pridi, o božji tolažnik, in daj mojemu sercu tolažbo nadnarurne ljubezni božje, in unemi me vsega s svojim božjim ognjem, da zvesto po tvojih opominih živim, in vreden postanem, večno zveličanje doseči, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

Sveti oče, vsemogočni večni Bog! darujemo ti z mašnikom kruh

in vino, ktera se bota spremenila v pravo telo in kri Jezusovo. Uzemi milostljivo ta dar v zadoščenje za moje grehe in za grehe vseh pričujočih, tudi za vse mertve verne kristjane, in daj, da nam bo vsem v večno življenje.

O Bog, daj, da se udeležimo božjega bitja Jezusa Kristusa, tvojega sina, ki je naše človeštvo nase uzel, in s tabo in s svetim duhom živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Pridi, vsemogočni, večni Bog; blagoslovi ta dar, ki je v tvojo čast pripravljen. Po tem dragem daru prosimo tudi za blager katoliške cerkve, da jo v miru ohraniš, ž njenim vikšim pastirjem obaruj, in vseh zopernosti brani. Prosim te tudi za vso svojo žlahto in za nje, ki za me molijo. Pošlji, o Bog, svojega svetega duha vsaki žalostni duši, da jo skleni tvoja

božja tolažba, in da te hvali s tvojim sinom in s svetim duhom preusmiljenega Boga vekomaj.

Vse časti vredni Bog, prinesemo ti ta dar v spomin terpljenja, smerti, ustajenja in nebohoda našega gospoda Jezusa Kristusa, in tudi v čast prečiste device Marije, svetega Janeza Kerstnika in svetih apostelnov Petra in Pavla in vsih svetnikov, da je njim v čast, nam pa v zveličanje, in da se ponižajo za nas v nebesih moliti, po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Hvalimo očeta in sina s svetim duhom.

S a n k t u s.

Predglasje.

Globoko ponižani v prah, povzdigamo svoje serce v tvoje počeščenje, o gospod, in se ti neprenehoma zahvaljamo, ker ti služiš, da te vse stvari časté.

Zahvalimo se ti, gospod, vsemogočni oče, sveti, večni Bog, po Jezusu Kristusu, gospodu našem, ki se je povzdignil čez vse nebesa, in sedi na tvoji desni in nam je poslal svetega duha; zavoljo tega se raduje zemlja v vseh delih sveta v veselju, pojo tudi nebeške moči in angeljske oblasti tvoji slavi hvalne pesmi, ker neprenehoma kličejo: Svet, svet, svet si ti, o Bog gospostev! Nebesa in zemlja so polne tvojega veličastva. Hozana v visokosti! Hvaljen, ki pride v imenu gospodovem. Hozana!

Pri povzdigovanju svete hostije.

O moj preljubi Jezus, pravi Bog, molim te tukaj ponižno v podobi kruha. Oh, Jezus, bodi mi milostljiv, bodi mi milostljiv, bodi mi usmiljen in odpusti mi moje grehe.

Pri povzdigovanju svetega keliha.

O moj preljubi Jezus! ne daj, da bi se nad mano izgubila tvoja sveta kri. **O** Jezus, verujem v tebe, o Jezus, upam v tebe, božji Jezus, iz serca te ljubim.

Po povzdigovanju.

O Bog, zdaj se spomnimo s svetem strahom terpljenja Jezusa, našega odrešenika, njegove britke smerti na križu, in tako darujemo tvojemu božjemu veličastvu tvoje lastne darí, tvoje drago darilo, kruh življenja in kelih večnega zveličanja. Zato prosimo, vse-mogočni Bog, poglej iz nebes z milostljivimi očmi na to daritev, in daj si jo z rokami svojih svetih angelov prinesiti pred obličje tvojega božjega veličastva, da bodo vsi, ki uživajo presveto meso in kri tvojega sina, z darimi svetega duha in z nebeškim blagoslovom

napolnjeni, po ravno tistem Jezusu Kristusu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Prosimo, o gospod, daj dušam mertvih vernih kristjanov večni pokoj, kraj mirú, luči in počitka, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Vsemogočni Bog, grešnik sem sicer, pa zaupam v tvojo usmiljenost in prosim te z gorečimi željami tvojega svetega duha. Naj me razsvetli njegova božja luč, da izpolnujem njegove opomine, in s tvojo milostjo ostanem v srenji svetnikov, in da po tem življenju pridem v število svetih, po Jezusu Kristusu, po katerem vse dobro za naše življenje storiš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, Bog, vse-mogočni oče, v edinosti svetega duha vsa čast in slava od vekomaj do vekomaj. Amen.

Prosimo, o gospod, dodeli, da smo s tvojo milostjo vsega greha obarovani, in nam nobena zopernost nič ne more, po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem.

Milost in ljubezen svetega duha ostani vselej pri nas. Amen.

Pri obhajilu.

O Jezus, jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá, nisem vreden, tvojega presvetega telesa prejeti, pa moja duša hrepeni po tebi. Oh pridi, bodi s svojo posvečujočo milostjo v meni. **O** Jezus, v tebe upam! **O** Jezus, tebe ljubim iz vsega serca!

(Zdaj misli, da se obhajaš, ter reci:)

Presveto telo našega gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

O Jezus, sin živega Boga, ki si po volji svojega očeta, s pomočjo svetega duha, s svojo

smertjo svetu zopet življenje dal, daj, da nam užitje tvojega svetega telesa, ki ga, dasiravno smo nevredni, tolikrat prejmemo, ne bo v pogubljenje, ampak v varstvo duše in telesa, in da nas obarje vsega zlega, ki živiš in kraljuješ z Bogom očetom v edinosti svetega duha pravi Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O sveti Duh, napolni serca svojih vernih in ugži v njih ogenj svoje ljubezni!

M o l i t e v.

Gospod Bog, prosimo, da naše serca s svojim svetim duhom očisti, in nas vseh nedlog obaruj. Naj ostane tudi tvoj sveti duh vedno pri nas, da nas razsvetljuje, in nas k spoznanju resnice pelje. Verujem v tebe, Bog in oče, ki si večno vsemogočen. Verujem v tebe, Jezus Kristus, ki si pot,

resnica in življenje. Verujem v tebe, sveti duh, ki si večna ljubezen. O duh božji, molim te, in zdihujem k tebi za darove tvoje svete ljubezni. Večni duh, moč najvikšega, naredi, da bo moje serce dar svete ljubezni. Duh božje luči, užgi v meni ogenj želja božjih reči, večnega življenja, po Jezusu Kristusu, ki s tabo in z očetom živi in kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Hvaljen, češčen in moljen bodi gospod, naš Bog; njemu bodi čast in hvala vekomaj!

Sklep svete maše.

Naj ti dopada, o presveta trojica, naša dokončana daritev, ktero smo v svoji nevrednosti opravili pred obličjem tvojega veličastva; daj, da nam je po tvoji milosti tečna in zveličavna. Čast in češčenje bodi Bogu očetu, edinoro-

jenemu sinu božjemu, in tolažniku svetemu duhu; zakaj on se nam je usmiljenega izkazal.

Daj, o gospod, da moč svetega duha vedno pri nas prebiva, da naša serca očisti, in nas obaruje vseh nadlog, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi nas, vsemogočni Bog oče, sin in sveti duh. Amen.

Pri poslednjem evangeliju.

Vsedobrotljivi, tolažbe polni sveti duh, povikšujem, častim in hvalim te in darujem tvojemu veličastvu skrivnostno daritev, pri kateri sem bil v tvoje češčenje in v veči slavo. Upam, da si, o božji duh, moje zdihtovanje slišal, in si v meni prebivališče izbral; zato prosim polen zaupanja, da svoje svete dari nad menoj izlij. Vidiš

in veš bolje, kakor jaz sam, kako potreben sem tvoje božje pomoči, in ti, o božji zdravnik, moreš ozdraviti vse bolezni moje duše, moreš odpraviti vse hude nagibe, ki me vežejo, in vse zlo, ki mi žuga, od mene odverniti. Ti moreš clo iz mene, najnevrednejše stvari, narediti posodo svetosti in ljubezni božje. O milostljivi sveti duh, ne jenjam prositi, dokler me ne uslišiš, in v čistega, Bogu dopadljivega človeka ne prestvariš. Potem pa bodi vse moje življenje vedna služba božja, sè katero bom tebe z očetom in sinom trojedinega Boga molil, ljubil in hvalil; tukaj v veri in s tvojo pomočjo tudi kedaj v nebeškem kraljestvu, kjer homo tebe, o Bog, od obličja do obličja gledali in ljubili vekomaj. Amen.

4. Mašne molitve v čast presvetega imena Jezus.

V imenu Boga očeta, in sina in sv. duha. Amen.

Ponižno stopim v hišo Boga, svojega gospoda, v katerega zaupam, da padem pred sedežem njegovim na kolena, in da molim velicega, vsemogočnega kralja vekomaj.

Čast bodi očetu, in sinu, in svetemu duhu, kakor je bila v začetku, in vselej, in vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Bog, nebeški oče, ki si svojega edinorojenega sina dal v odrešenje človeškega rodu, in mu ukazal ime Jezusa dati, dodeli milostljivo, da bo po sveti daritvi, katero ti zdaj z mašnikom darujemo, ime Jezusa, našega gospoda koliker je mogoče, poveličano; in

ker ni družega imena, v katerem moremo zveličani biti, prosimo, uzemi to predrago in presveto daritev našega odrešenika in njegove smerti na križu od nas v hvalni in zahvalni dar v poveličanje svetega imena Jezusovega. Naj ti dopade, in stori nas vredne Kristusovih obljub. Amen.

Hvali gospoda, moja duša in vse, kar je v meni, povikšuj njegovo imé!

M o l i t e v.

O Bog, prosimo, oduzemi naše hudobije od nas, da s čistim srcem hvalimo tvoje sveto imé. Oberni se k nam, o gospod, in varuj nas; zakaj v tvoje imé zaupamo in upamo v tvojo usmiljenost. V imenu Jezusovem naj se priklanjajo kolena vseh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo; in slednji jezik naj oznanuje, da je gospod

**Jezus v veličastvu očeta. Čast
bodi očetu, sinu in svetemu duhu!
Čast trojedinemu Bogu! Amen.**

**Gospod, usmili se nas! Kriste
Jezus, usmili se nas! Gospod,
usmili se nas in bodi nam milost-
ljiv zavoljo svetega imena. Amen.**

Pri slavi ali gloriји.

**Čast bodi Bogu v visokosti
in mir na zemlji ljudem svete volje!
Hvalimo te, povikšujemo te, mo-
limo te, poveljučujemo te, gospod
Bog, vsemogočni oče! Gospod
Jezus Kristus, edinorejeni sin več-
nega očeta, jagnje božje, ki od-
jemlješ grehe sveta, usliši našo
molitev, ki sediš na desni očeta,
usmili se nas; zakaj ti sam si
svet, ti sam si gospod, ti sam si
najvikši, Jezus Kristus, s svetim
duhovm v svetlosti božjega očeta.
Amen.**

M o l i t e v.

Gospod, dodeli, da ti vselej s čistim srcem služimo, in s pobožnim življenjem tvoje imé povikšujemo; zakaj blager človeku, komer je imé gospodovo njegovo upanje, in kateri se ni obernal k ničimernosti.

Čast bodi očetu, in sinu, in svetemu duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

P r i l i s t u.

Nebeški oče, v Jezusovem imenu smo tukaj zbrani, in ti prinašamo dar, ki je v tvojemu božjemu veličastvu v največo čast. Skrivnosti dar, dar sprave je, kateri je Bogčlovek doprinesel z neizrečeno britkostjo. Daj, o gospod, da se v mojem duhu zbudijo zdaj občutki, kakor da bi bil res pričujoč na Kalvarski gori, in kakor

da bi gledal z lastnimi očmi, kako Jezus na križu terpi, kri preliwa in umira, in stori me deležnega zaslužkov njegovega terpljenja, po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri evangeliju.

Blagoslovi nas, gospod Jezu Kriste, in bodi pri nas s svojim duhom, da v naša serca pride veselo sporočilo tvojega božjega nauka, in da se zaupanje v tvoje obljube dan na dan bolj v nas množi; zakaj tvoje besede večne resnice, luči, modrosti in življenja. Dal si nam terdno zagotovljenje, da bomo vse dosegli, česar bomo očeta prosili v tvojem imenu. O gospod, kdo bi ne stavil vsega zaupanja v tvoje obljube, ki si večna vsemogočnost, modrost in zgolj dobrota? Nebesa in zemlja

bodo prešle, tvoja beseda pa ostane resnična in večna. Serce, ki se grehu resnično odpové in zvesto v gospoda zaupa, ne more osramočeno biti. — Zaupam tedaj, o moj Bog! v tvojo besedo, in te iščem tukaj v tvojem svetem templu; o daj se mi najti! Terkam pri tebi, oh odpri mi svoje serce! Prosim te v presvetem Jezusovem imenu daru priprostega zaupanja. O usliši mojo prošnjo po ravno tem Jezusu Kristusu, gospodu našem, kateri s tabo in s svetim duhom enaki Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Obari nas, o gospod, vseh nevarnosti na duši in na telesu, da hvaležni povikšujemo tvoje sveto ime.

Ti, o gospod, si naš oče in rešenik; tvoje ime je sveto vekomaj.

Moja usta naj oznanujejo tvojo hvalo, o gospod, in vse meso naj hvali tvoje imé!

Pri darovanju.

Premilostljivi Bog, ponižno prosimo, blagoslovi in posveti ta dar, kateri v počeščenje imena Jezusovega, svojega gospoda, tebi darujemo. Naj ti bo dopadljivi dar, nam pa naj bo k našemu zveličanju. Blagoslovi s svojim božjem blagoslovom dar kruha in vina, ktera se bota premenila v presveto telo in presveto kri Jezusovo. — Uzemi, o gospod, ta dar tudi v zahvalo za milost, da sem ud prave cerkve, po kateri sem z angeli in svetniki v družbi s Kristusom, s kterimi vred tvoje imé hvalim; zakaj ti, o gospod, si mil, krotkoserčen in usmiljen z vsemi, ki te prosijo. Hvalimo in molimo imé gospodovo!

Sanktus.

Vsemogočni oče, večni Bog, res je dolžnost, in prav, spodobno in zveličavno, da tvoje ime hvalimo in tebi, sveti gospod, vselej in povsod hvaležnost dajemo, ker je po skrivnosti učlovečene besede oči našega duha obsijala nova luč tvoje svetlobe, da se, ki Boga po vidnih rečeh spoznamo, tako k ljubezni nevidljivega bolj in bolj unemamo. Zato hočemo z angeli in arhangeli, s sedeži in gospostvi, z vsemi trumami nebeške vojske enoglasno peti in neprenehoma klicati: Svet, svet, svet je Bog gospod gospostev, nebesa in zemlja so polne njegovega veličastva! Hozana v visokosti!

O Bog, najdobrotljiviši oče, prosimo tudi v najgloboči ponižnosti po Jezusu, tvojem sinu, naj ti dopada ta sveta in čista daritev,

ktero ti darujemo, posebno za sveto cerkev, katero v miru ohrani, z najvikšim pastirjem cerkve in z vsemi škofi in dušnimi pastirji.

Ker spoznavam sveto katoliško cerkev, sem deležen občestva svetnikov, in združen z vsemi svetniki in izvoljenimi rečem pobožno: Imé Jezus bodi hvaljeno, češčeno in povikševano, in bodi češčen, ki pride v imenu gospodovem.

Pri povzdigovanju.

Jezus, tebi živim! Jezus, tebi umerjem! Jezus, tvoj sem živ in mertev!

O časti vredni odrešenik, prosim te, ne daj, da bi se zveličajoča moč tvoje drage kervi nad menoj pogubila.

Po povzdigovanju.

Usmiljeni Bog, obarni k nam svoje božje obličje, k svojim otro-

kom, in poglej naš dar, neomadežano jagnje, ktero se je tako neusmiljeno zaklati dalo za naše odrešenje. Jezus sam je tukaj mašnik in dar, zopet ponavlja zavezo milosti, ktero je postavil v Jeruzalemu. Jezus, večna beseda, ki se je učlovečila, daje svoje telo jesti, svojo kri piti, in pripravlja gostijo, pred katero angeli svetega strahu v molitvi popadajo na kolena. O živi Bog, stvarnik življenja, koliko obilost milosti in nebeškega blagoslova razlivaš v tem svetem zakramentu čez vse verne! Pa kakešno čast in češčenje dobivaš za toliko dobroto! O Jezus, večna ljubezen, na svet si prišel, ogenj spodžgat; prosim te, spodžgi moje serce z ognjem hvaležne ljubezni, in daj me vsega v tem ognju goriti, da kakor seraf v sveti zarji pred tvojim altarjem padem na kolena. Oh moj Bog, več tukaj

ne morem, kakor čuditi se; torej kličem iz globočine svojega serca: Gospod! usmili se me, in ne nehaj mi izkazovati obilnosti svoje usmiljenosti. Daj, da vselej s posebno pobožnostjo pridem k sveti daritvi telesa in kervi Jezusove, in se vselej s poboljšanim srcem vernem iz tega svetega templja, to te prosim v presvetem imenu Jezusa, gospoda našega. Amen.

Gospod, vsi narodi, ki si jih ustvaril, bodo prišli tebe molit, in tvoje ime povikševat, ker si velik in čuda delaš. Ti sam si Bog.

M o l i t e v.

Vsemogočni večni Bog, ki si nas ustvaril in odrešil, ozri se milostivo na naše želje, in uzemi dopadljivo ta dar, ki ti ga prinašamo v čast presvetega imena tvojega sina, da, ker smo tvojo

milost prejeli, se tudi v častitem imenu Jezus kakor večno izvoljeni veselimo, ker so naša imena v nebesih zapisana. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri obhajilu.

O Jezus, moj gospod in moj Bog, po tebi hrepenim, moje serce po tebi zdihuje; pa grešnik sem in nevreden, da pod mojo streho prideš; reci pa le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

(Zdaj misli pobožno, da se obhajaš, ter reci:)

Presveto telo Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje.

Gospod, stori, da bom ves tvoja dopadljiva last. Le tvoj hočem biti; zato te prosim, uzemi me z dušo in telesom, in daj, da svoje hudobije obžalujem, noč in dan pravo pokoro delam, in se neprene-

homa za čednosti prizadevam. Tukaj pred altarjem ti prisežem večno ljubezen; célo moje serce bodi tebi posvečeno in moja duša tebi darovana. Tebi, o Jezus, hočem živeti, tebi hočem umreti, in tvoj hočem biti živ in mertev.

Daj, o gospod, prosimo da se moč tvoje milosti v nas množi, da se, uterjeni z božjimi zakramenti, pripravimo, doseči, kar nam je v njih obljubljeno, po Jezusu Kristusu, gospodu našem, tvojem sinu, kateri s tabo in s svetim duhom enaki Bog, živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi nas, o Bog, v tisti ljubezni, s katero si svojega edino-rojenega sina, odrešenika ljudem poslal, in mu imé Jezus dal, da, ki njegovo sveto ime na zemlji častimo, se tako tudi v nebesih njegovega obličja obveselimo, po

tistem Jezusu Kristusu, tvojem sinu, gospodu našem. Amen.

Gospod bodi in ostani vselej pri nas. Amen.

(Moli k presvetemu imenu Jezus molitev:
„K presvetemu imenu Jezus.“ Glej kazalo.)

5. Mašne molitve

v čast

božjega serca Jezusovega.

V imenu Boga očeta, in sina, in svetega duha. Amen.

Večni, vsemogočni Bog, prikažem se pred tvojim svetim altarjem, ti pri sveti maši iskazat svojo dolžno podložnost in tebe, kralja nebes in zemlje, v ponižnosti molit.

Dodeli mi milost, te prav po vrednosti častiti; le ti si Bog, moj stvarnik in moja največa dobrota. Pa kako sem boječ, kako osramočena moja duša, če pomislim, da si ti najvikši, najsvetejši, vsega-vedni, ki najskrivnejši gubè serca pozná, in pred čiger očmi še clo angeli niso čisti. **O usmiljeni Bog,** pred tabo in pred nebesmi spoznam, da sem velikrat grešil, in da nisem vreden, k tebi povzdigniti svojih

oči. Pa vsako svojih pregreh obžalujem, in prosim, o preljubi oče, bodi mi ubogemu grešniku milostiv. Polèn zaupanja v tvojo neskončno usmiljenost se združim z mašnikom in z vsemi pričujočimi, in ti darujem v zadoščenje za svoje grehe najsvetejši in najdraži dar: Jagnje, ktero je kakor dar sprave umerlo za nas na križu, in kterega dragi spomin obhajamo zdaj na altarju. S tem neprecenljivim darom se tvoji razžaljeni pravičnosti zadostuje. S to sveto službo se tvoje veličastvo najspodobnejše časti, in z vsakdanjim ponavljanjem skrivne smerti na križu ponavljaš ti vsakdan čuda svoje usmiljenosti.

O nebeški oče, ponižno pridem pred tvoj altar; sodniški stol milosti je vsem, kateri sem pridejo in milosti prosijo; zato te prosim, o Bog, usmili se nas! Kriste Jezus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Bog, tebi gre vsa čast in slava, zato ti darujem v tvojo večjo čast presveto in ljubezni goreče Jezusovo serce, in prosim po zasluženju tega božjega serca odpusčenja svojih grehov, da boš, o oče, po svojem sinu, Jezusu Kristusu, poveličan. Amen.

Pri slavi ali gloriји.

O Bog, ker se pri sveti maši učlovečenja tvojega sina hvaležno spominamo, ponavljamo pobožno nebeško hvalno pesem, sè katero so oznanovali angeli Jezusovo rojstvo; z veseljem in radostno rečemo: Čast Bogu v visokosti, ki je bil od vekomaj, je in bo vekomaj.

M o l i t e v.

O Bog, večna in največa dobrota, daj mi čisto serce, da vreden postanem, božje serce Jezusovo zdaj tukaj v svetem zakramentu

altarja in tudi enkrat v nebesih
večno ljubiti in častiti, po Jezusu
Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri listu.

Gospod in Bog, ki vselej ti-
stim pomagaš, ki te prosijo in v
tebe zaupajo, usliši mojo molitev,
zaupam v tvojo besedo. Oh, po-
magaj mi; saj si sam vse besede,
s katerimi k tebi molim, v moje
serce položil. O nebeški oče, tvoj
dar je, da sveto vero spoznavam,
in se zavoljo tega te presvete da-
ritve udeležujem, ktero ti zdaj tvoj
mašnik opravlja. O uzemi dopad-
ljivo ta dar v čast, hvalo in če-
ščenje božjiga Jezusovega serca,
in dodeli, da v tem zveličanem daru
najdem vse milosti, ki so mi po-
trebne za večno zveličanje. Užgi
moje mlačno serce z ognjem lju-
bezni svetega Jezusovega serca,
da tebe, svojega Boga iz cele

svoje moči, iz cele svoje duše in čez vse ljubim; da tudi svojega bližnjega ljubim kot sam sebe, da po zgledu božjega serca tudi svoje sovražnike ljubim, in vreden postanem, k večni ljubezni v nebesa priti po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri evangeliju.

Nebeški oče, neizrečeno usmiljeni Bog! Zahvalim se ti z ginenim srcem za sladki uk, ki nam ga je zapustil Jezus v svojem evangeliju. Oh, kaj bi bil mogel naš gospod in učenik bolj tolažnega reči, kakor sladke besede: Česer bote očeta v mojem imenu prosili, to vam bo dal. Verujte, in pomagalo se vam bo. Išcite in našli bote. Poterkajte, in odperlo se vam bo. O sladka obljuba, ki nobenega človeka ne izjame! Razložniše bi nas Jezus ne bil mogel k

zaupljivi molitvi opominjati. Toda tudi stanovitno moramo moliti. Ne smemo se utruditi prositi. Terkati in prositi ne smemo nehati. — Tedaj te prosim, o bogati in dobrotljivi Bog, v Jezusovem imenu pred vsem drugim daru tvoje božje luči, ki me razsvetljuje, uke razumeti, ki nam jih je Jezus Kristus razodel. Prosim take vere, ki k upanju spodbada, in moje zaupanje v tvojo pomoč bolj in bolj oživlja. — O Bog, utisni globoko v moje serce besede, sè kterimi je Jezus tako milostivo prašal: Bo li oče svojemu otroku, ki ga kruha prosi, kamen dal? — Bog, ti si moj oče, veš, česar potrebujem; ne boš me zaverigel, če, kakor Kananejka v evangeliju, za tabo hitim in stanovitno prosim. Gospod, pomagaj moji veri! Daj mi zavoljo Jezusa drago darilo nebes, terdno vero, da v veri živim, da bom po živi

v ljubezni delavni veri opravičen, in da s stanovitno vero vse dosežem, kar v tvojo čast in v svoje zveličanje želim, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

O presveta trojica, uzemi ta sveti dar milostljivo od nas! Pri- nesemo ti žlahtne darove, kruh in vino, ktera se po mogočnih besedah mašnikovih premenita v presveto telo in v presveto kri Jezusovo, in ktera tebi darujemo v spomin terpljenja, ustajenja in nebohoda našega gospoda Jezusa Kristusa; in v veči počeščenje njegovega presvetega serca, tudi v čast svete in vselej prečiste device Marije, svetega Janeza Kerstnika in svetih apostelnov Petra in Pavla in vseh svetnikov, naj za nas v nebesih prosijo, kakor mi njih spomin na zemlji obhajamo.

Prosimo tudi za razširjenje kato-
liške cerkve, za zatrenje krivo-
verstva in za mir med kralji in
oblastniki tvojega ljudstva. Dodeli,
o Bog, da tvoji otroci v edinosti
prave vere tebi služimo, in vsi
zveličanje dosežemo, po Jezusu
Kristusu, gospodu našem. Amen.

Sanktus.

Milostljivi Bog, ozri se usmi-
ljeno na mene nevrednega, in na-
polni moje serce s sveto grozo
pri veliki skrivnosti, katero zdaj
tvoj izvoljenec tukaj obhaja. Zdaj
se godi na altarju, kar se je v
hiši v Jeruzalemu godilo, ko je
postavljaj Jezus sveti zakrament.
O prečudni Bog, obudi v mojem
sercu tisti sveti strah in tisto po-
božnost, sè katero zveličani prebi-
vavci nebeški vekomaj hvalijo tvoje
sveto veličastvo. Oh, da bi mogel
ostati noč in dan vekomaj v ljubezni

pred tvojim altarjem! Zakaj dobro, prav in zveličavno je, da tebi, o najviši gospod, večni Bog, vselej zahvalo izkazujemo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem, po katerem sveti angeli hvalijo tvoje veličastvo, katerega molijo trume nebeške, pred katerem trepetajo nebeške moči, in v katerem vsi kerubini in serafini svoje glasove v tvojo hvalo povzdigujejo. Tudi jaz povzdignem svoj glas v obhajanje te božje skrivnosti, ter kličem s celimi nebesami: Svet, svet, svet je Bog! Nebesa in zemlja so polne njegovega veličastva! Hozana v visokosti! Hvaljen, kdor pride v imenu gospoda, Hozana!

Pri povzdigovanju.

O Jezus, v svetem zakramentu skriti Bog, zdaj si z dušo in s telesom, kakor Bog in človek tukaj na altarju pričujoč; zato se

priklonim v najglobočem češčenju in odkritoserčnemu grešniku enako se terkam na persi, in prosim: Bodi mi usmiljen in odpusti mi grehe!

Presveta kri mojega odrešenika, ktera je v kelihu pričujoča, v prahu ležim pred tabo, in združen s svetimi angeli, ki altar obdajajo, častim ponižno čudo božje ljubezni. O Jezus, s svojo sveto kervjo očisti mojo dušo! O Jezus, s svojo sveto kervjo posveti mojo dušo! O moj Jezus, po tvoji milosti polni kervi naj doseže moja duša milost in usmiljenje.

Po povzdigovanju.

O preljubi Bog in oče, tebi bodi hvala, čast in slava; zakaj ti sam si sveti, čez vse sveti, neizrečeno sveti Bog, kterega nebesa ne obsežejo, in kterega molijo milijoni zveličanih duhov. Tudi jaz

klečim v molitvi pred tvojim obličjem; zakaj ti, o Bog, si storil čuda ljubezni nad nami grešniki. Ti, večno častiti Bog, si se učlovečil, da si mogel za nas terpeti; ti si na križu umerl, da si odrešil ljudi. O kdo more zapopasti ljubezen, ki te vsaki dan vodi iz nebes na naše altarje! — O neizmerna usmiljenost, tudi zdaj si tukaj, našo molitev, da poslušáš naše češčenje in prošnje. O, da bi vsi ljudje to srečo si k sercu uzeli! Da bi tukaj vsi se zbrati hotli, od koder nihče neuslišan ne gré! Véliki, dobrotljivi Bog, za vse prosim, ki so tukaj pričujoči, ker smo vsi z Jezusovo kervjo in smertjo odrešeni. Oh ne pusti nobenega izmed nas, da bi se pogubil, temuč dodeli, da združeni v veri in v spoznanju sina božjega, svojega odrešenika, da vredni postanemo ljubezni svetega duha,

in da svojo sveto luč nad nas izlije, ki nas v veri uterjui, in od čednosti do čednosti pelji, ter da enkrat nebeško kraljestvo dosežemo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Prošnja k Jezusu.

Preljubi Jezus, božji učenik svete vere! cerkev, tvoja nevesta in zaročenka, opominja svoje otroke v vseh silah in nedlogah pri tebi iskati pomoči in tolažbe. O moj Jezus, v sili sem, in potrebujem tvoje božje pomoči; zato se obračam s priprostim zaupanjem k tvojemu presvetemu sercu, ki se je dalo iz ljubezni do nas ljudi s pušico prebosti. V tvojo serčno rano položim svojo potrebo in revščino. O presveto serce, pomagaj mi posebno v tej potrebi (imenuj zdaj potrebo). — Toda izidi se tudi tukaj, kakor povsod, pre-

sveta volja božja, kateri se vsega podveržem. Prosim te tudi, o gospod, daj dušam vseh mertvih vernih kristjanov večni pokoj in večna luč naj jim sveti.

Oče naš i. t. d.

Pri obhajilu.

O moj preljubi Jezus, kako zvesto izpolnuješ svojo obljubo, ostati pri nas do konca sveta. Tvoja želja, za nas umreti, te je zopet pripeljala iz nebes! Dar sprave ležiš na altarju, in v spomin svojega pokopa greš v serce mašnikovo. **O** da bi smel zdaj ta sveti dar z mašnikom zavžiti; koliko milosti, koliko blagra bi nesel sabo v svoj dom! Pa nevreden sem, to božjo mano užiti; zato te prosim, o Jezus, pridi po duhovno v mene. Moja vera mi pravi, da potem moreš z eno samo besedo ozdraviti mojo dušo.

O reci vender to zveličajočo besedo; pridi, v hrepenenju gorim, pridi in ozdravi mojo dušo.

(Zdaj misli, da se resnično obhajaš,
ter reci:)

Sveto telo Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

O Bog, kako naj ti povernemo vse dobro, kar si nam dal? Tvojih dobrot ni števila, zato si hočemo prizadevati, da te bomo hvalili in povikševali. Pa osramočen spoznam, da sem najnehvaležniši vseh tvojih otrok. Oh, zavoljo svoje usmiljenosti me ne zaverzi; zakaj odsihdob se hočem varovati vsacega, tudi najmanjši greha; z zvestim izpolnovanjem svojih dolžnosti, s poboljšanjem svojega življenja hočem tvoje ime hvaliti, in tvojo usmiljenost oznanovati. Dodeli mi, o Bog, k temu novemu sklepu tudi svojo milost in moč,

ga izpolnovati, da s svetim po-
božnim življenjem morem biti ča-
stivec presvetega serca Jezuso-
vega, po ravno tistem Jezusu
Kristusu, našem gospodu in zve-
ličarju, kateri s tabo živi in kra-
ljuje v edinosti svetega duha, Bog
od vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, ki tistim, kateri te
ljubijo, pripravljaš nevidljive do-
brote, izlij ljubezen svojega bož-
jega serca čez nas, da te ljubimo
v vsem in čez vse, in dosežemo
tvoje obljube, ki so čez vse želje,
po Jezusu Kristusu, gospodu na-
šem. Amen.

Povikšujemo, o Bog, te go-
spoda nebes in zemlje! Zakaj tvoja
dobrota in usmiljenost je večna.

Čast bodi očetu i. t. d.

Zahvaljenje.

Zahvaljen bodi, večni, neizre-
čeno veliki Bog! Zahvaljen od

vekomaj do vekomaj! ker si milost dodelil meni, svoji najnevredniši stvari. Nebeško srečo sem užival, ko sem bil pri daritvi zveličanja. Zato se ti zahvalim, o Bog, s priprosto zvestim srcem, ino v zahvalo ti darujem vse, kar danes mislim, govorim, delam in terpim. Z vsakim svojim djanjem te hočem častiti in hvatiti; zakaj spomnil si se mene z ljubeznijo, in tvoja usmiljenost je večna. Čast bodi očetu, sinu in svetemu duhu; čast trojedinemu Bogu, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

Pri blagoslovu.

Vsemogočni Bog, ostani s svojo pomočjo in milostjo vselej pri nas. Varuj nas vseh vidnih in nevidnih sovražnikov duše in telesa. Blagoslovi nas s svojo

vsemogočnostjo v imenu očeta in
sina in svetega duha. Blagoslovi
tudi vso mojo rodovino, in dodeli
nam svojo pomoč, po Jezusu Kri-
stusu, gospodu našem. Amen.

6. Mašne molitve

v čast božje previdnosti.

V imenu Boga očeta, in sina in svetega duha. Amen.

Večni Bog, nebeški oče, zahvalim se tvoji božji previdnosti, ki mi je pustila zopet en dan doživeti, v katerem morem za svoje zveličanje delati in nebesa zaslužiti. Vsak dan, ki ga doživim, je znamenje tvoje očetove ljubezni, zakaj slednji dan nam izkazuješ novih dobrot. O kako ljub moram tvojemu sercu biti, ker si že spominjal se mene, ko me še ni bilo. Iz nič si me poklical, da bi ti na zemlji služil, in enkrat v nebesih zveličan bil. V tem spoznam tvojo večno ljubezen, in častim s hvaležnim srcem tvojo božjo previdnost. Da se ti pa vredno zahvalim, o **Bog**, ti darujem dar Jezusove smerti na križu, ki ga maš-

nik zdaj po nekervavo na altarju opravlja. O poglej dopadljivo na jagnje božje, ki je umerlo v spravo tvoje pravice na križu. Saj je ta dar sprave tvoj ljubi sin, naš gospod Jezus Kristus, kteremu si dal vso oblast, grehe odjemati; zato spoznavam goreče skesanosti unet, svoj dolg, svoj veliki dolg, in prosim sveto devico in vse svetnike, naj prosijo za mene, da mi ti, usmiljeni Bog, grehe odpusti, in me v večno življenje pripelji, po Jezusu Kristusu, svojem sinu, kteri se zdaj v tvojo veči čast na altarju daruje.

Čast bodi očetu in sinu in svetemu duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Večni Bog in oče, usmili se nas! Jezus Kristus, sin božji, usmili se nas! Sveti duh, ki od očeta in sina izhajaš ž njima enaki Bog, usmili se nas!

Pri slavi.

O preljubi Bog, iz usmiljenosti si svojega edinorojenega sina poslal, nas odrešit. Učlovečil se je, in je med nami prebival. Pri njegovem rojstvu so se veselile nebesa in zemlja. Tudi mi se veselimo in ponavljamo v tej sveti maši svojo pobožno zahvalo za milostno učlovečenje večne besede. Združeni z nebeškimi duhovi, ki so se prikazali Betlehenskimi pastirjem, kličemo: Čast Bogu na visokem in mir ljudem na zemlji, ki v Jezusu Kristusu spoznajo in ljubijo pravega Boga. V čudenju in v molitvi prosim, o trojedini Bog, stori, da bom deležen zaslužnja Kristusovega učlovečenja, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Pri listu.

Dodeli milostljivo, o nebeški oče, po prošnji prečiste device Ma-

rije in vsih svetnikov, posebno tistih svetnikov, katerih praznik danes obhajamo, vse milosti, katerih prosi mašnik zase in za nas; posebno prosim I. I. (imenuj milost.)

O Bog, ti sam si vir vse dobre, in ga uslišiš vselej, ki te prosi, ako prosi v Jezusovem imenu in pa reči, ki niso nasprotne tvoji časti in našemu zveličanju. — **O** poglej me tukaj pred tabo, in usliši mojo ponižno molitev. **S** priprostim zaupanjem in v svetim Jezusovem imenu prosim, uzemi to sveto mašo od mene v dar sprave in v zadoščenje za moje grehe, ktere britko obžalujem, ker sem ž njimi tebe najljubeznjivši Boga, razžalil. Prihodnje se hočem varovati vsacega greha, in tvoje zapovedi zvesto izpolnovati. **Uterdi**, o **Bog**, moj sklep, greh sovražiti in čednost ljubiti; to te prosim po **Jezusu Kristusu**, gospodu našem,

ki s tabo živi in kraljuje v edinstvi svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri evangeliju.

Usmiljeni Bog, prosim te, daj tvoji Božji zapovedi, ktero nam je Jezus v svojem svetem evangeliju oznanil, da se v mojem sercu ukoréni, da jo zvesto ohranim, in natanko izpolnujem. Daj, o milostljivi Bog, da terdnejši in terdnejše v veri prihajam, zvestejše upam in zvestejše ljubim.

O Bog, največa modrost in neizmerna mogočnost, daj mi svojega svetega duha, da moj um razsvetli, da prav živo premišlujem, kako previdno me je vodila tvoja očetova roka od mojih otročjih let skozi marsiktero nevarnost. Daj mi spoznavati, kako vseмогоčen, kako dober, in kako čez vse ljubeznjiv si. Res tvoja božja previdnost

skerbí za mene, kakor da bi bil jaz sam tvoja edina stvar. O dobrotljivi Bog, spomin tvojih dobrot obudi v mojem sercu novo zaupanje; zato se dam tebi v priprostem zaupanju, in prosim, zgôdi se vselej tvoja sveta volja nad menoj. Ako hoče tvoja modra previdnost s terpljenjem in z nedlogami iskušati mojo zvestobo, naj se izide tvoja sveta volja. Pomisli le, o gospod, mojo slabost, da na poti terpljenja v nebesa ne omagam, temuč tolažbo najdem, če te z molitvijo pomoči prosim. To mi dodeli, o najboljši oče po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

Vsevedni in previdni Bog, ozri se zdaj dolu na nas, ko smo v veri in zaupanji v tvojim imenu tukaj zbrani. Verujemo v tebe, večni oče, stvarnik nebes in zemlje;

verujemo v Jezusa Kristusa, tvojega sina, odrešenika sveta; verujemo v svetega duha, duha luči, ki nas upeljuje v resnice naše vere, in svoje milosti čez nas razliva. V tej veri smo tukaj zbrani, in darujemo z mašnikom kruh in vino, ktera se spreminjata v pravo telo in v pravo kri Jezusovo, in tebi, večni Bog, darujeta. Ta presveti dar je tvojega božjega veličastva najvredniši, tvojemu očetnemu sercu najprijetniši in nam grešnikom najzveličavniši; zato te prosimo, o Bog, daj, da nam bo ta skrivnostni dar v odpuščenje naših grehov. Prosimo tudi za poveličanje in razširjenje tvoje svete cerkve, za ohranjenje, vladanje in razsvetljenje njenega najvikšega poglavarja, in za spreobrnjenje vseh krivovernih in nevernikov.

O usmiljeni Jezus, ki nam iz zgolj ljubezni ta spomin svoje

smerti vsakdan na naših altarjih ponavljaš, dodeli milostljivo, da vsi narodi zemlje v lepi edinosti tebe, pravega Boga, častijo in hvalijo, in da nazadnje vsi kakor otroci tvoje svete cerkve živimo in umerjemo, in enkrat v večnem zveličanju združeni tebe hvalimo in častimo v očetu in v svetem duhu. Amen.

S v e t.

Vsemogočni, večni Bog, tebi samemu gre čast, slava in češčenje, zakaj ti sam si sveti, kteremu služijo nebeške moči, kteremu verste zveličanih duhov hvalo pojo, in pred keterega sedežem kerubini in serafini v večnem češčenju na svojem obličju leže. O neskončno veličastvo, v tvoje češčenje in poveličanje opravljamo tudi mi svojo molitev in daritev. O poglej dopadljivo na altar, kjer se opravlja

zdaj najsvetejša, največa daritev. Preljubi Bog in oče, Jezus, odrešenik sveta, prihaja zdaj s tvojega naročja k nam na zemljo, svoje svete obljube dopolnit, in pri nas prebivat. — O pridi, preljubi, večni sin božji, blagoslovi nas, svoje odreščence, ki v sveti ponižnosti čakamo tvojega prihoda; pridi, češćeni gospodov, pridi, o Jezus, in oblagodari nas, da bomo vredni tvojih obljub. Hozana mu, ki pride v imenu gospodovem, Hozana!

Povzdigovanje.

O Jezus, moj Bog in zveličar, verujem v tebe; upam v tebe; ljubim te, kakor največo dobroto. **O** sveta kri Jezusova, operi me mojih grehov; o predraga kri, izbriši moje hudobije; o predraga kri, pridobi mi milost in usmiljenje.

O Bog, daj premilostljivo, da ubogi grešniki, ki presveto telo in presveto kri Jezusovo na altarju v ponižnosti častimo, s to zveličavno daritvijo odpuščenje svojih grehov od tebe dosežemo, po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Po povzdigovanju.

Gospod, naš Bog, kako čudapolna, kako neskončna je tvoja dobrota! V sredi med nami si postavil sedež svojih milosti. Milijoni angelov stoje okrog svetega altarja in častijo kralja nebes in zemlje v podobi kruha. O moj Jezus, pridruži se tem zveličanim duhovom, da te molim in v radosti povikšujem, ker si zdaj tako blizu nas. Gospod, kdo more zapopasti čudo tvoje vseomogočnosti, po kateri si Bog in človek tukaj pričujoč!

— O pridite, kristjani, pridite in popadajmo tukaj v molitvi na kolena in točimo solze veselja. — Gospod Bog, k tebi povzdigujemo svoja serca, in kličemo z gorečo pobožnostjo: Svet, svet, svet je najvikši, ktereга nebеса ne obsežejo, in kateri je iz ljubezni v podobi kruha skrit, in nas posluša, keder predenj polagamo svoje prošnje, skerbi in potrebe. O Jezus, kaj bi bil ti mogel več za nas storiti? Kaj pa jaz morem zate storiti, ki si clo svoje življenje zame dal? Kaj je pač spodobniše, kakor da se tudi jaz vsega tebi darujem? Uzemi me tedaj z dušo in s telesom. Da sem ti pa prijeten dar, uzemi od mene moje grehe, ktere iz serca obžalujem. Prihodnje se hočem vsega varovati, kar bi me tvojemu sercu nedopadljivega storiti utegnilo. O Bog, daj terdnost temu mojemu sklepu

po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Spomni se, o gospod, vseh mertvih vernih kristjanov, (posebno duš I. I.) in daj jim večni pokoj. (Oče naš i. t. d.)

Obhajilo.

Premili Jezus, rekel si: Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. O kdo bi ne želel tebe, večnega življenja? Oh, da bi bil čist grehov, da bi smel zdaj tvoje teló prejeti in v svoje serce upeljati! Pa nevreden sem, o gospod, ker sem, o gospod, ker sem grešnik; toda reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. Oh, usmiljeni zveličar, tolikrat si šel na zemlji v stanovanja grešnikov, o pridi tudi mene obiskat s svojo milostjo, in obari me, da se nikdar več po

grehu od tebe ne ločim. Tvoja modra previdnost ohrani vedno v meni spomin tvoje pričujočnosti, daj mi v tvoji ljubezni živeti, umreti in v nji se veseliti, ki živiš in kraljuješ z očetom in svetim duhom enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sklep.

O Bog, zdaj je najvikša in najsvetejša daritev končana, in jaz nevredni sem bil zopet deležin tvoje ljubezni. O preljubi oče, uzemi milostljivo mojo pobožno zahvalo za to dobroto. S priprostim srcem ti jo dajem. O moj gospod in Bog, spoznam tvojo neskončno usmiljenost, in zahvalim se tvoji božji previdnosti, ki me je vrednega storila, biti pri tem svetem opraviu, in s tabo govoriti, in ti svoje serce odkriti. Hvalim te, o Bog, povikšujem te in zahvalim se ti za

neizrečeno veliko srečo. **O** daj mi moč po tej dragi daritvi, tebe, najljubeznjivši Boga iz celega serca ljubiti, in mi stanovitnemu v tej ljubezni ostati, da te bom enkrat v tvojem veličastvu gledal in večno ljubil, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Molitev pri sklepu sv. maše.

O Bog, varih vseh, ki v tebe zaupaje, in ktereга previdnost se v svojem ravnanju ne zmoti, ponižno te prosimo, da vse škodljivosti od nas odverni, in nam vse koristno dodeli. Napeljuj nas, posvetnih darov se tako posluževati, da večnih ne izgubimo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

O Jezus, moj odrešenik, stori me zdaj deležnega tudi blagoslova te predrage daritve. Blagoslovi moje serce s čistimi in svetimi občutljivi, da me grešne misli ne

napadajo. Blagoslovi moje dobre sklepe, ktere sem storil pri tej sveti maši, in dodeli mi milost, jih tudi izpolniti in stanovitno izgotoviti. Blagoslovi me s svojim svetim križem, na katerem si umerl. Blagoslovi me vselej, kolikorkrat svojo roko k znamenju svetega križa položim na svoje čelo, sè kterim svojo vero v skrivnost pre-svete trojice očitno pokažem. Blagoslovi me zdaj in vselej s svojim božjim blagoslovu, da v dobrem do smerti stanoviten ostanem, in da enkrat, ko svojo dušo izdihnem, še v sercu rečem: V imenu Boga očeta in sina in svetega duha. Amen.

7. Mašne molitve

na čast svetemu angelju varihu.

V imenu Boga očeta, in sina in svetega duha. Amen.

V imenu trojedinega Boga se bližamo altarju, z mašnikom pre-sveto daritev ponovit, ktera je bila na gori Kalvariji tako neskončno britko opravljena. O Bog, darujemo ti jagnje, ktero je za nas na Golgati kri prelilo. Darujemo Jezusa Kristusa, ki je iz svoje volje za naše odrešenje dal svoje življenje. O nebeški oče, s to sveto daritvijo ti skazemo največo čast, pokažemo največe počesčenje, ki ti gré od vekomaj do vekomaj.

Premilostljivi Bog, v imenu Jezusa, svojega odrešenika, pripogujem glavo in kolena, in ti izkazujem hvalo in hvaležnost, da si mi iz očetne ljubezni dal angela za vodnika in variha. V

obličju tega sv. angela spoznavam pred tabo, vsemogočni Bog, da sem tebe, najljubšega in najboljšega očeta, velikrat razalil. Zato prosim prečisto devico Marijo, svojega sv. angela variha, sveta aposteljna Petra in Pavla, in vse svetnike, naj zame prosijo, da se me usmiliš in mi grehe odpustiš.

O Bog! Gospod nebés in zemlje, v najgloboči ponižnosti molim tvoje veličastvo; ti si usmiljen brez konca in tvoja milostivost je od vekomaj do vekomaj; zato ti bodi hvala, zahvala in slava vekomaj. Aleluja!

M o l i t e v.

O Bog, ki se iz neizrečene previdnosti ponižaš, svoje svete angele nas varovat poslati, dodeli po naši prošnji, da nas vedno varujejo, in se enkrat pri tebi v

nebesih njih družbe obveselimo,
po Jezusu Kristusu, gospodu na-
šem. Amen.

Slava.

Čast Bogu na visokem in mir
na zemlji ljudém svete volje. S
tem veselim petjem so obhajali an-
geli rojstvo božjega deteta Jezusa,
veseli prihod odrešenikov. O kako
so se radovale nebesa, kako so se
veselili pastirji na polju, ko so se
jim bližali nebeški duhovi, in so
jim oznanili veselo sporočilo, da
edinorojeni sin večnega očeta v
plenice zavit v jasliah leži, in da
naj gredo tje, ga molit. Tudi jaz
se radujem, in te molim, učlove-
čenega Boga, v ponižnosti, in pri-
pognem s častjo svoja kolena, ka-
kor bi te v Betlehemskih jasliah
pozdravljal. Svoje serce ti dam
v dar ljubezni in hvaležnosti, ktero
sem ti dolžan. O božje dete, naj-

veča dopadljivost večnega očeta, tebi bodi hvala, hvaležnost in češčenje z očetam in svetim duhom, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Hvalite gospoda, angeli vsi, izpolnovavci njegovih povelji, ki ste mu večno pokorni; hvalite gospoda našega Boga, Aleluja! Čast bodi očetu in sinu in svetemu duhu. Aleluja!

Gospod, vsemogočni Bog, očisti moje serce in mojo dušo! Gospod blagoslovi nas, in napolni nas s svojim svetim duhom, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Evangelij.

O Bog, Jezus, božji naš učenik, je rekel: Ako ne bote kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo; zato te prosim, o nebeški oče, daj mi priprosto pobožno serce, da sem priprosto tebi pokoren in

te zvesto ljubim, pa se tudi tebe pravičnega Boga in očeta bojim. Daj mi priprosto ponižno serce in čistega duha za vsak uk evangeljske besede, da s priprostim duhom verujem, kar mi tvoja sveta cerkev verovati zapove; da s priprostim zaupanjem pričakujem, kar si mi v moje zveličanje obljubil, in da te vedno s priprosto ljubeznijo svojega očeta čez vse in iz celega serca ljubim; to mi daj po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Vera.

O moj sveti angel varih, vpričo tebe spoznam pred Bogom, vse-mogočnim, da sem ud svete katoliške cerkve, in da trojedinega Boga, najviše bitje, v vsi ponižnosti molim. Verujem v Boga sinu odrešenika sveta. Verujem v svetega duha, tolažnika, ki od očeta in sina izhaja z obema enaki Bog.

Verujem, da je sin božji kakor človek rojen od Marije device, da je terpel, umerl in bil v grob položen, pa tretji dan zopet ustal od mrtvih, in šel v nebesa, kjer zdaj sedi na desnici očeta, od koder pride sodit žive in mrtve. Verujem v občno ustajenje in v prihodnje večno življenje. V tej veri hočem živeti in umreti: zato, o moj sveti angel varih, isprosi mi terdno stanovitnost v tej veri do konca mojega življenja, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Darovanje.

O Bog, ki si zgolj usmiljenost, polni zaupanja prosimo, naj ti dopade naš dar, ki ti ga darujemo po rokah mašnikovih. Uzemi ga v zahvalo za vse dobrote, ktere sem v vsem svojem življenji od tebe prejel, in uzemi ga tudi kakor prosivni dar za nove milosti, katerih

za večno zveličanje potrebujem. Posebno te prosim prav priprostega zaupanja v tvojo pomoč v vseh silah in nedlogah, ki me zadenejo. Ne pripusti, da bi maloserčen postal, če me terpljenja in žalosti kakor morski valovi napasti in podreti hočejo. Daj mi tolažbe v dušo, da bodo moje solze štete, in moji zdihljeji slišani pri tebi, in da je tvoja pomoč tam najbližej mene, kjer v Jezusovem imenu z zaupanjem v Kristusove obljube molijo. Tako zaupanje mi daj, o usmiljeni Bog, po Jezusu Kristusu. Amen.

O Bog, še te prosim, uzemi milostljivo dar te svete maše, kateri ti darujem v tvojo večo čast in v posebno počesčenje svojega svetega angela varuha, daj, da ž njegovo vedno pomočjo vseh nevarnosti obarovan ostanem, in enkrat v večno življenje pridem, po Je-

zusu Kristusu, tvojem sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega duha enaki Bog vekomaj. Amen.

Svet.

Vsemogočni, večni Bog, vsi tukaj pričujoči povzdignemo svoja serca in svoje duše v tvojo čast; zakaj zdaj se začne skrivna, presveta daritev; božje jagnje prihaja, ktero se tvojemu veličastvu po nekervavem daruje. Jezus večna beseda, ki je meso postala, pride zdaj po mašnikovih besedah iz nebes. Sveti angeli, knezi nebeški, obdajajo božji dar, in pridejo s svojim kraljem dolu, s pesmimi hvale in povikševanja častit velicega Boga v podobi kruha. O globoka, nezapopadljiva skrivnost vsemogočne ljubezni božje! O Jezus, moj odrešenik, jaz grešnik povzdignem svoj glas s trumami

svetih angelov, ki zdaj obdajajo altar. Ti sveti duhovi so te že v jaslicah molili, in ponavljajo tudi zdaj svoje česčenje, ko se prikažeš na altarcu. Združim svoje česčenje ž njimi, in kličem pobožno: Svet, svet, svet je Bog, gospod gospodov! Zemlja in nebesa so polne njegove svetlosti! Česčen, ki pride v imenu gospodovem! Hozana!

Povzdigovanje sv. hostije.

Bodi česčen in hvaljen, v sveti hostiji pričujoči sin božji! O Jezus, tvoje bodi moje telo in moja duša: tebi živim, tvoj sem živ in mertev!

Povzdigovanje sv. keliha.

O moj Jezus, s svojo sveto kervjo izbriši moje hudobije. S svojo božjo kervjo mi pridobi milost in usmiljenje!

O Bog, v prahu klečim tukaj na svojih kolenih, in molim sveto meso in kri svojega odrešenika tukaj na altarju v ponižnosti. Verujem v to globoko skrivnost, in prosim milosti odpuščenja svojih grehov.

Po povzdigovanju.

O Jezus, ljubeznjivi Bog! **O**, da bi te mogel hvaliti s stoterimi ustmi; zakaj tvoja ljubezen je neskončna, in tvoja usmiljenost je brez mere! Iz ljubezni si postavil ta sveti dar, in iz ljubezni ponavljaš še vsak dan to skrivnostno znamenje svoje smerti. Neprenehoma imamo tvoje presveto meso in kri na svojih altarjih, in ni je milosti, ktere bi v tem svetišču ne mogli dobiti, tega se vesele vse nebeške moči, angeli in arhangeli, gospostva in mogočnosti, vsi sveti in zveličani duhovi se

vesele in kličejo : Svet, svet, svet in čez vse svet je Bog, vse-mogočni stvarnik, gospod nebes in zemlje.

Za mertve.

Prosimo te, o gospod, za duše mertvih, posebno prosim za dušo I. I. Daj nji in vsim, ki v Kristusu počivajo, kraj pokoja, luči in miru, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen. Oče naš i. t. d.

Obhajilo.

O gospod Jezus Kristus, ki si tukaj z dušo in s telesom pričujoč, usmili se nas! O gospod, prosim kakor slepec v evangeliju, še več, kakor Kananejka prosim. Gospod usmili se me! daj mi, česar potrebujem v zveličanje duše; oh, daj se mi samega sebe!

O da bi mogel zdaj biti pri večerji svetega zakramenta; da bi

bil mogel kruh angelov uživati!
O sveta večerja, pri kateri se **Je-**
zus prejmlje, spomin njegovega
 terpljenja obhaja, serce z milostmi
 napolnuje in zastava prihodnjiga
 zveličanja daje! **O** sveta večerja,
 kjer je **Bog** sam jed, nevreden
 sem, bližati se, pa potreben sem
 tega dušnega pokrepljenja; zato
 te prosim, o **Jezus!** poglej moje
 želje in pridi po duhovno v moje
 serce!

(Zdaj misli, da se res obhajaš:)

Presveto teló Jezusovo ohra-
 ni mojo dušo v večno življenje!
Amen.

O Jezus, večna beseda očeta,
 po kateri so vse reči narejene, mo-
 lim te; zakaj ti si življenje in luč,
 polnost milosti in naš srednik pri
Bogu! Tebi bodi hvala in zahvala
 vekomaj!

Hvalimo in povikšujmo gospo-
 da, svojega **Boga;** angeli in arh-

angeli, in njegovi služabniki, kateri njegovo voljo izpolnujete, in ste od njegove svetlosti in velikosti vsi navdani, hvalimo ga vekomaj, Aleluja. Čast bodi očetu in sinu in svetemu duhu; čast trojedinemu Bogu. Aleluja!

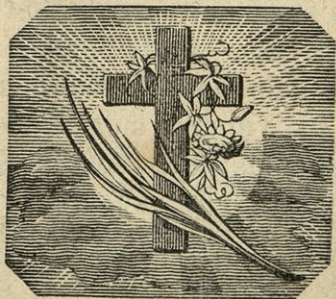
Sklep sv. maše.

Vsemogočni, večni Bog, skrivnostni spomin smerti na križu našega odrešenika je zdaj končan, in jaz ga po rokah svojega svetega angela variha darujem tvojemu veličastvu ko najsvetejšo, najvrednišo in tebi najdopadljivišo daritev, in prosim: naj se udeležim po prošnji svojega svetega angela variha zaslužkov tega draga daru. Daj, da se, varovan od svojega angela skerbno varujem vsacega greha, in da z zatiranjem svojih strast sam tebi dopadljiv dar postanem. Pusti zdaj,

o gospod, mojo opravljeno molitev
 kakor kadilo k tebi v nebesa puh-
 teti, in pošlji svoj božji blagoslov
 nadme, po Jezusu Kristusu, tvo-
 jem sinu, kateri s teboj in s svetim
 duhom živi in kraljuje enaki Bog
 od vekomaj do vekomaj. Amen.

Blagoslov.

Blagoslovi nas z roko mašni-
 kovo vsemogočni Bog oče, sin in
 sveti duh. Amen. Gospod bodi
 in ostani pri nas vselej. Amen.

8. Mašne molitve

o praznikih prečiste device Marije.

V imenu Boga očeta, in sina in svetega duha. Amen.

O večni Bog, na svojih kolenih klečim, da sveto mašo s spodobno pobožnostjo poslušam, in tebe, edino pravega Boga, gospoda nebes in zemlje, molim. Vsi tukaj zbrani te molimo v veliki skrivnosti učlovečenja tvojega sina. Povikševati te hočemo v Mariji devici, ktere telo in dušo si s pri pomočjo svetega duha posvetil in vredno storil, biti prebivališče zveličarju sveta. O da bi zdaj s prav gorečo pobožnostjo moliti mogel. O da bi vender mogel moliti v taki ponižnosti in v svetem strahu, kakor je Marija, sveta devica, v Nazaretu molila, ko je angel Gabriel k nji pristopil, jo v gospodovem imenu pozdravil, in blagoslovljeno med ženami imenoval.

Sveta Marija, mati najvikšega, kraljica nebes in zemlje, k tebi pribežimo ubogi Adamovi otroci. O mogočna devica, prosi zame v moji sili, v kateri te pomoči prosim (tukaj imenuj silo). — O Marija, izvoljena hči večnega očeta, mati mojega odrešenika, pribežališče vsem spokornim grešnikom, prosim te, bedi moja besednica pri Bogu. Prosi zame in za vse, ki so tukaj zbrani, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Angel gospodov je oznanil Mariji, in je spočela od svetega duha.

M o l i t e v.

O Bog, ki si hotel, da je tvoja beseda po angelovem oznanjenju meso postala v prečisti devici Mariji, molim te v tej globoki skrivnosti, in povikšujem devico Marijo, ktera je blagoslovljeni sad svojega

telesa nesla k svoji teti Elizabeti, in Janezu sveti blagoslov prinesla, kjer je radostno zaklicala: Moja duša povikšuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, svojem zveličarju!

Čast bodi očetu, in sinu, in svetemu duhu, kakor je bila v začetku, in vselej, in vekomaj. Amen.

Pri gloriји.

Čast Bogu na visokosti in mir na zemlji ljudem svete volje! O Bog, svojo molitev sklepam z nebeškim hvalnim petjem, ktero so sveti angeli prepevali tisto sveto noč, ko je bil rojen zveličar sveta. O nebeški angeli, moje serce se veseli z vami; zakaj tudi meni se je zveličar rodil v Betlehenskem hlevu; zato bodi čast našemu Bogu, češčenje najvikšemu! — O Bog, s pobožnim čudenjem te molim v skrivnosti učlovečenja

tvojega sina. Čast bodi očetu, sinu in svetemu duhu! Čast trojedinemu Bogu! — O sveta Marija, božja porodnica, ti si presrečna mati, svojega stvarnika si rodila in vendar ostaneš prečista devica. Spominim se, o milosti polna, veselja, ki je tvoje serce napolnilo, ko si prvo pot učlovečenega Boga, svoje presveto dete pritisknila na svoje matrne persi. O najsvetejša vseh mater, prosi za nas po tistem Jezusu Kristusu, katerega si, o devica, v Betlehemu v hlevu rodila.

Pri listu.

O Bog, jaz ubogi grešnik zdihujem k tebi, in prosim po skrivnosti učlovečenja in rojstva tvojega božjega sinu in po prošnji device Marije, usliši milostljivo mojo prošnjo, katero skleneno s to sveto mašo tebi darujem, da te zahvalim za vse milosti, katere si

dodelil prečisti devici Mariji. Izvolil si jo in izvirnega greha čisto ohranil, zato se ti zahvalim in prosim, stori tudi mene grehov čistega, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Bog, usmili se nas vseh, ki smo tukaj zbrani, da te v ponižnosti molimo, enako kakor so te modri iz jutranje dežele v detetu Jezusu molili. Dodeli nam po prošnji presvete device Marije vse milosti, katerih mašnik v Jezusovem imenu za sebe in za nas prosi. **O** večni Bog, v tebe verujemo, v tvojo usmiljenost upamo, tebe, o najvikši Bog, ljubimo.

Čast bodi očetu i. t. d.

Pri evangeliju.

Vsemogočni Bog, zahvalim te, da si mi oznanil svoje sveto evangelije in da sem ud katoliške cerkve. — **O** kako blažen sem po

svoji veri, v kateri morem vsak dan moliti in hvaliti Boga v svetem zakramentu. O kako sem srečen, ki sem po presveti kervi Jezusovi odrešen, po vsaki sveti maši morem reči v veri s starim Simeonom: Zdaj, o gospod, izpusti svojega služabnika v miru, ker so moje oči videle zveličarja!

O sveta mati Jezusova, ti sama si pobožnemu Simeonu v roke položila zveličarja sveta, prosim te, položi to sveto dete tudi v moje roke, položi ga v moje serce, da se napolnim z ljubeznijo do Boga in tudi, kakor ta starček, svoje življenje z molitvijo sklenem. Te milosti te prosim po Jezusu Kristusu, katerega si, o devica, v tempelu darovala.

M o l i t e v.

O prečudni Bog, varuj me v vseh nevarnostih tega življenja,

kakor si varoval božje dete Jezusa z Marijo in z Jožefom na begu v Egipet zoper Herodovo preganjanje. O koliko žalosti si ti, blažena mati, koliko je pravični Jožef, in koliko je božje dete na tem begu terpelo! Zavoljo te skrivnosti, o Bog, nas zveličaj vse, ki v tvojo usmiljenost upamo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

Gospod, nebeški oče, živi in pravi Bog, prosim te uzemi ta dar milostljivo iz mašnikovih rok v hvalo, čast in česčenje svojega božjega veličastva, v spomin rojstva, terpljenja, ustajenja in nebohoda svojega sina Jezusa Kristusa, kakor tudi v čast device matere Jezusove in vseh svetnikov. V duhu ponižnosti in s stertim srcem molim, in ti darujem z mašnikom

kruh in vino, kateri dar se po svetih besedah tvojega izvoljenega premeni v presveto telo in v presveto kri Jezusovo. Da ti moje darovanje bolj dopade, očisti moje serce, da kakor se sveta hostija v sveto telo Jezusovo premeni, se tudi moje serce v pobožno, čisto in tebi dopadljivo serce premeni. Prosim te tudi, o Bog, za blager tvoje svete cerkve, povikšaj, varuj in vladaj jo, vôdi in razsvetli njenega vikšega poglavarja, in dodeli nam mir, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Zanktus.

Vsemogočni Bog in oče, spominim se ponižno čuda, ktero je storil Jezus po milostljivi prošnji svoje deviške matere, ko je pri ženitvi v Kani vodo v vino premenil. O moj Bog, dodeli po prošnji Marije, da zdaj, ko se kruh in vino v sveto meso in kri Jezusovo pre-

minja, to veliko čudo božje ljubezni s pravo pobožnostjo preišlujem, in s svetim strahom častim. — O sveta mati božja, zdaj, ko Bog pričujočnost kruha in vina uniči, zdaj, ko v podobah kruha in vina živega Boga molimo, izprosi nam obarovanje vseh nedlog in stisek, v katerih zdaj k tebi zdihujem.

O moj Jezus, po mašnikovi besedi prideš zdaj iz nebes na altar in storiš največe čudo svoje ljubezni. Pridi, moj zveličar in odrešenik, sliši tudi moj glas med stokrat stoterimi, ki tebe molijo in hvalijo. Tudi jaz sklenem svojo molitev ž njihno in rečem s celimi nebesmi: Svet, svet, svet si ti, Jezus Kristus, ki zdaj iz nebes v sveto hostijo prihajaš: Hozana mu, ki pride v imenu gospodovem: Hozana v visokosti!

Pri povzdigovanju.

O Jezus Kristus, ti si pravi sin božji, k tebi povzdignem svoje serce in prosim: Bodi mi milostljiv, bodi mi usmiljen in odpusti mi grehe.

Bodi češčena, o sveta kri, ktero je Jezus Kristus, pravi sin božji, na križu za nas prelil. **O Jezus,** moj odrešenik, molim te ponižno in poljubljam v duhu tvoje svete rane, iz katerih je teklo to sveto poroštvo mojega odrešenja. **O moj Jezus,** tebi živim; o moj Jezus, tebi umerjem; o moj Jezus, tvoj sem živ in mertev!

Po povzdigovanju.

Vsemogočni in usmiljeni Bog, iz ljubezni do nas ljudi si dal svojega edinorojenega sina v prebitko smert na križu, da bi po grehu izgubljeni ljudje večne

smerti rešeni bili. O kolika je tvoja dobrota, preljubeznjivi, najviši Bog! O kdo se ti more vredno zahvaliti za dragi dar, ki si nam ga dal v Jezusu Kristusu? Ta Jezus Kristus je zdaj z dušo in s telesom tukaj na altarju pričujoč, in se ti po mašnikovih rokah daruje v dar sprave. Oh obrni svoje obličje na to božje jagnje! Poglej milostljivo tudi na nas, ki z obličjem na kolenih klečimo, da obhajamo spomin Jezusove smerti na križu; Jezus sam se ti daruje, o nebeški oče, za nas te on sam prosi, za nas svoje odrešene, kakor je umirajoč za nas prosil. O Bog, najnevredniši vseh sem, in ne zaslužim, svojih oči k tebi povzdigniti; zato te prosim zavoljo Jezusovih ran odpuščenja svojih grehov. — Dobrotljivi Bog, pre-stvari me v novega človeka po uku Jezusovem, da dolžnosti svo-

jega stanu zvesto izpolnujem. Daj mi terdnost v veri, v upanju in v ljubezni, kakor nas je Jezus sam učil, in nam je zgled dal.

O sveta Marija, pričujoča si bila, ko je tako milo Jezus zdihoval k svojemu nebeškemu očetu, da ga je zapustil; zato, o pribežališče vseh spokornih grešnikov, bodi moja besednica, da me Bog v mojih potrebah ne zapusti; pomagaj mi s svojo materno pomočjo, pelji me k Jezusu, svojemu sinu, in prosi ga, da me milostljivo sodi. Prosi za nas vse, ki smo tukaj zbrani, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Za mertve.

O nebeški oče, usmili se duš vseh mertvih kristjanov, posebno duš I. I. Stori jih deležne te svete daritve, in daj jim večno zveli-

čanje, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Oče naš i. t. d.

Pri mašnikovem obhajilu.

O kako sem srečen, vera mi pové, da je Jezus, sin božji, tukaj na altarju pričujoč, z dušo in s telesom, z mesom in kervjo, in je naša jed postal, po ktere uživanju večno živimo. O da bi smel to angelsko jed zdaj z mašnikam užiti, da bi vender moja duša čista bila, da bi se najsvetejšemu bližati smel! — Oh moj gospod in moj Bog! nisem vreden, da greš pod mojo streho, pa reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša.

(Zdaj si misli, da se res obhajaš:)

K Mariji.

O sveta Marija, mati božja, prosim te, izprosi mi milost, da v svoji smerti ta sveti zakrament

kakor popotnico za svoj odhod v večnost prav vredno prejemem, in da v veri v Jezusa Kristusa enkrat svojo dušo izdihnem in za-
služim, véliceга Boga v njegovem veličastvu gledati, ljubiti in moliti vekomaj. Amen.

O Bog, ker smo tolikrat nebeškega kruha deležni, prosimo, obari nas po prošnji device matere tvojega sina vsega zlega, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Zahvaljenje.

Vsemogočni, usmiljeni Bog, iz dna svojega serca te zahvalim za veliko milost, ki si mi jo dodelil, da sem smel biti pri tej sveti maši. O uzemi to najčistejšo in najsvetejšo daritev z dopadanjem, in usliši mojo ponižno molitev, ktero z mašnikovo molitvijo skleneno položim pred sedež

tvojega veličastva. Tvoj sin Jezus Kristus, kterega zveličavni spomin v tej sveti maši poveljučemo, ta Jezus sam je naš besednik in srednik, v kterega imenu vselej milost pri tebi dobimo. Zato prosim še v Jezusovem imenu, daj, da polen žive vere v tebe, večno resnico, živim, polen priprostega upanja in zaupanja v sveto kri Jezusovo umerjem, in enkrat v popolni ljubezni pri tebi v nebesih dosežem večno sveličanje. — O Bog, hvalim te, častim te, in ti darujem to sveto mašo v vedno zahvalo za velike in posebne milosti, ktere je Marija, žalostna mati Jezusova, pri terpljenju in smerti svojega božjega sina od tebe prejela. O večni Bog, molim tvojo božjo modrost; ti, o vsedobrotljivi, si Jezusovo mater na Kalvarski gori naredil kraljico mučencov; z mečem britkosti pre-

sunena je stala pod križem, in videla svojega ljubega sina v smerti obledovati; ti pa si storil njeno dušo močno, da se je stanovitno udala v tvojo presveto voljo. O moj Bog, tukaj na altarju je bil Jezus nekervavo darovan v naše zveličanje; naj ti dopade ta dar, in daj nam zavoljo Jezusa po prošnji žalostne matere Jezusove milost pri tebi dobiti. Jezus je za nas grešnike mdlil na križu, to mi dela zaupanje. Daj mi, o Bog, v tem zaupanju živeti in umreti; to te prosim po ravno tistem gospodu Jezusu Kristusu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinstvi svetega duha, Bog vekomaj. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi nas, o presveta trojica, oče, sin in sveti duh! Blagoslovi nas s svojim božjim

blagoslovom, in dodeli milostljivo da sad te božje daritve, katero smo darovali tvojemu veličastvu, dosežemo in stanovitno vse si ohranimo; po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

9. Mašne molitve v počeščenje svetega Jožefa, Jezusovega rednika.

V imenu Boga očeta, in sina in svetega duha. Amen.

Vsemogočni, večni Bog, s ponižnostjo pridemo k tvojemu svetemu altarju k sveti maši. Verujem, o Bog, da se v tem svetem darilu Jezus Kristus, tvoj božji sin, tebi daruje, kakor se ti je sam daroval, ko je zavljo našega odrešenja umerl na križu. Verujem v prečudno skrivnost premenjenje kruha in vina v pravo telo in kri Jezusovo, ker je Jezus sam to povedal. Pa sram me je, in žal mi je zavljo svojih grehov, in enako spokornemu grešniku terkam na svoje persi, in spoznam svoj dolg, svoj veliki dolg! O Bog, prosim, naj ti bo ta sveta

maša dar sprave za moje grehe, ktere britko obžalujem.

Usmiljeni Bog, rekel si: Kličite me v sili in uslišal vas bom. Oh, premili oče, kličem te v svoji revščini iz globočine svojega serca. Da pa ne zaveržeš mojega upitja, te prosim v presvetem imenu Jezusovem, tvojega ljubega sina, tudi v imenu Marije, matere Jezusove, in v imenu svetega Jožefa, Jezusovega rednika, sè kterega klicanjem tebi, o božje veličastvo, darujem to sveto mašo. Naj ti dopade ta sveti dar, in dodeli, da mi bo zavoljo zaslužnja svetega Jožefa pomagano, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Sveti Jožef, s tabo je bila zaročena nevesta svetega duha, tebi je oznanil angel veliko skrivnost učlovečenja večne besede, ko ti je rekel: Ne boj se, Jožef! Marija je obsenčena od svetega

duha ; sina božjega , zveličarja sveta, bo rodila.

O sveti Jožef, ne odreci mi svoje priprošnje, temuč pomagaj mi v mojih nedlogah, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri slavi.

Sveti Jožef, spomnim se neizrečenega veselja, ki ga je tvoje serce občutilo tisto srečno noč, ko je bilo božje dete rojeno, in ko si pervikrat odrešenika sveta vzel na svoje roke, in na svoje serce pritisnil. Svojo nevredno molitev sklenem s hvalnim petjem angelov in kličem z radostjo: Čast Bogu na visokosti! Čast in hvala sinu božjemu, našemu odrešeniku, kterega je prečista devica Marija rodila v Betlehemu v hlevu!

M o l i t e v.

O Bog, izvolil si svetega Jožefa izmed vseh mož, in si ga

vrednega storil, varihu in redniku biti najsvetejšima osebama na zemlji. Hvalim te, o Bog, povikšujem te, in zahvalim te za vse milosti in prednosti, ktere si izkazal svetemu Jožefu. Prosim tudi, preljubi Oče, da mi bo pomagano po prošnji svetega Jožefa, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri listu.

Iz globočine svojega serca te kličem, o Bog, usliši moje zdihovalje, in odreši me od vsega zlega.

O gospod, Jezus Kristus, ki si s svojo smertjo na križu napravil razžaljenega pravičnega Boga, satana ob moč djal, in nas v otroke božje in deleže nebes pre naredil; prosimo, obrni se milostljivo k svojemu ljudstvu, obari nas nevere, zatri vse zmote in krivo-verstva, povikšaj katoliško cerkev,

vodi in vladaj njenega vikšega poglavarja, in daj nam mir. Amen.

Pri evangeliju.

O preljubi Jezus, zahvalimo se ti za tvoje sveto evangelije, za tvoj sveti uk. Tako zveličavno ni nihče učil; tako sveto ni nihče živel, kakor ti. Nihče ni živel, terpel in umerl s tolikanjo ljubeznijo, kakor ti. Stori nas, o božji učenik, da bomo izpolnovaje tvoj sveti uk deležni tvojih milostljivih obljub. Pošlji nam svetega duha, da nas razsvetli, da tvoje svete volje ne spoznamo le, ampak jo tudi izpolnujemo, in da bo naša vera v tebe bolj in bolj živa in terdna, naše upanje v tebe bolj stanovitno, naša ljubezen do tebe bolj in bolj čista in sveta. Amen.

Prosi za nas, sveti Jožef, da bomo vredni Kristusovih obljub. **O** preljubi sveti patron, prosi za

vse nas, ki smo tukaj v hvalo božjo zbrani; prosi, da bomo vsi zveličani, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

Vsemogočni, večni Bog, darujem ti po rokah mašnikovih kruh in vino, kateri dar se preminja v pravo telo in kri Jezusovo, in sè katerim se Jezusova smert na križu obhaja tukaj na altarju. O Bog, prinašamo ti ta dar v spomin učlovenjenja, terpljenja in smerti Jezusa Kristusa, v zadoščenje za svoje grehe, in v veči čast tvojega božjega veličastva. Uzemi milostljivo ta dar, ki ti ga v veri, v upanju in v ljubezni darujemo. V tem skrivnostnem svetem daru ti dajemo o nebeški oče, tebi dopadljivo hvalo za odrešenje. O najvikši Bog, daj mi ubogemu

grešniku svojo milost, da se zdaj moje serce v sveti ljubezni k tebi povzdigne. Tebe o Bog, povikšujejo nebesa, tvoji angeli in izvoljeni ti pojo z združeno radostjo, tudi moje zdihajoče serce prepeva z njihovimi glasnimi zbori; zato, o oče usmiljenja, sliši tudi moj glas med njimi, ki tukaj molijo in v poniznosti tvoje sveto ime časté. Svet, svet, čez vse svet; ljubeznjiv in res usmiljen si, naš gospod in Bog!

Sanktus.

O sveti Jožef, zdaj je čas tukaj, da se bo sveta hostija premenila v pravo in sveto telo Jezusovo. O prosi za mene, da bom deležen zasluženja tega svetega daru, po Jezusu Kristusu, gospodu našem.

Vsemogočni, večni Bog, tebi samemu gre vsa hvala, vsa čast,

in slava; zakaj ti sam si edino pravi Bog, gospod nebes in zemlje. Jaz, tvoja nevredna stvar, klečim tukaj pred tabo na kolenih. Po-božno sklepam svoje roke, in pričakujem v svetem strahu zveličavnega časa, ko tvoj mašnik izgovori skrivne besede, po katerih se dar kruha in vina premeni v Jezusovo telo in kri. —

O nebeški oče, vsi, ki smo tukaj v tvojo hvalo zbrani, prosimo po Jezusu Kristusu, gospodu našem, da ta sveti dar in nas vse blagosloviš. Po ravno tem tvojem sinu Jezusu Kristusu te hvalijo zveličani duhovi v nebesih: kerubini in serafini povikšujejo tvojo dobroto in usmiljenost. Angeli in arhangeli priklanjajo v čudenju in svetem strahu svoje glave, ter molijo to presveto skrivnost. Dodeli, o Bog, da se jaz nevredni pridružim v to veličastno češčenje,

in iz dna svojega serca kličem:
Svet, svet, svet si ti, o gospod,
Bog gospostev! **Nebesa** in **zemlja**
 so polne tvojega veličastva! **Ho-**
zana na visokosti! **Hvaljen**, ki
 pride v imenu gospodovem! **Ho-**
zana!

Pri povzdigovanju sv. hostije.

O moj Jezus, v sveti hostiji
 pričujoči, živi in pravi **Bog**, molim
 te! **Bodi** mi ubogemu grešniku
 usmiljen in milostljiv!

Pri povzdigovanju sv. keliha.

O presveta kri, ki je tekla iz
 ran Jezusovih, resnično si tukaj
 v kelihu pričujoča; moje upanje
 si, edina sladka tolažba moji greš-
 ni duši. **O** sveta kri, očisti me
 grehov, daj mi terdnost v vsem
 dobrem, in pelji mojo dušo v večno
 življenje.

Po povzdigovanju.

O moj Bog in oče nebeški, oberni svoje obličje na nas, svoje otroke, ki upamo v tvoje usmiljenje, in v Jezusovem imenu svoje serce povzdigujemok tebi, da ti z mašnikom darujemo najžlahtniši in najsvetejši dar. Jezus, tvoj ljubi sin, ki je v neizrečenih bolečinah visel na križu, in še v svoji smertni uri molil: Oče odpusti jim! ravno tisti Jezus leži tukaj na altarju. Z dušo in s telesom je pričujoč, in se zopet za nas daruje. O češčenja vredni Bog, Jezus ponavlja čuda svoje ljubezni. Njegove svete rane so odperete vsem spokornim grešnikom. Njegova sveta kri teče tukaj v kelihu, da izmiva naše grehe, koj ko se v duhu pokore k tebi vernemo. O preusmiljeni oče, polèn obžalovanja se vračam k tebi. Pred tvoje svete noge padem na kolena in spoznam, da sem tebe,

svojega najljubšega Boga, prav velikrat ražžalil. V zadoščenje za svoje grehe ti darujem najsvetejše, s pušico prebodeno Jezusovo serce, iz katerega je tekla kri in voda, da je izbrisavala ves dolg moje duše.

O Jezus, moj odrešenik, kako neizrečeno velika je tvoja ljubezen! Svoje roke, noge in stran si dal raniti, da bi bile ozdravljene rane moje duše, svojo drago kri si prelil, da si izbrisal dolg mojih grehov; v neizrečeno bitko smert si šel, moji duši izgubljeno večno življenje zopet pridobivat. O preljubi Jezus, tukaj smo zdaj zbrani, da s hvalo, s povikševanjem in s češčenjem obhajamo spomin tvoje smerti. Prosim, naj nas tvoja prelita presveta kri napolni z milostmi. Pusti to žlahtno kri teči tudi na vse zaterjene grešnike, da razsvetljeni spoznajo nevar-

nost, v kateri so, ker so tebe, pravo pot, zapustili. Pusti jo teči tudi na vse, kateri v žalosti in v sili Boga prosijo pomoči, da bodo utolaženi, in v svojem terpljenju uterjeni. Tvoja sveta kri naj nazadnje teče tudi čez duše, ktere v vicah terpe, posebno v odrešenje duše I. I. Daj jim Bog, večni pokoj, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri mašnikovem obhajilu.

O preljubi Jezus, želim zdaj z mašnikom prejeti tvoje presveto telo; želim, da bi ta presveti zakrament bil v mojem sercu spravljen, kakor v tabernaklu. Želim svoje življenje skleniti v stano-
vitnem češčenju tega nebeškega kruha pred altarjem. Ker sem te visoke sreče nevreden, poglej saj na moje želje, in pridi po duhovno v moje serce. Svoje serce z vsemi njegovimi željami položim na tvoj

altar. Tukaj, kjer se ti, o jagnje božje, daruješ večnemu očetu, tukaj je moje pribežališče, zakaj tukaj kličeš iz podobe kruha, o veliki in bogati Bog: „Pridite k meni vsi, ki ste s trdom, in žalostjo, in križem obloženi; pridite, ki v revščini kopernite, in vas bom oživil“. O vsevedni Bog, v moje žalostno serce vidiš, in le ti znaš križ, ki ga nosim, od mene od-uzeti. Zato, o nebeški oče, položim svoje terpljenje pred tvoje noge, in kličem z ustmi in srcem: „Moj oče, tebi je vse mogoče; ako ni zoper tvojo voljo, uzemi ta kelih terpljenja od mene, pa ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti hočeš“. Ako moram pa svoj križ še dalje nositi, pošlji mi, o Bog, moč in in voljnost, da se godernjaje ne pregrešim; zakaj duh je sicer voljan, pa meso je šibko; zato mi daj svojo milost, po kateri spoznam,

da druga pot v nebesa ne pelje, kakor pot križa, in da je križ tudi pravo znamenje izvoljenih.

O preljubi Bog, s tvojo milostjo in pomočjo hočem tedaj svoj križ, ki mi ga je tvoja božja previdnost naložila, voljno nositi, ker ti, o najboljši oče, svoje otroke le tepeš, da bi jih zveličal. S to vero v svojem sercu se čutim sicer potolaženega, pa vendar ne morem od tvojega altarja se podati, da ne bi po zgledu, ki mi ga je dal Jezus sam na Oljski gori, svoje molitve ponovil, in še enkrat prosil: „Oče, ako je mogoče, uzemi kelih terpljenja od mene“. To te prosim, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Prosi zame, o sveti Jožef, da vreden postanem Kristusovih obljub.

M o l i t e v.

Naj nam, prosimo, gospod, zasluženje ženina tvoje presvete

matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam podeljeno bode po njegovih prošnjah; ki živiš in kraljuješ z očetom in svetim duhom enaki Bog, od vekomaj do vekomaj. Amen.

S k l e p.

Zahvalim se ti, usmiljeni Bog, za veliko milost, ktero si mi zopet dodelil, da sem biti mogel pri sveti maši, pri kateri sem za svojo dušo pridobil prežlahten zaklad. Prosim, o Bog, po zasluženju te presvete daritve, uzemi mene samega milostljivo v dar. Ne pripusti mi, kedaj s kakim grehom od tebe se ločiti; vse svoje grehe slečem s spokornim srcem pred tvojim altarjem, da jih z ognjem svoje ljubezni sežgi, in v mojo dušo utisni znamenje popolnega odpuščenja. O Bog, uzemi me spokornega v milost:

zakaj ti sam si odslej moja najljubša, moja največa dobrotá. Posveti me v hvalo svojega svetega imena v svojo sveto službo in v večno zveličanje, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi me z mašnikovo roko, o Bog oče, in uterdi mojo vero; blagoslovi me, o sin božji in pomnoži moje upanje v meni; blagoslovi me, o sveti duh, in užgi v meni gorečo in sveto ljubezen božjo. Amen.

K svetemu Jožefu.

O sveti Jožef, od Bogá izvoljeni najzvestejši gospodar presvete družine Jezusa in Marije, tebi je bila velika sreča namenena, zveličarja sveta nositi na svojih rokah, na svoje serce pritiskati, in ga kakor tebi izročeno dete rediti. O presrečni Jožef, Jezus sam se

je ponižal, tebi podložen biti, pa vender so bili tvoji dnevi polni žalosti, terpljenja in revščine. V potu svojega obličja si moral svoj kruh služiti, pa tvoje pobožno serce je bilo sveti božji volji popolnoma udano, kakor v času veselja tako tudi v dnevih žalosti. O sveti Jožef, isprosi mi od Boga milost, tvoje pobožno življenje nasledovati, da se v vsih križih in nedlogah, ki mi jih pošlje Bog, najsvetejši volji božji vselej tako podveržem, kakor ti, in nikoli ne pozabim, da sem s svojimi grehi zaslužil veliko večo kazen.

O mogočni, sveti Jožef, veliki varih umirajočih, srečo si imel, umirati v rokah Jezusa in Marije, in umreti. Prosim te s priprostim zaupanjem tvoje pomoči v svoji smertni uri. Pridi mi v moji smertni uri na pomoč; spomni se takrat moje molitve in presvete daritve,

ktero sem zdaj, tebi se priporočujoč, Bogu daroval. Ohrani mi s svojo prošnjo popolno zaupanje v božje usmiljenje, da v terdni veri v Jezusa svojo smertno uro mirno pričakujem, in klicajoč presveto ime Jezus in Marija svojo dušo izročim v roke svojega nebeškega očeta. To milost mi isprosi, o sveti Jožef, po Jezusu Kristusu, svojem božjem rejencu, kateri z očetom in svetim duhom enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Mašne pobožnosti

za sveti postni čas in o petkih.

10. Perva sveta maša.

V imenu Boga očeta, in sina, in svetega duha. Amen.

Pred tvojim svetim altarjem, o božje veličastvo, klečim na kolnih, da bi z dolžno pobožnostjo slišal sveto mašo, spomin britke Jezusove smerti na križu. Molim te, o Bog, in te zahvalim za veliko ljubezen, sè katero si nam dal svojega božjega Sina, da bi nas grešnike zveličal. O dobrotljivi Bog, ne nehaš nas z dobrotami obkladati, in mi, tvoje nehvaležne stvari, ne nehamo, te vsaki dan žaliti z novimi grehi. Oh, spoznam svoj dolg, in prosim, bodi mi grešniku milostljiv. O Bog, s tvojo milostjo hočem zdaj pri tej sveti

maši preiščevati skrivnosti svetega Jezusovega terpljenja, in poln zaupanja hočem pogledovati na Jezusa, ki se na altarju po nekervavem tebi daruje. Nebeški oče, uzemi ta presveti dar v zahvalo za vse milosti, ki si jih meni v mojem življenju izkazal. Uzemi ga v zadoščenje za vse moje grehe. Uzemi tudi ta žlahtni dar kakor prosivni dar, za pomoč v vseh mojih potrebah, posebno v moji poslednji uri, keder te bom v smertni britkosti prosil pomoči.

— O bogati in dobrotljivi Bog, prosim te sreče, zveličanja in blagoslova za vso svojo rodovino in za vse, ki za mene molijo, in ki so priporočali se v mojo nevredno molitev. Stori tudi duše mertvih deležne te skrivne daritve, da, po zasluženju Jezusa Kristusa iz svojega terpljenja rešeni, pridejo pred tvoje obličje.

Sveta Marija, visoko blažena mati, prosi zame Boga, da Jezusovo terpljenje pobožno premišljujem, in njegovega zasluženja deležen postanem, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Prošnja k Jezusu.

Božji Jezus, zahvalim te za veliko ljubezen, ktera te je pripeljala iz nebes, da bi nas grešnike s svojo smertjo odrešil od večnega pogubljenja. O kako neskončno nas ljubiš, da tudi zdaj zopet po svetih mašnikovih besedah z dušo in s telesom, z mesom in s kervjó, kakor Bog in človek, k nam prihajaš, našo molitev, naše želje in zdihljeje usliševat. O sliši moje zdihovanje, in naj ti dopade moje češčenje. O sin božji, zahvalim te za tvoje terpljenje na Oljski gori; takrat že si videl in čutil grenko smert

na križu, ktero si imel terpeti, da bi zadostil razserdenemu Bogu. — Božji srednik, kako grenek kelih si moral piti zavoljo naših grehov! V obilni britkosti je bila žalostna tvoja duša, na kolena si padel, v molitvi si svojo glavo k zemlji priklonil. Mašnik pri altarju me opomni tiste britke noči, ko si v kervavem potu trikrat molil k svojemu nebeškemu očetu. — Daruj zdaj, o preljubi Jezus, svoje tedanje bojevanje, vojskovanje, in molitev svojemu nebeškemu očetu za me, da v žalosti, v križu, in v sili stanovitno v Boga zaupam, in vselej, keder k Bogu zdihujem, naj bi kelih od mene uzel, tudi po tvojem zgledu popolnoma voljan rečem: „Nebeški oče, zgôdi se, ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti hočeš.“

O nebeški oče, v globoki ponižnosti ti darujem tisto grenko

uro, v kateri je **Bog** in človek molil na **Oljski gori**, in s smertjo se vojskoval. Oh, moj **Bog**, po svetosti te globoke skrivnosti te prosim moči in tolažbe v svojem terpljenju, da ne obupam, ampak spoznam, da sem zavoľjo svojih grehov zaslužil še veliko večje kazni. Prosim te, o gospod, kaznuj me tukaj, pa bodi mi milostljiv v večnosti. **Amen.**

Pri darovanju.

O večni **Bog**, združeni s tisto veliko ljubeznijo, sè katero je **Jezus** daroval svoje britko terpljenje v zveličanje ljudi tebi, ti darujemo zdaj z mašnikom, kakor **Melkizedek**, kruh in vino. **O** poglej dopadljivo na ta dar, ki se zdaj po svetih mašnikovih besedah spreminja v sveto telo in kri **Jezusovo**. Daj, da bo ta dar nam in vsem, ki smo tukej zbrani, v večno zve-

ličanje duš, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

O Jezus, kolika je tvoja usmiljenost! V svoji kervi si storil zavezo, po kateri smemo Boga imenovati svojega očeta. O da bi vsi ljudje to dobroto prav spoznali; zakaj po tvoji smerti se nam je odperla pot k Bogu, po tebi smemo zdaj vse prositi od Boga, in želeti, kar je naši duši koristno, prejmemo, če le po tebi, o Jezus, v tvojem imenu, prosimo.

O usmiljeni Bog, prosim te tedaj v svetem Jezusovem imenu spokornega serca, da v britkosti svoje duše objokujem dneve, v kterih sem grešil.

Božji Jezus, s svojimi grehi sem bil Judež, in izdal sem te. — Presveti Jezus, moji skrivni grehi so te očitno zaničevali, te zaničljivo bili v obraz, in ti v božje obličje pljuvali. — Prečisti Je-

zus, moja sladnost je slekla tvoje sveto telo, š šibami tepla in britko ranila. — Moja ničemer-
nost in moj napuh sta tebi, najponižniši Jezus, ternovo krono pritiskala na tvojo sveto glavo. — Moja prederzna sodba čez bližnjega je tebe, o najsvetejši, z zaničljivim plajščem ogernila, ti terst v roko dala, in te ljudstvu križati dala.

O moj Bog, kako zlo sem se pregrešil, ker sem le grehu živel, in tvojo milost in ljubezen zaničeval! Pa saj ti nočeš smerti grešnikove, temuč njegovega spokorjenja, zato ga s toliko očetno ljubeznijo vabiš k pokori. Tudi mene vabiš k pokori; zato se vračam polèn obžalovanja nazaj, in prosim, obrni svoje božje obličje k meni, kakor si ga k Petru obrnil, in daj tudi meni solze pokore, da milost in odpuščenje pri tebi zadobim. Amen.

Sanktus.

O usmiljeni Bog, molimo te v Jezusu, tvojem sinu, ki je za nas težak križ nesel. Spomni se, o ljubezni polni oče, v katerem milovanja vrednem stanu je visel odrešenik sveta na križu: Jezus, najnedolžniši, je cele tri ure na križu kri prelival. Visoko je bilo njegovo serce, in njegova pre-sveta kri je tekla iz predertih rok in nog na zemljo. Ta češčenja vredna skrivnost se obhaja zdaj tukaj na altarju. Sin božji pride iz nebes, v podobah kruha in vina ga bomo častili, ravno tistega Jezusa Kristusa, ki je na križu umerl. Angeli in arhangeli, troni in gospostva, kerubini in serafini ležijo na svojih obličjih; vse nebesa molijo véličega Boga v tem čudu. **O** moj Jezus, obudi sveto grozo v moji duši, da me ž gorečo pobožnostjo napolni. Ne pusti, da

bi pri tej sveti skrivnosti kaj drugega mislil, razen tebe, — moje oči kaj druga gledale, razen tebe, — moje serce kaj druga ljubilo, razen tebe, — da moja usta nikakeršnih družih besed ne izgovarja, kakor: Svet, svet, svet je, ki pride v imenu gospodovem.

Pri povzdigovanju.

O moj Jezus, zavoljo našega odrešenja na križu razpet, usmili se nas! O moj Jezus, zavoljo našega odrešenja ž žeblji predert, usmili se nas! — O Jezus, zavoljo našega odrešenja na križu umirajoč, usmili se nas!

O sveta kri mojega odrešenika operi me mojih hudobij; o milosti polna kri, dosezi mi milost in usmiljenje!

Po povzdigovanju.

Večni Bog, vseomogočni oče! tukaj na altarju leži zdaj najči-

stejše jagnje božje, veliki dar na Golgati. V tem našem gospodu Jezusu Kristusu te molimo. Svoje hvaljenje zedinjamo s trumami angelov in zveličanih duhov, ki so tukaj okrog altarja zbrani. Kličemo: „Svet, svet, svet si, naš Bog, hvaljeno in česčeno bodi tvoje ime.“

O moj Bog, ko bi te mogel ljubiti z gorečo ljubeznijo serafa! pa revna stvar sem, zgolj greh. Zato zdihujem k tvoji usmiljenosti za očiščenje svojega serca. Odlej hočem tebe, svojega Boga, čez vse ljubiti, in po Jezusovem uku hočem tudi svoje sovražnike ljubiti. Moje oči naj gledajo, le na svojega odrešenika, ki je umirajoč na križu klical: „Odpusti jim, oče!“

O moj Jezus, v duhu čem stati pod tvojim križem, in svoje grehe obžalovati, za ktere si tako grenko

umreti hotel. — O sin božji, sin device Marije, spomnim se občutkov tvojega presvetega serca, ko si svojo jokajočo mater videl pod svojim križem, in si jo izročil svetemu Janezu v skerb.

O božji odrešenik, ravno tisti človek si tukaj na altarju, kateri si negdaj poleg razbojnika umerl na križu, in mu še umirajoč milost iskazal. Prosim te, daj tudi meni v moji smertni uri slišati sladke besede od tebe: „Še danes boš pri meni v kraljestvu mojega očeta.“ Oh čez vse usmiljeni Jezus, kje naj bi jaz ubogi grešnik rajši bil, kakor pod tvojim križem? Kje bi mogel svetejše počivati, kakor na tvojem ljubem sercu? Pa tudi še potem, če nebeški oče ne usliši moje molitve, ko bi se zdelo da nebеса so mojim zdihljejem zaperta, se hočem spominjati, da si na križu klical: „Moj Bog, zakaj

si me zapustil!“ V božjo voljo se hočem udati, pa z zaupanjem stanovitno moliti, dokler usmiljeni Bog moje žalosti od mene ne oduzame.

Preljubi Jezus, čutim britko očitane, ko te v neizrečenem terpljenju na križu klicati slišim: „Zejen sem!“ in se ti žolč z jesi hom ponudi. Oh, spoznam, da si v zadoščenje za mojo nezmernost pokusiti hotel grenko pijačo. O usmiljeni Bog, daj mi milost, svoje meso premagovati in vse dolžnosti svojiga stanu zvesto izpolnovati, da enkrat umirajoč z Jezusom na krizu potolažen reči morem: „Dopolnjeno je!“

O nebeški oče, Jezus je vse dopolnil, kar je bilo v moje odrešenje potreba. Daj, da se njegova sveta kri nad mojo dušo ne izgubi; to te prosim po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Po mašnikovem obhajilu.

O moj Jezus, spominjamo se tvojih poslednjih besed, ktere si glasno izgovoril: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ Z glasnim zavpitjem si izdihnil svojo dušo, da so vsi pričujoči slišati mogli, s kakimi neizrečenimi bolečinami si umerl. O Jezus, čudopolna je bila tvoja smert! Mnoge izmed zbranega ljudstva je groza spreletela; na persi so se terkali, ter rekli: „Ta, ki je umerl, je res sin božji!“

O moj Jezus, tudi jaz se terkam na svoje persi, in spoznam, da si pravi sin božji. Prosim, bodi mi milostljiv, in odpusti mi grehe. Spominjamo se tudi znamenja tvojega križa in tvojega pokopa. O, da bi bil vreden, zdaj prejeti tvoje presveto telo! Ker pa te sreče nisem vreden, te prosim, o Jezus, pridi saj po duhovno v moje ser-

ce; in keder se bo pred mojo smertjo presveto rešujoče telo, popotnica za odhod v večnost, k meni nesla, takrat, o Jezus, posveti ti sam mojo dušo v svoje zveličano večno posestvo. In keder potem nazadnje tvojo podobo, križani odrešenik, na svoje umirajoča usta pritisnem, ulij nebeško tolažbo v moje serce, da z zaupanjem v božjo usmiljenost morem reči: „Oče v tvoje roke izročim svojo dušo!“ Amen.

Sveta Marija, blažena devica, z žalostnim srcem si stala pod križem, in meč je prebodel tvoje serce. O terpeča mati, kakor je bila takrat tvoja bolečina velika, vendar nisi omagovala v veri v Boga in v njegove večne sklepe; prosi zame, da tudi jaz nikoli ne omagam v veri v Boga in v njegovo modro previdnost; tudi takrat ne, keder me hoče terpljenje in žalost takorekoč, požreti. O ža-

lostna in zapuščena mati kakešno terpljenje je čutilo tvoje serce, ko so mrtvo telo Jezusovo s pušico prebodli, in ko je kri in voda tekla iz globoke rane! O kako globoko je šinil meč britkosti v tvoje ljubezni polno serce, ko ti je bilo mrtvo telo tvojega ljubega sina v naročje položeno! — O kako obilno so tekle tvoje solze o pogledu tolikanjih ran in kako silno je bolečina tergala tvoje serce, ko so sveto telo v grob položili, in ko si ti, zapuščena udova, med jokajočimi prijatelji v Jeruzalem nazaj šla! — Žalostna mati, prosim te zavoljo vsega tega terpljenja isprosi mi pri Bogu milost prave pokore, da se božja kri Jezusova nad mojo dušo ne izgubi. O Marija, pribežališče grešnikov, bodi o poslednji uri pomočnica! Ouberni svoje usmiljene oči na mojo dušo, in bodi mi srednica pri svo-

jem sinu; bodi mi besednica pri njem, da me milostljivo sodi, in mojo dušo v nebesa uzame; to mi isprosi, o preljuba mati, po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri blagoslovu.

O presveta trojica, blagoslovi nas vse tukaj zbrane. Blagoslovi nas s svetim križem, na katerem je umerl Jezus Kristus. Blagoslovi nas v imenu Boga očeta, sina, in svetega duha. Amen.

O moj Bog, zahvalim te za veliko milost, ki si mi jo dodelil, da morem biti pri tej sveti maši. O kakešna tolažba je meni, da sem smel z Bogom govoriti jaz ubogi grešnik! To milost smo mi grešniki dosegli po Jezusovem trpljenju in smerti. Po njem imamo upanje večnega življenja. Dobrotljivi Bog, daj mi pri vsakem pogledu na Jezusa na križu videti,

kar mi je v njem videti, namreč: svojega spravnikarja, zveličanje sveta, odpuščenje grehov, in zastavo svojega odrešenja.

O moj Bog, kje bi mogel Jezusa bližej pred očmi imeti, kakor na altarju pri sveti maši? Zato se ti zahvalim za to prejeto milost, in prosim zopet, daj, da mi je ta daritev v zveličanje moje duše. Naj pride blagoslov te presvete daritve čez vso mojo rodovino, ktero priporočim tvoji milosti in očetni skerbi; in keder se enkrat, o preljubi oče, moje oči zapro v smerti, naj bo še moj poslednji pogled obrnjen v Jezusa, v kterega stransko rano želim izdihniti svojo dušo. To mi dodeli, o preljubi Bog in oče, po Jezusu Kristusu, svojem sinu, gospodu našem. Amen.

11. Druga sveta maša.

Premišljevanje terpljenja in smerti našega odrešenika.

Večni, neizrekljivo sveti Bog, z raztertím sercem klečím ubogi grešnik na kolenih, da bi bil pri veliki daritvi, sè katero se tukaj po nekervavim ponavlja terpljenje in smert Jezusova, in tebi v čast daruje. Užgi moje serce s tako gorečo pobožnostjo, kakeršna se spodobi tej presveti daritvi. Pa moj Bog, kako osramočen in skesan se spomnim svojih pretečenih dni; zakaj dostikrat sem grešil, in hudo delal. — Oh, globoko sem zakopan v grehe, zato te prosim milosti in usmiljenja. — Otmí me, oh otmí me od mene samega, in daj mi moč, hudo v sebi premagovati, greh iz svojega serca izkoreniti, v pokori in obžalovanji se k tebi verniti.

Oh oče, preljubi nebeški oče, žalostno se na persi terkam, in se ispovem tebi, vsemogočnemu Bogu, Mariji, prečisti devici, svetemu arhangelu Mihaelu in svetima apostelnoma Petru in Pavlu in vsim svetnikom, da sem velikrat in hudo grešil. Zlo osramočen se ispovem, kako globoko sem zašel v nevrednost, in obžalujem z britko bolečino, da sem tebe, najljubeznjivšega Boga, tako gerdo razžalil. Oh, nisem vreden priti pred svojega Boga in sodnika. Pa kdo me reši mojih grehov, če ne ti, Bog neskončne usmiljenosti? Nočem, nočem čakati, da mene grešnika pokličeš, temuč danes, to sveto uro, ko se božji dar sprave daruje na tvojem altarju, grem za glasom tvoje milosti, ki me k pokori opominja. Oh groza na grozo me spreletí, če v sebe pogledam, in število grehov v mislih,

besedah in v djanjih zagledam, ki me vežejo kakor z verigami. Oh, iz svoje nevrednosti kličem k tebi: Ne tepi me v svoji jezi, in odpusti mi zavoľjo Jezusa, ki se ti tukaj po nekervavim daruje. Oh, zavoľjo svojih grehov bi mogel obupati, in večno zaveržen biti, ko bi ne bil Jezus moj srednik. V tej veri, oh oče nebeški, se vernem iz svojega grešnega življenja, ter se veržem ves skesan tebi v tvoje očetovske roke. Oh obrni svoje obličje na Jezusa, ki na Oljski gori v neizrečeni britkosti moli, in se s smertjo bojuje. Zavoľjo tega svojega sina se me usmili, in mi daj moč, da s solzami pokore svoje grehe operem, in spet v tvojo milost pridem.

Najboljši oče, vem, da te ne vesele besede, ktere v molitvi izgovarjam, ampak da ti dopade le čisto, pobožno serce. Iz naših

serc pridejo hudobne misli, zato morajo tudi dobri sklepi iz naših serc priti, ktera odpiramo tukaj pred tvojim altarjem. Ne le naše oči morajo objokovati naše grehe, ampak tudi naše serca jih mora obžalovati. Vsevedni Bog, ki mi v serce vidiš, prosim, blagoslovi moj sklep poboljšanja iz usmiljenosti, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri evangeliju.

Božji zveličar, v svojem evangeliju si oznanoval milost božjo, rekoč: „Veselite se z menoj, ker sem našel izgubljeno ovco. In povem vam, da v nebesih je nad grešnikom, ki pokoro dela, več veselja, kakor nad devet in devetdesetimi pravičnimi“. O, kako tolažna je ta obljuba iz tvojih ust, in kako bi mogel obupati ali serčnost izgubiti, ko me Jezus, dobri

pastir, na svojih ramah nosi, in ko je Bog, neskončno veliki Bog, moj oče! — O Bog, bojim se sicer pogleda svojega sodnika, — on vé vse moje pregrehe; vé pa tudi, da verujem v Jezusa Kristusa, svojega odrešenika. On sam je naše grehe nase uzel, in nas pre naredil otroke božje; zato upam po njem milost doseči, svoje grehe resnično in spokorno objekovati. Dasiravno sem ves v grehe zakopan, vender polagam svojo dušo sveto in zaupljivo v tvoje roke, o Bog, in prosim, daj mi svoje grehe spoznati, pa tudi tvojo usmiljenost. — Tvoja božja moč me stori terdnega, da s ponižnostjo zatiram svojo ošabnost, z zatajevanjem samega sebe svojo neukretnost, z zmernostjo pa svoje meso. — Zdaj, o Bog, hočem Jezusa, svojega odrešenika, ki svoj

križ na Golgato nese, pobožno spremljati. **Z** molitvijo hočem v duhu za njem iti do njegovega poslednjega zdihljeja, do kamenitega groba, v katerem bo ležalo njegovo sveto telo. Vsako muko, ki jo terpi, hočem prevdariti in od njega, zgleda ljubezni, učiti se pokore, terpljenja in smerti. — **O**bernem tedaj svoj pogled, k skrivnostnemu smertnemu daru, ki se ponavlja tukaj na altarju, in prosim, o Bog, dodeli mi milost, to skrivnost s pravo pobožnostjo premišljevati, in s pobožnimi molitvami posvečevati, po Jezusu Kristusu, sinu tvojem, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

Večni Bog, oče nebeški, v veri v tebe, našega gospoda, smo tukaj v molitvi zbrani, in položimo po mašniku najčistejše da-

rove na tvoj altar. Ozri se milostljivo na te darove, ktere pripravlja zdaj mašnik v najsvetejši dar; ozri se nanje zavoljo svojega edinorojenega sina, kterega si po sklepih svojega neskončnega usmiljenja namenil v daritev vsega terpljenja, ktero je v našo spravo nase uzel. Polni zaupanja stopimo k tebi, saj si spokornim obljubil svojo milost in usmiljenje, in nihče te zastonj ne prosi, ako le v Jezusovem imenu prosi. — O večni Bog, ubogi grešnik prosim v presvetem Jezusovem imenu, razsveti me, da spoznam slabost svoje volje, popačenost svojega serca, in vidim, kako hudo sem razžalil tebe, najljubezniviši Bog. Vest me peče, zato te prosim, oh oče, upokoji mojo hudo vest po smerti Jezusovi. Naj imam podobo svojega kervavega odrešenika vedno pred očmi, in daj mi njegove zapovedi spo-

znati in ispolnovati, da se po njegovem terpljenju na Oljski gori očistim grehov, v ktere sem tako globoko zabredel. Pričo tebe, o Bog, tukaj pri posvečenju svetih darov, zopet sklenem svoje življenje poboljšati. Bojevati se hočem z grehom in s peklam, in nočem nikoli dovoliti v kaznivo iskušnjo. — Neprenehoma prizadevati si hočem za čednosti. — Ta sklep položim v dar na altar, da se združi z darom, v kateri zdaj iz mašnikovih rok dopadljivo jemlješ. Usliši, o Bog, mojo prošnjo po Jezusu Kristusu, gospodu našem, ki je molil za odrešenje ljudi na Oljski gori, in kervav pot potil. Amen.

Svet.

Popadajmo na kolena, angel-ski duhovi, kerubini in serafini! molimo Boga gospostev, ki se po-

daja zdaj na altar. Pripognimo kolena pred Bogom, ki je sam gospod vekomaj. Dobro je, prav in zveličano, da tebe sveti Bog, vsemogočni oče, hvalimo. Jezus, sin božji, prihaja zdaj iz nebes, in se nam daje cló v jed, da z nami prebiva, in se z nami zedini. O božji odrešenik, za te neskončne dobrote smo tvoji ljubezni hvalo dolžni. Ta ljubezen ni bila dovolj tvojemu blagovoljnemu sercu, še clo svojo kri, sam sebe si se dal v klavni dar, ter si za nas grešnike na križu umerl. — O kako dober je Bog, njegovo usmiljenost vidimo še vsak dan na altarju. Pa oh, moj Bog, ubogi grešnik nisem vreden, tebe hvaliti, in omolk-niti bi moral, ko bi tvoja milost ne bila prišla, me k resnemu po-boljšanju življenja obujat in na-ganjat. — Tudi moj duh je ustvar-jen, da tebe večno moli, zato se

združim spokorno zdihujoč z angelskimi zbori, in kličem trepetaje v svetem strahu: Svet, svet, svet je naš Bog, ki se bo prikazal zdaj v sveti hostiji na altarju! Hvaljen bodi, ki pride v imenu gospodovem! Hozana!

Pri povzdigovanju.

O moj Jezus, svoje presveto telo, ktero tukaj v podobi kruha molim, si dal, da bi nas grešnike odrešil s svojo smertjo. O Jezus, moj Bog, tebi živim, tebi umerjem, tvoj sem živ in mertev.

Presveta, predraga kri mojega odrešenika, v odpuščenje grehov si tekla, molim te v globoki ponižnosti in prosim, očisti in posveti mojo dušo v večno življenje!

Po povzdigovanju.

O Jezus, ki grehe odpuščaš, poglej me tukaj pred tvojimi no-

gami, in sliši mojo prošnjo za odpuščenje in zanešenje pri nebeškem očetu, ktereга pravičnost sem s svojimi grehi razžalil, in h kaznovanju dražil. Oh moj Jezus, moji grehi mi leže kakor žareč ogenj na vesti; brez tvoje smerti bi bil večno pogubljen. Zato mi morata, o Jezus, britkost in kes raztergati serce, ko tebe, najčistejšega Bogačloveka z razkritim životom zagledam pred očmi nesramnega ljudstva. — Oh, vidim te, najsvetejšega, pod šibami kri prelivati in strašno zaničevanega in terpečega za moje nesramnosti in ostudno meseno poželjivost pokoriti se. Usmiljeni Bog in gospod, moje hudobije upijejo glasno gorje čezme; pa tvoja kri mi dosezi milost pri Bogu. — Ti brišeš grehe in stojiš z razmesarjenim herbtom pri stebru, da terpiš za moje hudobije, za breme

mojih grehov. Ti, moj odrešenik, si se dal nevsmiljeno tepsti za moje hudobije. — Oh, moj Bog, kako globoko v hudobijah ležim zakopan, koliko ražaljenja mi je popraviti, preden smem popolno odpuščenje grehov pričakovati. O britko razbičani Jezus, daj mi po tvojih bolečinah, po tvoji preliti sveti kervi odpuščenje doseči. — V zaupanju v tvojo božjo pomoč ti obljubim tukaj pred altarjem, da hočem berzdati svoje oči in ušesa, jezik in serce, in nobeni hudi želji se ne udati. — Božji, sveti duh, od tvoje milosti unet sklenem svoje življenje poboljšati: daj mi zdaj tudi moč, ta sklep izpolnovati; daj mi spokorne solze, ki naj tudi potem še tekó, ko bo moje oko merlo in moja duša k sodbi prihajala. — Te milosti te prosim, o Bog, po Jezusu Kristusu, tvojem sinu, gospodu našem. Amen.

Pri obhajilu.

O poglej tje, na altar, moja duša, in raduj se, zakaj tukaj je **Bog**. — Tvoj odrešenik je blizu, vidiš ga z očmi svoje vere, in po ustih mašnika te kliče: „Glej, jagnje božje sem, ki odjemljam grehe sveta“. Nas vse kliče: **Pridite**, ki bi bili radi čisti svojih grehov, vaš zdravnik hočem biti, in vaše rane ozdraviti. — **Pridite**, vaš prijatelj sem, ki sem za vas smert terpel; pridi vsak, komur je žal, da me je zaničeval, da je mojo ljubezen od sebe pehal! **O** grešnik, kdor si keli, pridi in sabo prinesi spokorno serce, in zopet te hočem objeti s svojimi rokami; zopet hočem svojo kri zate dati. Resnično ti povem, če svoje grehe odkritoserčno obžaluješ, hočem vender še usmiliti se te, ako si prav v hudobijah in grehih že

osivel postal. **O**berni se, in sodbo, smert in kazen hočem preklicati, in zavoljo tebe bo veliko veselje v nebesih!“

O moj Bog, verujem v odpuščanje grehov po Jezusu Kristusu, ki je naš dolg nase uzел; v duhu se bližam tvojemu altarlju, in prosim ponižno, v ljubezni in z gorečnostjo: **O** moj Jezus, pridi k meni ubozemu grešniku; oh, pridi, pridi po duhovno v mene in ozdravi bolno dušo.

(Zdaj misli, da se obhajaš, ter reci:)

Presveto telo Jezusa Kristusa, ohrani mojo dušo v večno življenje!

Prosimo, o gospod, reši nas po tem daru iz verig naših grehov, in daj nam svojo usmiljenost, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri sklepu sv. maše.

Sveti, usmiljeni Bog, spravljajoče jagnje božje je darovano, in zahvalim te za milost, da sem smel deležen biti te zveličavne daritve. Ne morem pa tega kraja zapustiti, da ne bi še enkrat poprosil, dodeli mi svojo božjo pomoč, svojo moč in varstvo k ispolnovanju mojih dobrih sklepov. Oh, veliko sem izgubil, ker sem, kar sem k pameti prišel, tako malo mislil v Boga, v svoje zveličanje in v večnost! — Vse moje pretečeno življenje je izgubljeni čas, in nič nisem storil za nebesa, nič za svojo dušo. Le grehu sem živel, in morda je malo let, malo mesecev in tednov, da bom stal pri božji sodbi. — Zato uzemi, o usmiljeni oče, ta grehe izbrisajoči dar, in usmili se spokornega, ki hoče svoje življenje poboljšati, in

v tvoje očetovo naročje se verniti.
 Oh, oče, vidiš mojo terdno voljo,
 slišiš moje zdihljeje, o usmili se me.

Blagoslovi me zdaj, o moj
 Bog, z mašnikovo roko, da po-
 boljšan, upokojen, in v duhu uter-
 jen zapustim tvojo sveto hišo.
 Oblagodari tudi mojo rodovino s
 svojim božjim blagrom, in blago-
 slovi nas vse, ki smo bili pri tej
 sveti daritvi zbrani, po Jezusu
 Kristusu, svojem sinu, gospodu
 našem. Amen.

12. Tretja sveta maša

v čast žalostne matere božje Marije.

V imenu Boga očeta, in sina in svetega duha. Amen.

Čez vse češčenja vredni Bog, pred tvoj sedež pridem, in hrepenim goreče po času, ko bo Jezus, božji vikši duhoven, pravni dar opravljal na altarlju, in ko bomo mi grešniki po njegovem terpljenju udeleževali se tudi njegove svitlosti. O Bog, z gorečo pobožnostjo hočem biti pri tej sveti daritvi, zakaj v Jezusu in po Jezusu si nam vse dal, kar nas večno zveliča. Pa, o prelubi Bog, nisem vreden, tu sem priti, ker sem grešnik. Ispovem se ti, da sem dostikrat in zló grešil. Toda polèn zaupanja v zasluženje svojega odrešenika se terkam na svoje persi, in prosim: „Bodi mi grešniku milostljiv!“

O večni Bog, uzemi to sveto mašo z dopadajenjem v svojo hvalo, v svojo čast in v svoje poveljanje, kakor tudi v počeščenje prečiste device in žalostne matere Jezusove, ktero si izvolil izmed vsih, najbolj blagoslovljeno med ženami, pa tudi z največim terpljenjem obloženo. Daj, o Bog, da se njenega terpljenja zdaj s počeščenjem spominjam, in zaslužnja Jezusovega terpljenja se udeležim.

Sveta Marija, preblažena mati božja, oh, v koliko terpljenje te je Bog izvolil, ko te je izbral mater svojemu sinu! Tebe je angel pozdravil milosti polno, in vendar so bili dnevi tvojega življenja polni uboštva, revščine in terpljenja. Morje britkosti je bilo že takrat čezte izlito, ko je pobožni Simeon rekel: Mati, meč bo tvojo dušo prebodel. — O ter-

peča mati, britka prerokba je bila obilno izpolnjena nad tabo. Zdaj pa si najbolj zveličana, ker si s tiho voljnostjo v božje sklepe dosegla venec mučencev brez kervave smerti. Prosi, o preljuba mati, da v vsem svojem terpljenju stanovitno v Boga zaupam, in po tvoji prošnji serčnost ohranim, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

S l a v a.

Čast Bogu na visokostih in mir ljudem na zemlji svete volje! Hvalimo te, povikšujemo te, molimo te, zahvaljamo se ti, gospod, Bog, kralj, vsemogočni oče, gospod Jezu Kriste, edinorojeni sin večnega očeta, gospod in Bog, jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši našo molitev, ki sediš na desnici očetovi, usmili se nas; zakaj ti sam si svet, ti sam si gospod, ti sam si najvikši, s

svetim duhom v svetlosti božjega očeta. Amen.

Pri listu.

Vsemogočni Bog, očisti naša serca, in povzdigni našo dušo k pobožnosti, da zdaj z mašnikom združeni tukaj na altarju obhajamo smert svojega odrešenika na križu. Daj tudi, da se z gorečim češčenjem spominjamo žalostne matere našega odrešenika, ktere serce je bilo s strašno žalostjo napolneno, ko je hotel Herod umoriti njenega presvetega otroka. — Molim te ponižno v tej skrivnosti, prečudni Bog, in ti darujem žalost in vse britkosti, ktere je terpela presveta mati na žalostnem begu egiptovskem. Daj, o Bog, da bomo, ki smo tvoji služabniki, po prošnji device matere tvojega sina časnih žalosti rešeni, enkrat v uživanju večnega veselja zveličani, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri evangeliju in veri.

Večna čast in hvala ti bodi, o Bog, za nebeški uk, ki nam ga je tvoj ljubi sin zapustil v svojem svetem evangeliju. S tem veselim božjim sporočilom so nam bile oznanjene najgloboče skrivnosti svete edino zveličavne vere. S tem dragim darilom smo se učili spoznavati tvojo ljubezen. Vemo, da si nas ti, vsemogočni oče, iz nič ustvaril, da je Kristus Jezus tvoj sin od vekomaj, in da nas je iz ljubezni s svojo kervjo odrešil pekla. Vemo, da sveti duh izhaja od očeta in sina, in da je z obema enaki Bog. O kako veselo, večno zveličujoče sporočilo je to! uči nas, da sin božji med sveto mašo pribaja na naše altarje, in da je on Bog, komer milijoni trum nebeških večni sveto pojo! in da je v svetem zakramentu vselej pri-

čujoč. — Daj, o Bog, da ta zveličujoči uk bolj in bolj spoznavam, in v zveličanje svoje duše obračam; po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

O sveta devica Marija, spominim se vse žalosti tvojega maternelskega serca, ko si tri dni iskala svojega izgubljenega sina, dokler ga nisi našla v Jeruzalemskem templu. S tem svojim terpljenjem mi sprosi milost, da, če sem tako nesrečen, s smertnim grehom izgubiti Jezusa, ga s spokornim srcem in s solzami pokore iščem, in ga kakor usmiljenega očeta zopet najti morem po ravno tem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

Sveti oče, vseмогоčni večni Bog, uzemi dar, kateri ti po mašnikovih rokah položimo na tvoj

altar, dopadljivo od nas. Darujemo ti Jagnje božje, ki je bilo na Golgati zaklano, in prosimo po zasluženju terpljenja in smerti Jezusove, da katoliško cerkev vse zopernosti obaruj, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

O Bog, usliši mojo ponižno prošnjo, in dodeli nam, ki prebitko terpljenje presvete matere Jezusove pomilovaje premišljujemo, da po njeni mogočni prošnji, po zasluženju tvojega sina, gospoda našega, dosežemo zveličanje svetnikov v nebesih.

O žalostna devica mati Jezusova, bitko se spominjam grenke ure, ko si Jezusa, svojega edino ljubega sina, srečala s križem obloženega. O kako globoko je to ranilo tvoje materinje serce! Kako silno so puhteli tvoji zdihljeji k nebeškemu očeta, in kako obilno so tekle tvoje solze! O terpeča,

žalostna mati, udeležim se tvoje
 britkosti, in častim božje čudopolne
 sklepe; zakaj Bog te je blagoslo-
 vil s svojo močjó. Visoko bodi
 hvaljen gospod vekomaj! Gospod
 je povelical tvoje ime, tvoja hvala
 se glasi iz ust teh, ki ljubijo go-
 spoda našega Boga. Čast bodi
 Bogu očetu, sinu in svetemu duhu,
 kakor je bila v začetku, zdaj in
 vselej in vekomaj. Amen.

S v e t.

Neizrečeno veliki Bog! molim
 te v svetem čudenju, kajti zdaj
 se začenja veliko čudo tvoje do-
 brote in ljubezni; spoznam tvojo
 mogočnost v tej skrivnosti, pred
 katero nebesa in zemlja v molitvi
 v prahu ležé. O veličastvo in
 moč mojega Boga, stori slabo mojo
 vero terdno, da globoko občutim
 svetost djanja, ki se zdaj tukaj
 opravlja. Večni Bog, dobro in prav

je, da te glasno povikšujejo vsi angeli in ljudje, ko mašnik, oblastnik tvoje volje, opravlja presveto djanje. Z zaupanjem v obljube Jezusa, tvojega sina, govori mašnik njegove besede, in čudo je storjeno. Zato se hočem, o gospod, vsemogočni, večni Bog, zahvaliti, in te povikševati v Jezusu Kristusu, gospodu našem, tudi v spominu milovanja vredne device Marije, ki je stala z neizrečeno žalostjo pod križem. Videla je svojega ljubega sina na križ pribitega, in slišala ga je glásno klicati: „Oče, dopolneno je!“ O moj Bog, ta čudopolna daritev se tukaj ponavlja zdaj, nebesa in zemlja ne zapopadejo globočine te skrivnosti, zato spoznavam tvoje najvišje veličastvo, in kličem v pobožnosti in radosti: Svet, svet, svet je naš gospod in Bog! Češčen, ki pride v imenu gospodovem! Hozana!

Pri povzdigovanju.

O Jezus, sin božji, bodi milostljiv! Jezus, sin Davidov, usmili se me! Jezus, sin device Marije, odpusti mi grehe!

O božji moj zveličar, s svojo sveto kervjo očisti grehov mojo dušo. S svojo predrago kervjo me uterdi v vsem dobrem. S svojo milostivno kervjo mi iskaži milost in usmiljenost. O Jezus, pravi Bog, verujem v tebe, in ljubim te iz celega serca!

Po povzdigovanju.

O moj Jezus, večni Bog, molim te v podobi kruha v najgloboči ponižnosti. Velik si in strašan, pa tudi ves usmiljen; zato te prosim, obrni svoje obličje na nas tukaj zbrane, in daj ta sveti dar na rokah angelov prinesiti pred sedež svojega večnega očeta, da

bo ž njim počesčen, in da bomo vsi, ki te skupno tukaj na altarju molimo v tvojem presvetem mesu in kervi, z nebeškim blagoslovom napolneni in s tvojo milostjo oblagodarjeni.

O Bog, naj ti dopade naša pobožnost, to te prosimo po Jezusu Kristusu, svojem gospodu, po katerem ta dar posvečuješ in blagoslavljaš, po njem, ž njim in v njem imaš, o Bog, vsemogočni oče, v edinosti svetega duha vso čast in slavo na vekomaj. Amen.

Pod Jezusovim križem so stale njegova mati in njena sestra, Kleofova žena, in Šaloma in Marija Magdalena.

O svete prijateljice Jezusove, ki ste v neizrečenim terpljenji umirati videle Boga človeka, tukaj je pričujoč prav tisti Jezus Kristus, in daruje se zopet po nekervavem svojemu nebeškemu

očetu za nas. Molimo ga tukaj v djanju njegove ljubezni, njegove milostivosti in usmiljenosti.

Zahvalimo s povikševanjem svojega gospoda, ki se je dal v smert za naše grehe; prosimo, da mu naša zahvala dopade, po ravno tistem Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri obhajilu.

Sveta devica Marija, terpeča mati, o kolikanja obilnost britkosti je napolnila tvojo dušo, ko so tvojega ljubega sina sneli s križa! — O, nikoli še nobeno materno serce ni tako goreče ljubilo, kakor tvoje; zakaj v Jezusu nisi le najljubeznjivšega sina ljubila in najboljšega vseh ljudi, temuč ljubila si v njem svojega Bogá. In ta preljubeznjivi sin, ta vsega češčenja vredni božji zveličar, je ležal mertev v tvojem naročju. Oh,

kako strašno je bilo prebodeno tvoje serce, ko si videla narne-dolžnišega in z ranami pokritega zavoljo grehov terpeti najbritkejšo smert! — Zdihajoča mati, v resnici si mogla reči: „O vsi, ki greste memo, postojte in pogledjte, če je ktera bolečina, kakeršna je moja!

O prežalostna, jokajoča mati! ko zdaj na altarju obhajamo veliko daritev sprave, naj se združijo tvoja žalost, tvoji zdihljeji in tvoje solze z našo molitvijo, in prinesi ti sama naše revščine in potrebe pred svojega sina, ki gre zdaj v spomin svojega pokopa v mašnikovo serce. — O da bi bil vreden prejeti Jezusovo presveto telo! Ker sem pa te milosti ves nevreden, prosim zame, o preljuba mati, svojega božjega sina, da po duhovno k meni pride, in me posveti, da ga o prihodnjem obhajilu prav pobož-

no prejmem, in da se po užitju njegovega svetega telesa ukrepim v vseh čednostih, ki me večnega življenja vrednega store, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Sklep.

Presveta trojica, prejmi od nas dar te svete maše, ki smo ti ga v pobožnosti darovali, in naj ti dopade kakor spoznanje naše podložnosti, pokorščine in češčenja; in ker smo se spominjali tudi terpljenja in žalosti device matere našega gospoda, naj prosi za nas, da s posnemanjem njenega svetega življenja na zemlji tudi tako verni postanemo, kakor ona, in da tako poterpežljivo in voljno vse terpljenje in nadloge iz božjih rok jemljemo, kakor jih je ona. — Posebno naj zame prosi presveta devica, da dosežem srečno

smertno uro, in v njenem varstvu pridem v večno življenje, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri blagoslovu.

O preljubi Bog, blagoslovi me v vseh okoličnostih mojega življenja, kakor si blagoslovil mater svojega sina v njenem terpljenju, da se je v vsi svoji britkosti in žalosti popolnoma vso podverгла tvoji sveti volji. V imenu Boga očeta, in sina, in svetega duha. Amen.

Zahvaljenje.

O Jezus Kristus, moj odrešenik, z ginenim srcem se ti zahvalim za tvojo smert na križu, ktere spomin smo na altarju ponovili. V obhajanju te božje smerti sem molil s spokorno dušo, in zdaj nosim blagoslov nebeški v svojem sercu. O Jezus, daj mi

moč, da tega drazega zaklada ne izgubim zopet z novimi grehi.

Tudi tvoje britkosti, o žalostna mati Jezusova, sem se spominjal. Jokajoča si pod križem stala in vsaki zdihljej, vsaka beseda tvojega umirajočega sina je šla kakor meč v tvoje ljubeče materinje serce. O najpomilovavniša vseh mater, kdo bi s tabo se ne jokal, ko bi tvoje britkosti premišljeval? Videla si ga kri prelivati, slišala si ga upiti: Oče, zakaj si me zapustil! Videla si ga brez hladila v strašnem terpljenju končati svoje veliko delo! Več si terpela, kakor vsi žalostni prijatelji, ker si ga več ljubila, kakor vsi drugi. O žalostna mati, ostani mi vselej mila mati, skerbi zame v mojem življenju, in keder enkrat v smertni britkosti zapuščen od vseh ljudi zdihujem in pojemam, o takrat se spomni to uro

ponovljene svete daritve, spomni se moje ljubezni do tebe, in bodi moja tolažnica, moja besednica pri Jezusu Kristusu, svojem sinu, gospodu našem. Amen.

13. Mašne molitve

v počesčenje vseh svetnikov.

V imenu Boga očeta, in sina, in svetega duha. Amen.

O moj Bog, to uro molitve povzdignem svoje serce k tebi, gospodu nebes in zemlje. Molim te, edino pravega Boga, in sklepam svojo molitev z mašnikovo in z vsemi molivci, ki so se tebi v čast tukaj zbrali. Spoznavamo te svojega gospoda in Boga; zato ti prinašamo dar, ki je vredin tvojega najvikšega veličastva. Darujemo ti z mašnikovimi rokami tvojega edinorojenega, večnega sina in obhajamo tako smertno uro svojega odrešenika. Res, darujemo po nekervavem prav tisti dar terpljenja, ki je bil opravljen na križu. **O** gospod, obrni iz usmiljenja k meni svoje obličje, ki sem med vsemi najnevredniši.

O kolikrat sem tebe, svojega Boga razžalil; to mi je žal, in spoznam svoj dolg, svoj véliki dolg. Pa sklep storim, te prihodnje nikoli več ne razžaliti, temuč te čez vse ljubiti. — **O** Bog, v duhu tvoje svete cerkve povzdignemo veseli svojo dušo, in te častimo v vseh tvojih svetnikih, ki so pa samo s tvojo milostjo ti postali svetniki, in zdaj v nebesih z večnem češčenjem spoznavajo tvojo usmiljenost. Svojo molitev sklepamo ž njih molitvijo in kličemo: Hvala našemu Bogu, ki sedi na sedežu! Hvala jagnjetu, češčenje in slava, zahvala in čast najvikšemu na vekomaj. Amen.

O Bog, premili oče, zahvalim te, da si svoje zveste služabnike oslavlil s toliko častjo v nebesih, da pa tvoje veličastvo prav vredno zahvalim, ti darujem to sveto mašo v tvojo večo čast, in prosim,

posveti tudi mene s kesom, pokoro in ljubeznijo. — Tvoji izvoljenci v nebesih so bili tudi v grehu rojeni, kakor jaz; tudi oni so morali premagovati iskušnje, sè kterimi se je meni bojevati; pa moč si dal njih dušam, in delali so s tvojo milostjo, po kateri so bili močni, venec mučenikov doseči, in angelsko čisto nedolžnost omadeževanja obarovati, ali pa so, če so grešili, vedno se pokorili, obžalovali in solze prelivali. — O predobrotljivi Bog, daj, da tudi meni sveti luč tvoje milosti, da s tvojo posvečujočo milostjo živim, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri „gospod usmili se nas“ in „slava“.

Gospod Bog, usmili se nas! Kriste Jezus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas, in dodeli nam mir, ktereга so tvoji angeli ozna-

novali pri rojstvu odrešenika sveta!
O Bog, dodeli mi mir, ktereга so tvoji sveti vsi uživali že na zemlji. Daj mir moji duši, da tebe, Boga miru, in vse ljudi kakor sam sebe ljubim, Daj mir mojemu sercu, in daj mi z resnično pokoro in pravo skesanostjo tudi svoji vesti doseči mir. Daj poslednjič meni in vsim, ki te imenujejo očeta, večni mir v svojem kraljestvu, ktereга nam ti sam dati moreš; to te prosimo po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri listu.

O Bog, poglej dopadljivo na naš dar. Najdraži in najsvetejši, da, tvoj lastni dar je: Jezus sam je, ktereга ti na altar položimo v dar. To sveto službo opravljamo tebi v čast in češčenje s klicanjem prečiste device Marije, svetih apostelnov, mučencev, ispovednikov,

devic in vseh svetnikov. Prosimo tudi za poveličanje in raširjenje katoliške cerkve, po Jezusu Kristusu, tvojem sinu, gospodu našem. Amen.

Ker si, usmiljeni oče, vse ljudi ustvaril v večno zveličanje, dodeli milostljivo, da vsi, združeni v veri, tebe edino pravega Boga spoznamo in molimo. Daj, da po prošnji tvojih svetnikov v nebesih zvesto posnemamo njih pobožno življenje na zemlji, in tako tvojih obljub vredni postanemo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri evangeliju.

Večni Bog, verujem in spoznam uk tvojega svetega evangelija, in se terdno držim tvoje besede, katero je iz nebes prinesel tvoj božji sin, in za katero so tvoji sveti spoznavavci vojskovali se in dali svoje življenje.

Dasiravno si ti naš gospod in kralj, nas vender očetovski ljubiš. Da, cló skrivnosti vere si nam razodel po svojem edino-rojenem sinu, in po svoji cerkvi razložiti dal globoko pomembo svoje besede. Prav dobro vem, da je vera nezaslužen dar tvoje ljubezni, zato te prosim, daj mi terdno in v djanju delavno vero. Obari me nevere, malovernosti, in če me hočeš tepsti zavoljo mojih grehov, pusti mi le dar vere; daj, da luč tvoje vere v meni sveti, da po zapovedi svoje vere živim, in vreden bom, enkrat večno gledati, kar sem tukaj veroval; to te prosim po Jezusu Kristusu, učeniku moje vere, kateri s tabo in s svetim duhom živi in kraljuje enaki Bog vekomaj. Amen.

V e r a.

O vi ljubi svetniki božji, večno zveličani, s stanovitno vero ste

si zaslužili nebesa. Oh, brez vere mi ni mogoče priti k Bogu, in Bog ne pogleda moje molitve, če ne molim s terdno vero. Zato prosite za me, prijatelji božji, za dar žive vere; pomagajte mi vojskovati se, in nevero v sebi premagovati; prosite, da zavoljo svojih grehov ne omagam v veri, ampak terdno verujem uk evangelija, ki nam pravi: Bog ne želi smerti grešnikove, temuč da se spreoberne in živi. Sveti prebivavci nebes, pomagajte mi s svojo prošnjo, da greh, največe zló, sovražim, božje zapovedi ljubim in izpolnujem, da vreden bom, enkrat v vašo družbo priti v nebesa, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

O preljubi Bog, blagoslovi kruh in vino, ktera darova bo tvoj namestnik premenil v sveto

meso in sveto kri, in tebi daroval. S tem žlahtnim darom darujem tudi jaz svoje serce, ktero ti celo dam. O, da bi bilo čisto serce, ktero je s pokoro križano, in nad katerim bi mogel imeti svoje dopadajenje! Pa raztertrega serca ti ne zaničuješ; torej svoje serce v ponižnosti položim pred tvoj altar, in prosim, poboljšaj mi ga, in pridi vanj prebivat; zakaj le tvoj, o Bog, hočem biti, in posebno si hočem prizadjati, svoje serce tistega greha obarovati, h kateremu največ nagibam I. I. (imenuj greh). Ta sklep bodi moj dar, ki ti ga danes darujem. Ne zaverzi, o Bog, tega daru, to te prosim po Jezusu Kristusu. Amen.

Sanktus.

O Bog, zdaj o tvojem prihodu k altarju povzdigamo svoje roke in kličemo z enim glasom: Svet,

svet, svet si, o gospod, naš Bog; nebesa in zemlja so polne tvojega veličanstva. Tega se vesele angeli, arhangeli in vsi svetniki božji. Tudi jaz se veselim; zakaj zdaj se odpirajo nebesa, sin večnega očeta prihaja s svojega sedeža dolu, in se daruje v večo čast svojega očeta. Nekervavo ponavlja odrešenje na Golgati. V počesčenje te božje skrivnosti pojó trume zveličanih duhov, kerubini in serafini in vsi angelski zbori: Svet, svet, svet je Bog! Hvaljen, ki prihaja v imenu gospodovem. Amen.

Pri povzdigovanju.

O Jezus, pravi sin božji, molim te; tebi živim, tebi umerjem, tvoj sem živ in mertev!

O Jezus, ne pusti svoji sveti kervi, da bi nad menoj izgubila se. **O** Jezus, verujem v tebe; o

Jezus, upam v tebe; o Jezus, ljubim te iz celega serca!

Po povzdigovanju.

O veliki Bog, čudo je storjeno, Jezus Kristus je zdaj pričujoč; večni sin poveljuje veličastvo večnega očeta, nebesa se vesele, angeli in arhangeli pojo v sadosti: Svet, svet, svet si ti, o Bog! ti si največa ljubezen, oče usmiljenja, Bog tolažbe in usmiljenosti. O ljubezni polni Bog, poglej z milostljivimi očmi na naš dar, na jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta; poglej na našega odrešenika, ki je v tvoje največe povelicanje sam dar. O vsega češčenja vredna milost, ki nebesa z radostjo polni, in ki vsemogočnost in ljubezen božjo glasno oznanuje! Oh, tukaj je zaklad vseh božjih milosti odpert, tukaj teče obilnost ljubezni božje, zato se tudi jaz

nevredni upam, svoj glas povzdigniti, in sè zbori angelskih duhov v molitvi klicati: Svet, svet, svet in čez vse svet je Bog!

O vsi svetniki, ki se veselite večnega obličja božjega, vi izvoljeni prijatelji gospodovi, pomagajte mi trojedinega Boga hvaliti in moliti. Vi sveti apostelni, pomagajte mi moliti Jezusa Kristusa, ki je tukaj pričujoč ko Bog in človek. **O** vi sveti ispovedniki, sveti spokorniki, ohranite mi s svojo prošnjo skesanost, kakeršna je bila vaša; solze, kakeršne so bile vaše, da s spokornim srcem povelicujem svojega Boga. **O** vi sveti mučenci, učite me vojskovati se za čednost, in jo priboriti si. **O** svete device, ki z večnim hvalnim petjem hodite za svojim ženinom, prosite zame, da, ker vaše nedolžnosti nisem posnemal, saj

vašo pokoro posnemam, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, ki hočeš, da smo sveti, in ki si že v kerstu čez nas izlil duha svetosti, užgi v naših sercih tisto gorečo željo po svetosti, ktera je gorela v sercih tvojih izvoljenih. Daj nam željo, posnemati jih, tako živo, da bomo pri vseh svojih djanjih mislili le na svoje posvečenje, in se posluževali vseh pomočkov, ki so za to, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Oče naš i. t. d.

Pri obhajilu.

O moj Jezus, verujem, da je Bog in človek v sveti hostiji pričujoč, in želim, da bi te mogel zdaj upeljati v svoje serce, pa nisem vreden te sreče, ker sem grešnik,

in prosim ponižno, pridi saj po duhovno v mene; zato pridi tudi k meni, o božji zdravnik, in ozdravi mojo dušo.

(Zdaj misli, da se obhajaš ter reci:)

**Presveto telo Jezusovo ohra-
ni mojo dušo v večno življenje!
Amen.**

Božji odrešenik, tako močno si nas ljubil, da si dal svoje življenje, in da bi vse zveličal, ki verujejo v tebe; o Jezus, verujem v tebe; o Jezus, upam v tebe; o moj Jezus, ljubim te!

Sklep.

Vsemogočni, večni Bog, zdaj je končana velika spravna daritev, in Jezus Kristus se je zopet daroval za nas grešnike. V veri v Jezusa, svojega odrešenika, sem bil pri tem presvetem djanju, in hvalim tvojo očetovsko ljubezen, da si mi nevrednemu dal to srečno

uro doživeti: **S** tvojo milostjo in rasvetljenjem sem storil pri tej sveti maši pobožne sklepe, in upam s tvojo pomočjo te dobre sklepe tudi srečno izpolnovati. Res, moj Bog, vsega se hočem prihodnje varovati, kar je grešno, in s čemer bi mogel izgubiti tvojo ljubezen. Ojstro hočem nad seboj bdeti, da me noben greh, nobeno satanovo delo ne oskruni, in da svojo dušo tistimu ohranim, ki jo je odkupil s svojo kervjo. Jezusa se hočem deržati, on bodi moj zgled, na ktereга samiga hočem vselej obračati svoje oči. Jezusa hočem ljubiti, on je moj Bog, in bo enkrat tudi moj sodnik.

O Jezus, sodnik živih in mrtvih, tudi jaz moram enkrat priti pred tvoj sodni stol, in ti odgovor dajati za vsako svojih del; oh spomni se takrat te drage daritve, katero darujem v odpuščenje svojih

grehov tvojemu nebeškemu očetu! Ta presveti dar tvojega telesa in tvoje kervi naj mi služi, da dosežem milost in usmiljenost, ktere mi spokornemu ne odreci. Tvoje zasluženje je moja odkupnina, to je moja vera in moje upanje, dokler ne bom enkrat uzet v večno ljubezen v nebesa. Amen.

O vsi svetniki v nebesih, čislam, častim in ljubim vas, in sem to sveto mašo z veselim spominam na vas daroval ljubemu Bogu; prosite zdaj zame, da Bog usliši mojo molitev, ter blagoslovi moje pobožne želje in sklepe, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

O Bog, blagoslovi me s svojo posvečujočo milostjo, v imenu sina, gospoda našega. Amen.

14. Mašne molitve

na čast sv. Antonu Padovanskemu.

V imenu Boga očeta, in sina in svetega duha. Amen.

Vsemogočni, usmiljeni Bog, v tvojo hvalo, v tvojo čast in češčenje hočem biti pri tej sveti maši z vso mogočo pobožnostjo. Jezusove smerti na križu se hočem spominjati, in bitko terpljenje svojega odrešenika tebi darovati v zadoščenje za svoje grehe, ktere sem storil zoper tebe, o največa dobrotā. Obžalujem svoje pregrehe, in poln kesanja se veržem v roke svojega zame križanega odrešenika. Vse grehe svojega življenja prekličem in sklenem, pot hudobnosti zapustiti in tebe, o Bog, čez vse ljubiti. Uzemi me spokornega v svojo milost, in naj ti dopade moja molitev, moja hvala in moje češčenje.

Nebeški oče, v Jezusovem imenu te prosim, sprejmi dopadljivo ta sveti dar. Darujem ti ga v zahvalo za vse milosti, ktere si dodelil svetemu Antonu Padovanskemu. O Bog, zaklade svoje milostivosti si obilno čezenj izlil; zato se ti zahvalim in prosim, dodeli, da tudi jaz zvesto posnemam njegov zgled. Zahvalim te, o Bog, in povikšujem tvojo milost. Dan današnji še z novimi čudeži pove-
ličuješ čednosti svetega Antona, ker molitve njegovih častivcev tako dobrotno uslišuješ; zato prosim z zaupanjem v njegovo prošnjo, usliši me v moji potrebi, katero ti ž žalostnim srcem imenujem I. I. Vender pa se veržem pred tvoje svete sklepe: „Oče, ne moja, ampak tvoja presveta volja se izidi!“

Sveti Anton, mogočni besednik, toliko revežem si že usli-

šanje isprosil pri Bogu, tudi jaz te prosim zaupno, da moli in prosi za mene. Vsedobrotljivi, ki ti je že v življenju dodelil toliko milosti, ti zdaj, ko si v nebesih, ne bo odrekel nobene prošnje, ki jo v tolažbo spokorjenega grešnika položiš pred njegov sedež. Pomagaj mi s svojo priprošnjo, o sveti prijatelj božji, prosi, da se me Bog usmili, in mi križ od-uzame. Pred vsem pa mi isprosi popolnoma podverženje v sveto voljo božjo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Glorija in evangelije.

Molim te, o trojedini Bog, in pripognem ponižno svoja kolena pred tabo, najviše veličastvo, gospod nebes in zemlje! Iz usmiljenja si nas ljudi po svojem edinorojenem sinu odrešil večne

smerti, in za svoje otroke uzet; zato se ti zahvalimo in zedinimo svoj glas z nebeškim hvalnim petjem, ktero so angeli peli tisto sveto noč v Betlehemu. To slavno češčenje novorojenega zveličarja zdaj ponovimo in kličemo pobožno: „Čast bodi Bogu na visokosti in mir ljudem na zemlji, kateri v Jezusu Kristusu spoznajo, ljubijo, hvalijo in molijo, pravega Boga!“ Čast tebi, o Bog, čast, hvala, poveličanje in češčenje ti bodi, o trojedini Bog oče, sin in sveti duh! Naj ti dopade, o nebeški oče, naše češčenje, ktero ti darujemo v spomin učlovečenja tvojega sina. — Zahvalim te, da si me poklical k pravi veri. Zahvalim te, da si moj gospod in moj Bog, zdaj tudi moj oče, in da bodo nebesa, v katerih kraljuješ, enkrat tudi moje stanovanjske. O preusmiljeni oče, obaruj me vsega greha, da tvoje

ljubezni nikoli ne izgubim. To prosim po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Sveti Anton, ki si zavoľjo svoje goreče ljubezni do božjega deteta Jezusa milost imel, da se je dete božje tvoji goreči ljubezni vse udalo, in v ljubezni s teboj srečno zedinilo, isprosi tudi meni tako sveto ljubezen, posebno keder se Jezus k meni poniža, in pri svetem obhajilu v moje serce pride. O moj sveti prijatelj, isprosi mi terdno vero, stanovitno upanje in gorečo ljubezen, da Bog, keder v presvetem zakramentu k meni pride, tudi rad pri meni ostane, in da enkrat v večnem zveličanju s tabo zedinjen velicega Boga hvaliti, ljubiti in moliti morem na veke. To milost, o sveti Anton, isprosi meni in vsem svojim častivcem, po Jezusu Kristusu gospodu našem. Amen.

(Verujem Boga očeta i. t. d.)

Pri darovanju.

Sprejmi, o večni, vsemogočni Bog, ta kruh in to vino, ktera bota premenena v sveto meso in kri Jezusovo. Darujemo ti ta darova z namenom, ki ga je imel sam Jezus, ko je pri svoji poslednji večerji postavil ta spomin svoje ljubezni. O dobrotljivi Bog, tudi jaz grešnik darujem z mašnikom tvojemu veličastvu ta milostni dar sprave, sveti spomin učlovečenja, terpljenja in smerti našega odrešenika. Darujem ti ta dragi dar v zahvalo za vse milosti in dobrote, ktere sem na duši in na telesu od tebe prejel; tudi v prosivni dar za milost, da bi v dobrem do konca svojega življenja stanoviten ostal. Tudi za blager svoje rodovine in svojih prijateljev molim in darujem z mašnikom, in prosim, o Bog, uzemi mojo rodovino v svoje varstvo, in ohrani jo vselej v njem.

O Bog, ne spominjaj se naših grehov in napak, temuč odpusti nam jih po svoji neskončni usmiljenosti. — Blagoslovi zdaj, o gospod, žlahtni ta dar, ki ti ponižno darujemo. Blagoslovi vse nas, ki smo v molitvi tukaj zbrani. Blagoslovi tudi mojo rodovino in moje prijatelje, ki molijo zame, in za ktere moliti sem dolžan. Blagoslovi nas vse, o vsemogočni Bog, oče, sin in sveti duh. Amen.

Prosi za nas, o sveti Anton, da bomo vredni Kristusovih obljub.

M o l i t e v.

O Bog, ki si svojemu služabniku, svetemu Antonu Padovanskemu, tolikešne milosti dodelil, dodeli milostljivo, da česer zavoljo njegovih zasluženji tebe prosimo, po njegovi prošnji tudi res dosežemo, po Jezusu Kristusu gospodu našem. Amen.

Sanktus.

O Jezus, ki se v največo čast svojega nebeškega očeta, v blagger in zveličanje naših duš zdaj pri tej sveti maši zopet za nas daruješ, dodeli mi milost, da te v tej skrivnosti molim s pravo pobožnostjo. Obudi mojo globoko zmotjeno dušo, da se skloni, k tvojemu sedežu povzdigne, in povikšuje tvoje sveto ime. **O** moj Bog, kako bi moglo moje serce mirno ostati pri spominu na tvoje dobrote? Ti sam si moje zveličanje, ti sam daš moji žalostni duši pravo tolažbo in pravi mir. Oh, pri tebi le je za mene odrešenje vsega zlega. **O** Jezus, v tebe zaupam. K tebi hočem pribežati v tesnih urah; zakaj samo pri tebi je dobiti usmiljenje, milost, in odpuščanje grehov, zato te prosim, naj dopade moje priprosto zaupanje. **O** vsevedni Bog, vidiš

mojo notrajnost, vsi čutljeji mojega serca so ti znani; zato prosim, odverni vse dušno in telesne nevarnosti od mene. Zatri v mojem sercu vse, kar ti ne dopade, in neodvezljivo skleni seboj moje serce. Daj mi spoznati, da je dolžnost, tebe, edino pravega Boga, vselej z dolžno hvaležnostjo moliti in povikševati. O zdaj je zveličavni čas, ko si blizu nas, zato sklenem enako angelom, arhangelom in serafinam, ki na svoje obličje pred tabo padajo, pobožno svoje roke, to veliko skrivnost ponižno častiti. Resnično, cela truma nebeških duhov je tukaj zbrana. Enoglasno kličemo s čudenjem, veseljem in hvaležnostjo: Svet, svet, svet si ti, o Bog! Nebesa in zemlja so polne tvojega veličastva. Hozana na visokosti! Češčen, ki pride v imenu gospodovem! Hozana v visokosti!

Pri povzdigovanju.

Jezus, sin živega Boga,
usmili se nas! Jezus, tebi živim;
Jezus, tebi umerjem; Jezus, tvoj
sem živ in mertev.

O draga, sveta kri mojega
odrešenika v kelihi, v odpuščenje
naših grehov si bila na križu
prelita. O moj Jezus, molim te,
in prosim, ne daj, da bi tvoja
sveta kri se izgubila nad kom, ki
v tebe veruje. O moj Jezus, iz
serca te ljubim, verujem v tebe,
o moj Jezus, upam v tebe, o moj
Jezus!

Po povzdigovanju.

O večni Bog, najboljši in
najljubeznjiviši oče! po tvoji lju-
bezni in milosti smo zdaj tako
srečni, da ti darujemo najčistejši
in najsvetejši dar. Darujemo ti
tvojega edinorojenega sina bož-
jega, nad katerem imaš svoje naj-

veče dopadajenje. Jezus, tvoj ljubi sin, je zdaj tukaj resnično pričujoč, Jezus, jagnje božje, ki je na križu umerl. V tem svojem gospodu Jezusu Kristusu prosimo, o nebeški oče, izlij svojo usmiljenost čez nas, ki v pobožnosti k tebi zdihujemo in molimo. Izlij svojo milost in svoje usmiljenje tudi čez tiste, katerih zdaj ni pri tej presveti daritvi, ki so pa vendar v željah, svojega serca sreče deležni, ktero mi uživamo v pričujočnosti svojega Boga. O božje neskončno veličastvo, tako blizu nas si zdaj, s tabo smemo govoriti, in ti svoje molitve in hvaljenje darovati. O trume svetih angelov in vseh svetnikov božjih, popadajmo na kolena pred obličjem svojega gospoda. Molimo vse-mogočnega, večnega Boga, molimo ga v Jezusu Kristusu, njegovem Sinu, ktereга nam je poslal.

O moj Bog, moj oče, moj stvarnik in skerbnik, v globoki ponižnosti te molim in zahvalim za vso ljubezen, sè katero je upostavil Jezus sveto mašo. Da pa moja zahvala in molitev dopade tvojemu najvišjemu veličastvu, te prosim odpuščenja svojih grehov, ktere iz serca obžalujem, ker sem tebe, svojo največo dobroto, ž njimi ražžalil. Sklenem, s tvojo milostjo te nikdar več ne ražžaliti, Res, moj Bog, čuti hočem nad svojim srcem, da ga noben greh ne zaleze. O preljubi Jezus, blagoslovi ta sklep, kterega sem storil pričo tebe, in ohrani me stanovitnega v njem do moje smerti. Izlij svoje usmiljenje tudi čez uboge duše v vicah. Očisti jih s svojo sveto kervjo, in uzemi jih v svoje nebeško prebivališče. Uzemi tudi mojo dušo enkrat v nebesa, kjer te bomo z očetom in s svetim

duhom molili, ljubili in povikševali vekomaj. Amen.

Pri mašnikovem obhajilu.

O prečastljivi zveličar, moja največa dobrota želim zdaj z mašnikom prejeti tvoje sveto telo. Ker sem pa zavoljo svojih grehov nevreden te velike milosti, prosim, pridi vsaj po duhovno v mene. Pridi predobrotljivi Jezus, zakaj, kjer ti prebivaš, morajo izginiti vsi grehi in vse strasti. Zato prosim, pridi in daj mi orožje zoper vse grešne iskušnjave, zoper vse zvite zapeljivnosti satanove. Samo tebi, o moj Jezus, hočem živeti, samo tvoj hočem biti, le glasu svetega duha bodi odperto moje serce. Božji ta duh naj posveti moje serce za moje prihodnje sveto obhajilo, da tebe, o Jezus, v svetem zakramentu prav vreden prejemem, in zaslužim, v svoji

smertni uri, s to nebeško jedjo nasičen svojo dušo, izročiti v roke tvojega nebeškega očeta. Amen.

K svetemu Antonu.

Sveti Anton, zgled velike čednosti in svetosti, prosim te, prosi zame; isprosi mi od Boga milost, da tvoj lepi zgled posnemam, da si vedno prizadevam, bolj in bolj popolnoma biti, ker nam je Jezus sam rekel: „Bodite popolnoma, kakor je vaš nebeški oče popolnoma“. Oh sveti Anton, kako deleč sem še od te nebeške popolnosti, ktero si ti dosegel na tako visoki stopnji! O kako terdna in stanovitna je bila tvoja vera, kako polno zaupanja in svetosti je bilo tvoje upanje, kako priprosta in pobožna je bila tvoja ljubezen! Prosim te, isprosi tudi meni terdno vero v Boga, to upanje v gospoda, ki sam moč da, premagati iskuš-

njavo, greh, peklo. Isprosi mi tudi sveto ljubezen, ktera je unela tebe kakor serafa, ko si v sveti pobožnosti stal pri altarju, in Bogu v zakramentu, daroval jagnje, ki je na križu umerlo, in shranil, v svoje čisto serce, kakor v tabernakel. O sveti Anton, pri mizi angelov si se uterdil, uživa je nebeški kruh si dosegel toliko svetost, v kervi jagnjetovi si posvetil svojo dušo, in znamenje izvoljenih vanjo utisnil. O večni Bog, zahvalim se ti za vse te velike milosti in prednosti, ktere si dodelil svojemu zvestemu služabniku, svetemu Antonu. Daj milostljivo, da ga tudi jaz po poti čednosti nasledujem, in da česer sem zavoljo njegovega zasluženja z zaupanjem prosil, po njegovi prošnji tudi dosežem, po Jezusu Kristusu, gospodu našem.

Pri blagoslovu.

O presveta trojica, daj nam po mašnikovih rokah svoj božji blagoslov. Blagoslovi nas vse, ki smo tukaj zbrani, v imenu očeta, sina in svetega Duha. — Blagoslovi mojo opravljeno molitev; blagoslovi mojo potrebo, katero zdaj vso izročim tvoji božji previdnosti. Blagoslovi tudi mojo rodovino, za katero mi je skrbeti, in blagoslovi tudi mojo pridnost, moje delo, da morem tiste živiti, ki so mi v skerb izročeni. Stori nas z molitvijo, z delom in z pridnostjo tukaj na zemlji srečne, in enkrat večno zveličane v nebesih, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Serafinskega učenika svetega Bonaventure

Molitev ali responsorij*)

v čast svetemu Antonu Padovskemu.

Glej, če iščeš čudežev:
Smert, nesreča, mota zla,
Gobe, hudi begajo,
Bolni bode zdravi.

Morje, spona padajo,
Ude in izgubljenega
Próse ter prejemljejo
Mladi kaker stari.

Varne so nevarnosti,
Strébljene potrebe vse,
Pričajo, ki čúte naj,
Déjo Padovani.

Morje, spona padajo,
Ude in izgubljenega
Próse ter prejemljejo
Mladi kaker stari.

*) Gder ta pobožnost ni v očitni navadi, zadobiš vendar popolni odpustek, če jo moliš celi mesec, in prejmeš ss. zakramente, moliš po namenu papeževem, in obiščeš cerkev; sicer pa ima ta molitev za vsakrat, t. j. kolikerkoli jo opraviš, 100 dni odp. — (Pij IX. 25. jan. 1866.)

Čast Bogu
 Očetu
 In sinu
 In svetemu duhu.

Morje, spone padajo,
 Ude in izgubljenega
 Próse ter prejemljejo
 Mladi kaker stari.

V. Prosi za nas, sveti Anton.

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo. Vsemogočni večni Bog, ki svojega častitnega spoznavavca, svetega Antona Padovskega, z vedno svetlobo čudežev rasvečuješ, dodeli nam milostivo, da bomo, kar po njegovem zasluženju zaupno prosimo, po njegovih prošnjah gotovo dosegli. Amen.

Zdihljeji k sv. Antonu.

O sveti Anton, ljubim te.

O sveti Anton, hvalim te.

O sveti Anton, častim te.

O sveti Anton, upam vate.
 O sveti Anton, prosim te.
 O sveti Anton, ohrani me.
 O sveti Anton, rasveti me.
 O sveti Anton, vladaj me.
 O sveti Anton, usliši me.
 O sveti Anton, tolaži me.
 O sveti Anton, potèrjaj me.
 O sveti Anton, tebi darujem se.
 O sveti Anton, ne zapusti me.
 Hudega sovražnika varuj me.
 Pred božjo sodbo brani me.
 V večno veselje spremljaj me.
 Da vekomaj hvalim te.
 Amen.

M o l i t e v ,

da bi se našla izgubljena stvar.

O veliki sveti oče Anton, velika je bila milost, sè ktero te je neskončno dobri Bog povelical, da moreš v vseh zadevah ljudem pomagati, zlasti pa, da se najde izgubljeno.

V tej svoji zadevi pridem k tebi tudi jaz, in te ponižno prosim, da mi milostno pomagaj najti, kar

sem izgubil(a). Pomni, o sveti Anton, koliko čast ti je Bog iskazal, ko je tvoje ime pred vsem svetom povikšal s tem, da vse nedložne in terpeče k tebi navrača, obečaje, da jim bode gotovo pomagano v njih potrebah, kaker so to iskusili nešteti ljudje: mertvi so oživljali, zmotjeni so dobili pravi svet, bolniki zdravje, žalostni tolažbo, obsedenci odrešenje, gobavi očiščenje, po morju se vozeči varno zavetje, ujetniki oslobojenje, raneni zaceljenje, okradeni svoje blago, v nevarnosti bivši rešenje, vsi stiskani pomoč in tolažbo. In to se ni godilo le v Padovi, gder počivajo tvoje sv. koščice, temuč po vseh krajih pričajo in izpoznavajo ljudje veselega serca, da vsegdar so dobili pomoč, in tolažbo po tvoji priprošnji. — Po takem se tudi jaz zatekam k tebi, in te pohlevno prosim, tudi meni ne od-

reci pomoči, ktero je iskusilo toliko tisoč ljudi.

Vem, da prav lahko pomagaš, ter tvoj ljubi Jezušček, ki ga v naročju nosiš, ti ne zaverne nobene prošnje. Zatorej ti priporočim ono, kar sem izgubil(a), prepuščajoč je tebi v shrambo; prosim te, zavoljo Boga mi izgubljeno stvar zopet poverni, ter mi jo daj najti v moje veselje in k tvoji večji časti in slavi. Amen.

Vsagdanja molitev k sv. Antonu.

Pozdravljam in počesčujem te, o sveti Anton, po presladkem sercu Jezusovem, in po taistem se mu zahvaljam za vse milosti, ki ti jih je tako obilno podelil. V pomnoženje tvojega veselja in tvoje slave ti darujem Jezusa presladko božje serce sè vsemi popolnostmi, ki jih obsega, ter te ponižno prosim, bodi

vsegdar moj zvesti priprošnik, in ne pusti, da bi umerl v svojih grehih. Amen.

Č e š č e n j e
presvetega serca Jezusovega
u rešnjem telesu.

(Pripravno moliti pri sveti maši, kakor tudi o drugih časih koristno.)

Pripravljanje.

Vsemogočni večni Bog, v najgloboči ponižnosti te molim v presvetem rešnjem telesu. Verujem v tebe, o večna resnica; upam v tebe, o neskončno usmiljenje, ljubim te, o največa dobrota! Iz ljubezni do tebe obžalujem vse grehe svojega življenja, ker sem tebe, svojega preljubega Boga, ž njimi razžalil.

O preljubi Jezus, da počastim tvoje presveto serce, te hočem zdaj v duhu spremiti na tvoji križevi poti na Kalvarsko goro, ter za veliki dar zahvaliti, ki si ga svojemu nebeškemu očetu daroval v naše odrešenje. Želim se udeležiti vseh odpustkov, ktere je podelila sveta cerkev romarjem na Kalvarsko goro. **O** terpeče serce Jezusovo, stori tudi uboge duše v vicah deležne odpustkov, ki jih bom dosegel s svojo naslednjo molitvijo.

Sвета Marija, mati svetega serca Jezusovega, polna ljubezni si do nas ljudi; zato te prosim, isprosi mi milost, da molim zdaj pobožno, in z zbranim duhom. Spremljaj me zdaj na tej poti, kakor si negdaj zdihaje in jokaje spremlila mojega terpečega zveličarja. Tudi vi, ljubi svetniki, ki ste bili pričujoči pri Jezusovi smerti na

Kalvarski gori, pomagajte mi, božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu moliti. Amen.

I.

Hvaljeno in češćeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O dobrotljivi Jezus, kako neizrečena žalost je napolnila tvoje sveto serce, ko te je Pilat k smerti obsodil, dasiravno je očitno rekel: Ne najdem nobene krivice na njem. Najnedolžniše serce Jezusovo, kolikrat sem te enako razžalil, ko sem svojega bližnjega v njegovih delih obsodil brez ljubezni? Oh, kako bom enkrat pred tabo obstal, keder me boš zavoljo tega sodil? Preljubi Jezus, odpusti mi grehe mojih krivih sodbâ, in daj mi milost, prihodnje tvoje zapovedi ispolnovati, v katerih mi zapoveduješ, svojega bližnjega ljubiti, kakor sam sebe. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

II.

Hvaljeno in češćeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

Najdobrotniši Jezus, molim te v spomin terpljenja tvojega svetega serca, ker so ti rabeljni križ naložili, sè kterim so ti bili grehi celega sveta naloženi. — Oh, poterpežljivo jagnje! ne upam si k tebi povzdigniti svojih oči, ker so ti bile tudi moje hudobije s križem naložene! O božji zveličar, obžalujem svoje pregrehe, in prosim, odpusti mi, in daj mi zopet ljubezen tvojega svetega serca, ktero sem izgubil s svojimi grehi. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

III.

Hvaljeno in češćeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O moj Jezus, veliki dar človeškega odrešenja, pobožno se spomnim, kako si trikrat pod križem padel, da so bile tvoje svete kolena oranene, in da je tvoje sveto serce milo zdihovalo, kakor bi bilo hotlo opešati. „Ali ni nobenega človeka, ki bi se me usmilil?“

O moj Jezus, sočutim in spoznam s pravo notranjo bolečino, da so moji padci v stare grehe tebe poderli pod križ. — Oh preljubi Jezus, odpusti mi moje grehe zavoljo svojega ljubezni polnega serca. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

IV.

Hvaljeno in češćeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O mučeni Jezus, kako bitko je tvoje sveto serce terpelo, ko si s križem obložen srečal svojo objokano mater! Ti, o zveličar, si bil od rabeljev vlečen, Marija pa suvana, in vajuna serca sta se tako goreče ljubila! **O** sveto serce Jezusovo, o deviško serce Marije, storite me deležnega svojega terpljenja, in vajuna žalostna serca mi bodeta tolažba, keder mora moje v smerti terpneti. **O** serce mojega odrešenika, polajšaj mi enkrat mojo smertno britkost. **O** serce Marije, spremi mojo dušo v večno življenje, kjer bom večno užival ljubezen božjega serca Jezusovega. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

V.

Hvaljeno in češčeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O preljubi Jezus, kako je bilo tvoje serce žalostno, ko ti ni hotel nihče pomagati tvoj križ nositi, in ko so mogli še Simona k temu prisiliti. **O** križ noseči Jezus, moji grehi so pomagali otežiti križevo brême; to britko obžalujem in v duhu zdihujoč padem pred tabo na kolena. **Z** obema rokama objamem tvoj križ, in prisegam pri tem svetem znamenju svoje vere, da se hočem greha varovati, in s pokoro in skesanostjo tebi pomagati tvoj križ nositi. Ker je duh voljan, meso pa slabo, te prosim, o sveto serce Jezusovo, uterdi me v mojem dobrem sklepu. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

VI.

Hvaljeno in češčeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O dobrotljivi Jezus, kako ljubezni polno je tvoje sveto serce plačalo pobožno ženo, ki ti je podala pert, da bi obrisal svoje s kervjo in s potom oblito

obličje. Božji odrešenik, v plačilo si ji zapustil podobo svojega obličja v pertu. — O s kervjo in z ranami pokriti Jezus, prosim, utisni v moje serce stano-
vitno znamenje svoje britke smerti, da premišljeva je tvoje sveto terpljenje in smert zadobim ljubezen tvojega častitega serca, in ga tudi do svoje smerti prav častiti morem. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

VII.

Hvaljeno in češčeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O češčeni Jezus, kako ljubezni polno se je pokazalo tvoje serce jokajočim ženam, ko si jih opominjal, naj svoje grehe objokujejo. To opominjanje tudi mene zadeva; tudi meni so nešteti grehi objokovati; zato, o božje serce Jezusovo, te prosim solz obžalovanja svojega pretečenega grešnega življenja. Presveti Jezus, v duhu pokore padem, kakor Magdalena, pred tvoje noge in prosim: Daj tudi meni tolažljive besede slišati: „Tvoji grehi so ti odpuščeni“. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

VIII.

Hvaljeno in češčeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

Prečastitljivi zveličar, komaj si prišel na **Golgato**, že so ti slekli obleko, vse rane so z novega kervavele, in tvoje prečisto telo je bilo nago pred nesramnimi očmi zaničujočega ljudstva. **O**h prečisto serce Jezusovo, kako bitko zadoščenje je tirjala božja pravičnost za grehe sladnosti. **Najčistejši Jezus**, zatri to hudobijo v sercih vseh ljudi, in pre-naredi po svoji milosti sužnike tega greha v tempel svetega duha. **Daj** tudi meni čisto serce; zakaj ti sam si rekel: „Samo čisti bodo **Boga** gledali“.

Čast bodi očetu i. t. d.

IX.

Hvaljeno in češčeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O Jezus, izvoljeni moje duše, molim te, in premišlujem z zavzetjem in s ponižnostjo strašno terpljenje tvojega svetega serca, ki so te živega na križ pribijali. **O ljubezni in poterpljenja polni Jezus**, kako neusmiljeno so veliki žebli

predirali tvoje svete roke in noge! Kri je derla iz bolečih ran, in silno je trepetalo tvoje umirajoče serce.

Moj Bog in oče nebeški, pod križem hočem na svojih kolenih klečati, in svoje storjene grehe objokovati. Terdno se hočem deržati Jezusovega križa. Vera, upanje in ljubezen naj me kakor žebli na križ pribijejo, da živim le svojemu Jezusu, le za svojega Jezusa umerjem, in da sem živ in mertev samo Jezusov. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

X.

Hvaljeno in češčeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O moj Jezus, pravi sin božji, v duhu klečim pod tvojim križem na svojih kolenih, in te molim ponižno v tvoji tri ure dolgi smertni britkosti. O umirajoči zveličar, vidim tvoje blede obličje, vidim tvoja odperta usta, in slišim tvoje glasno upitje: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ Oh, vidim tvojo s ternjem zbodeno glavo; Jezus je mertev, najsvetejše, ljubezni polno serce Jezusovo je mertvo!

— Pa kolikešna neskončna ljubezen je to do nas grešnikov! s sulico si pusti prebo-
sti svoje najsvetejše serce, in poslednja
kapljica kervi z vodo zmešane kane iz
stranske rane. **O** sveto serce Jezusovo,
uzemi me v svojo češčeno rano, da
prihodnje vseh grehov obarovan ostanem,
dokler moja duša ne pride v nebeško
kraljestvo, s teboj, v Božje serce, se
veselit vekomaj. **Amen.**

Čast bodi očetu i. t. d.

XI.

Hvaljeno in češčeno bodi božje serce
Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O presveto telo Jezusovo, ktero
so s križa sneli, in objokani materi v na-
ročje položili, v duhu poljubim tvoje
svete rane, in prosim pravega obžalo-
vanja svojih grehov in solz pokore. —
Sveta Jezusova mati, tvoj božji sin je
v svoji smerti spomnil se tudi mene,
ko te je nam mater dal. **Bodi mi us-**
miljena mati, daruj nebeškemu očetu
Jezusovo terpljenje in smert za me, in
isprosi mi, da se mi gnjusi vsaki greh,
prosi zame, da vreden postanem, v

presvetem Jezusovem sercu najti zavetje zoper vse nevarnosti duše in telesa, in da enkrat umerjem v češčenju svetega Jezusovega serca. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

XII.

Hvaljeno in češčeno bodi božje serce Jezusovo v presvetem rešnjem telesu.

O moj Jezus, moj gospod in moj Bog, zavzamem se, ko pomislim, v kakšni revščini si hotel na zemlji živeti, terpeti in umreti! Tvoja uboga zapuščena mati ni imela perta, da bi bila tvoje mertvo sveto telo uvanj zavila, ne groba ni imela, ampak pobožni Jožef Arimatejec je položil sveto telo v svoj lastni novi grob. **O** sveto telo mojega odrešenika, v duhu te gledam in prosim zavoljo tvoje smerti za vse ljudi, ki v revščini žive, da jih Bog obupanja obarje, in jim usmiljene prijatelje dá, ki jim v njih revščini pomagajo. — Sveta Marija, v svoji revščini zapuščena žalostna udova, prosi Boga za uboge udove in sirote, da serca bogatih omeči, da pomagajo revnim, in se obarujejo greha sladnosti;

meni pa isprosi milost, tako živeti, da bom vreden usmiljenja presvetega Jezusovega serca. Amen.

Oče naš i. t. d. Čast bodi očetu i. t. d.

Darovanje.

O prevsmiljeni Jezus, molim te ponižno v svetem zakramentu pravega Boga, in ti darujem svojo opravljeno molitev. Zahvalim, hvalim in povikšujem te tudi za veliko ljubezen tvojega svetega serca, sè katero si za nas terpel in najbitkejšo smert prestal. — **O** kako sem srečen, Jezusova smert mi je življenje. Njegovo božje serce je moje pribežališče v vsem mojem življenju. Njegove svete rane so zastran mojega večnega zveličanja. Preljubi Jezus, s tvojo prelito kervjo sem očiščen, posvečen in k večnemu življenju poklican. Da se tebi, o veliki Bog in oče, za mnogotere milosti, katere si nam v Jezusu dodelil, prav vredno zahvalim, ti darujem njegovo božje serce, ki nas je ljubilo do smerti. Amen.

Moj kristjan, ako tvoje serce v kaki potrebi zdihuje, ako je tvoje življenje življenje križa, ako je tvoja pot s ternjem postlana, ako si ž žalostjo in nadlogami, tako rêči, obsut: oh obrni se le s priprostim zaupanjem h Kristusu. Spremljaj terpeče serce svojega Odrešenika prav pogostoma na Kalvarijo, tam boš uslišan. Za to moli zgorej natisnene molitve.

15. Mašne molitve za mertve.

V imenu Boga očeta, in sina in svetega duha. Amen.

Vsemogočni dobrotljivi Bog, tvoj božji sin nas je učil, da nič nečistega ne more priti v nebesa; zato prosim tvojo neskončno usmiljenost, da se usmili ubozih duš v vicah, jib iz terpljenja reši ali jim saj njih terpljenje olajšaj. V ponižnosti in skesanega serca spoznam pred tabo, o vsevedni Bog, da nisem vreden, za tiste moliti, ki so bili že pred tvojo ojstro sodbo, pa

le zavoljo nekterih majhnih pregreškov ne smejo gledati tvoje-
ga božjega obličja. Res nisem
vreden, o moj Bog, da mojo mo-
litev uslišiš; zakaj grešnik sem,
ki sem te velikrat in zelo raž-
žalil. Pa, o moj Bog! obžalujem
svoje grehe, in ti darujem v za-
doščenje svojih grehov, in v od-
rešenje duš iz vic presveti dar,
ki se daruje zdaj tvojemu božjemu
veličastvu. Zavoljo zasluženja na-
šega odrešenika prosim posebno
za dušo I. I., da jo reši, o Bog.
Da pa moja nevredna molitev pride
do tvojih ušes, jo sklenem z mo-
litvijo mašnikovo in vseh, ki so
tukaj v tvojo čast. O Bog, v veri
svojega odrešenika obhajamo zdaj
tukaj njegovo spravno smert, sè
ktero tvojimu božjemu veličastvu
dajemo naj večo čast. Naj ti do-
pade naš dar, in dodeli milostljivo,
da njegoviga zasluženja vredni

bomo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Usmiljeni Bog, usmili se nas!
 Jezus Kristus, usmilili se nas!
 Gospod, usmili se nas, in daj dušam vernih večni pokoj!

M o l i t e v.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpusčenje njih grehov. V zadoščenje njihnega dolga ti darujem neskončno zasluženje britkega križevega darú, kateri pobožno nekeravavo ponavljamo, in prosimo, da odrešenje dosežejo, ki so ga vedno želeli. Oh! preljubi oče, uboge duše koperné po pomoči, zakaj same ne zamorejo zdaj nič več storiti za svoje rešenje; zato usliši mojo ponižno molitev, in molitev mašnikovo, ki prosi zdaj za duše mertvih. O nebeški oče, saj se

ti tukaj na altarju daruje pravo telo in prava kri Jezusova v zadoščenje za naše grehe! O pusti, da bodo uboge duše v vicah deležne cene in zasluženja svete kervi tvojega sina, da se popolnoma očistijo in pridejo v večno zveličanje. Amen.

O sveta devica Marija, mati usmiljenja, iskaži svojo milost ubogim dušam v vicah; prosi zanje, da pridejo pred obličje božje, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri evangeliju.

O moj Jezus, s strahom in trepetom se morem spominjati strašnega dneva, ko bo glas trobente poklical vse ljudi iz grobov in naše strohljivo meso obleklo nestrohljivost, naše umerljivo telo pa neumerljivost. — Dan strahu, ko bodo sonce in luna in zvezde po-

padale z obnebja, in se bo večnost začela. — Oh, s kakim strahom in trepetom bomo tebe, sodnika sveta, videli prihajati v oblakih! Kako se bo tresla moja duša, ko se bodo razodeli moji grehi, moje najskrivnejša dela v tvoji sodbi! — Kako bom jez grešnik tam obstal, kjer se clo izvoljeni tresejo v trepečem pričakovanju? — Oh, h komu takrat pribežim, kakor k tebi, strašnemu kralju, strašno ojestremu sodniku? — Pa, o gospod, nočem čakati do dneva maščevanja; danes že hočem spoznati svoj dolg. Zdaj, to uro svete daritve, zdaj, ko se ti, o jagnje božje, vnovič daruješ svojemu nebeškemu očetu v naše zveličanje: zdaj padem, obžalovanja presunen, pred tebe, in te prosim odpuščenja svojih grehov. O sodnik božji, zavoljo svojega terpljenja in svoje smerti me pelji v večno življenje; zakaj le ti

si pot, resnica in življenje, in nihče ne pride k očetu drugači kakor po tebi. Zato, o Jezus, o luč sveta sveti mi v temi tega življenja, vodi me po poti resnice k večnemu življenju, in pelji tudi duše iz vic k večnemu pokoju, kjer bodo tebe z očetam in s svetim duhom pravega Boga molile, gledale in ljubile vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

O Bog dobrote in usmiljenja, reši duše svojih služabnikov in služabnic, ki so ločile se s tega sveta. Posebno prosim za dušo I. I., da se je usmili. Daj, da bo moja ponižna molitev mertvim pripomočna, in odpusti jim njih grehe, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Pri darovanju.

O Jezus Kristus, kralj večne slave, prosim, reši duše vernih,

ki v kraju čiščenja zdihujejo po svojem odrešenju. **O** gospod, darujemo ti daritve in hvalne molitve; uzemi jih milostljivo za terpeče duše moje ranje rodovine, mojih prijateljev in dobrotnikov; upelji jih usmiljeno v življenje, katero si obljubil Abrahamu in njegovim otrokom.

O Bog, kteremu je lastno usmiliti se in prizanesti, poglej s sedeža svoje milosti na ta presveti dar, ki ga zdaj mašnik daruje v imenu vseh vernih. Tukaj na altarju darujemo kruh in vino v spremenjenje v sveto telo in kri Jezusovo, kakor je on, začetnik nove zaveze, nam zapovedal. Ne glej toliko na našo nevrednost, kakor na Jezusa Kristusa, srednika, v kterega presveto telo in kri bota spremenena ta darova. Zavoljo te pravne daritve daj dušam mertvih vernih milost. Odpusti jim njih

slabosti in pregrehe, zavaljo katerih še po tvojem božjem obličju koperne. Ispolni njih goreče želje po odrešenju, in pusti jih v svoje nebeško kraljestvo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Daj jim, o gospod, večni pokoj in večna luč naj jim sveti!

Pri Sanktusu.

Večni Bog, tvoja usmiljenost nam je tukaj na altarju odperla vir milosti, ki ne usahne. Tukaj je posvečeno mesto darovanja, kjer se daruje Bog sam. Jezus, večna beseda, pride po verni mašnikovi molitvi iz nebes, in se, takorekoče, tukaj vnovič rodi. O Bog, tvoj ljubi sin, ki je za nas na križu dal kri in življenje, Jezus Kristus, ki je bil tako neusmiljeno umorjen, ponavlja zdaj po nekeravem svojo smert. O neskončno globoka skrivnost, o svete močne

besede, po katerih Bog s svojega večnega sedeža k nam pride! Zveličavna molitev, ki nebesa odklene in neskončnega Boga k nam pri- nese! Ta skrivnost je največe veselje nebeškega očeta, ker svojega sina na altarcu darovanega vidi; največa radost božjega sina je, ker se oče v tej daritvi pove- ličuje; res, ta skrivnost je veselje in radost svetega duha, ki vidi, da bo delo odrešenja terpelo do poslednjega vseh dni. Angeli in arhangeli se čudijo nad ljubezni polnim ponižanjem božjega sina. Trume svetnikov sklenejo svojo hvalo z vsemi stvarmi in kličejo: Svet, svet, svet je gospod naš Bog! Češčen, ki pride v imenu gospodovim! Hozana! O Bog, vse- mogočni oče, ker zdaj skrivnost odrešenja pobožno obhajamo, do- deli milostljivo, da je zasluženje te presvete daritve dušam v vicah

v izbrisanje njih grehov. **Odreši** jih, da molijo zdaj z nami, in moliti ne nehajo vekomaj, po **Jezusu Kristusu**, gospodu našem. **Amen.**

Pri povzdigovanju.

O častitljivi odrešenik, sin božji, bodi mi milostljiv, usmili se me in odpusti mi moje grehe. — **O Jezus**, naj teče tvoja sveta kri, ki je bila v zveličanje ljudi prelita, na uboge duše v vicah, operi jih njih madežev, očisti jih, in daj jim milost in usmiljenje.

Po povzdigovanju.

Večni, neskončni **Bog**, polèn čudenja te molim v tvoji ljubezni, ki te skriva v tej podobi kruha. **Oh**, kako globoko se ponižaš, da še clo jaz grešnik pred tebe, svojega gospoda in kralja, priti smem! **O** previsoko božje veličastvo, s tabo smem govoriti, najskrivnejše

želje svojega serca ti smem odkriti, in moje zdihljeje sprejemaš, kakor ljubezni polni oče. Tedaj prosim, o vir vsega dobrega, pred vsem spokornega serca. — O božji zdravnik, očisti me bolj in bolj mojih grehov, da bom nazadnje ves čist s tvojo milostjo. Očisti tudi duše v vicah, da pridejo pred tvoje božje obličje. Izlij svojo drago, božjo kri čeznje, da se popolnoma očistijo in posvete. — O preljubi Bog, te žalostne duše zdihujejo k tebi po odrešenju; oh usliši njih zdihovanje, in usliši tudi mojo molitev, katero v ponižnosti in iz dna svojega serca pred tebe izlijem. O vsevedni in pravični Bog, te duše so v tebe verovale, so v tebe upale in so tebe ljubile; o daj jim, da skoraj pridejo pred tvoje obličje; tega te prosim po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

M o l i t e v.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih, dodeli svojim služabnikom in služabnicam odpuščenje vseh grehov, da po pobožni molitvi pridejo v večno zveličanje, ki živiš in kraljuješ z očetom in s svetim duhom enaki **Bog**, od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

P r i o b h a j i l u.

O premili odrešenik, ti si tukaj na altarju, in se daruješ v večji poveličanje svojega očeta za nas, in greš zdaj z nebeškim blagoslovom v mašnikovo serce. **O** Jezus, žlahtni nebeški kruh, o da bi bil jaz vreden zdaj tebe prejeti! Pa moji grehi me delajo nevrednega, to sveto jed užiti; zato se terkam ves skesan na svoje persi, in prosim: pridi saj po duhovno v moje serce.

(Zdaj misli, da se obhajaš ter reci:)

Pridi, o moj Jezus, in reci le besedo in zdrava bo moja duša. — Pa, o preljubi Jezus, tudi duše v vicah zdihajo neprenehoma po tvojem zveličavnem posestvu, zato prosim zopet: Reci le besedo in odrešene bodo, in posvečene pojdejo k tebi v nebesa.

Prosimo te, o gospod, stori duše svojih služabnikov in služabnic te drage daritve deležne, katero smo ti darovali, uzemi jih v število svojih svetnikov; pokrepčaj jih z večno roso svoje usmiljenosti, in pusti jim priti v tvoje kraljestvo, po Jezusu, gospodu našem.

Gospod! naš Bog, prosimo zopet, uzemi ta dar zveličanja, ki si ga poslal iz nebes na zemljo, z dopadajenjem, in daj, da je nam in vsem, za ktere smo ga darovali tvojemu veličastvu, v blager in v večno zveličanje, po Jezusu

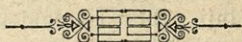
Kristusu, sinu tvojemu, kateri s tabo in s svetim duhom živi in kraljuje, enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod, daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Sklep in zahvaljenje.

Vsemogočni ,večni Bog! zdaj smo dokončali največo in najsvetejšo daritev, in zahvalim te iz cele duše da sem imel srečo, pri tej presveti službi biti, in zanje prositi, ki so tvojemu ljubezni polnemu očetovemu sercu tako ljubi in dragi. Zahvalim te, o neskončno dobrotljivi in usmiljeni Bog, in prosim še enkrat: usmili se duš v vicah, daj jim mir, veselje nebeško in večno zveličanje. Te oblažene duše naj potem tudi zame prosijo, da luč tvoje milosti tudi meni sveti v vseh nevarnostih tega življenja, in da bom za bogaboječe življenje

na zemlji obarovan večnega pogubljenja, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Vsakdanje molitve za mertve.

Pri sveti maši kakor tudi vsak drug čas dobro moliti.

O p o m i n .

Dar svete maše in premišljevanje in darovanje terpljenja Jezusa Kristusa je, po uku svetih očetov, med vsemi deli in darovi Bogu vsemogočnemu najprijetniši in mrtvim najkoristniši. Po tem uku ti bodi na pobožnosti k terpečemu Jezusu veliko ležeče. Če moreš razen tega z milodarom za mertve kaj darovati, se oveseli v tem, kar je angel Korneliju rekel: „Tvoja molitev in tvoj milodar sta k Bogu prišla, in uslišal te je“. Če si pa ubog, je že tvoja dobra volja dar, in potem moreš le s pobožno molitvijo, s poterpežljivim poterpljenjem, zatajevanjem samega sebe in lastnim pokorjenjem duše iz vic rešiti, in si veselje v nebesih pripraviti.

Jezus se je dal s prošnjami sester mertvega Lazara do solz omečiti, in ga je clo od

mertvih obudil, zakaj bi tudi naših prošenj za duše ne uslišal?

Sveti Avguštin govori: „Lepi pogrebi tolažijo le žive, mertvim pomagajo pa le molitve, daritve in miloščine“. Sveti Efreem prosi v svoji poslednji volitvi (testamentu), naj ga po smerti ne pozabijo, temuč za rešenje njegove duše miloščine, molitve in daritve opravljajo. Sv. Anton piše Favstinu, ki je smert svoje sestre nezmerno objokoval: „Duša tvoje sestre te ne prosi solzâ, ampak molitve in miloščine“. Pridobivaj si s svojo prošnjo za odrešenje duš iz vic prijateljev, ki pri Bogu zate prosijo, da boš tudi ti zveličan.

O pobožni kristjan, keder moliš, moli tudi za me, da bo tudi moja duša enkrat kmalo iz vic rešena, kjer bova potem skup svojega božjega odrešenika Jezusa Kristusa v njegovem veličastvu gledala, ljubila, hvalila in častila vekomaj.

Pripravljavna molitev.

O Jezus, moj Bog in odrešenik, s priprostim zaupanjem pridem pred tvoje obličje, skrivnosti tvojega terpljenja premišljevati; dodeli mi milost, da te s pravo pobožnostjo v zveličanje svoje duše molim. Prosim te tudi, o usmiljeni

Jezus, po tvojem terpljenju in po tvoji smerti, usmili se duš v vicah, posebno duše I. I., za katero čem zdaj posebno moliti. Ako se pa ta duša tvojega obličja že veseli, prosim za tisto, ki je najbližna odrešenju! Usmili se je, in pelji jo v večno svetlobo, da tvojo večno skrivnost povikšuje, in zame prosi, da pridem tudi jaz pred tvoje božje obličje. Amen.

V nedeljo.

Hvaljen in češčen bodi Jezus Kristus, naš odrešenik! Hvala in češčenje mu bodi v sveti skrivnosti njegovega kervavega terpljenja na Oljski gori.

1. **O** moj Jezus, večni sin božji, molim te v ponižni spoštljivosti, in ti darujem v odrešenje duš iz vic vse, kar si za nas ljudi storil in terpel. Pred vsem ti darujem veliko pripravlanje k tvoji bližnji smerti, s postavljenjem svetega altarskega zakramenta. Takrat si nam dal največje znamenje svoje večne ljubezni. **O Jezus, Bog dobrote, vir**

vse usmiljenosti, malo ur pred začetkom svojega bitkega terpljenja, si storil največje čudo vsemogočnosti, daroval si nam svoje sveto življenje v tolažbo v križih življenja in v dušno hrano na nevarni poti v večnost. — **O Jezus** molim te v svetem zakramentu pravega Boga, v kterega verujem, v kterega upam, in kterega čez vse ljubim. **O ljubezni** polno serce Jezusovo, darujem te nebeškemu očetu ponižno v odrešenje duš, ki so v svojem življenju po poslednji sveti popotnici hrepenele, in tebe ljubile.

2. **O gospod Jezus Kristus**, žalost ti darujem, ki je tvoje ljubeče serce prepadala, ko si na Oljskem vertu rekel svojim učencem: „Moja duša je žalostna do smerti“.

Od njih si šel, molit; zakaj že takrat so ti bile vse muke pred očmi, ktere si imel prihodnji dan terpeti, in zato si na svoj obraz padel, in s priklonjeno glavo molil: „**Oče**, ako je mogoče, uzemi ta kelih od mene“. **Oh**, na kolenih klečeči **Bog** in človek, uzemi kelih terpljenja od vseh ljudi, ki v svojih nedlogah in križih k tebi molijo, ot-

mí jih iz njih revščine, in usliši tudi mojo molitev, ktero v tolažbo ubozih duš k tebi opravljam.

3. **O** češčeni Jezus, darujem ti tvojo veliko ponižnost, s katero si drugi pot na obraz padel, k svojemu nebeškemu očetu molil, da bi spravil njegovo razserjeno pravičnost z grešnim svetom. — Oh Jezus, tudi mojo dušo si imel pred očmi, ko si padel na obraz. **O** jagnje božje, grehe sveta si oduzelo, bodi mi milostljivo, usliši mojo molitev in odreši duše iz vic, posebno tisto, ki v mojo molitev upa.

4. **O** v neizrečeni žalosti na Oljski gori zdihajoči Jezus, darujem ti tvoje v tretje ponovljeno molitev k svojemu nebeškemu očetu, pri kateri si se pa v njegovo sveto voljo udal rekoč: „Oče, ne moja, ampak tvoja volja se izidi“. — Po tem tvojem zgledu prosim, odreši duše iz njih terpljenja, in tudi nad menoj se izidi božja volja vselej, rečem zdaj v tvoje božje sklepe popolnoma udan: „Najpravičniša, najviša, vselej k našemu pridu služivna volja božja se izidi v vsem, ona bodi hvaljena in večno čez vse češčena“.

5. **O Jezus, moj Bog** in zveličar, darujem ti tisto neskončno ljubezen, katero si imel do svojih učencev, ki si jih v svoji britkosti in žalosti opominjal, naj čujejo in molijo, da v skušnjava ne padejo. — Oh, moj Jezus, obari me grešnih iskušnjav. Nad svojimi grehi hočem čuti in moliti, le svoje božje pomoči ne odreci nam slabim ljudem; keder v v iskušnjavah in v silah kličemo: „Ne upelji nas v iskušnjava, temuč reši nas hudiga“. Prosim, o gospod, reši duše iz vic, posebno tiste, ktere zavoljo mene terpijo.

6. **O preljubi Jezus**, darujem ti tudi tvojo dušno britkost, ko si padel na svoje najsvetejše obličje, in se s tako silno smertno britkostjo bojeval, da bi bil mogel umreti, ko bi te ne bil tvoj nebeški oče po angelu poterdil v tvojem terpljenju. — Oh, Jezus, pošlji iz usmiljenja terpečim dušam v vice angela, ki jih pokrepi, in usmili se posebno duš, ktere so v svojem življenju tvojo smertno britkost najbolj goreče častile.

7. **O v kervavem smertnem potu** zdihujoči Jezus, tebi darujem neizrečeno žalost tvoje svete duše, ko si v svojem

terpljenju svoje učence speče našel, in jim ž žalostnim srcem rekel: „Ali ne morete eno uro z menoj prečuti?“ — **Preljubi Jezus**, daj mi milost, da se prebudim iz spanja svojih grehov, in začnem pokoro delati. Potolaži tudi žalostne duše v vicah, in izlij svojo sveto kri čeznje, ktere si na Oljski gori tolikanj ispotil, da je kapljala na tla v debelih kapljah. — **Oh, Jezus**, ko me bo v moji smertni uri smertni pot pobijal, in število grehov stopilo pred oči, oživi me s svojo prestano smertno britkostjo; daj mi pravo popolno obžalovanje svojih grehov, in daj mi po tistih dušah upokojenje, ki so po moji molitvi beržeje prišle pred tvoje obličje. **Amen.**

O nebeški oče, pomočnik in usmiljevavec, prosim te po ljubezni polnem sercu Jezusovem odrešenja svojih grehov; v zadoščenje svojih pregreh ti darujem britko vojskovanje Jezusovo v britki noči na Oljski gori. **Oh**, bodi mi usmiljeni **Bog**, in odpusti mi zavoljo Jezusa, ki je v vertu kervav pot potil!

V ponedeljek.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, ki je bil ujet in zvezan kakor razbojnik k Anu peljan; češčen bodi v presveti skrivnosti in hvaljen vekomaj.

1. **O Jezus**, božji odrešenik, v ponižnosti klečim pred tabo na kolenih, in ti darujem v odrešenje duš iz vic tvojo sveto voljo, umreti za naše odrešenje. Oh, od kervavega potu si bil še ves oblit, ko si k svojim učencem nazaj prišel, in jih zbudil rekoč: „Vstanite, glejte, izdajavec je blizu!“ Vedil si, da te je eden izmed tvojih učencev prodal za trideset srebernikov, in da gre zdaj, tvojim sovražnikom te izdat. — **O moj Jezus**, obžalujem svoje grehe iz celega serca, in sklenem s tvojo pomočjo nikoli več ne grešiti, in tvoj izdajavec biti.

2. **Božji zveličar, Jezus Kristus**, darujem ti tvojo mogočnost in dobroto, katero si pokazal, ko si šel svojim morivcem naproti, in jih prašal: „Koga iščete?“ — „Jezusa Nazarenčana“, so odgovorili. In tvoja vse-mogočnost jih je ko blisek poderla na tla, ko si rekel: „Jaz sem kterega iščete.“

O Jezus, iščem te, moje serce te išče, da bi se deležilo tvojega svetega terpljenja, da bi premišljevale in počevševale svetih skrivnosti tvojega terpljenja in s pomočjo tvojega zaslužnja duše iz bolečine polnih vic rešilo, posebno tisto, ktera je tebe, o Jezus v svojem življenju najpridniše iskala.

3. **O** gospod Jezus Kristus, darujem ti britko občutjenje tvojega ljubezni polnega serca, ko je izdajavec Judež svoja hudobna usta pritisnil na tvoje svete ustnice, in ko si ga ti milovaje prašal: „Prijatelj, po kaj si prišel?“ — **O** moj preljubi Jezus, kolikrat bi me bil mogel na poti hudobnosti prašati: Prijatelj, po kaj si prišel? — **O** moj zveličar, daj dušam mertvih večni pokoj, meni pa milost svoje življenje poboljšati; sklenem, pota hudobije opustiti, in tebe, svojega Boga, čez vse ljubiti.

4. Dobrotljivi Jezus, pravi sin božji, darujem ti britko ponižanje, ko si, najnedolžniši, kakor razbojnik ujet, zvezan in tako zaničljivo mučen bil. — **O** božji zveličar, zavoljo tega terpljenja te prosim, reši duše iz vic, in usmili

se posebno duše, ktera je v svojem življenju tvojo presveto mater najgorečnije častila. — **O Marija**, presveta mati Jezusova, pribežališče vseh spokornih grešnikov, uzemi tudi mene v število svojih častivcev, da enkrat večno zveličanje dosežem.

5. **O preljubi Jezus**, od Judov zaničevani in zasmehovani Bog in človek, darujem ti vse bolečine, ki si jih občutil, ko so te hudobni Judje nesramno zasmehovaje peljali čez potok Cedron. — **O preljubi zveličar**, zavoljo tega terpljenja te prosim, iskaži svoje usmiljenje dušam mojih starišev, in daj jim večni pokoj; meni pa dodeli milost, tako živeti, da se v večnem zveličanju ž njimi sklenem, tebe molim, ljubim in hvalim vekomaj.

6. Darujem ti, o gospod Jezus Kristus, ponižnost, v kateri si zvezan kakor razbojnik, stal pred velikim duhovnom Anom, ki te je s prederzno ošabnostjo prašal po tvojem uku. — **O Jezus**, učenik in zgled vseh čednosti, prosim te, daruj zdihovanje svojega takrat tako žalostnega serca svojemu nebeškemu očetu v rešenje mojih bratov

in sester, ki morda še v vicah terpé. Da jim, o gospod, večni pokoj, in daj jim skoraj priti pred tvoje božje obličje.

7. O Jezus, neskončno in neusmiljeno trapljeni Bog in človek, darujem ti tvoje britko terpljenje, ki si ga občutil, ko te je nekdo izmed prehudobnih rabeljev tako silno udaril, da je otekel tvoj sveti obraz, in da si terpel veliko bolečino.

Preljubi Jezus, zavoljo tega terpljenja in zaničevanja mi odpusti vsa razžaljenja z mojimi grehi. Prosim te tudi, daj dušam rajnih mojih dobrotnikov večno zveličanje. Amen.

Vsemogočni oče in Bog, s priprostim zaupanjem molim v imenu Jezusa, tvojega ljubega sina, in ti darujem v zadoščenje za svoje grehe njegovo sveto serce, in vsa terpljenja, ki jih je v Anovi hiši prestal. Daj, o preljubi Bog, da po zasluženju teh britkost odpuščenje svojih grehov dosežem in pravi častivec presvetega serca Jezusoviga postanem. Amen.

V utorek.

Hvaljen, povikšan in češčen bodi Jezus Kristus, naš odrešenik, v sveti skrivnosti svo-

jega terpljenja, zasramovanja in zaničevanja, ktero je prestal v žalostni noči v Kajfeževi hiši.

1. Jezus, moj preljubeznjivi odrešenik, zavoljo naših grehov si terpel neizrečene bolečine, in vse voljno in poterpežljivo prestal, da bi za nas zadoštili razserjenemu Bogu. — **O Jezus**, edinorojeni sin večnega očeta, v tvojem terpljenju te ponižno molim in ti darujem v odrešenje duš iz vic tvojo krotkost, sè ktero si terpel zaničevanje Judov, ki so te peljali k velikimu duhovnu Kajfežu, v ktereга hiši so bili zbrani duhovni, pismouki in farizeji, da bi te po krivem tožili in sodili. Obtožim se zdaj pred tabo ponižno, o božji sodnik, in kličem polen britkosti in obžalovanja: **O Jezus**, sin živega Boga, usmili se me, in odpusti mi moje grehe.

2. Jezus, odrešenik sveta, največe veselje nebes, darujem ti tvojo globoko pokorščino do Boga, tvojega očeta, ko te je Kajfež zarotil pri imenu živega Boga, da povedi, ali si mesija, sin božji: usmili se vsih ubozih in zapuščenih ljudi, in tudi zapuščenih duš, ki v vicah terpe.

3. **O** moj Jezus, večna resnica, darujem ti tvoj odgovor, ki si ga dal velikemu duhovnu: „Sin božji sem; videli bote sinu človekovega sedeti na desnici vsemogočnosti, in priti v oblakih neba“. — Oh, usmiljeni Jezus, keder prideš sodit svet, pomni, koliko si terpel za nas ljudi, in daj, da nam je tvoje bitko terpljenje in tvoja smert v zveličanje. Naj pridejo pred tvoje Božje obličje tudi duše vseh vernih kristjanov.

4. **O** dobrotljivi gospod Jezus Kristus, vse ti darujem, kar si terpel pred neizmerno serditimi in prederznimi Judi, ko je veliki duhoven svojo suknjo raztergal, in tebe bogokletja obdolžil, ker si se mesija imenoval. — **O** mesija, zveličar sveta, pri tvojem rojstvu so angeli vesele pesmi peli najvikšemu Bogu, zdaj pa te v hudobijah zastarano judovsko ljudstvo k smerti vleče. **O** Jezus, bodi hvaljen in česčen, ker si s svojo smertjo odrešil svet. Oh, reši tudi duše iz vic, in posebno tisto, ktera je v svojem življenju z molitvijo rožnega venca skrivnosti tvojega terpljenja velikrat premišljevala.

5. **O Jezus**, sin večnega Boga, darujem ti globoko bolečino, katero je tvoje sveto serce terpelo pri hudobnem zasmehovanju Judov, ko so ti oči zavezali, te v obraz bili in rekli: „Pre-rokuj nam, kdo te je udaril?“ Oh, pre-ljubi Jezus, odveži obezo mojih oči, da vidim, kako daleč sem še od poti popolnosti, in daj mi milost popolnoma spre-obernjenja, dušam mrtvih pa večni po-koj.

6. **O Jezus Kristus**, mojster in učenik svojih apostolov, darujem ti veliko žalost tvojega ljubezni polnega ser-ca, ko te je Peter trikrat zatajil, in še clo zarotivši se poterdil, da te ne pozna. To zaničevanje te je zelo v serce bolelo; pa vender si se koj k njemu obernil, in ga milostljivo pogledal, in Peter je koj spoznal svojo pregreho, in jo brit-ko objokoval. — Oh, dobrotljivi Jezus, kolikokrat si me vabil po mnogoterih potih, pa sem zmiraj tičal v grehih; o daj mojemu sercu kes, mojim očem solze, da tudi jaz svoje grehe obžalujem, in pri tebi milost zadobim. **O** daj tudi dušam v vicah milost dobiti, in večno zveličanje.

7. **O** najbritkejše zaničevanje terpeči Jezus, darujem ti vse muke, ki si jih celo noč terpel v Kajfeževi hiši. Tvoj ljubeznjivi obraz je bil zapljuvan, oči so ti zavezali, za lase te vlečili, za uho bili, in z nogami teptali. Tvoja duša je bila, takorekoč mučena s preklinjevanjem, z grehi, ki so jih brez straha pred tabo delali, tako da do sodnega dne ne bo vse znano, kar si samo to britko noč terpel. — Oh, zavoljo teh svojih še neznanih britkosti se usmili ubozih duš v vicah, posebno tistih, za ktere sem dolžan moliti. Meni pa daj milost, da izpolnovaje tvoje postave odidem terpljenju v vicah. Amen.

Gospod Bog, nebeški oče, darujem ti terpljenje tvojega božjega sina v zadoščenje za svoje grehe, obžalujem jih iz serca, in prosim, odpusti mi, kakor je Jezus odpustil svojemu učencu Petru.

V sredo.

Hvaljen, povikšan in češčen bodi Jezus Kristus, večni sin božji, v sveti skrivnosti svojega terpljenja, ko se je podvergel obsodbi krivičnega sodnika, in neusmiljeno bičan za nas terpel neizrečene bolečine.

1. **O** moj Jezus, najviša ljubezen, iz nebes si prišel, izgubljene ljudi odrešit večne smerti; zahvalim te za veliko ljubezen, in ponižno te molim. Darujem ti tudi v rešenje duš iz vic tvoje terpljenje pri treh krivičnih obtožbah, katero so Judje pri Pilatu zoper tebe imeli: da si zapeljivec ljudstva, da si prepovedal, cesarju davek dajati, in da si postavil se kralja Judov. — **O** Jezus, kralj nebes in zemlje, ponižno te molim v tem premišljevanju. Verujem v tebe, večna resnica, upam v tebe, neskončna usmiljenot; ljubim te, o moja največa dobrota!

2. **O** gospod Jesu Kriste, edino-rojeni sin božji, darujem ti na tvoji ternjevi poti, ko si terdo zvezan peljan bil po Jeruzalemskih ulicah, h kralju Herodu, kateri te je v zaničevanje belo oblekel, da te je brezbožno ljudstvo kakor norca pozdravljalo in zasmehovalo. — **O** Jezus, bodi hvaljen in česčen za to razžaljenje, bodi česčen zdaj in vselej in vekomaj. Daj tudi, o gospod, dušam vseh mertvih vernih kristjanov večno zveličanje, kjer te bodo hvaležno povikševale za vse, kar si za nas grešnike storil in terpel.

3. Darujem ti, o gospod Jesu Kriste, terpljenje tvojega dobrega serca, ko je neusmiljeno ljudstvo enoglasno tirjalo, da bodi križan, znani ubijavec Barába pa izpuščen. — Oh, kako te je bolelo tvoje ljubezni polno serce, ko si ljudstvo slišal klicati: „Njegova kri pridi nad nas in nad naše otroke!“ — Česčenja vredni odrešenik, zavoljo tega terpljenja se usmili duš tistih, ki so v svojem življenju zame molile, prosim tvojo neskončno usmiljenost, da jim to ljubezen poverni s skorajnim rešenjem iz njih terpljenja. Daj jim, o gospod, večni pokoj!

4. O božji zveličar, darujem ti tvoje serčne bolečine pri strašni Pilatovi obsodbi, da imaš bičan biti. — Hvala in česčenje, čast in slava ti bodi za tvojo ljubezen, sè katero si svoje presveto telo tako nevsmiljeno mučiti dal. — Oh, usmiljeni Jezus, zavoljo tega terpljenja olajšaj muke duš v vica; posebno se usmili tistih, ki so v svojem življenju mojega imennega variha ali patrona, svetega I., pobožno častile.

5. Najčistejši Jezus, darujem ti tvojo čisto sramežljivost, ko si z golim

telesom na steber privezan od neusmi-
ljenih rabljev tako grozovitno mesarjen
bil, da so ti persi in pleča otekle, in
da je tvoja sveta kri po celem životu
tekla. — Oh, pri stebru kervaveči Je-
zus, izlij svojo tako obilno prelito kri
čez nas grešnike, da nas grehov opere;
izlij jo tudi čez uboge duše v vicah,
da bodo skoraj rešene.

6. Božji Jezus, darujem ti terp-
ljenje tvoje blagoslovljene matera, ktere
serce je bilo pri tvojem terpljenju smertno
raneno. — O Marija, britka Jezusova
mati, prosi svojega božjega sina, naj
me tukaj šiba, tepe in kaznuje, da me
večnega pogubljenja obarje. Prosi tudi
Jezusa, blagoslovljeni sad svojega te-
lesa, za uboge duše v vicah, da kmalo
v nebesa pridejo.

7. O razmesarjeni Jezus, darujem
ti tvoje prejete rane, katerih je bilo to-
liko, da je bilo tvoje sveto telo ž njimi
pokrito, in da si obmagan na zemljo pa-
del. Terpeči zveličar, grehi sladnosti
so te topli, poželjenje mesa grešnikov,
njih nesramno, hudobno življenje ti je
tako strašno tvoje sveto meso razme-
sarilo, in tvojo sveto kri tako silno pre-

lilo. — O Jezus, obžalujem svoje nečisto življenje in sklenem, s tvojo pomočjo hudobije sladnosti se varovati in tebe, o najčistejši Jezus, vedno posnemati. Daj, o gospod, dušam v vicah večni pokoj.

O moj preljubi Jezus, neizrečeno terpljenje pri tvojem britkem bičanju ti darujem za vse ljudi, ki zdaj umirajo, in kmalu k tebi v sodbo pridejo. Oh, prosim, bodi jim milostljiv sodnik. Meni pa dodeli milost, tvoje sveto terpljenje vedno pred očmi imeti, da enkrat umerjem smert pravičnih. Amen.

V četrtek.

Hvaljen, povikšan in češčen bodi Jezus Kristus, naš odrešenik, v sveti skrivnosti svojega terpljenja pri bolečem kronanju s ternjem. O Jezus, kralj večne slave, prosim te, prebodi moje serce s ternjem resnične pokore, da odpuščenje svojih grehov zadobim.

1. Jezus, kralj nebes in zemlje, ubogi grešnik v molitvi klečim pred tvojim obličjem na kolenih, in darujem vse stopinje, ki si jih storil, ko so te na Pilatov dvor peljali, tam te s ternjem kro-

nat. **O** kako obilno je še tvoja kri tekla, kako goreče so te sklele še vse rane, ki si jih pri bičanju dobil! **O** terpeči zveličar, daj le eno samo kapljico svoje svete kervi kaniti v ogenj vic, da bodo uboge duše rešene, in spomni se posebno tistih, ki so tvojo presveto kri najgorečnije častile.

2. **O** Jezus, večni sin božji, moj odrešenik in zveličar, darujem ti tvoje britko terpljenje pri neusmiljenosti Judov, ko so ti v zaničevanje ogernili škerlasti plajšč, terst namestu kraljeve palice v roko dali, te na kamen posadili, in krono iz ternja na tvojo presveto glavo pritiskali, tako da je tvoja presveta kri tekla z vseh strani. **O** britko kronani odrešenik, molim, hvalim, povikšujem, in častim te, in prosim reši duše iz vic.

3. **O** gospod Jesu Kriste, vso kri ti darujem, ki je s tvoje glave na tla tekla, in tvoje sveto obličje oblila. — **Oh**, tako nevsmiljeno terpinčeni Bog in človek, moje meso, moji hudi nagibi, in moje navade so tako pogerdile tvoje božje obličje. Odpusti mi, in uterdi me v mojem sklepu, da te z nobenim gre-

hom več ne razžalim. Usliši tudi mojo molitev v tolažbo duš v vicah, in reši jih iz njih terpljenja.

4. **O** božji Jezus, moja največa dobrota, darujem ti zasmehovanje, ki si je prestal, ko si moral v roki terst deržati, da so te žnjim rabelji po tvoji sveti glavi bili, ki so pred tabo poklekovali, in te kralja imenovali, in smeje tvoja sveta ušesa žalili z zaničevanjem in preklinjevanjem. Na kolenih klečim zdaj pred tabo, o božji kralj, da tebe zaničevanega molim. Naj ti dopade, o Jezus, moja molitev, in uzemi jo milostljivo v rešenje ubozih duš v vicah, ki tako goreče hrepene po tvojem božjem obličju.

5. **O** Jezus, sin božji, darujem ti pokojnost, ki si jo ohranil po tem, ko so te tako neusmiljeno kronali, in si jo daroval svojemu nebeškemu očetu.

O britko terpeči Jezus, daruj svoje terpljenje zopet svojemu nebeškemu očetu v zadoščenje za moje grehe, in v rešenje tiste duše iz vic, ktere se na tem svetu nihče več posebej ne spomni.

6. **Preljubi** Jezus, v prebitkem terpljenju od Judov zasramovani **Bog**

in človek, ponižno te molim, in ti darujem tvojo žalostno podobo, ko te je **Pilat** vun peljal in zbranemu ljudstvu pokazal rekoč: „**Glejte, je li človek!**“ — **Oh**, voljno terpeče jagnje božje, pokaži skoraj svoje veličastno obličje ubogim dušam v vicah, in reši jih. **O** reši posebno tisto, ki je v svojem življenju najbolj molila za duše v vicah.

7. **Jezus**, božji zveličar, darujem ti strašno britkost, katero si terpel pri križanju od strani **Judov**, ki so upili: **Križaj ga!** in ko si bil potem popolnoma izdan zlobi svojih sovražnikov. **O** najsvetejši, čez vse ljubeznjivi odrešenik, tudi moji grehi so upili: **Križaj ga!** — **Odpusti** mi moje grehe in bodi mi enkrat milostljiv sodnik, da v večno zveličanje pridem, kamer tudi vse uboge duše iz vic pripelji. **Amen.**

Vsemogočni Bog in oče, poglej na s ternjem obodeno glavo svojega ljubega sina, poglej mnogo ran in njegovo tekočo kri, ktere je toliko prelil za naše odrešenje; po tem našem gospodu **Jezusu Kristusu** odverni milostljivo od nas vsa zla in vse kazni, ktere smo zavoljo svojih grehov zaslužili, in ker svoje pre-

grehe obžalujemo, nam dodeli milost in usmiljenje! To te prosim v imenu Jezusovem, ki je za nas bil s ternjem kronan. Amen.

V petek.

Hvaljen bodi Jezus Kristus v britki nošnji križevi! Hvala, čast in češčenje bodi mojemu odrešeniku v sveti skrivnosti njegovega nevsmiljenega pribitja na križ!

1. **O Jezus**, moj gospod in moj Bog, s svojo smertjo si zopet spravil razžaljeno pravico nebeškega očeta: hvalno te molim, in ti darujem za uboge duše v vicah, tvojo britko nošnjo križa na Kalvarsko goro. V duhu poljubim kervave stopinje, ktere si na svoji ternjevi poti pustil pri vsakem prestopu. — Oh, preljubi zveličar, vse grehe sveta si nesel s svojim križem, in to breme je bilo tako težko, da ti je široko rano v tvojo sveto ramo naredilo. **O Jezus**, večni sin božji, molim te v tvoji križevi nošnji. V tebe, o Jezus, neskončno usmiljenost, upam; tebe, o Jezus, moja največa dobrota, ljubim.

2. Darujem ti, o Jezus Kristus, tvoje britke padce pod križem. Oh, spo-

znam, da te je moje večkratno padanje v stare grehe verglo tako oslabiljenega na tla. — **O** na kervavi križevi poti zdihujoči Bog in človek, kako terda in težavna je bila ta pot, po kateri si moral s križem obložen iti v smert! — **O** Jezus, o življenje moje duše, tudi jaz hočem svoj križ za teboj nositi; pa oh, maloserčen in boječ sem, zato prosim, stori me močnega na poti mojega terpljenja, in daj tudi meni iz tvojih ust slišati sladke besede: „Še danes boš pri meni v kraljestvu mojega očeta“. Oh Jezus, pelji duše iz vic v večno kraljestvo svojega očeta in večno zveličanje.

3. Križ noseči zveličar, Jezus Kristus, darujem ti veliko žalost tvojega serca, ko te je srečala tvoja serčno te ljubeča mati. Njena duša je bila prebodena od meča žalosti, ko te je videla pasti pod križem. V omedlevici te je videla, videla je rabelje z velikim kričanjem čez te pasti in te trapiti; oh, in ni te smela tolažiti! — Odpusti mi, o moj preljubi Jezus, moje grehe. — **O** prečista mati Jezusova, prosi zame ubozega grešnika, in prosi tudi za rešenje duš iz vic, da skoraj pridejo pred božje obličje.

4. Darujem ti, o gospod Jesu Kriste, popolnoma nezmožnost, zavoljo ktere nisi mogel več dalje, tako, da so rabelji tvoj križ naložili Simonu Cirenejcu, da ga je za tabo nesel, da si poslednjič, na vseh udeh od slabosti se tresoč, na Kalvarsko goro prišel, kjer so kričeči in razsajoči rabelji zopet tvojih ran se deržeče oblačilo s tebe stergali, in si ti, o najčistejši Jezus, ves nag na križ položen bil. — O moj odrešenik, v duhu te vidim, na križu ležati; oh, vidim, kako ti terpeče serce od smertne britkosti urno in močno bije v raztegnenih persih. — O križani Jezus, zveličaj me in tudi uboge duše v vicah, ktere po božjem obličju hrepene.

5. O gospod Jezus, terpeči dar za grehe sveta! darujem ti pijačo iz vina in žolča, ktero so ti onemoglemu podali v pokrepljenje, da bi te bili mogli vnovič poživljenega še dalje terpljiniti. Oh terpeči Bog in zveličar, odpusti mi mojo nezmernost v jedi in v pijači, za ktero si se hotel pokoriti z grenkostjo svoje žolčnate pijače. Usmili se vseh vernih kristjanov, in reši posebno tisto dušo iz vic, ktera je svoje telo najbolj s postom pokorila.

6. **O** preljubi Jezus, v počesčenje tvojega presvetega serca ti darujem najstrašnejšo in najbritkejšo skrivnost tvojega terpljenja, nevsmiljeno pribitje tvojih rok in nog na križ, pri katerem je vsak mahljej s kladivam na velike železne žeblje po vsi Kalvarski gori donel, in ljubeče serce tvoji sveti materi kakor meč prebadal. — Oh, kje je bolečina, o Jezus, ki bi bila enaka tvoji? Kje je terpljenje enako tvojemu terpljenju? — Tvoja sveta kri ni zdaj več kapljala, ampak derla je iz tvojih prebodenih žil. — **O** Jezus, moja edina ljubezen, vse svoje potrebe, svoje telo in svojo dušo položim v tvoje svete rane! Daj mi v njih tolažbo najti, in večno v njih prebivati. Daj da tudi duše v vicah zavoljo tvojih svetih ran kmalu v večno zveličanje priti, in pri tebi v nebesih prebivati morejo.

7. **O** Jezus, sladka tolažba moje duše, darujem ti tvojo še večo bolečino, ko so te s križem vred dalje vlekli, križ potem zasmehovaje in nesramno se radovaje kvišku postavili, in ga s silo v skopano jamo posadili; ta pretres je tvoje rane na nogah in rokah še povečal,

kite boleстно nategnil, vse tvoje terpljenje strašno pomnožil, in celo tvoje sveto telo s kervijo oblil. — Oh prevsmiljeni Jezus, kolikrat sem grešil z rokami in nogami! — Pri ranah tvojih rok in nog prosim odpuščanja svojih grehov in rešenja ubozih duš iz vic. Amen.

Veliki vsemogočni Bog, poglej na svojega ljubega sina, ki se je tako britko na križu daroval v odrešenje ljudi. Za vse ljudi je terpel, in svojo kri prelil. Oh oče nebeški, zanesi nam ubozim gresnikom in ne pripusti, da bi sveto telo in sveta kri tvojega božjega sina nad nami se izgubila. Amen.

V soboto.

Hvaljen in češčen bodi Jezus Kristus, naš odrešenik, v sveti skrivnosti svoje triurne smertne britkosti na križu! Hvala, zahvala in češčenje mu bodi vekomaj!

1. O Jezus, jagnje božje, katero zavoljo mojih grehov na križu visiš, pobožno povzdigujem k tebi svoje roke, in ti darujem za uboge duše v vicah neštete bolečine, ktere si terpel na golim svojim životu: na svoji s ternjevo krono prebodeni glavi, ktere zavoljo neizre-

čenih bolečin nisi mogel nasloniti; na svojih ranah zavoljo strašnega sklenja; na svojih očeh zavoljo š čela tekoče kervi; na svojem jeziku zavoljo grenkega žolča, in na svojih ušesih zavoljo preklinjevanja memogredočih, ki so zasmehovaje upili: „Ako si sin božji, stopi s križa!“ **O** sin božji, ponižno te molim v tvojem terpljenju na križu, in prosim, daj mi milost, da te vselej s sveto ljubeznijo ljubim.

2. **O** preljubi Jezus, naš srednjik pri Bogu, darujem ti tri strašne, britke ure, ktere si živ, na križ pribit, v pregroznem terpljenju visel med nebom in zemljo, med ražaljenim Bogom in grešnim svetom. — Oh, moj na križu mroči odrešenik, tri dolge ure si v smertni britkosti na lesu križa kri prelival. — Zavoljo tvoje smertne britkosti prosim, pomagaj mi o moji smerti. — Tudi meni bo enkrat moja smertna ura bila, morda še danes. **O** Jezus, spomni se me v svojem kraljestvu, ne daj mi brez popolnoma kesanja, ne brez svetih zakramentov, in neprevideno umreti. Usmili se tudi duš v vicah, in reši s svojim terpljenjem in s svojo smertjo dušo

svojega služabnika, ki je v tvojo večo čast spisal te molitve. **Daj mu, o gospod, večno zveličanje.**

3. **Darujem ti, o gospod Jezus Kristus, britko, močno trepanje tvojega umirajočega serca, ktero je bilo do smerti polno ljubezni do ljudi. Ljubezen do ljudi, do tvojih sovražnikov je glasno v tvojih persih bila, nas učila, da tudi mi svoje neprijatelje ljubimo. — Preljubi Jezus, še clo zapoved si dal, da svoje sovražnike ljubimo; ne morem biti deležen zaslužnja tvojega terpljenja in tvoje smerti, če svojih sovražnikov ne ljubim. — Pokoren sem tedaj tvojemu povelju, v duhu položim svojo roko na tvoje umirajoče serce, in obljubim: Svojiga bližnjega hočem ljubiti in, ker mi ti zapoveš, hočem tudi svoje sovražnike ljubiti. Pa s takim srcem smem tudi tebe ljubiti, in tudi svoje zveličanje upati od tvoje ljubezni. Prosim tudi za duše vsih vernih kristjanov, ki v vicah terpe, in v tvojo božjo usmiljenost upajo. **O Jezus, reši jih.****

4. **O preljubi Jezus, prosim, spomni se žalosti svoje prečiste matere, ki je z Janezom in z Magdaleno pod tvojim kri-**

žem stala, in preklinjevanje velikih duhovnov in pismarjev slišala, ko so iz maščevavnega serca k tebi upili: „Druzim si pomagal, in zdaj si ne moreš sam pomagati“. — **O** preljubi Jezus, tako zaničevanega te hvaležno molim; zakaj iz marsiktere sile si mi že pomogel. Ne pomni potem mojih grehov, ampak ljubezni, sè katero si umirajoč na križu svojega nebeškega očeta prosil: „Odpusti jim, oče, ker ne vejo, kaj delajo!“ — **O** večni Bog, oče nebeški, odpusti tudi meni grehe, in pelji enkrat mojo dušo v svoje kraljestvo, katero je Jezus obljubil na svoji desni visečemu razbojniku; tudi meni so moji grehi žal, kakor so bili spokornemu razbojniku; zato prosim, o Bog, naj sem ti priporočen, kakor je Jezus svojo zapuščeno mater svetemu Janezu priporočil. — Božja mati Jezusova, kako ojster meč je takrat tvoje serce prebodel! Oh koliko je terpelo tvoje milo serce pri bolečinah tvojega božjega sina! Terpeča mati, daruj britko terpljenje Jezusovo nebeškemu očetu v rešenje duš v vicah, in pokaži svojo zvesto materno ljubezen, ker zanje prosiš.

5. Darujem ti, o gospod Jesu Kriste, sklečo žejo, v kateri si na križu klical: „Žejen sem!“ in ko so rabelji gobo v jesihu omočili, in jo tebi podali, da je vsaka kapljica, ki je od nje kanila, tvoje rane bolešno skup zlekla, in neizrečeno terpljenje delala. — Oh v neizrečenem terpljenju koperneči Bog in človek! kam te je pripravila tvoja ljubezen do ljudi! Oh obrni svojo ljubezen k ubozim dušam v vicah, in reši jih ž njih terpljenja!

6. Češčeni zveličar Jesu Kriste! darujem ti tvojo zapuščenost na križu, ki je bila toliko, da si glasno klical: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ — Umirajoči odrešenik, oh, kolika je bila tvoja ljubezen, svoje življenje si dal za nas grešnike; tvoja kri teče, da je spravljen razserjeni Bog, in naše odrešenje dokončano. Res, moj Jezus, milost smo dosegli: zakaj glasno si upil: „Dopolnjeno je!“ — O moj Jezus, v duhu padem pod tvojim svetim križem na kolena, in te kličem: O odrešenik sveta, vse si izpolnil in dokončal, izpolni tudi želje ubozih duš v vicah, ki tako goreče hrepene po tvojem obličju.

7. **O** jagnje božje, odrešenik sveta, kervavi klavni dar ljubezni, prosim te usmiljenja za uboge duše v vicah, in za njih skorajšno rešenje ti darujem vesoljno žalovanje cele nature, ko se je tvoja smert bližala. Beli dan je bil, ko je čas tvoje smerti nebesa in zemljo v zavetje prestavil. Sonce je svojo svetlobo skrilo, tema je pokrila vso zemljo; skale so se tresle in pokale, grobi so se odpirali, mrtvi so ustajali. — Jezus, o moj preljubi Jezus, vir večnega življenja, v duhu se bližam tvojemu križu, tvoje božje obličje vidim obledovati, luč tvojih oči ugasuje, tvoja presveta duša se že loči, in zdaj še enkrat odpreš svoja božje usta, in kličeš glasno: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ — **O** kako nezapopadljiva skrivnost! Jezus, sin nebeškega očeta umira, njegova sveta glava se nagne na njegove persi, Jezus umira, Jezus je mertev! — Mertev je sin božji, in je umerl, nam grešnikom doseči večno življenje! **O** najvikša, o nezapopadljiva ljubezen! **O** usmiljeni oče, v duhu stojim z Marijo in z Janezom pod Jezusovim križem, in ti darujem njegovo bitko smert v zadoščenje za

naše grehe. **O**, poglej na darovano jagnje: poglej sveto Jezusovo telo, ki iz ljubezni do nas ljudi mertvo na križu visi! Njegova duša je izročena v tvoje roke; pa v njegovem sercu je še nekaj kapljic kervi, pa tudi te hoče njegova ljubezen še dati v izbrisanje naših grehov. — „Eden izmed vojakov je sunil s sulico v Jezusovo stran, in tekla je kri in voda iz nje.“ — **Oh** nebeški oče, sveta in do poslednje kapljice prelita nedolžna kri tvojega božjega sina kliče po milosti in usmiljenju za nas grešnike! **O** dobrotljivi Bog, verujem v tvojo usmiljenost, in ta vera naj da moč moji duši in zaupanje meni v moji smertni uri, keder moram priti pred svojega sodnika; zato te prosim, o usmiljeni Bog: Stori močno mojo vero!

O gospod Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, želim enkrat udan v očetovo voljo umreti, kakor si ti umerl. Ker mi bo pa morda v moji smerti jezik oterpnel in moja usta ne bodo mogla govoriti, rečem polen zaupanja: Nebeški oče, jaz ubogi grešnik izročim svojo dušo v tvoje roke, in prosim zavoljo britke smerti Jezusove: Prejmi jo milostljivo! Amen.

Sklep.

O gospod Jezus Kristus, moj zveličar in odrešenik, prosim te zavoljo tvojega britkega terpljenja in zavoljo tvoje britke smerti, reši duše vernih mertvih iz vic, mene pa obari večnega pogubljenja. Tvoja britka smert na križu, o preljubi Jezus, bodi moja tolažba v vseh zopernosteh mojega življenja; tvoje presveto serce bodi moje pribežališče v vseh potrebah dušnih in telesnih; v tvoje svete rane se hočem skriti, dokler nazadnje ne prideš, mene v svoje kraljestvo uzet, ki živiš in kraljuješ z Bogom očetom in svetim duhom enaki Bog, vekomaj. Amen.

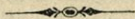
Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d. Gospod, daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Molitev za srečno smert.

Hvalim, pozdravljam in častim te, o presveta devica Marija, za vse terpljenje, ktero je tvoje materno serce občutilo, ko si pod križem stala, in svojega božjega sina v neizrečenih bo-

lečinah umirati videla, **O** preljuba mati, s priprostim zaupanjem te prosim, pomagaj mi v moji poslednji uri, da se ne ločim brez spokorne ispovedi in brez vrednega užitja presvetega telesa in kervi Jezusa Kristusa iz tega življenja. Pridi mi takrat pomagat, o žalostna mati, in potolaži mojo se ločečo dušo; pridi mi pomagat, o sveta božja porodnica, pomagaj mi v moji smertni uri. Keder svojih oči več ne morem k tebi povzdigniti, in moja usta tvojega svetega imena več ne morejo izgovoriti, takrat pridi in daj mi svojo materno roko, pelji mojo dušo k svojemu sinu! Prosi ga! da me milostljivo sodi in v večno zveličanje uzame, kjer ga bom s teboj in z vsemi izvoljenimi molil, ljubil in hvalil vekomaj. Amen.

Jezus, Marija in Jožef, vam darujem svoje serce in svojo dušo. Jezus, Marija in sveti Jožef, pomagajte mi v moji smertni uri. Jezus, Marija in Jožef, peljite mojo dušo enkrat v večno veselje. Amen.

Različne molitve

pri obiskovanju presvetega rešnjega telesa
in pri popoldanjih službah božjih.

K presveti trojici.

Hvaljena, češčena in povikšana bodi presveta trojica, **Bog oče**, sin in sveti duh! Svet, svet, svet si trojedini **Bog**, gospod gospodov! Vesoljni svet je polen tvojega veličastva. Tebe, o oče, tebe, o sin, tebe, o sveti duh, spoznam. Hvalim in častim te edino pravega in vsemogočnega **Boga**, stvarnik in oskerbnik vseh ljudi, od katerega vse pride in h kateremu se zopet vse vrača. Ponižno te molim, hvalim in povikšujem tvojo neskončno mogočnost, modrost in dobroto. O gospod, **Bog in oče**, kako čudapolnega si se iskazal, ker si nas ljudi po svoji podobi ustvaril. O sin božji, kako usmiljen si bil z nami, ker si nas odrešil večne smerti. Kako milostljivega si se nam pokazal, o **Bog sveti duh**, ker si nas že v svetem kerstu k večnemu zveličanju posvetil.

O presveta trojica, daj, da tvoje neskončno usmiljenje, milosti in dobrote spoznamo, ki si nam po grehu izgubljenim ljudem jih dodelila, in da ljubezen, sè katero si nas vekomaj ljubila. Za vse te iz serca zahvalim. Vselej te hočem ponižno častiti, oče, sin in sveti duh, te hvaležno hvaliti, povikševati in ljubiti. Iz Boga, po Bogu in v Bogu je vse; nebesa in zemlja so delo njegovih rok, zato mu bodi slava, čast in hvala vekomaj!

O svetniki in izvoljeni gospodovi, pomagajte mi hvaliti in povikševati trojednega Boga, in pred vsemi ti, o česčena mati mojega gospoda, pomagaj ljubiti, hvaliti in častiti presveto trojico, Boga očeta, sina in svetega duha vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Večni Bog in oče nebeški, mi, tvoji otroci, moramo vsi in neprenehoma k tebi moliti, ker tvoje milosti, tvoje pomoči vselej potrebujemo, in ker so tudi zakladi tvoje milosti neskončni. **O** milostljivi Bog, daj nam tvojega svetega duha, ki nas uči in razsvečuj, da neprenehoma le prosimo, česar nam je

treba k večnemu zveličanju, in da te tega vselej z ljubeznijo, ponižnostjo in s priprostim zaupanjem prosimo, da se tudi od tebe uslišani veselimo; po Jezusu Kristusu, tvojem sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

K presvetemu imenu Jezus.

O nebeški, večni Bog, vsak dan prosimo, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, in izidi se tvoja volja. Tvoja božja volja je, da se tudi ime Jezusa, tvojega Sina, povikšuje; zato si mu ime dal, pred katerem se pripogujejo vsa kolena v nebesih, na zemlji in pod zemljo. O preljubi Bog, iz globočine svojega serca prosim, daj mi milost, presveto ime Jezus vselej s pravo pobožnostjo izgovoriti, in je prav spodobno in tebi dopadljivo hvaliti. Zapiši sveto ime Jezus v moje serce, da ga nikoli iz misli ne izgubim; zapiši ga na moje čelo, da se hvalim le s tem imenom. O sveto ime Jezus, moja duša se veseli, keder te slišim imenovati; tolažbo občutim v svoji duši, kolikerkrat

izgovorim presveto ime Jezus. O angeli nebeški, ki ste v večnem zamaknjenju ob božjem sedežu zbrani, kolikerkrat me slišite ime Jezus klicati, zapojite božjemu jagnjetu svoje hvalne pesmi, in povikšujte odrešenika človeškega rodu; hvalite našega Boga, gospoda nebes in zemlje!

Vi zaverženi duhovi peklenški pa, vi vapeljivci v greh, trepetajte in bežite, keder slišite, da se kliče sveto ime Jezus; vam je to presveto ime strašno, vam je groza. Vi pogubljeni angeli in služabniki satanovi, vam se odpovem, vašemu vabljenju k napuhu, nevošljivosti in hudobnosti se odpovem; vsemu vašemu nagovarjanju k grehu se tukaj za vselej odpovem v ravno tem presvetem imenu Jezus, kakor sem se že pri svetem kerstu odpvedal satanu in vsem njegovim delam.

O moj Jezus, k tebi pribežim, ti si moj edini pomočnik v sili, ti si pravi sin božji in od Boga poslani žveličar in odrešenik. Tebi bodi hvala in čast, zakaj ti si od nas ljudi prekletev od-uzel, greh zbrisal, in nam raj odperl. Tvoje sveto ime bodi češčeno od vseh

jezikov, hvaljeno bodi v vseh sercih, ker je najsvetejše, najmogočnejše ime. — **O Jezus**, tvoje presveto ime je moje pribežališče v vseh nevarnostih telesnih in dušnih. Presveto ime Jezus bodi luč, keder moje oči v smerti zamiže; presveto ime Jezus se glási v mojem sercu, keder moje ušesa več ne slišijo; presveto ime Jezus bodi v mojih mislih, in keder se loči moja duša od telesa, bodi to presveto ime moj poslednji zdihljaj na tem svetu in moja prva beseda pri mojem prebujenju v večnosti. — **O božji Jezus**, zavoljo tvojega presvetega imena te prosim, daj mi enkrat tje priti, kjer te bom z očetam in s svetim duham molil, ljubil in hvalil vekomaj. Amen.

Prošnja k Jezusu.

O moj Jezus, največa božja ljubezen, užgi moje serce z ognjem svoje svete ljubezni, da tebe, svojega Boga, neprenehoma ljubim. **O ljubezni polni Jezus**, za nas si na križu v prebritkem terpljenju umerl, da si nam dal znamenje svoje ljubezni. Pa oh, kako malo

te ljubimo mi nehvaležni ljudje! O božji Jezus, odsehdob te hočem čez vse ljubiti; nič me ne sme več od tvoje ljubezni ločiti; tvoje naj bo vse moje serce; na tvoj altar ga položim, da se uname od plamena ljubezni tvojega presvetega serca, in kakor goreča sveča v ljubezni do tebe izgori. Preljubi Jezus, da te morem prav dopadljivo ljubiti, mi daj čisto, sramežljivo serce; da te morem ponižno in s priprosto ljubeznijo ljubiti, mi daj ponižno, priprosto serce, serce po tvojem presvetem sercu, da občutim in prepričan reči morem: „Več ni moje serce, serce Jezusovo nosim v sebi!“ O Jezus, daj mi moč, poželjivost mesa premagovati, daj mi tudi pravi strah božji in popolnoma udanost v božjo voljo, da ničesar ne hočem, kakor kar Bog hoče, in da keder žalost in križi nad me pridejo, vselej s popolno voljnostjo rečem: Tako hoče Bog, njegova volja bodi češčena, in se izidi nad mano! To milost, o Jezus, si želim, in te milosti te prosim po zasluženju tvojega svetega serca. Amen.

Češčenje presvetega rešnjega telesa.

Hvaljeno in češčeno bodi presveto rešno telo! **Hvala**, čast in češčenje v njem skritemu Bogu!

O vi sveti angeli in arhangeli, vi sveti troni in gospostva, vi sveti kerubini in serafini, vi prebivavci nebes, popadajte z mano na kolena pred obličjem našega Boga, ki je tukaj v presvetem zakramentu pričujoč. Častite z mano božje veličastvo in svitlost v podobi kruha.

Tudi k tebi zdihujem, o kraljica angelov, sveta mati božja, pomagaj mi hvaliti, ljubiti in moliti našega Boga. S svojo vero v Boga obudi v mojem sercu terdno vero, s svojim upanjem v Boga mi isprosi popolnoma, zvesto upanje; s svojo vedno gorečo ljubeznijo do Boga mi isprosi milost, Boga iz celega serca, iz cele duše, in iz cele moči, čez vse ljubiti.

O moj Jezus, v imenu vseh angelov in svetnikov, v imenu Marije, tvoje svete matere, te zahvalim za milosti polno postavljenje presvetega altarskega

zakramenta in za vso ljubezen in vse dobrote, ketere nam v tem presvetem zakramentu neprenehoma deliš; posebno, da nas s svojim svetim mesom sitiš, in s svojo sveto kervjo napajaš, in nas tudi v smerti s to božjo dušno jedjo na naši nevarni poti v večnost umočnuješ. — Oh, da bi se ti, o Jezus, za to veliko ljubezen prav vredno zahvaliti mogel! Ker pa tega z lastno močjo storiti ne morem, sklenem svojo nevredno, majhino hvalo z večnim češčenjem vsih angelov in svetnikov. — Hvalim te, v presvetem zakramentu pričujoči Bog, častim te in povzdigam svoje serce k tebi; spoznam, da si ti najviši, gospod nebes in zemlje, in vsega češčenja vreden. Svet si ti, v presvetem zakramentu pričujoči Bog, tvoje ime bodi češčeno vekomaj.

O veliki, vsemogočni in usmiljeni Bog, prosim te terdnosti in moči, svoje grešno življenje poboljšati; o ne pusti me nevslíšanega od tebe iti! Obari me iskušnjava, in stori me močnega, da vso posvetno poželjivost, vse ničemerne želje v svojem sercu zatrem. S svojo vsemogočnostjo odvracaj od mene greš-

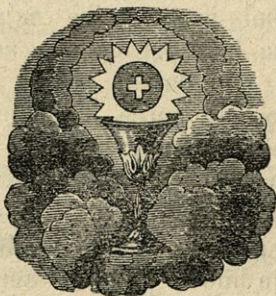
nika duha poželenja oči, mesa, in vseh hudobij. Daj mi tudi prav britko obžalovanje mojih storjenih grehov in milost resničnega spreobrnjenja k tebi, svojemu gospodu in Bogu. V zadoščenje na vsa razžaljenja, ketera sem tolikrat in tako lahkomišljeno storil, ti darujem tvoje sveto britko terpljenje in tvojo smert, in kličem cela nebesa, tebe, Boga dobrote in usmiljenosti, hvaliti in povikševati. Hvalite gospoda vse stvari v nebesih in na zemlji! Hvalite ga in molimo ga v presvetem zakramentu altarja! Hvala, zahvala in čast najvikšemu, ki kraljuje od vekomaj do vekomaj! Padimo ponižno na kolena pred njim. Molimo v podobi kruha najsvetejšega, živega in pravega Boga. — Sklenem svoje roke in kličem s serčno pobožnostjo; Svet, svet, svet je Bog nad zvezdami! Hvaljeno in češčeno bodi presveto rešno telo. Čast in povikševanje, hvala, zahvala in češčenje bodi tebi, o najvikši Bog, oče, sin in sveti duh! O trojedini Bog, bodi hvaljen in spoznan, češčen in ljubljén od vseh ljudi, povsod in vselej. Amen.

Cerkvena molitev.

O Bog, kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapusil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo, kateri živiš in kraljuješ z **Bogom** očetom v edinosti svetega duha **Bog** vekomaj. Amen.

Visoko hvaljeno in češčeno bodi presveto rešno telo. Čast in zahvala, hvala in češčenje bodi v njem skriteму **Bogu!** Amen.

Kdor hoče še več časa presveto rešno telo častiti, naj se posluži dvanajst odstavkov v čast božjega serca Jezusovega, (stran 253 do 265).

Molitev

k svetim petim ranam Jezusovim.

Sveta mati božja, sveti Jožef, in vsi častivci božjega serca Jezusovega, molimo, ljubimo in častimo ljubezni goreče serce v presvetem zakramentu altarja.

Molim te, hvalim te, in ljubim te, presveto serce Jezusovo, pa tudi objokujem vse svoje grehe, in sklenem, te ne več razžaliti. V zadoščenje za vso nečast in za vse razžaljenje ti darujem, o Jezus, ljubezni polno in čisto serce Marije, tvoje presvete matere.

O presveta mati Jezusova, med vsemi ljudmi in svetniki najperva in najgorečejša ljubivka božjega serca Jezusovega! Oh da di mogel tudi jaz ljubezni goreče serce Jezusovo tako goreče ljubiti in častiti, kakor si ga ti ljubila in častila, tako z veselo radostjo s pastirji in s kralji pred jaslimi, kakor ti z zdihljeji in solzami na Kalvarski gori, kjer je bilo to presveto serce s pušico prebodeno. O žalostna mati, daj

le eno kapljico britkosti, ktero si takrat občutila, v moje grešno serce kaniti, da pri pogledu petih ran Jezusovih pravo obžalovanje svojih grehov občutim, za katere je moj Jezus na križu umreti hotel.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje desne roke se me usmili, in obari me vseh iskušnjav k grehu. Prosim tudi zavoljo bolečin, ki si jih iz te rane terpel, usliši katoliško cerkev in razsvetli, ohrani in vodi njenega vikšega poglavarja.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane na svoji levi roki se me usmili. Prosim tudi zavoljo bolečin, ki si jih iz te rane terpel, pelji vse krivovernike in nevernike v naročje svoje svete cerkve in zveličaj jih.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane na svoji desni nogi se me usmili, in me ohrani v pravi gorečnosti tebi služiti. Prosim tudi zavoljo bolečin, ki si jih iz te rane

terpel, pomnoži vè vseh naših dušnih pastirjih in duhovnih darove svojega svetega duha.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane na svoji levi nogi se me usmili, in me obari, da ne padem v tako nevarni greh **I. I.** (imenuj greh). Prosim tudi zavoljo bolečin, ki si jih iz te rane terpel, dodeli jim vse dobro, ki so mi kaj hudega storili.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje strani se me usmili, in užgi moje serce s sveto in priprosto ljubeznijo do Boga, našega očeta. Prosim tudi zavoljo svete kervi in vode, ki je tekla iz tvoje svete rane, usmili se vseh, ki zdaj v smertnih težavah leže! daj jim srečno smertno uro, in bodi jim milostljiv sodnik. Usmili se tudi duš vseh mertvih vernih kristjanov, in daj jim večni pokoj.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

O moj Jezus, v duhu poljubim tvojih pet svetih ran, in te zahvalim za mnoge

in nevsmiljene bolečine, ktere si terpel zavoljo našega odrešenja iz vseh svojih ran. Prosim, ne pripusti, da bi se kri in voda, ki je tekla iz tvojega svetega serca za nas grešnike, nad nami izgubila, temuč pelji nas v tvoje kraljestvo, v večno zeličanje. Amen.

Ako želiš še več časa božje serce Jezusovo častiti, moli odstavke stran 253 do 265.

Molitev k presvetemu sercu Marijinemu.

O sveta devica Marija, prečastita mati božja, jaz, tvoj nevredni služabnik, želim, tvoje bogoljubno, tvoje pobožno in neomadežano serce goreče častiti, in prosim, isprosi mi s svetlostjo in dobroto svojega serca milost od Boga, božje serce Jezusovo vselej prav priprosto ljubiti, in enkrat po svoji smerti zavoljo rane svetega serca Jezusovega v večno zveličanje priti.

Sвета Marija, pozdravim in častim tvoje serce, drago in časti vredno delo vsemogočne roke božje, vir vseh čednosti. Zavoljo svoje svetosti, zvestosti, ponižnosti in ljubezni si najvikše dopadajenje svetega serca Jezusovega. V tebi, o

presveta devica, v tvojem deviškem sercu gorí najviša ljubezen do Boga in želja, vse ljudi k pravemu spoznanju Boga v večno zveličanje pripeljati. — O sveta Marija, zavoljo tvojega, ljubezni polnega serca prosim, isprosi mi moč, vse grešno v svojem sercu zatreti, da bo tvojemu čistemu in pobožnemu sercu podobno. Isprosi mi ubozemu grešniku tudi milost, svojega Boga s priprostim in zaupljivim srcem ljubiti, da vreden bodem ga enkrat vekomaj ljubiti, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Molitev k Jezusu na križu.

O preljubi Jezus, zveličar moje duše, pred tvojim križem padem na kolena, in prosim ene same kapljice tvoje svete kervi, da ž njo operem madeže svojih grehov. Oh, križani Jezus, prebodi s pušico, ki je tvojo stran prebodla, moje grešno serce; pokropi mojo dušo z eno kapljico svoje tako obilno prelite kervi, in verzi en pogled svoje usmiljenosti name ubozega grešnika, ki iz globočine serca k tebi zdihujem. Oh, sramota in kesanje spreletava moje serce, ko po-

mislim, koliko si terpel iz ljubezni do mene. Najdobrotljiviši in prevsmiljeni Jezus, zame si terpel v najstrašnejših bolečinah, in jaz v grehih živim, sè kterimi tvojemu terpljenju še vsak dan nečast delam. O moj odrešenik, odpusti mi moje storjene grehe, obžalujem jih, ter želim, da bi moje obžalovanje tolikšno bilo, kolikeršni so moji grehi. Oh, da bi ti z deli pokore povernil tvojo veliko ljubezen! — O Jezus moja največa in najljubša dobrota, sklep storim, nikoli več v noben greh ne privoliti. Kolikerkrat te na križu vidim, z raztegnenimi rokami, s prebodenim srcem, z nagneno glavo si hočem tvojo neskončno ljubezen misliti, ki nič drugzega noče, kakor vse ljudi na tvoje serce pritisniti, in jih k očetu v večno zveličanje peljati. In ta smert, ta tako grenka smert, iz ljubezni do mene, naj moje serce z vednim kesanjem napolnuje, in me vsih grehov varuje. Toda, o moj Jezus, brez tvoje milosti ne premorem ničesar; zato te prosim, daj mi spokorno serce, da pre-mišljeva je tvoje dobrote, tebe čez vse ljubim, in svoje grehe čez vse sovražim in čertim. Dodeli mi, o božji zveličar,

to milost zavoljo zaslužkov tvojih svetih peterih ran, in tvoje prelite svete kervi. — Oh moj Bog, daj mi rajši umreti, kakor tebe razžaliti. O, da bi to prošnjo vsako minuto ponavljati mogel, kakor tudi želim, z vsakim izdihljejem reči: Svete petere rane Jezusove, v vas izročim svojo dušo in svoje telo.

O sveta mati Jezusova, sveti Janez, sveta Magdalena in vsi svetniki, ki ste bili pri Jezusovem križanju pričujoči, in ki ste ga v neizrečenem terpljenju umreti videli, prosite zame ravno tega Jezusa Kristusa, našega gospoda in Boga, da enkrat mojo dušo v večno zveličanje uzame. Amen.

Molitev za sovražnike.

Božji Jezus, najpopolnši zgled vseh čednosti, stori me vrednega, tvoj veliki zgled posnemati. Podveržem se tvojemu povelju in sklenem, ne le vseh razžaljenji odpustiti svojim sovražnikom, ampak tudi resnično zanje moliti, kakor si ti, o odrešenik sveta, na križu za svoje sovražnike molil. — Oh najkrotkejši Jezus, kako osramotjeno se mora moje serce

čutiti, keder se svojih grehov spomnim, za ktere si s silnim terpljenjem umreti hotel. Preljubi zveličar, kako bi mogel odpuščenje svojih grehov od tebe upati, ko bi sam ne hotel odpustiti? — Zdaj pa naj bo moj terdni sklep tvoje povelje izpolnovati, in svoje sovražnike ljubiti. V duhu padem pod tvojim križem na kolena, da svoje grehe tukaj objokujem. Oh, slišim te tù, o največa ljubezen, o umirajoči Jezus, glasno prositi: „Oče! odpusti jim, ne vejo kaj delajo!“ O moj odrešenik, kako veličanski uk mi daš s temi besedami! Stori me v tej največi čednosti tebi podobnega, da svoje sovražnike resnično ljubim, in za njih zveličanje k nebeškemu očetu molim. — Jagnje božje, ki grehe odpuščaš, v ponižnosti klečim pod tvojim križem, in ponavljam tvoje besede ter prosim: Oče nebeški, odpusti mojim sovražnikom, kakor želim, da tudi meni moje grehe, in napčenosti odpustiš!

Zdaj naj prihodnje moji sovražniki čežme padejo, naj me preganjajo, moja čast križajo, moje dobro ime skrunijo, in mojo blagovoljnost zaničujejo; vselej hočem na svojega križanega odrešeuka

pogledovati in misliti: Nedolžniši, ko Jezus, ni noben človek, in vender so ga njegovi sovražniki preklinjevali, ki so se v trumah pod njegovim križem zbirali, ko je za naše odrešenje umiral.

O Jezus, božji srednik, utisni v mojo dušo resnično ljubezen do njih, ki me sovražijo. Uterdi me v tem sklepu, ki sem ga storil, da ga stanovitno izpolnim. Ne pusti me nikdar pozabiti, da so vse preganjanja, ki jih terpim, le iskušnje, da bi moje serce se poboljšalo in tebi pridobilo. Zakaj njim, ki Boga ljubijo, so vse reči k pridu. Brez preganjanja bi zdaj ne mogel prositi za svoje sovražnike. — O Bog, naj se tudi v prihodnje joka moje serce; če po nedolžno terpim, mi je vender sladka tolažba, da morem vsak dan moliti iz globočine svojega serca: Oče nebeški, odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. To prosim po Jezusu Kristusu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega duha Bog vekomaj. Amen.

Jezus uči pri svetem Mateju 5, 44: Ljubite svoje sovražnike, storite jim dobro, ki vas sovražijo. Molite zanje, ki vas preganjajo

i. t. d. Ispolnuj tedaj Jezusov uk, in moli s pravo pobožnostjo za svoje sovražnike, in moli večkrat zanje pri sveti maši.

Molitev k sveti materi božji.

Radostna molitev k Mariji.

Veseli se, Marija, o veseli se, presveta božja porodnica, čista devica, veseli se; zakaj gospod te je olepšal z mogočnostjo in svitlostjo. Tebe, mogočno in češčeno, je nam mater dal; zato bodi hvaljena, češčena in povikšana presveta trojica, Bog oče, sin in sveti duh.

Sveta Marija, preblažena, usmili se vseh terpečih, uterdi maloserčne, potolaži žalostne, in pomagaj vsem umirajočim v njih smertnih težavah; pomagaj vsem, ki te pomoči prosijo; prosi Jezusa, svojega sina, da svojo jezo od nas odverne, o dobrotljiva, milostljiva, usmiljena devica! Čast bodi Bogu očetu po Mariji, njegovi izvoljeni hčeri. Čast Bogu sinu po Mariji, njegovi deviški materi! Čast Bogu svetemu duhu po

Mariji, njegovi ljubi nevesti, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Prošnja k sveti materi božji.

O milostljiva mati Jezusova, sveta devica Marija! nikoger še nisi zaverгла, ki se je pod tvojo brambo podal, in ki te v svoji sili pomoči prosi. Tudi jaz ubogi grešnik pridem polén zaupanja k tebi, pribežališče vseh spokornih serc! **O** sveta mati! spoznam velikost svojih grehov, velikrat in zelo sem razžalil svojega Boga; žal mi je, in nisem vreden od njega uslišan biti. Proseč in zdihajoč pribežim k tebi, tolažnica zalostnih, ne zaverzi me, temuč isprosi mi spokorno serce, da milost in ljubezen tvojega sina zopet dosežem, in v nji ostanem do konca svojega življenja.

O mati večne Besede, sliši mojo prošnjo, in pomagaj mi v vseh križih in nedlogah, vodi me po poti čednosti v tej dolini solz, in po tem življenju mi pokaži Jezusa, blagoslovljeni sad tvojega telesa, o dobrotljiva, o milostljiva, o usmiljena devica Marija! Amen.

Priporočevanje v varstvo žalostne matere božje.

Sveta devica Marija, mati mojega zveličarja, prosim te zavoljo britke bolečine, ki je presunila tvoje materno serce, ko si svojega ljubega sina na križu umirati videla; dosezi mi milost, da svojega križanega odrešenika nikoli ne pozabim, in da, o preljuba mati, britkosti njegove smerti prav živo občutim, in velikost ljubezni spoznam, sè katero se je iz svoje volje dal v britko smert. Isprosi mi zveličavno žalost in solze pokore, da svoje grehe objokujem, zavoljo katerih je Jezus svojo kri prelil. Spomin njegovega terpljenja naj me vedno spodbada, da se greha varujem, svojega Boga čez vse ljubim, in se nikoli z grehom od njega ne ločim. Božja mati, uzemi me tvojega otroka v svoje varstvo, bodi moja dobrotljiva mati, in ne odreci mi svoje pomoči v vseh silah, posebno v moji smertni uri. **Sveta Marija**, varuj me vselej vseh iskušnjav satanovih. Bodi moja besednica pri svojem božjem sinu, in prosi, da presveta imena Jezus, Marija in Jožef kličeč umer-

jem. **O** mati usmiljena, usliši me. Pribežališče grešnikov, k tebi pribežim. Pomoč kristjanov, pomagaj mi. Tolažba žalostnih, tolaži me. Sveta Marija, mati božja, prosi zame zdaj in v moji smertni uri. **Amen.**

O prečista devica Marija, s svojo prošnjo premoreš vse pri Bogu; prosim te, preoberni moje grešno serce v pobožno, Bogu dopadljivo serce, po zgledu svojega bogoljubnega serca. **O** mogočna pomočnica, dosezi mi to milost po Jezusu Kristusu, kateri živi in kraljuje z očetom in svetim duhom Bog vekomaj. **Amen.**

Molitev k svetemu Jožefu, redniku Jezusovemu.

Bodi češčen, o moj izvoljeni varih in patron, sveti Jožef; mogočni besednik si pri Bogu, in varuješ vse, ki tebe časte in ljubijo. Veš, o sveti Jožef, kako veliko zaupanje stavim v tebe, in da sem po Jezusu in Mariji vse svoje zaupanje postavil v tvojo prošnjo: zakaj ti si srečni, ktereга je Bog sam izvolil variha in rednika svojemu sinu. Tako

srečen si bil, tistega oblačiti, kateri nebesa z oblaki, zemljo s cveticami oblači. Tebi je bil pokoren učlovečeni Bog; najsvetejši otrok ti je bil podložen, pred katerim vse stvari nebes in zemlje svoje kolena pripogujejo. O kako bi mogel tiste zapustiti, ki žele, Boga ljubiti, in enkrat v njem večno zveličani biti! — Sveti Jožef, to jaz želim, zato te z zaupanjem prosim, prosi zame. Isprosi mi od svojega božjega rejenca milost, moč in terdnost njegove zapovedi zvesto izpolnovati, in po tvojem zgledu vse dolžnosti svojega stanú natanko izpolnovati, in v vsem le božjega dopadajenja iskati.

O sveti prijatelj in tolažnik umirajočih, prosim te po ljubezni, sè katero si vselej ljubil Jezusa in Marijo, bodi pri meni o moji smertni uri, tolaži me v moji smertni britkosti, in prosi, da svoje življenje sklenem s temi besedami: „Jezus, Marija in Jožef! v vaše roke izročim svojo dušo.“ Amen.

Prošnja k svetemu Jožefu za obarovanje pred smertnimi grehi.

Sveti Jožef, rednik Jezusov in čisti ženin device matere Marije, k tebi pribežim, tvoji pomoči priporočim svoje telo in svojo dušo; skerbi zame, kakor si v svojem življenju skerbela za Jezusa in Marijo. Prosi milost zame, da z nobenim grehom Boga ne razžalim, ampak odženi, koj ko me v kaki iskušnji, nevarnosti grešiti zagledaš, iskušnjavca od mene, in obrni moje oči k Jezusovim jaslim, daj mi tam svojega Boga kakor najsvetejše, čisto dete videti, ki je bilo rejeno iz Marije device. Ta pogled naj moje merzlo serce uname k pobožnosti, da vselej sklep v sebi ponovim, svojemu Bogu zvesto služiti do smerti.

Sveti Jožef, s svojo pokorščino do božjega povelja si božje dete iz silne smertne nevarnosti Herodu odpeljal; prosim te zavoljo te skrivnosti, bodi tudi moj varih, posebno v nevarnostih, ki dušo umorijo. O varuj me vseh iskušnjav in zapeljivost k grehu, h kteremu sem najbolj nagnen. Isprosi mi

serčnost in pogumnost, svojo poželjivost berzdati, ker je v nebeško kraljestvo le s silo priti mogoče. — **O** sveti besednik, uzemi me rejca v svoje mogočno varstvo, čuj nad menoj, dokler se moje oči v smerti ne zatisnejo. **Z**veličujočo srečo si imel, s pomočjo Jezusa in Marije umreti; o prosi zame, da tudi jaz umerjem s pomočjo Jezusa in Marije. **Ž**iv in umirajoč se izročim v vaše roke, o Jezus, Marija in Jožef! Amen.

Priporočilo k svetemu Jožefu

v posebnih potrebah, devet dni moliti.

Sveti Jožef, od Boga izvoljeni varih in rednik božjega deteta Jezusa, zvesti tovariš matere našega odrešenika, z zaupanja polnim, priprostim srcem pridem k tebi, svojemu izvoljenemu varihu in besedniku pri Bogu, prosim te v svojih potrebah, rekoč: Pomagaj mi s svojo prošnjo, da Bog usliši mojo ponižno molitev v moji sedANJI potrebi. Grešnik sem in nevreden, da Bog svoje obličje k meni oberne; zato te prosin, moli zame. Oh, sveti Jožef, ti sam si imel v svojem življenju prestati veliko terpljenja, skerbi

in nedlog; prav dobro veš, kako je revnemu in žalostnemu človeku pri sercu; zakaj tudi tvoja pot je bila s ternjem natresena; tudi ti si živel z Jezusom in Marijo v strahu in žalosti brez mere; zato te prosim z zaupanjem za tvojo besedo pri Jezusu, tvojem božjem rejencu.

O veliki in mogočni besednik, tako blizu božjega sedeža stojiš, in tvoja beseda premore veliko pri Bogu; zato mi pravi moje žalostno serce tako glasno in živo: Pojdi k Jožefu, pravičnemu, kateremu sta bila izročena sin božji in nevesta svetega duha. Oh, sveti Jožef, proseč povzdignem svoje roke. Oh ozri se iz nebes na mene, in potolaži moje žalostno serce. Pred vsem mi pa isprosi milost, svojega Boga tako čisto in goreče ljubiti, kakor si ga ti vselej ljubil. Isprosi mi solze pokore, da svoje storjene grehe v kesanju objokujem. Obudi v meni živo vero, stanovitno upanje in gorečo ljubezen, in potem mi isprosi uslišanje v moji potrebi, katero ti z žalostnim srcem na znanje dam. (I. I.)

Sveti Jožef, toliko si jih že očitno uslišal, ki so te v svoji revščini pomoči prosili; oh, usmili se tudi mene v moji

sedanji potrebi, v kateri se tvoji mogočni pomoči priporočam. Da svojo molitev Bogu dopadljivo storim, molim tedaj v Jezusovem imenu:

Tri očenaše i. t. d. Tri češene Marije in trikrat čast bodi očetu i. t. d.

Darovanje.

O vi moji trije najljubši prijatelji Jezus, Marija in Jožef, uslišite to mojo molitev milostljivo, in naj vam dopade moja ponižna prošnja. **O** da bi bilo moje zdihovalje slišano pri vas! Zavoljo ljubezni vas prosim, ktero ste vi trije sveti ljudje na zemlji vselej med seboj imeli, oh, usmilit se moje revščine, in potolažite moje serce, da uslišite mojo prošnjo, ktero ljubemu Bogu milostljivo priporočite.

Sveti Jožef, blažen si bil na zemlji, ker ti je **Bog** svojega sina v rejo dal in njegovo mater nevesto. **O** kolika čast, kakešna nebeška sreča! **Ti** izvoljenec gospodov si ga nosil na svojih rokah, kteremu z radostjo služijo milijoni angelov. **Tebi** je bila **Marija**, najčistejši tempel svetega duha, v varstvo dana; hči nebeškega očeta, ktero vsi narodi

zveličano častijo, je bila s teboj zaročena. **O** sveti Jožef, zavoljo teh velicih prednosti, sè kterimi je **Bog** tvojo čednost kronal, prosim, usmili se mojega stiskanega serca, priporoči **Bogu** mojo potrebo, in dosezi mi s svojimi zaslužki in s svojo prošnjo, da **Bog** mojo ponižno molitev usliši, po **Jezusu Kristusu**, gospodu našem. **Amen.**

Molitev k sv. Antonu Padovanskemu.

O zavoljo svojih mnogih čudežev v vsem kerščanstvu česčeni sveti **Anton Padovanski**, zahvalim **Boga** za velike milosti, ktere ti je dodelil, posebno, da je v tvojem pobožnem sercu unel tako angelsko ljubezen in pobožnost do presvetega rešnjega telesa, da si š česčenjem tega presvetega zakramenta veliko čudežev naredil. **O** moj sveti prijatelj, isprosi mi milost od **Boga**, da imam po tvojem zgledu vselej prave želje **Boga** v presvetem zakramentu prejeti, da po večkratnem prejetju té angelske jedi moč dosežem, da se morem stanovitno vojskovati zoper svoje meso, zoper zapeljivost sveta, zoper vse iskušnje, greh in peklo, in da pri mojem poslednjem

svetem obhajilu moja duša z nebeškim kruhom umočnena, smertne britkosti srečno prestane, in pride v nebeško svetlobo, pred božje obličje, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Molitev k svetemu Alojziju Goncagi.

O češčeni in mogočni besednik pri Bogu, sveti Alojzij, izvolim te svojega prijatla in besednika pri Bogu, in se veselim iz serca slave in veličastva, ktero v nebesih uživaš. Hvalim in povikšujem velicega Boga, in ga zahvalim, da te je tako povelical. O sveti prijatelj božji, obrni svoje oči name, svojega nevrednega častivca. Po tvoji prošnji upam, v svojih potrebah in nadlogah od Boga uslišan biti, in po stezi čednosti hoditi, po kateri si ti hodil. Isprosi mi milost, da čujem nad svojim slabim srcem, da vsacemu grehu zaperto ostane, in da me ne obupljivost, ne druge težave od čednosti ne odvernejo. Tvoj pobožni zgled hočem posnemati; isprosi mi s svojo prošnjo, da tako živim, kakor si ti živel; da ničesar tolikanj ne cenim, kakor Boga in njegovo ljubezen; da po tvojem zgledu božje serce Jezusovo v

presvetem zakramentu altarja prav pridno
častim in vedno pred očmi imam. O
sveti Alojzij, ohrani mi čisto in pobožno
serce, in ne nehaj Boga prositi, dokler
ne pripelješ moje duše tje, kjer te v
tvoji svetlobi vidim, in s teboj usmilje-
niga Boga vekomaj hvaležno molim. To
milost mi isprosi po Jezusu Kristusu,
gospodu našem. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

Prosi zame, o sveti Alojzij! da Jezusa
iz serca ljubim.

Molitev, čednosti svetega Alojzija doseči.

Vsemogočni, usmiljeni Bog, ki si
darove svoje milosti in usmiljenosti tako
obilno svetemu Alojziju dodelil, da se
je v sredi zapeljivega sveta obaroval
vse ničemernosti, in le po nebesih hre-
penel, ki si ga tudi š čedno nedolžnostjo
in čistostjo angelom skorej enacega storil!
prosimo te ponižno zavoljo pobožnosti
in ljubezni tega nedolžnega mladenča do
tebe, dodeli iz usmiljenja tudi nam milost,
da se po njegovem zgledu vseh grešnih
in nevarnih potov ogibamo, vedno nad
seboj čujemo, in tebi na svetu š čisto

ljubeznijo služimo, da se enkrat z angeli in svetim Alojzijem tvojega obličja obveselimo, tebe hvalimo in povikšujemo po tvojem sinu, gospodu našem, Jezusu Kristusu, kateri s tabo in s svetim duhom živi in kraljuje enaki Bog vekomaj. Amen.

Molitev k svetemu Alojziju za stanovitnost v dobrem.

Angelski mladeneč sveti Alojzij, priporočim se z velikim zaupanjem tvoji pomoči. O moj sveti prijatelj in besednik, ne odreci mi svoje pomoči, ktere te tako goreče prosim. Isprosi mi od Boga, milost vse poboljšati, kar čistemu očesu božjemu nad menoj ne dopade. Želim, o sveti Alojzij, tebe v ispolnovanju čednosti zvesto posnemati; bodi mi zgled in učenik; stori, da se greha bojim, vsega nečistega življenja varujem in po poti čednosti hodim.

Pa oh, poznam svojo nestanovitnost v svojih dobrih sklepih; zato povzdignem svoje roke k tebi, in te prosim: O sveti Alojzij, isprosi mi pobožnost, ktere je bilo tvoje serce polno; da se tudi jaz k Bogu povzdignem, in memo spoznanja in ljubezni do Boga vse druge

reči kakor nič čislam. **O** sveti nedolžni mladenec, isprosi mi milost od Boga, da svoje serce vselej čisto ohranim, in da bo moje življenje tvojemu enako. Bodi moj varih, kakor v življenji tako tudi o moji smertni uri. Pomagaj mi, keder umiram, s svojo tolaživno navzočnostjo; moli in zdihuj takrat z mojim umirajočim sercem k presvetemu sercu Jezusovemu, varuj in brani mojo dušo, keder se več ne zavem, udihni mi svete misli, da ločevaje se iz tega življenja terdno in stanovitno v Jezusa, sina božjega, verujem, da v Jezusa, svojega odrešenika, neskončno usmiljenost, upam, in da Jezusa, najljubeznjivišo in največo dobroto, čez vse ljubim. **O** sveti Alojzij, pomagaj mi s svojo prošnjo, da enkrat od Marije in Jožefa, od svojega svetega angela variha in od tebe, svojega izvoljenega variha spremljan pred sodni stol božji pridem, in po vaši prošnji milostljivega sodnika imam, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Čast bodi očetu i. t. d.

M o l i t e v.

O Bog, ki si svojega služabnika,

svetega Alojzija, v praznik presvetega serca Jezusovega v nebesa poklical, in ga tudi v množivca pobožnosti k temu svetemu sercu izvolil, daj milostljivo, da po njegovem zgledu vedno čisto in lepo živimo, in po njegovi prošnji pravo pobožnost k svetemu sercu Jezusovemu dosežemo, in ker nedolžnosti tega svetnika posnemali nismo, njegovo pokoro posnemamo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

K svetemu Janezu Nepomučanu.

Dodeli mi, o Bog! da prav spoznam v življenju in o smerti, kolika je moč prave vere in svete ispovedi. Daj mi milost, da se po zgledu sv. Janeza, tvojega zvestega mučenika, svojega jezika poslužujem le v tvojo čast, v zveličanje svoje duše, v korist svojega bližnjega. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

K svetemu Janezu Kerstniku.

Sveti napovedovavec Jezusa Kristusa, veliki prerok in spokornik, sveti Janez! ki si bil že pred svojim rojstvom posvečen, ki si z zgledom svojega oj-

strega življenja in z močjo svojih pridig veliko ljudi spreobrnili: isprosi mi pri Bogu duha terdne vere in resnične spokornosti, da hodim po potu večnega življenja, opran v kervi jagneta božjega, in srečno prispem v nebeško domovino. Amen.

K svetemu Ignaciju Lojolanu.

Isprosi mi, o sveti oče Ignacij! pravo ljubezen do Jezusa, da iz celega serca družega ne iščem razen Jezusa, in sicer Jezusa križanega, da bom enkrat po tvoji priprošnji žnjim in z Bogom očetom in svetim duhom večno se veseliti mogel. Amen.

K svetemu Francišku Asiščanu.

O sveti očak Francišek! pomagaj mi resnično ubogemu biti v duhu, da bom mogel stabo klicati iz celega serca: Moj Bog in moje vse! in da bom na koncu vesel zapuščal to zolzno dolino. Pomagaj mi, goreči seraf ljubezni božje, da iz ljubezni do Boga posvetno zaničujem, naposled pa stabo nebeško gospodstvo dosežem. Amen.

K posebnim varihom.

Sveti Jožef, sveti oče Frančišek, sveti Anton, sveti in vsi moji izvoljeni varihi! ponižno vas kličem na pomoč ter vas prosim pomagajte mi na mojo zadnjo uro, varujte me peklenškega sovražnika, in poživljajte me, da bo moja duša z ustmi in srcem Boga hvalila. Za to vas prosim pri onem neizrekljivem vašem veselju, ki so je čutile vaše duše, ko so se preselovale v večno veličastvo. Oh, isprosile mi grešniku milost, da pride moja duša v vašo blaženo družbo. Amen.

K ss. Cirilu in Metodu.

Preslavna apostola božja! ki sta iz ljubezni do Boga in do slovenskega rodu tolikanj zasramovanja in muk preterpela, ko sta raširjala sveto vero in povzdigala narodov jezik: prosimo vaju ponižno, mogočna prijatelja božja in naša besednika, zadobita nam milost, da svete vere in svojega jezika dar prav cenimo, in da tukaj na zemlji mir in edinost uživamo, naposled pa z našimi zdaj ločenimi brati, ktere k spo-

znanju resnice pripeljita, večno veselje skupaj dosežemo v nebesih. Amen.

K vsakemu svetniku.

O Bog! ki one častiš, ki tebe časte, ki si čudovit in velik v svojih svetnikih, dodeli milostivo, da ker veliko zasluženje svetega pobožno častimo, tudi njegovo priprošnjo občutimo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Molitev k sveti Barbari.

Sveta devica in mučenica Barbara, velika patrona umirajočih, spomnim se molitve, ktero si pred svojo britko smertjo ti k Jezusu Kristusu opravila, da naj ne da nobenemu kristjanu umreti brez svetih zakramentov.

Prosim tudi, o junaška devica, zavoljo nevsmiljenih muk, ki si jih prestala zavoljo kerščanske vere, isprosi mi od Boga milost, da me obarje nagle in neprevidene smerti, in da se enkrat moja duša ne loči od telesa, preden nisem altarskega presvetega zakramenta, jed za odhod v večnost, vredno prejel, in s svetim poslednjim oljem zoper vse iskušnje satanove uterjen bil. **O kako**

upokojen bom potem umerl, če bo moj Jezus, moj sodnik prebival pri meni, v mojem sercu! **O** sveta devica in mučenica, veš, kako je velika nevarnost duše v smertni uri; prosi tedaj zame, da srečno umerjem, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, ki si v sercu svete mučenice Barbare ogenj svoje ljubezni vžgal, daj, da se po njeni prošnji naša serca ravno tako, kakor njeno, s sveto ljubeznijo do tebe napolnijo, in da tudi po njenem zgledu v veri, upanji in ljubezni rastemo, in stanovitni ostanemo, po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

K sveti Apoloniji.

Častitna devica in mučenica, sveta Apolonija! prosi gospoda za nas, da odvzame od nas vse škodljivo, da za kazen naših grehov ne bomo terpeli zobovnih bolečin, temuč da se bomo glavjega in telesnega zdravja veselili.

V. Prosi za nas, sveta Apolonija.

O. Da bomo obarovani zobnih bolečin.

M o l i m o.

O Bog! v čiger čast je sveta Apolonia tako bolečo in grozovito muko prestajala, ko so ji izbijali zobe, prosimo te, varuj vse nas, ki njen spomin pobožno častimo, zobnih bolečin, in pripelji nas enkrat v večno veselje in zveličanje; po Jezusu Kristusu, gospodu našem. **Amen.**

K sveti Katarini Sjenski.

Sveta Katarina! terdno zaupam v tvojo ljubezen, in torej kličem k tebi, da bi slabo moje serce izročila svojemu nebeškemu ženinu, naj je on, kaker rekoč tvoje deviško serce, milostivo sprejme, da bom stabo v resnici vekomaj klicati mogel: **Moj Bog in moje vse! Amen.**

K sveti Mariji Magdaleni.

O sveta Marija Magdalena, ti prelepi zgled vsem spokornim grešnikom! prosi zame, da vse svoje grehe prav spoznam, jih po tvojem zgledu bitko objokujem, in odpuščenje zadobim; zlasti pa te prosim, pošlji mi na zadnjo uro saj eno tvojih nepreštevnihih grenkih solza,

sè kterimi si umivala Jezusu noge, da pojde moja duša grehov očiščena s tega sveta, in da se z Jezusom, ki je prava tolažba vsem spokornem, vekomaj zedinim. Amen.

K svetim angelom.

O Bog! ki nam po svoji neizrekljivi modrosti in previdnosti pošiljaš svete angele, da nas varujejo, dodeli nam milost, da se zdaj na zemlji njih brambe, enkrat v nebesih pa njih družbe veselimo. Amen.

Trije pozdravi k sveti Ani.

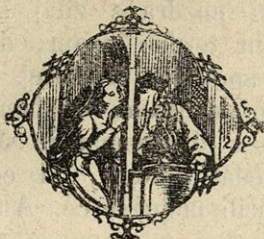
Z odkritoserčnem veseljem prihajam k tebi, o sv. Ana, ter te pozdravljam ko mater neomadežane device Marije. Hvalim Boga in se mu zahvaljam, da ti je dal milost, da si bila tako blizu tiste, ki je bila vsemu svetu in vsem časom začetnica največjega blagoslova. Zadobi s svojo materno veljavo, da me bo tvoja čista hči vedno varovala vsacega greha, in da me bo, ko bi po nesreči uvanj padel, precej iz njega rešila, me z Bogom spravila, in pomagala pokoro storiti.

Ravno tako te blagrujem in pozdravljam, o sv. Ana, ko staro mater našega gospoda Jezusa Kristusa. Ti si imela visoko srečo, da si tu na zemlji gledala našega ljubega zveličarja, ga v naročaj jemala in negovala, ter tudi zdaj premnogo premoreš čez njegovo božje serce. Zatorej si vse prizadeni, naj s svojo milostjo zmeraj bolj oslobojuje moje serce vse pozemeljske ljubezni, ter ga napolnuje z božjo ljubeznijo, da ničesar več ne ljubim, ko svojega Boga.

Naposled mi dovoli, o presrečna sv. Ana, da te pozdravim, ko ženo sv. Joahima in sorodnico sv. Jožefa. Velike čednosti, ki so lepšale te dva prijatelja božja, tudi meni pridobivaj; in ki ž njima v nebesih uživaš plačilo čednosti: isprosi pri sv. Joahimu in sv. Jožefu, da bota tudi onadva zame prosila pred stolom božjim, ter mi isprosila prav gorečo ljubezen do Boga, stanovitnost v dobrem, potrpežljivost v terpljenju, in pa vse tiste čednosti, ki so mi potrebne, da se zveličam.

Te tri pozdrave zdaj še enkrat ponovim, in terdno upam, da jih boš dopadljivo sprejela. Zatorej se ravno tako terdno zanašam, da bom s teboj, z Marijo, z Joahimom in Jožefom v nebesih gledal tistega, ki edini more večno osrečiti moje serce. Amen.

Ispovedne molitve.

Pred ispovedjo.

K sveti rani desne roke našega odrešenika.

O dobrotljivi in usmiljeni Bog, ubogi grešnik klečim pred tvojim božjim veličastvom na kolenih, da te zahvalim za veliko ljubezen in milost, ki si mi jo dodelil, ker si mi čas dal, svoje grehe obžalovati, in se s tvojo razžaljeno pravico zopet spraviti. Oh, koliko ljudi je nespokornih umerlo in pogubljenih bilo, jaz pa, tvoja najnehvaležniša stvar, še živim, in se smem k tebi, o dobrotljivi oče, verniti, in od tebe odpuščenja upati. **O** da bi mogel vredno

zahvaliti se ti za to ljubezen in dobroto! Ker pa tega ne morem, ti darujem neskončno zasluženje Jezusa Kristusa in njegovo sveto kri, ktero je na križ pribit prelil iz svete rane svoje desne roke. — O gospod Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, prosim te zavoljo svete rane na tvoji desni roki, usmili se me! Daj mi zdaj vse moje grehe spoznati, in daj mi pravo in resnično kesanje, sè ktero zopet dosežem izgubljeno ljubezen nebeškega očeta.

Oče naš i. t. d.

K sveti rani leve roke.

Večni, čez vse dobrotljivi Bog, Jezus Kristus, tvoj božji sin, je postavil sveti zakrament pokore, da moremo ubogi grešniki po resnični, spokorni ispovedi odpuščenje svojih grehov doseči, in zasluženja njegove prelite svete kervi se udeležiti. Ker pa, o moj Bog, brez tvoje milosti ničesar ne premorem, te prosim tvojega svetega duha, ki naj me razsvetli, da svoje pregrehe spoznam, in da mi tudi serce z raztertjem in z kesanjem napolni, in vreden bom sveti zakrament pokore prejeti.

O Bog sveti duh, pridi v mene in razsveti mi um, da celo svoje serce prav pregledam in spoznam, kar sem po svoji poslednji ispovedi hudega mislil, govoril in storil, in koliko dobrega sem opustil. —

Obudi v mojem sercu popolno kesanje čez moje grehe, in vodi mi jezik, da se odkritoserčno ispovém, božjemu namestniku, mašniku, in odpuščenje dosežem kakor je Magdalena pri Jezusovih nogah odpuščenje dobila.

Te milosti te prosim po zasluženju svojega križanega zveličarja in po sveti kervi, ki je za nas grešnike tekla na križu iz svete rane njegove leve roke. — **O** gospod Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje leve roke se me usmili! Daj mi mnogost in število mojih grehov prav spoznati in v mojim sercu kesanje občutiti, ker sem tebe, svojega Boga, razžalil.

Oče naš i. t. d.

Zdaj isprašuj svojo vest, premisli natančno kolikrat si se po svoji poslednji ispovedi pregrešil v mislih, besedah in delih zoper Boga, zoper bližnjega in zoper samega sebe:

posebno pomisli, kateri tvojih grehov bi te najbolj pekel, ako bi moral zdaj to uro iti pred svojega vsigavednega božjega sodnika. Tega greha se pred vsem najbolj natanko obtoži. Obudi kesanje in sklep in moli:

K sveti rani desne noge.

Presveta trojica, oče, sin in sveti duh, ubogi grešnik spoznam pred tabo, o trojedini **Bog**, da nisem vreden, svojih oči k tebi povzdigniti, ker sem tolikrat in tako zelo grešil. **O** usmiljeni **Bog**, v ponižnosti in s skesanim srcem se vernem k tebi, in prosim odpuščenja svojih grehov. **Bojím** in **tresem** se pred tvojo oestro pravico, zaupam pa tudi v tvojo neskončno usmiljenost, ki nikoger ne zaverže, kateri s pravo skesanostjo in s terdnim sklepam se poboljšati k tebi pride. — **O** milostljivi in usmiljeni **Bog**, kaj mi je v žalosti mojega serca družega storiti, kakor tebe usmiljenja, pomoči in milosti prositi? **Oh** oče, grešil sem zoper tebe in nebesa; oh, usmili se me in ne hodi z mano v sodbo; kako neki bi mogel obstati pred tabo? **Saj** si ti vsevedni **Bog**, in vidiš v moje serce: moje najskrivnejši misli in želje so ti znane, in tudi moja resnična ske-

sanost, ki gre iz dna mojega serca. O da bi tebe, svojega Boga in očeta, nikoli ne bil razžalil! Oh, uzemi me zopet v svojo milost, in odpusti mi moje grehe. Saj ne želiš smerti grešnikov, ampak da se spokorí in živi. Tedaj, o moj Bog, poglej me na poti poboljšanja; moja renična volja je, prihodnje vsacega greha, in tudi vsake priložnosti v grehu se skerbno varovati, in rajši umreti, kakor te še kedaj razžaliti. Odpusti mi moje storjene grehe, in uzemi me zopet v svojo milost; to te prosim za voljo zaslužjenja svojega odrešenika in zavoljo njegove svete kervi, ki je tekla iz svete rane desne noge. — Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane tvoje desne noge se me usmili, in daj mi zopet tvojo izgubljeno milost in ljubezen.

Oče naš i. t. d.

K sveti rani leve noge.

O preljubi Bog in oče, osramočen, žalosten in skesan se terkam na svoje persi, in rečem enako očitnemu grešniku: „O Bog, bodi mi milostljiv ubozemu grešniku! Oh, spoznam svojo

nehvaležnost do tvoje ljubezni; moji grehi so mi pred očmi, zato kličem k tebi, o čez vse usmiljeni Bog, pozabi mojih grehov, in ne zaverzi mojega skesanega in potertega serca. O preljubi Bog, tvoja usmiljenost je neskončna, vekomaj terpi, zato me ne zaverzi izpred svojega obličja. Saj si še tisti, kateri si cestninarje in grešnike sprejemal; o sprejmi tudi mene spokornega! V duhu pokore padem, kakor Magdalena, k tvojim nogam in obžalujem iz dna svojega serca vsaki in slednji greh svojega življenja, le zato, ker sem tebe, svojega Boga, svojo največo in vse ljubezni vredno dobroto ž njim razserdil in razžalil. Oh, moj Bog in oče, odpusti mi zavoljo Jezusa, ki se je daroval za nas na lesu križa; odpusti mi tako, kakor je Jezus odpustil jokajočemu Petru in tudi spokornemu razbojniku. To te prosim zavoljo zaluzenja Jezusa Kristusa in njegove svete kervi, ki je tekla iz svete rane njegove leve noge. — Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje leve noge se me usmili, in daruj svoje terpljenje in smert nebeškemu očetu zame, da mi

odpusti, in me spet uzame v število svojih otrok.

Oče naš i. t. d.

K sveti rani Jezusove strani.

O Jezus, moj odrešenik, v duhu poljubim tvojo sveto češčeno stransko rano, pribežališče vseh spokornih grešnikov. Oh polén britke skesanosti prosim, daruj kri in vodo, ki je tekla iz te svete rane, svojemu nebeškemu očetu v zadoščenje za moje grehe.

O raneno serce Jezusovo, terdno sklenem zdaj: Več nočem grešiti, rajši umerjem, kakor Boga razžaliti, in se hočem tudi vsih iskušnjav, vseh priložnosti k grehu ogibati, in posebno greha (I. I.) varovati, zavoljo kterega sem se že tolikrat zaslužil peklo. — **O** najčistejše serce Jezusovo, uterdi me v mojem sklepu, da prihodnje pobožno in Bogu dopadljivo živim. Pomagaj mi s svojo milostjo, da svoje oči, ušesa in jezik vsega greha čiste ohranim, in da sem takrat, ko me mašnik v božjem imenu mojih grehov odveže, tudi čist pred božjimi očmi. To prošnjo, o preljubi Jezus, mi izpolni v zveličanje moje duše, katero

si s svojo sveto kervjo tako drago odkupil. — Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje strani se me usmili, in me operi čisto od vsiga greha.

Oče naš i. t. d.

Če ne moreš še priti k ispovednici, moli odstavke svetega serca Jezusovega. Glej stran 253.

Po ispovedi.

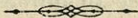
Hvala, večna hvala tebi, o dobrotljivi Jezus, za milostno vpostavljenje svetega zakramenta pokore. Po mašnikovi odvezi so mi grehi odpuščeni; milost sem dosegel. — Po sveti Jezusovi kervi sem spravljen z nebeškim očetom, neskončno zasluženje Jezusovo je zdaj zopet moje; otrok božji sem in delež nebes; Bog je zdaj zopet moj ljubezni polni oče, in po njegovi zveličujoči milosti sem zopet prebivališče svetega duha, kterega z očetom in s sinam ponižno molim. — O preljubi Bog, kako velika je tvoja dobrota do mene ubozega grešnika! Iz usmiljenja si mi grehe odpustil. Hvala ti bodi za to milost, hvala in čast in povikševanje vekomaj!

O Jezus, moj srednik in zveličar, z vso mi mogočo pobožnostjo hočem opravljati naloženo pokoro. Ker bi tudi poslednja v mojem življenju biti utegnila, prosim, naj mi bo v zadoščenje za vse grehe in v moje večno zveličanje.

Zdaj moli naloženo pokoro, kakor bi jo molil poslednjikrat v svojem življenju.

Darovanje pokore.

Ponižaj se, o gospod, mojo pokoro, ki sem jo ravnokar opravil, milostljivo prejeti. Sklenem to majhino pokoro z neskončnim zasluženjem Jezusovim in z njegovo zame prelito kervjo. Zavoljo terpljenja, kervi in ran Jezusovih upam odpuščenje svojih grehov in dolgov, kakor tudi odpuščenje vseh pregreh, ki sem jih kedaj storil, in ki jih zdaj serčno obžalujem. Kar še manjka do popolnosti mojemu kesanju, ispovedi in sklepu, naj mi nadomesti ljubezni polno božje serce Jezusovo, ktereга usmiljenost je neskončna. Amen.

I. Obhajilne molitve

v vse nedelje in praznike gospodove.

Molitev pred svetim obhajilom.

O v svetem zakramentu pričujoči Bog, gospod in zveličar, iz ljubezni si k sebi povabil vse ljudi, z obljubo, jih s svojim svetim mesom nasitati, in s svojo sveto kervjo poživiti, da večno žive.

O ljubezni polni Jezus, na to povabilo sem prišel, stori me tudi tvoje obljube deležnega.

Ves nevreden sem sicer te milosti, pa tem bolj potrebujem ubogi grešnik te nebeške jedi, tega božjega zdravila, da moja nečista duša vredna postane večnega življenja.

O moj Jezus, želim tvoje presveto telo prejeti z največo pobožnostjo in z namenam, kateri si ti, moj odrešenik sam imel, ko si postavljaj ta presveti zakrament, zato te prosim za svetiga duha. — Pridi, o sveti duh, o duh ljubezni, in pripravi moje serce, da presveto telo in kri svojega gospoda, svojega Boga, vredno prejme.

O Jezus, moj odrešenik, opravi ti hočem svoje sveto obhajilo v počesčenje presvete trojice, v hvaležni spomin tvojega britkega terpljenja in tvoje smerti in v veči čast današnjega praznika; tudi v zahvalo za vse dobrote, ki si mi jih iskazal v mojem življenju. **O** Jezus daj mi to sveto obhajilo prav vredno opravi ti. Daj mi po užitju tvojega presvetega mesa in presvete kervi popolno odpuščenje svojih grehov doseči. Darujem ti tudi svojo nameneno pobožnost v zadoščenje za svoje grehe in v prid in zveličanje vseh, ki so meni v skerb izročeni; tudi za tiste, ki zame molijo, ali ki so se moji nevredni molitvi priporočili. **O** bogati in dobrotljivi Bog, tudi časne skerbí in potrebe teže moje serce, in le ti moreš mi križ odvzeti; zato prosim, usliši mojo molitev v tej potrebi (**I. I.**); pa zgodi se v vsem tvoja sveta volja, kateri se ves podveržem.

Naj bodo tudi milosti, ktere nam tako obilno deliš v svetem obhajilu, ubogim dušam v vicah v skorajšno rešenje, posebno duši **I. I.**

Da pa moja današnja pobožnost tebi, o Bog, bolj dopade, prosim, naj

moli zame devica Marija mater Jezusova, Jezusovi rednik sveti Jožef, moj angel varih in vsi svetniki nebes. — **O** moji sveti prijatelji **I. I.**, ktere vsaki dan prosim in častim, pomagajte mi zdaj moliti in povikševati usmiljenega Boga, ki se meni v obilnosti svoje ljubezni užiti da; spremite me k gospodovi mizi, kjer me Jezus pričakuje, da bi ponovil svojo sveto večerjo. **O** vi sveti angeli in knezi nebeški, ki ste v povikšanje tega praznika tukaj zbrani, dajte mi svojo pobožnost, in pomagajte mi moliti jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta, in hoče zdaj priti v moje serce. — **O** presveto telo Jezusa Kristusa, pridi v moje serce, in naj ti bo dopadljivo prebivališče zdaj in vsegdar in vekomaj. Amen.

K Bogu očetu.

Vsemogočni Bog, nebeški oče, svojega ljubega sina si nam dal iz usmiljenja, da bi nas odrešil; prosim te zavoljo velike ljubezni, sè katero si svojega sina vekomaj ljubil; prosim te zavoljo obilnosti vseh darov in milosti, sè kterimi si ga o njegovem učlovečenju dal pre-

čisti devici Mariji, daj mi, da ravno tega tvojega preljubega sina zdaj v presvetem zakramentu prav vredno prejmem, in da moja duša po užitju presvetega telesa Jezusovega vredna bo, enkrat v večno zveličanje priti, po ravno tem gospodu Jezusu Kristusu, katerega bom zdaj prejel v presveti hostiji. Amen.

K Bogu sinu.

Zveličar sveta, preljubi Jezus, tvoji sveti mizi se hočem zdaj bližati, kjer se ti, o veliki Bog, nam užiti daš. Pa vreden nisem, kralja nebes in zemlje v svoje serce uzeti; zato prosim, o Jezus, olepšaj mojo dušo z vsemi čednostmi, katerih mi je treba, da te vredno prejmem. Pripravi moje serce, in prenaredi ga v tebi dopadljivo prebivališče; to te prosim zavoljo tiste velike ljubezni, ktera te je iz nebes pripeljala, med nami prebivat; da, prosim te po neizrečeni ljubezni, sè katero v presvetem zakramentu vedno ostaneš, stori me vrednega, da me obiščeš, vrednega, da se popolnoma sklenem s tabo, živim in pravim Bogom, po katerim moje serce hrepeni. Amen.

K Bogu svetemu duhu.

Bog sveti duh, že v svetih zakramentih kersta in birme si mojo dušo posvetil v svoj tempel, o dokončaj zdaj veliko delo mojega posvečenja! Prosim te, napolni mi serce z gorečo pobožnostjo, serčnim hrepenenjem po živežu moje duše; pridi v mene in razsveti mi um, da veliko skrivnost, kateri se zdaj bližam, s sveto pobožnostjo častim. — O duh božji, izlij svoje božje darove čežme, da žnjimi oblit v božjo pričujočnost v svetem zakramentu verujem, s priprostim zaupanjem v Jezusove obljube upam, in z najčistejšo in najsvetejšo ljubeznijo Jezusa v svetem zakramentu ljubim. O sveti duh, duh resnice, utisni tolažbe polne obljube v moje serce, ktere nam je Jezus storil, rekoč: „Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem“. O sveti duh, stori me ubozega grešnika čistega in vrednega, to božjo jed užiti, da Jezus s svojo božjo milostjo v meni ostane, in me vsega zlega obarje na telesu in na duši. Amen.

K terpečemu Jezusu.

O Jezus, ki si v naše odrešenje na križu umerl, opominjal si nas, da naj se, kolikerkoli pridemo k tvoji mizi, in prejmemo tvoje presveto telo, spomnimo tvojega terpljenja in tvoje smerti. **O** terpeči **Bog** in človek, o moj odrešenik, o moj zveličar, s pokornim srcem se spominjam vseh britkosti, ktere si prestal zavoljo naših grehov. **Oh**, daj, da tvoj kervavi pot na **Oljski** gori izbriše moje grehe, daj, da mi tvoje bitko bičanje in kronanje, tvoje nevsmiljeno križanje k zveličanju pomaga! — **O** kako sem srečen, ravno ta **Bog** in človek, ki je zame storil tako zaničljivo smert na križu, ravno to sveto telo, ki je tri dolge ure na križu kri prelivalo, se mi zdaj na jezik položi, in je moj živež v zveličanje moji duši. **Ravno** ta **Jezus**, ki je mertev v grobu ležal, pride zdaj kakor **Bog** in človek k meni, moje serce obišče, in mojo dušo večnega življenja vredno storit. — **O** moj **Jezus**, po tebi hrepenim, po tebi zdihujem, in ko bi moje današnje obhajilo morda moje poslednje biti utegnilo, če že morda na strani groba stojim, te prosim zavoljo tvojih tri ure dolzih smertnih britkosti,

spomni se grenke ure, ko se je tvoja češčena duša ločila od tvojega telesa, in daj mi pomoč v moji smertni uri po tvojem svetem terpljenju in po moči presvetega zakramenta altarja večno zveličanje. Amen.

Najpotrebniše čednosti.

O moj Jezus, k tebi pridem s terdno vero, da si z dušo in s telesom, Bog in človek, v svetem zakramentu, pričujoč! To skrivnost verujem po tvoji besedi, ker si to, o Jezus, ti, večna resnica, sam rekel.

O moj Jezus, k tebi pridem z največim zaupanjem v tvojo neskončno usmiljenost. Upam od tebe večno zveličanje doseči, ker si mi ga ti, o preljubi Jezus, sam obljubil.

O moj Jezus, ljubim te, ljubim te iz cele duše, ljubim te iz cele svoje moči, ljubim te čez vse, ker si največa in vse ljubezni najbolj vredna dobrota.

O moj Jezus, pridem s skesanim srcem, in spoznam se narvečega grešnika. Pa obžalujem vse svoje grehe iz celega serca le zato, ker sem žnjimi tebe, svojo največo dobroto, raserdil in ražalil.

O moj Jezus, k tebi pridem v najgloboči ponižnosti svojega serca, zakaj spoznam svojo nevrednost. Oh, čutim, o gospod, da nisem vreden, da prides v moje serce; pa, o moj dobrotljivi Jezus, reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

O moj Jezus, hrepenim po tebi; pridi, zdravnik moje duše, pridi in obišči me, nasiti me s svojim svetim mesom, napoji me s svojo sveto kervjo. Oh Jezus, moje serce tebe želi, pridi in ostani vselej pri meni s svojo posvečujočo milostjo.

O moj Jezus, zdaj pridem k tebi, svojemu gospodu in Bogu. Pridem spremljen od presvete device Marije, in obdan od svojega svetega angela varuha, in od svojih izvoljenih svetih prijateljev I. I. Tebe želim, o preljubeznjivi Jezus, prijatelj mojega serca, konec vseh mojih želja! **O** pridi in obišči moje serce, da čisto in sveto ostane; pridi in ozdravi mojo bolno dušo.

K sveti materi božji.

O sveta mati božja, v Jezusa, tvojega sina, odrešenika sveta verujem;

stori me močnega v tej veri. — **O** sveta Marija, v neskončno usmiljenost tvojega božjega sina upam; ohrani me v tem upanju. — **O** sveta Marija, tvojega božjega sina ljubim; unemi me s to ljubeznijo! — **O** sveta devica, božja porodnica, isprosi mi svetost, ktere si bila ti polna, in posveti moje serce v sedež, v tempel, v kateri morem upeljati svojega Boga.

O sveti angeli in serafini, knezi nebeški, ki pred tabernaklom na svojem obličju ležite, in v svetem zakramentu skritega Boga ponižno molite, prosite zdaj zame, da ogenj vaše ljubezni moje serce pregreje, da nebeški kruh po vrednosti zavžijem, in tako večno življenje dosežem.

O česčeni mučenci, ki ste vsi po užitju tega svetega zakramenta moč dobili, svoje življenje za vero dati; prosite zame, da moje serce po tem svetem obhajilu vseh grehov čisto in Bogu dopadljivo bode.

Še enkrat vas prosim, moji ljubi sveti prijatelji, ki vas vsaki dan častim, **I. I.** Prosim vas pri vašem zveličanju, ki ga uživate v nebesih, pridite mi zdaj

pomagat, obdajte me s svitlobo svoje popolnosti, da se Bog poniža v moje serce priti. Amen.

Gređoč k altarju.

Jezus, moj odrešenik pride! V sveti hostiji skriti Bog pride k meni ubozemu grešniku; z vso svojo ljubeznijo in milostjo pride v moje serce. — Pravo in rešno telo Jezusovo mi bo zdaj na jezik položeno. — Ravno tisti Jezus Kristus je, ki je enkrat na križu klical: „Odpusti jim oče!“ — Oh sin božji, pridi k meni nevrednemu, in očisti me greha: zakaj tresem se, ko se svojih grehov spomnim. Pa, o Jezus, ti si jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta: pridi in oduzemi tudi meni grehe. O sin božji, pridi na moj jezik, in posveti ga v svojo hvalo! Pridi, o presveto telo Jezusovo, ohrani mojo dušo, in pelji jo v večno življenje. Amen.

Po svetem obhajilu.

O moj preljubi Jezus, z dušo in s telesom si zdaj v mojim sercu. O edini, o najvikši, vsemogočni Bog, tebe imam v sebi, tebe, svojega stvarnika, svojega

odrešenika, svojega zveličarja! **O** kako neizrečeno srečen sem zdaj, ker imam velicega Boga, gospoda nebes in zemlje v svojem sercu! Moj Jezus je v meni, Bog in človek, tako kakor v nebesih v svojem veličastvu kraljuje. — Srečen sem zdaj, kakor so svetniki v nebesih; zakaj kralja nebes in zemlje imam v svojem sercu.

O veliki Bog, moja duša se raduje v meni, ter se ti zahvaluje za to veliko srečo, za to milost, in za to zveličanost. — **O** angeli nebeški, o kraljica nebes in vi vsi svetniki nebes, ki molite zdaj v mojem sercu prebivajočega Boga, sklenite svojo molitev z mojo, in kličite: Čast, hvala, povikšanje Bogu, našemu gospodu, ki je prišel v serce ubozega grešnika. — Svet, svet, svet si ti, o gospod, naš Bog! — **O** preljubi Jezus, o presladki Jezus, o zveličar moje duše, kako srečnega me stori tvoja vpričnost! Po tebi je hrepenelo moje serce; oh Jezus, moje zdihtovanje si uslišal, in k meni prišel. — **O** odrešenik sveta, o usmiljeni, usmili se moje duše! Pomagaj mi, in usliši me. Oh uzemi vse grehe od mene, stori me vrednega tvoje lju-

bezni in večnega zveličanja. To prosim, o Jezus, zavoljo tvoje svete kervi, katero si prelil za nas grešnike na križu.

O moj preljubi Jezus, saj poznaš vse slabosti moje duše; pomagaj mi zdaj; zakaj sam ti mi moreš pomagati. — Oh, moj gospod in moj Bog! katerega ljubiš, h kateremu si iz ljubezni prišel, je bolan na duši. Oh, poglej v moje serce, poglej moje nagnjenje k grehu, in zatri ga, da tvoj duh v meni prebiva, in da te nikoli več z grehom ne žalim. Obudi zdaj s svojo pričujočnostjo v meni kal čednosti in stori me vrednega tvojih obljub, tvojega večnega kraljestva in tvoje ljubezni.

O ljubimec moje duše, dobrotljivi Jezus, tudi časne potrebe, križi in nedloge teže moje serce; tebi, svojemu prijatelju in pomočniku, tožim svojo silo. Vidiš, vsegavedni Bog, kako zelo potrebujem tvoje pomoči. Le ti mi moreš pomagati; pa izide naj se vselej tvoja božja volja; prosim te le stanovitosti v svojih stiskah in tvoje nebeške tolažbe, da ne omorem.

O živi nebeški kruh, ki sem ga užil zdaj pri mizi svojega gospoda, bodi

moja popotšina v dnevu, ko bom nastopil nevarno pot v večnost; takrat, o Jezus, pridi zopet, obišči me, in zedini me nazadnje vsega in večno seboj. Amen.

Najpotrebniša čednost.

O moj Jezus, večna čista resnica, verujem v tebe. — **O** moj Jezus, največe zveličanje, upam v tebe. — **O** moj Jezus, največa dobrotà, ljubim te. — **O** daj mi milost, te vedno bolj in bolj ljubiti. — **O** moj Jezus, molim te svojega gospoda in Boga, svojega odrešenika in zveličarja. **O** moj Jezus, zahvalim se ti, da si se ponižal, priti v moje serce. Oh, ostani zdaj pri meni, in uterdi me v svojo milostjo, da odsehdob po svojih dobrih sklepih živim, in vsednje popolniši prihajam. — Pa, o moj Jezus, od kod mi pride tolika sreča, da si ti, o Bog, prišel k meni ubozemu grešniku? — Ispolni mi željo, in uzemi moje serce v zahvalni dar; uzemi moje telo, mojo dušo, uzemi mene celega v svojo službo; zakaj tvoj, o Jezus, hočem biti, tebi hočem živeti in umreti.

O moj Jezus, vpričo tebe obžalu-

jem zopet svoje dozdam tako hudobno življenje. Žal mi je, da sem s svojimi grehi tebe, svojega Boga, svojega največega dobrotnika tolikrat razžalil; pa zdaj terdno sklenem, nikoli več ne v greh dovoliti. **Z** zaupanjem v tvoje sveto terpljenje in smert in v tvojo prelito sveto kri upam odpuščenje svojih grehov doseči; upam, da boš mojo molitev uslišal, in enkrat mene v svojo milost k sebi uzel, kakor si uslišal prošnjo úte zaupajočega razbojnika na križu, in ga v svoje kraljestvo uzel.

Zahvaljenje.

O preljubi Jezus, kako naj se ti zahvalim za veliko ljubezen in milost, da si prišel k meni nevrednemu? Ves srečen sem zdaj, ker nosim veselje nebes v svojem sercu: tebe, velicega Boga, kralja nebes in zemlje! — **O** da bi se moji udje premenili v zgoli jezike, sè kterimi bi mogel tebe, svojega Boga, neprenehoma hvaliti! Hvalite gospoda, nebesa in zemlja; hvalite ga, angeli in arhangeli; hvalite ga, svetniki vsi, sè kterimi bom gledal enkrat Boga v njegovem veličastvu, ga ljubil in povik-

ševal; hvalite in zahvalite ga za milost, ki mi jo je danes dodelil; zahvalite ga, vsemogočnega, ki je storil tako velike reči. **O** moj Jezus, kolikerkrat zasopem, tolikrat želim zahvaliti te, in tolikrat želim, te počastiti, hvaliti, ljubiti in moliti.

Sveta Marija, čista mati Jezusova, veseli se z menoj: veseli se, o porodnica večne besede, presveta mati božja, in veseli se z mojo dušo; kliči z mano k nebeškemu očetu: **O Bog**, hvalimo te; o **Bog**, molimo te; o **Bog** povišujemo te, in se ti zahvalimo za čudeže, ki si jih storil nad nami! — **O Jezus**, sin večnega očeta, zahvalim se ti, da si bil danes živež moji duši. — **O jagnje božje**, ki je bilo na križu zaklano, tebi se zahvalim, tebi gre vse češčenje, vsa hvala; ti sam si svet, ti sam si pravi, najvikši **Bog** z očetom in s svetim duhom vekomaj.

O Jezus, zveličanje njih, ki v tebe verujejo; o **Jezus**, pribežališče vseh, ki v tebe zaupajo; o **Jezus**, sladkost vseh, ki tebe ljubijo. — **O dobrotljivi Jezus**, daj, da ti odsehdob vedno zvesto služim, tvoje zapovedi izpolnujem, svojega bližnjega kakor sam sebe ljubim, vse

križe in nedloge iz tvoje roke voljno jemljem, in ničesar ne hočem, razen kar ti hočeš. V tem sklepu me uterdi in ohrani, o Jezus. Amen.

Križanemu Jezusu.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, vsega česčenja si vreden; svet in česčen si v svoji božji naturi, svet si v svoji človeški naturi; svet in česčen si v presvetem zakramentu in zdaj v mojem sercu.

Molim te, presveto telo mojega odrešenika, velika zastava mojega zveličanja. — O moj zveličar, moj preljubi Jezus, daj, da mi to sveto obhajilo pomaga na duši in na telesu. Daj mi po tem nebeškem kruhu stanovitnost v veri, terdnost v upanju in pravo gorečnost v ljubezni. — Daj mi pobožnost pri molitvi, moč zoper vse iskušnjave in o moji smerti srečno zadnjo uro in večno zveličanje. Amen.

O moj Jezus, poljubim tvoje svete rane, in skrijem se uvanje z dušo in s telesom. V rano tvojega svetega serca položim vse svoje nedloge in skerbi, in iščem v nji pomoči in tolažbe, sebi in svoji rodovini ino vsem, za ktere sem

dolžan moliti. Tudi tiste priporočim tvoji božji usmiljenosti, ki molijo zame, ali ki so moji nevredni molitvi se priporočili; daj nam vsem zavoljo svete rane tvojega ljubezni polnega serca večno zveličanje doseči. Amen.

O moj križani zveličar, spomni se ure, ko si na križu glasno klical: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ Zavoljo tega zapuščenja od tvojega nebeškega očeta prosim, ne zapusti me v moji smertni uri, ampak olajšaj mi smertno britkost, in sprejmi milostljivo mojo ločeno dušo.

Ravno tako goreče tudi prosim, usmili se ubozih duš v vicah. Naj jim pomaga tvoje bitko terpljenje in tvoja smert, in pelji jih pred svoje božje obličje. Posebno prosim za dušo I. I., da ji po mojem svetem obhajilu tolažbe nakloni, in jo reši iz nje terpljenja, da po moji smerti tudi ona za moje odrešenje prosi. Daj, o ljubezni polni Jezus Kristus, vsem mertvim vernim kristjanom večni pokoj. Amen.

K sveti materi božji.

O usmiljena mati, sveta devica Marija, pozdravim te častitljivo mater

sina božjega, ktereга presveto meso in kri sem prejel v svetem zakramentu altarja, in zdaj v svojem sercu nosim. **O** preljuba mati, poglej me svojega zvestega otroka, in iskaži se mi pravo mater. Poln zaupanja pribežim v tvojo pomoč. **O** priporoči me svojemu božjemu sinu, da s svojo milostjo pri meni ostane. Posebno bodi pri meni v moji poslednji uri, olajšaj mi takrat mojo smert s svojo pvičujočnostjo, in pelji mojo dušo tje, kjer je tvoj preljubi sin z Bogom očetam in s svetim duham od tebe in od vseh svetnikov večno ljubljen, hvaljen in česčen. Amen.

Tudi vi, moji izvoljeni sveti varihi, svet I. I., sklenite svoje večno česčenje z mojo molitvijo, darujte moje sveto obhajilo presveti trojici, da po vaši prošnji moj dar ljubemu Bogu bolj dopade, in da od njega milost dosežem, ktere sem ga z vso mogočo pobožnostjo prosil. Amen.

Molitev za odpustke.

Pravični Bog, usmiljeni oče, prosim po Jezusu Kristusu, tvojem sinu, milosti, mene ubozega grešnika vrednega

storiti, da dobim današnji odpustek. Zavoljo tega te prosim tvojega usmiljenja in zavoljo terpljenja in smerti Jezusove odpuščenja mojih grehov, ktere bitko obžalujem. Prosim tudi, o Bog, v presvetem Jezusovem imenu, povikšaj katoliško cerkev, ohrani in vladaj njenega vikšega pastirja, papeža, in vse škofe in duhovne. Zatrì vse pomote in ohrani oblastnike v miru in enoserčnosti, da vsi tebi služimo in v večno življenje pridemo. Amen.

Jezus, moj Bog in zveličar, prosim tvojo neskončno usmiljenost, naj pomaga moj v svetem obhajilu prejeti odpustek tudi duši I. I. k njenemu odrešenju. Ako pa ta duša moje prošnje več ne potrebuje, ga dodeli duši, ki je prva v odrešenju, da te, o ljubi nebeški Bog, tudi v mojem imenu ljubi, hvali in časti, posebno pa za mene moli, da po srečni smerti v nebesa v njeno družbo pridem, tebe vekomaj ljubiti, hvaliti in moliti. Amen.

Moli sedem očenašev in češčena si Marij in vero.

II. Obhajilne molitve

o praznikih matere božje.

Pred svetim obhajilom.

Večni Bog, vse časti vredno veličastvo, ubogi grešnik padem pred sedežem tvoje milosti na kolena, in te, molim, o dobrotljivi oče. Tvoj sin Jezus Kristus je nam ubozim ljudem uk dal, da naj v vseh svojih potrebah in nedlogah k tebi kličemo, in tebe prosimo, da nas boš ti uslišal. Oberni tedaj svoje milostljivo obličje k meni, ti, vir vsega dobrega, in usliši me. Prišel sem, o nebeški oče, nasitit se s presvetem telesom Jezusa, tvojega sina, in ž njegovo sveto kervjo napojit; in ker vem, da tisti, kdor ta kruh vredno je, večno živi, prosim v presvetem imenu Jezusovem, dodeli mi, o Bog, svojo milost, da s pravo pobožnostjo, s polno vero, z resničnim zaupanjem, in z gorečo ljubeznijo k gospodovi mizi pristopim. Spoznam in obžalujem pred tabo, o veliki Bog, vse grehe svojega življenja, in obljubim tukaj pred svetim zakra-

mentom altarja, nič več ne grešiti, temuč tebe, svojega Boga, svojo največo dobroto, iz celega serca, iz cele duše in iz cele moči in čez vse ljubiti. V zadoščenje za vse svoje grehe, ki jih zdaj iz serca obžalujem, ti darujem tvojega ljubega sina, ki je za nas na križu bitko umerl, in je tukaj v svetem zakramentu pričujoč. Dobrotljivi nebeški oče, dodeli mi saj zavolj Jezusa veliko milost, danes prav vredno obhajati se. Brez tvoje pomoči, o Bog, je vse moje prizadevanje zastoj: brez tvoje pomoči ostanem nevreden, in ko bi se pripravljaj tudi vse svoje življenje, te vredno prejeti. Zavoljo tega mi, o Bog, ne boš odrekel pomoči! — Prejeti hočem tedaj presveti zakrament v čast in v počestvenje presvete trojice, v hvaležni spomin in obhajanje grenkega terpljenja in smerti svojega odrešenika, in v veseli spomin presvete device in matere božje Marije, ktere praznik cerkev danes obhaja. Daj mi, o Bog, po zasluženju Jezusa, tvojega sina, in po prošnji njegove presvete matere, da bom tudi v svoji zadnji potrebi uslišan.

(Zdaj imenuj Bogu svojo potrebo.)

Darujem ti, o Bog, svoje sveto obhajilo tudi za vse tiste, ki za mene molijo, in ki so se moji molitvi priporočili. Posebno molim za uboge duše v vicah, da jih zavoljo svete Jezusove kervi iz njih terpljenja reši, in v večno zveličanje uzemi; posebno prosim za dušo **I. I.** Poslednjič prosim tudi, o nebeški oče, pri tem svetem obhajilu, za srečno smertno uro, po ravno tistem Jezusu Kristusu, sinu tvojemu, kterega bom prejel v svetem obhajilu. Amen.

K Jezusu v njegovem terpljenju.

Preljubi zveličar, Jezus Kristus, iz ljubezni do nas ljudi si vpostavil sveti zakrament pri poslednji večerji, nam pa rekel: „Kolikerkrat moje meso jeste, in mojo kri pijete, storite to v spomin moje smerti“. O moj Jezus, spomin tvoje smerti hočem zdaj v svojo dušo nazaj poklicati: nebeški kruh hočem v spomin tvojega terpljenja užiti, tebe moliti in hvaliti. O kako ljubezni polna je obljuba, ki si jo storil svojim učencem, ko si storil zavezo rekoč, da hočeš v svetem zakramentu pri nas ostati do konca sveta. O najvikše in neskončno usmiljenje, toliko

da si sveto večerjo končal, je tudi že tekla tvoja kri v naše odrešenje. V molitvi si na Oljski gori klečal; božja pravica je vagala grehe sveta, in strašna teža naših hudobij te je v smertni britkosti poderla na tla. Trepetaje si molil k svojemu nebeškemu očetu, in kervav pot ti je v debelih kapljah na zemljo kapljal. Po dolgem vojskovanju in po dolgi molitvi si sam si izgovoril smertno obsodbo, rekoč: „Oče, tvoja volja se izidi“. O kervav pot poteči Jezus, kako neusmiljeno so morivci nadte padli, kako terdo so te zvezali, in od sodnika do sodnika vlečali! — biči so razmesarjali tvoje meso; ternje je bodlo tvojo božjo glavo in tvoje sveto telo; telo, ki ga bom zdaj v sveti hostiji prejel, to sveto telo je omoglo in v svojo kri padlo. — O jagnje božje veliki dar za naše grehe, molim te, in prosim usmiljenja, odpuščenja svojih grehov. — Bog zveličar, tudi moje grehe si s težkim križem na svojih plečih nosil; tudi moji grehi so pomagali tvoje roke in noge ž žebli prebijati; in vender si, o usmiljeni, dobrotljivi Jezus, tudi zame v nebesa molil: „Oče, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo“. Oh, moj Jezus,

ker te vidim iz ljubezni kervavečega na križu viseti, in ker zdaj tako ljubezni polno v sveti hostiji k meni priti hočeš, čutim, kako hudobno sem ravnal, ko sem te s svojimi grehi tolikrat in tako britko križal. — Spoznam z britkim obžalovanjem, da ti je moja nezmernost vino ž žolčem mešala, gobo v jesih močila; da so te moja nagla jeza, moja maščevavnost, in moje grešno govorjenje v tvojim terpljenji na križu tako glasno preklinjevale, in da so moji večkrat ponovljeni stari grehi tebi sulico v tvoje persi zasadili. — Osramočen klečim zdaj tukaj pred tvojim obličjem. Ker pa vidiš vsako gubo mojega serca, boš tudi mojo resnično skesanost v moji duši videl, in mi odpustil. — O preljubi Jezus, tvoj poslednji zdihljej na križu je bilo glasno upitje, kakor da naj bi bila cela zemlja iz tvojih umirajočih ust slišala, da je velika daritev sprave dokončana, in da je razserjeni Bog z grešnim svetom zopet spravljen; kri in voda je tekla iz tvojega prebodenega serca, da bi tudi še moj poslednji madež čisto izmila. Takrat se je zagrinjalo v templju pretergalo od verha do tal, svetišče se je odperlo, tako

kakor se bo zdaj tabernakel odperl, da sin božji k meni pride. — **O** pridi tedaj, ljubimec moje duše, pridi, moja križana ljubezen; pridi po tebi hrepnim, pridi in stori mojo dušo čisto in sveto. **Amen.**

K sveti materi božji.

O češčena mati mojega gospoda, danes o tvojem prazniku ti voščim srečo k visoki časti, da si hči Boga očeta, mati Boga sina, in nevesta svetega duha. Da zahvalim neskončnega Boga, ker te je k tej časti povzdignil, in da tudi tebe, o mati božja, počastim, hočem danes, o tvojem prazniku koliker mogoče pobožno opraviti sveto obhajilo. — **O** najsvetejša vseh mater, ne vem te bolj vredno hvaliti in častiti, kakor če te opomnim žalostnega dneva, kateri si krona mučenic prejela, in kraljica mučenikov postala. **Z** neizrečenimi bolečinami si takrat pod križem stala, in z žalostnim srcem ljubega sina v neizrečenih bolečinah umirati videla. — Trepetaje na vsem životu si pogledala na križ, in si videla kervavo jagnje božje, svojega umirajočega sina, kako v strašnih bo-

lečinah izdihuje svojo dušo. — **O** Marija, žalostna mati, prosim te zavoljo vseh britkosti, ki jih je takrat čutilo tvoje serce, zavoljo vseh tvojih solzâ te prosim, domesti s svojimi zaslužki, kar moji pobožnosti še manjka. Pokaži me Jezusu, svojemu sinu, priporoči me, in prosi ga za me, da se poniža v moje serce priti, in me vsega njegovega zasluženja deležnega storiti. Amen.

Narpotrebniše čednosti.

O Jezus, jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, pridi in oduzemi vse, kar ti nad menoj ne dopade; oduzemi mi moje grešno serce, in daj mi pobožno in čisto serce, po sercu tvoje prečiste matere, ktero hočem danes s svojim svetim obhajilom častiti. — Ne vem maternega serca Marijinega priprostiše ljubiti in razveseliti, kakor da zdaj s srcem in z ustmi pred celimi nebese glasno spoznam: **V** tebe, o Jezus, sin device Marije, verujem; stori močno mojo vero. — **V** tebe, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus, upam; o pridi in izpolni moje upanje. — **T**ebe, o najljubeznjiviši Jezus, ljubim, pridi in užgi moje serce z ognjem naj-

gorečnejše ljubezni, da te tako goreče in stanovitno ljubim, kakor te je ljubila Marija, tvoja prečista mati, in da iz ljubezni do tebe, o Jezus, vse svoje grehe obžalujem, in svoj sklep zvesto izpolnujem, in te nikoli več ne razžalim. Amen.

O Jezus, tolažba moji duši, moja poslednja popotnica, pridi in nasiti me s svojim svetim telesom, napoji me s svojo sveto kervjo. Pridi, o moj zveličar, in obišči me; po tebi hrepenim, pridi in ozdravi mojo dušo.

O pridi, gospod zveličanja in smerti; Bog sam pride in hoče stanovati v mojem sercu. — Gospod, nisem vreden, da prideš k meni, reci le z besedo in ozdravljena bo duša moja. — Presveto telo Jezusovo ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Po svetem obhajilu.

Svet, svet, svet si, o Bog, v mojem sercu! Svet si, o gospod gospodov, zveličanje Israela! Molim te, o moj Bog, o gospod nebes in zemlje; zahvalim in molim te; zakaj ti, o najvikši Bog, si storil nad menoj velike reči; uro zveličanja si mi dal doživeti. Ti neskončni

Bog, kterega ne obsežejo nebesa, si prišel k meni ubozemu grešniku. — Zato ti bodi hvala, čast in poveličanje vekomaj! — **O** sveta mati božja, pomagaj mi zahvaljati se in moliti; pomagaj mi hvaliti ime gospodovo in njegovo usmiljenost. **O** blagoslovljena, milosti polna mati božja Marija, veséli se z menoj, in raduj se z mojo dušo, katero je gospod obiskal, in s svojo pričujočnostjo posvetil.

Narpotrebniše čednosti.

O moj Jezus, tebi živim; o moj Jezus, tebi umerjem; o moj Jezus, tvoj sem živ in mertev!

V tebe, o Jezus, ki sem te zdaj prejel v svetem zakramentu, verujem v večno resnico! — **V** tebe, o moj Jezus, upam v neskončno usmiljenost! — **Tebe**, o moj Jezus, ljubim največ in vse ljubezni vredno dobroto! — **Iz** ljubezni do tebe obžalujem vse svoje grehe, in terdno sklenem, tebe, svojega najbolj ljubeznivega Boga nigdar več ne razžaliti.

O živi kruh nebeški, resnična dušna jed, stori me močnega, da v veri nikoli ne omagujem, da moje upanje v božjo

usmiljenost nikoli ne peša, in da ljubezen do mojega odrešenika nikoli ne gasne. Ostani pri meni, o Jezus, s svojo milostjo in naj sveti tvoja sveta luč v meni; naj živi tvoja moč v meni, da svoje življenje uravnam po tvojem dopadajenju, in po uku evangelija, in vreden postanem, enkrat v večno zveličanje priti. Amen.

Zahvaljenje in prošnja.

Vse časti vredni Jezus, ne vem, kako se ti morem za veliko milost dosti zahvaliti, da si, o usmiljeni Bog, k meni prišel. Kaj ti morem dati? Vse, kar imam, je že tako tvoje; zakaj tvoja ljubezen in milost mi je vse dala. — Ti, vsevedni, vidiš v moje serce, ti vidiš, kako rad bi se ti zahvalil, in kako nezmožen sem za to. K tvojemu presvetemu in česčenemu sercu zato pribežim. — O božje serce Jezusovo, domesti ti samo, kar mi pobožnosti, ponižnosti in pokorščine še manjka! O preljubeznjivo serce Jezusovo, najpopolnši zgled, komer bodi enako moje serce; o čisto serce, nikoli nočem v greh nečistosti privoliti. — O ljubezni polno serce, umirajoče na križu si svojim sovražnikom odpustilo;

tudi jaz hočem odpuščati svojim sovražnikom. Ne smem in nočem terpeti nič sovražtva v svojem sercu, temuč prosim te še le, da vsem odpusti, ki mi hudo žele. — **O** sveto v očetovo voljo udano serce, stori me močnega, da voljno jemljem vse križe iz božje roke, in se nikoli z obupnostjo zoper voljo božjo ne pregrešim. — **O** sveto s sulico prebodeno serce, usmili se me v življenju, in bodi mi pribežališče v smerti, da moja duša po tvojih svetih ranah pride v nebeško kraljestvo. Amen.

K Mariji in Jožefu.

O presveta devica, presveta mati božja Marija! preden svojo pobožnost sklenem, povzdignem še enkrat svoje serce in roke k tebi, in te prosim, da se z mano veseli nad mojo srečo: zakaj gospod je storil nad mano velike reči. — Božja mati, pomagaj mi najvikšega moliti; pomagaj mi ga hvaliti, in njegovo sveto ime častiti. — Bodi tudi ti češčena, o Marija, sveta božja porodnica, milosti si polna, gospod je s tabo. **O** Marija, tudi jaz sem srečen, gospod je tudi z mano, v mojem sercu je. Veseli se nad

srečo svojega služabnika; zakaj srečen sem, ker so moje oči videle gospoda. Danes o tvojem svetem prazniku me je blager doletel; danes sem največo srečo občutil; zakaj gospod je z mano. **Bog** sam je v meni, on sam se mi je užiti dal; **Jezus**, blagoslovljeni sad tvojega telesa, je pričujoč v mojem sercu; večna beseda očetova, živi sin božji, ktereга si, o devica, ti rodila, ta **Bog** in človek je z dušo in s telesom k meni prišel. Zato, o sveta mati božja, meni pomagaj, mojega **Boga** moliti in zahvaliti: prosi za mene blagoslovljeni sad svojega telesa, **Jezusa**, da mi milost dodeli, ga nikoli več ne z grehom izgubiti iz svojega serca. — **O** prosi tudi za vse dobre ljudi, ki za mene molijo, in ki so se moji molitvi priporočili. — **O** usmiljena mati, prosi za vse, ki umirajo, spremi njih dušo k božjemu sodniku, in naj jim milosti prosi tvoje materno serce.

O sveti **Jožef**, skerbni rednik in varih božjega sina, čisti ženin **Marijin**, moj izvoljeni besednik pri **Bogu**, iz serca te pozdravim, in izvolim te zopet svojega pomočnika in variha v vsaki nevarnosti telesni in dušni. Zahvalim **Boga**, nar-

vikšega, da te je v tako visoko čast povzdignil, in da ti je svojega ljubega sina v skerb izročil. Srečen si bil, ker si zveličanje sveta, sina božjega, na svojih rokah pestoval, jaz pa sem srečen, da imam ravno tega zveličarja, pravega Boga, v svojem sercu. — O da bi imel tudi tako sveto, pobožno serce kakor je tvoje! O da bi mogel Jezusa tudi tako ljubiti, kakor si ga ti na zemlji ljubil, da bi rad ostal v mojem sercu! Isprosi mi, o sveti Jožef, milost, da ta nebeški kruh, svojo popotnico v večnost, prav vredno prejmem, in da je v koncu mojega življenja moja poslednja misel: Jezus, Marija in Jožef, vam dam svoje serce in svojo dušo; Jezus, Marija in Jožef, pomagajte mi v mojih smertnih britkostih; Jezus uzemi mojo ločeno dušo k sebi v nebеса. Amen.

(Moli molitev za odpustke stran 382).

Molitev k križanemu odrešeniku pp. Pija V.

(Vsakrat 60 dni odp. — Pij IX. 24. maj. 1859.)

1. Križani moj gospod in zveličar Jezus Kristus, sin preblažene device Marije, nagni se k meni, in odpri svoje

uho, in poslušaj me, kakor si na gori Tabor poslušal svojega večnega očeta.

(Nato se moli vera.)

2. Križani moj gospod in zveličar Jezus Kristus, sin preblažene device Marije, odpri svoje oči, in poglej me, kakor si z lesu križa pogledal na svojo ljubo in žalostno in bolečine polno mater.

(Vera.)

3. Križani moj gospod in zveličar Jezus Kristus, sin preblažene device Marije, odpri posvečena svoja usta in govori mi kakor si govoril sv. Janezu, ki si ga svoji preljubljeni materi dal sina. (Vera.)

4. Križani moj gospod in zveličar Jezus Kristus, sin preblažene device Marije, stegni svoje roke in objemi me tako, kakor si na lesu križa stegnil svoje roke, da bi objel celi svet. (Vera.)

5. Križani moj gospod in zveličar Jezus Kristus, sin preblažene device Marije, odpri svoje serce, in sprejmi uvanj moje, ter mi dodeli, česar te prosim, ako ti je tako dopadljivo in ako je tako tvoja presveta volja. (Vera.)

K presvetemu rešnjemu telesu.

(Vsakrat 100 dni odp. — Pij. IX. 1. jan. 1866.)

Vedno in večno ti bodi, preljubi v zakramentu pričujoči Jezus, čast in hvala dajana. O ljubezen, ki si vredna vse nebeške in pozemeljske ljubezni; o ljubezen, ki si se iz čezmerne ljubezni do nas nehvaležnih grešnikov oblekla z našo človečnostjo, in ki si v bolečem bičanju prelila svojo predrago kri, in ki si na sramotnem križu umirala v zveličanje vseh ljudi; zdaj ko sem razsvetljen sè živo vero, te prosim ponižno s popolno udanostjo, svoje duše in sè vso gorečnostjo svojega serca, po neskončnem zasluženju tvojega britkega terpljenja: daj mi moč in serčnost, da izrujem vse hude strasti, ki gospodujejo v mojem sercu, da te blagoslavljam v svojih najterših grenkosti, da te poveličujem z vernem ispolnovanjem vseh svojih dolžnosti, da vsaki greh na vso moč studim; in da samega sebe posvečujem.

Klic grešnikov.

(Vsaki dan 100 dni odp. — Leon XII. 1828.)

Presveta devica, mati božja Marija, varno zavetje grešnikov, za Bogom naša

tolažba in naše upanje, v kraju pre-
 gnanstva: k tebi se obračam s polnem
 zaupanjem, da si tudi sem nevreden tvo-
 jega varstva. Spoznam, kako potrebno
 mi je, da se iz vsega serca spreobernem;
 toda straši me velikost in množina mojih
 grehov. Zatorej se k tebi zatekam, k
 naši mogočni srednici pri tvojem ljublje-
 nem sinu Jezusu, ki je spet naš srednik
 pri večnem svojem božjem očetu. Moje
 poboljšanje bodi za Jezusom tvoje delo.
 Stori me vrednega usmiljenja, da zado-
 bim milost popolnega in stanovitnega
 spreobernenja. Po vsaki ceni hočem
 spremeniti svoje življenje. Voljo imam
 odkritoserčno; toda huda moja navada
 in zloraba tolikih zveličavnih navdajanji
 in milosti, množina in teža mojih grehov
 in svetovne vezi stežujejo moje spre-
 obernenje, in zahtevajo vkljub moji ne-
 vrednosti posebno pomoč. Pričakujem
 je od tebe, ne odreci mi je! V bolečini
 in kesanju se ti veržem pred noge, ubogi
 grešnik, ki je že davno zaslužil peklo.
 Spoznavam, da sem s svojimi hudobijami
 izgubil milost in otroštvo božje, in žnjim
 pravico na večno zveličanje, ter namestu
 njega si nakopal jezo božjo. Rasveti me,

da vse storim, ter prijateljstvo sinu tvojega spet zadobim! Prosi zame, naj udostoji zavoljo svoje predrage kervi, zavoljo svojega britkega terpljenja in mrenja na križu, mi grehe odpustiti, pa mi jih bo odpustil. Reci mu, da želiš mojega zveličanja, pa me bo rešil. Ker morem pa v tolikih nevarnostih, ki me obdajajo, spet v greh pasti, in življenje milosti izgubiti, bodi ti moja stanovitna bramba, in gotovo bom zmagoslavljal nad sovražniki, ki neprenehoma iščejo me pogubiti. Zadobi mi živo vero, terdno upanje, gorečo ljubezen sè vsemi drugimi čednostmi, v katerih se mi je vaditi po svojem stanu; zadobi mi stanovitnost v dobrem, in da jo ohranim do konca. Bodi mi naposled dobra mati na vsem potu mojega življenja, moja posebna varhinja o smertni uri, da bom štet k onim, katerim tvoj sin poreče: Pridite, oblagodarjeni mojega očeta in posedujte moje kraljestvo. Amen.

I. Sveti križev pot.

~~~~~

Popoldanja pobožnost ob vseh dnevih svetega obhajila.

Več papežev je tako imenovanim postajnim pobožnostim velike in mnoge, popolne in nepopolne odpustke dodelilo, ki se morejo prošé tudi mrtvim nakloniti. Glavna stvar je, premišljevanje gospodovega terpljenja in skesano serce.

Priprava.

Pred tvojim obličjem padem na kolena, o v svetem zakrametu pričujoči Bog! **K** tebi povzdignem svoje roke, in te v ponižnosti molim. **O** vsemogočni Bog, v tebe verujem! **O** usmiljeni Bog, v tebe upam! **O** čez vse ljubeznjivi Bog, ljubim te in zahvalim te, da si danes prišel v moje serce. **O** daj mi, da po užitju nebeškega kruha, ki sem ga danes užil, na duši in na telesu omočnim, in da nikoli več v svoje poprešnje grešno življenje ne zajdem.

O Jezus, moja križana ljubezen, v duhu te hočem spremljati zdaj na poti

tvojega terpljenja, in si misliti, da sem res v Jeruzalemu, in grem za teboj na Kalvarsko goro. Božji Jezus, prosim, stori me odpustkov deležnega, ktere je tvoja sveta cerkev romarjem na tej poti terpljenja dodelila. Iskaži tudi iz usmiljenosti dušam v vicah svoje usmiljenje, in stori jih tudi odpustkov deležne, ki jih bom jaz dosegel s to svojo pobožnostjo.

Sveta Marija, mati Jezusova, in vsi ljubi svetniki, ki ste bili pri Jezusovi smrti pričujoči, prosite zame, da britko Jezusovo terpljenje pobožno in skesano premišljujem; pomagajte mi, našega Boga in gospoda v presvetem zakramentu altarja moliti. Amen.

Perva postaja.

Jezus je na križ obsojen.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

O Jezus, moj odrešenik, v duhu vidim, kako z vervmi zvezan, enako hudodelniku, stojiš pred sodnikom Pilatom, ki te k smrti obsojuje, dasiravno je rekel: „Ne najdem ga ničesar kri-

vega“. Božji zveličar, sodnik sveta, grešil sem zoper nebesa; pa ispovedal sem se tudi po tvojem povelju mašniku svojih grehov, obžaloval sem jih, in obžalovati jih hočem, dokler bom živel, ker sem tebe, svojo največo dobroto, z njimi razžalil. **S** tem obžalovanjem v sercu sem danes prejel tvoje presveto telo, zastavo ljubezni, spravo z Bogom. — **O** moj Jezus, jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, nikoli več nočem grešiti. **O** poterdi ta moj sklep, da tudi ti enkrat v moji sodbi porečeš: „Ne najdem ga ničesar krivega“.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Druga postaja.

Jezus zadene svoj križ.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

O moj Jezus, kako voljno si zadel svoj križ na ramo, da bi za nas grešnike na njem umerl. **O** usmiljeni Bog, kolika je tvoja dobrota, da od mene tirjaš le resnično spokornost in spo-

znanje grehov, in mi potem odpuščaš. — V obilnosti svoje ljubezni si mi danes clo svoje telo užiti dal, da moja duša v večno življenje oživi. **Kako srečen, kako blažen sem, ker zdaj božji ogenj v svojem sercu nosim; danes sem nebeški kruh užil, in po sužnosti satana otrok božji postal. O zveličar Jezus Kristus, v tebe verujem, v tebe upam; tebe ljubim in prosim, daj mi v tej ljubezni umreti.**

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Tretja postaja.

Jezus pade prvi pot pod križem.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

Jezus, najmočnejši človeški otrok, Bog gospodov, ki s perstom svoje vse-mogočnosti ohrani nebesa in zemljo, ta učlovečeni Bog omaga pod križem, in pade na zemljo. — O Jezus, moja edina ljubezen, v molitvi padem pred tabo na tla, in objokujem svoje grehe. Rajši čem umreti, kakor te še kedaj s kakim grehom razžaliti.

To sem sklenil danes pri svetem obhajilu, in s tvojo pomočjo čem ta sklep zvesto izpolnovati. Misel: Jezusa sem prejel v svetem obhajilu, svojega Boga nosim v sebi, ta sveta misel naj me grehov varuje, in spodbada, da pri vsakem utripu serca zdihnem: O sveto telo Jezusa Kristusa, ohrani mojo dušo, in pelji jo v večno življenje! Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Četerta postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

Jezus, božji zveličar, štiri tisoče let pričakovano jagnje božje, pride s križem obložen skozi Jeruzalemska vrata. Oh, kakšen pogled! Marija, sveta Mati Jezusova, pride vsa blede naproti. Oh, od žalosti se ji je tergalo serce, ko je videla Jezusa s križem obloženega, z vervmi povezanega, in od rabeljev tako neusmiljeno mučenega. Zdihujočega serca se je rila Marija skozi hrumeče ljudstvo; pa rabelji so jo nazaj suvali, in

vlečejo tebe, o Jezus, s silo naprej. — Vsega češčenja vredni zveličar, ti svetu tako dolgo oznanovani mesija, oh kako britko se moraš pokoriti za moje grehe! Oh kako grenko je ranil pogled tvoje objokane matere tvoje serce! — Oh, njene solze me osramote, zakaj mene nihče nazaj ne suje, keder hočem tebe, živega Boga, v tvojem templju obiskati; pa vender pridem tako redkokedaj! — Tebi, gospodu nebes in zemlje, smem vsaki dan tožiti svoje potrebe in križe, in vender tožimo rajši ljudem svoje križe, kakor tebi vseмогоčnemu pomočniku, vseusmiljenemu očetu! O moj Jezus, prihodnje te čem ne le v presve-tem zakramentu obiskati, ampak prav dostikrat v svoje serce prejeti. — Kje je najti slajša tolažba, kakor sem jo danes občutil, ko je bila sveta hostija na moj jezik položena, in živi Bog z dušo in s telesom, kakor Bog in človek k meni prišel? — O največo srečo sem danes užil; zatoraj želim neprenehoma reči: Hvaljen in češčen bodi sveti zakrament altarja! Čast in hvala v njem skriteму Bogu. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Peta postaja.

**Simon je prisiljen, Jezusu Kristusu križ
nesti.**

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

O Jezus, na vsem svojem životu omagujoči Jezus, nikoger ni med tolikimi tisoči ljudi, ki bi ti hotel pomagati križ nositi. Nihče slepih, katerim si pogled dal, nihče glubih, ktere si oslušil; oh nihče tistih, ki si jih od smerti obudil, nihče ti noče pomagati križ nesti, še clo Simona morajo prisiliti. — **O sin božji**, ko si se na taboru pokazal v svoji svetlobi, so hotli tvoji prijatelji lope zidati; ali zdaj, ko te vidijo križ na Golgato vleči, vsi beže; nihče ti noče pomagati, nihče noče za tabo iti. — **O moj preljubi Jezus**, najnehvaležniši vsih bi bil, ko bi se zdaj še branil za tabo nositi križ, ki mi ga ti naložiš.

Tudi mene si s svetim zakramentom pokore od smerti obudil, tudi meni si danes oči odperl, v luči vere sem danes tebe, edino pravega, živega Boga videl; ravno tistega Jezusa, ki je križ

v moje odrešenje nosil, sem videl danes iti v moje serce. **O** moj Jezus, uterdi me v tej veri, da te enkrat v tvoji svetlobi vidim, kjer te bom ljubil in častil vekomaj. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Šesta postaja.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

O v neizrečenem terpljenju zdihujoči Bog in človek, ponižno te molim, in vidim v duhu, kako ti Veronika ponudi potni pert, da bi si obrisal po obrazu tekočo kri. Dobrotljivi zveličar, v spomin te velike ljubezni ji pustiš podobo svojega božjega obličja v pertu. — Po zgledu te pobožne žene sem ti danes pri svetem obhajilu ponudil svoje serce, da tudi meni svojo sveto podobo, spomin tvojega terpljenja, uvanj utisni, da v tvojem s kervijo oblitem obličju svoje grehe kakor v zercalu vidim, da jih obžalujem, in si vsaki dan reči mo-

rem: To ternjevo krono je zveličarju na glavo pritisnil moj napuh; moje nesramno govorjenje je ljubeznjivo obličje zapljuvalo; moje presramne poželjivosti, grehi sladnosti, so zveličarja tako kervavo bičali, in mu križ na ramo naložili. — Oh, moj Jezus, skesanosti unet padem predte, in kličem z odkritoserčnim grešnikom: O moj Bog, bodi mi milostljiv ubozemu grešniku. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Sedma postaja.

Jezus pade drugi pot pod križem.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

Vse časti vredni Jezus! vidim te zopet s strašno težo križa na zemlji ležati. O božji odrešenik, kako terdo in grenko si hotel pokoriti se za naše grehe! Spoznam svoje grehe in ponovim svoje kesanje, ki sem ti je danes pokazal. — O moj Jezus, verujem, da si danes moje zdihovanje slišal, in mi grehe odpustil. — O jagnje božje, ki

sem te danes videl v podobi kruha, v tebe upa moja duša. **O** jagnje božje, ki si danes prišlo v moje serce, ljubim te, in te hočem vselej, da večno te hočem ljubiti čez vse. **Amen.**

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Osmo postaja.

Jezus sreča objokane žene.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

Preljubi Jezus, s kako strašnim terpljenjem se bolj in bolj smerti bližaš za grehe ljudi! **O** kolika je ljubezen do nas grešnikov, clo do tvojih sovražnikov, ki te v tvojem terpljenju zaničujejo! — **Pa** vender se prikažejo nazadnje neke pobožne matere med množico ljudstva, katerim tvoj pogled serce omeči. Težki križ na rami, s ternjem prebodena glava, s pljunki in s kervijo oblito obličje, glasno zdihovanje kervavega jagnjeta, ki ima zdaj zaklano biti, stori, da ti miloserčne žene solze prelivajo. **Ti,** vsevedni, vidiš njih solze, in jih opominjaš,

naj jokajo nad seboj in nad svojimi otroci. — Meni je, o moj Jezus, kakor da bi slišal reči: Jokajte se sami nad seboj, zakaj vaši grehi so mi skovali verige, vaša nevera in vaše hudobije so me obsodile k smerti; jokajte se nad svojimi otroci, ki jih vidite, da rastejo v nesramnosti in nečistosti, njih razujzdanosti in nečistost me vnovič biča; jokajte se, o neskerbni stariši, vaši otroci pijejo grehe ko vodo, in upijejo polni veselja k hudobiji: Kaj mi daš, pa ti izdam svojo nedolžnost, svojo čednost, Jezusa samega? — Božji zveličar, te besede si tudi meni govoril! tudi meni so grehi objokovati. Zopet ponovim svoj sklep, ki sem ga sklenil danes pri svetem obhajilu: nikoli več nočem grešiti, v vedni pokori hočem živeti. Daj mi solze, da jokam, kakor je Peter jokal nad svojim grehom, in da odpuščanje dosežem, kakor je njemu odpuščeno bilo. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Deveta postaja.

Jezus pade tretji pot pod križem.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

Oh Jezus, moj preljubi Jezus, že tretjič omagaš in na zemljo padeš. — O moj zveličar, kako bitko je tvoje terpljenje, in kako neusmiljeno te zopet od tal sklonejo, in naprej sujejo! Oh, nikoger ni, ki bi se te usmilil; nimaš druge tolažbe razen križa, na katerem hočeš za nas ljudi kri preliti, terpeti in umreti.

O moj terpeči Jezus, kako ti morem poverniti tvojo ljubezen? Kako te morem dosti zahvaliti za tvoje odrešenje? Kako te morem zahvaliti za še večo milost, da si me danes napojil s svojo sveto kervjo? O kako sem srečen, ker bom tega ljubezni polnega Boga, ki sem ga danes prejel, enkrat videl in užival! s svojimi lastnimi očmi ga bom gledal, s svojim lastnim jezikom ga bom hvalil, in molil vekomaj. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Deseta postaja.

Jezusa slačejo.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

O večni, vsemogočni Bog, zdaj je Jezus, dar sprave, ki bo tvoji božji pravici zaklan, na mesto mertvaških glav prišel, in rablji bodo padli čeženj. Zlobno mu slačejo obleko, in ponovljajo vse rane. — **O** ti v tej britki nagoti zdihujoči Bog in človek, hvaležno te molim. **S** tvojo milostjo sem pri sveti ispovedi starega človeka, greh, slekel, in v svetim obhajilu novega človeka, Jezusa Kristusa, oblekel: v nebesa sem klical in molil, in zopet ponovim to prošnjo k tebi, o Jezus, ostani pri meni, ostani s svojo milostjo pri meni, stori mojo dušo močno, in pelji jo v večno zveličanje. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Enajsta postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

O moj Jezus, vidim zdaj in slišim z neizrečenimi bolečinami tvoje roke in noge pribijati na križ. Oh, tvoje presveto meso strašno prebijajo z velikimi, železnimi žebli, in ti terpiš nevsmiljeno mučenje, pa ne zineš. — **O** jagnje božje, o presveti dar, vidim te na kervavem lesu kvišku vzdigniti. Rablji postavijo križ v skopano jamo, in kažejo tvojo žalostno podobo zbranemu ljudstvu, očem veliko tisočev ljudi, ki so prišli, te na križu umrajočega gledat. — Preljubi Jezus, po sili so raztegnjene tvoje roke; tvoja sveta kri teče curkoma iz vseh tvojih ran; tvoje persi razpenjaja zdihi; tvoj milostljivi glas slišim klicati k razserejenemu očetu v nebesa: „Oče, odpusti jim, ne vedo, kaj delajo!“ — **O** moj zveličar, na kolenih klečim, in kličem s spokornim srcem: **O** Bog, odpusti mi grehe. Odpusti mi mlačnost, razmišljenje, v katerih sem danes opravil svoje sveto obhajilo. In če mi je umreti zavoljo križev, ki jih tako težko nosim, naj se izide tvoja sveta volja. Če je moje današnje obhajilo poslednje mojega življenja, moja popotnica na potu v večnost, naj se tudi v tem tvoja sveta volja

izide. Bodi mi le usmiljen sodnik, in sprejmi milostljivo mojo dušo. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Dvanajsta postaja.

Jezus umira na križu.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim trpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

Oh skoraj bo Jezus, odrešenik sveta, končal svoje delo. Umira! Jezus umerje v neizrečenem trpljenju. — Že tri dolge ure visí umirajoči Bog in človek z raztegnenimi rokami na križu; Jezus umira; sonce se mračí, zemlja se trese, natura je v tistem žalovanju; Jezus umira, in vsaki zdihljnej umirajočega serca Jezusovega nam kliče: Oh, glejte, če je bolečina enaka moji! — Zdaj se nagne sveta glava, njegove lica in ustnice obledé, oči se zapró. Še enkrat skloni Jezus svoje kervavo obličje kvišku, odpre svoja bleda usta, in zavpije glasno: „Dopolneno je!“ O večni Bog, Jezus je umerl; Jezusova duša se je ločila; vse je končano, življenje in trpljenje Jezusovo je končano, in z njegovo smertjo tudi odrešenje celega človeškega rodu.

— Tudi jaz sem odrešen, tudi zame je sin božji terpel, in tudi zame je tako bitko umerl. Na njegovem križu berem raztergano dolžno pismo mojega večnega pogubljenja. — **Odrešen sem, milost sem zadobil, ljubimec Božji sem, posvečen po Jezusovi smerti, posvečen po kerstu v Jezusovem imenu, — posvečen po svetem duhu v birmi, in po svetem zakramentu pokore. — Da, tudi jaz sem posvečen po Jezusovem telesu, ktero sem danes prejel v presveti hostiji. — O kako sem srečen! — Kolikerkrat bom prihodnje pri kaki sveti maši, kolikerkrat bom prejel sveto Jezusovo telo, kolikerkrat pogledam podobno križanega zveličarja, hočem v svojem sercu pobožno reči: Hvaljen in česčen bodi Jezus Kristus, ki si umerl za nas na križu! Amen.**

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Trinajsta postaja.

Jezusa s križa snemajo.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

O moj križani zveličar, zdaj si izterpel, prelil svojo presveto kri do poslednje kapljice, in tvoje presveto truplo visi mertvo na križu. Maščevavnost judov je s tvojo smertjo nasičena, veselo grejo nazaj v Jeruzalem. Sama žalostna, do smerti slaba mati čaka še objokana pod križem. V duhu stopim zraven žalostne, zapuščene matere, prosim in kličem: **O** božje, o presveto telo Jezusovo, danes si živo na mojem jeziku ležalo, si iz ljubezni v moje serce prišlo, oh ostani večno v meni.

Zdaj pride Jožef Arimatejec, bogat a pobožen mož: njemu je dal Pilat mertvo telo Jezusovo, in on sam ga je s križa snel. **O** moj na križu viseči Jezus, storiti hočem, kar je ta Jožef storil. Tvojega telesa, o Bog in zveličar, res ne morem s križa sneti, pa rekel si: „Kar ubozim storite, meni storite“. Revščina, ubožnost, siromaštvo je velik križ, in na tem visi siromak, če mu po zmožnosti pomagam, ga ž njegovega križa snamem, torej tudi tebe, o moj odrešenik. — Sklenem tedaj, prihodnje v pokori živeti, in po mogočnosti ubogim pomagati, da tudi jaz enkrat slišim, kar

je angel Korneliju rekel: „Tvoja molitev in tvoj milodar je prišel pred Boga, ušlišal te je Bog“. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Štirinajsta postaja.

Jezusovo telo v grob polože.

Molimo te, gospod Jesu Kriste, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil svet.

O gospod Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, z ginenim srcem vidim, kako Jožef in Nikodem tvoje mrtvo sveto telo s križa snemata, in tvoji žalostni materi v naročje polagata. — **O** presveto telo mojega odrešenika, pobožno padem predte na kolena, in poljubim tvoje svete rane, častitljive znamenja mojega odrešenja, ktere nam boš v dan sodbe postavil pred oči. Božji zveličar, tvoja smert je bila kakor tvoje življenje zgolj ljubezen. Umirajoč si molil k očetu, naj jim odpusti, ki so te križali. Neskončna usmiljenost, za grešnike si prosil ravno takrat, ko so delali greh zoper tebe. **O** usmiljeni Jezus, odpusti tudi meni, kakor si odpustil razbojniku, ki je na tvoji strani umerl.

Sveta Marija, uboga in zapuščena udova, tako mi je, kakor da bi te slišal klicati ž žalostnim glasom: **Pridite sem, grešniki, k Jezusovim nogam; pogledjte kervavo jagnje božje, ki so ga umorili vaši grehi! Pridite sem, nečistniki, premislite globoke rane, ki jih je vaša nečistost prizadela najčistejšemu Jezusu.** — **Pridite sem, lakomniki, ki v obilnosti živite, pogledjte ubozega Jezusa nazega in razkritega, dokler mu pobožni Jožef iz usmiljenja ne podari platna v zavijačo in groba za pokop.** — **Božja mati, danes sem Jezusa pri svetem obhajilu z dušo in s telesom položil v svoje serce: o, da bi tako čisto bilo kakor novi grob Jožefov; da bi nikoli ne bil greh v njem ležal!** — **Preljubi Jezus, objamem tvoje sveto telo, s solzami kesanja poljubljam tvoje presveto serce, in prosim odpuščanja grehov, milosti in usmiljenja. Amen.**

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Darovanje.

Vsemogočni, usmiljeni Bog in oče, zahvalim te v Jezusovem imenu za veliko

milost, ktero si mi danes dodelil. Pa nevreden sem te milosti; v nji spoznam neskončno ljubezen do vseh, ki k tebi pridejo, in te milosti prosijo. **O** milostljivi **Bog**, tvoj božji sin je na križu britko umerl, da bi mene rešil večnega terpljenja. Danes je v vseh svetih mašah to veliko daritev nekervavo zopet ponovil, in se je clo v obilnosti svoje ljubezni sam sebe meni užiti dal; o **Bog**, zato se ti zahvalim in te molim v **Jezusu**, tvojem sinu, s svetim duhom. — V svetem zakramentu pričujoči **Bog**, verujem v tebe, večno resnico. Upam v tebe, neskončno usmiljenost. Ljubim te iz celega serca, svojo največo dobroto. **O** moj **Jezus**, ki sem te danes v svoje serce uzal, ostani vselej pri meni! — Tebi, o **Jezus**, živim, tebi umerjem, tvoj sem živ in mertev. **Amen.**

II. Sveti križev pot.

(Po sv. Leonardu Portomavriškem.)

Molitev.

Začni s svojim duhom naše djanje, prosimo, o gospod, ter spremljaj je s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začeta končajo. Amen.

Darovanje.

O moj dobrotljivi Jezus, ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz celega serca, da sem kedaj tebe, o največa dobrota, razalil. Darujem ti ta sveti križev pot k tvoji časti v spomin onega težavnega pota, po katerem si hodil za voljo mene, ubozega grešnika. Želim se udeležiti vseh odpustkov, ki so podeljeni svetemu križevemu potu, in torej tudi želim, opraviti vse to in tako, kar in kakor je v zadobitev odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus, dodeli mi svojo milost in moč, da si morem s tem

križevim potom zaslužiti: v tem življenju tvoje usmiljenje, v prihodnjem pa večno zveličanje. Amen.

1. postaja.

Jezus je v smert obsojen.

Molimo te Kriste in hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, sè katero je krivično sodbo brez ugovora poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krive priče, ki so obsodbo podpisale. Hudobnost tvojega jezika, sè katero si se večkrat zoper Boga in bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa v smert obsodil. Oberni se torej k njemu, jokaj in zdihuj, bolj s srcem kakor z ustmi.

O moj preljubi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogemu grešniku. Bodeš li za hudobno stvar: ječo, vervi, verige in tepenje terpel? in tako grozovito obsodbo? Oh, to je zadosti, da rani moje serce, in da objokujem vse pregrehe, ki sem jih storil s svojim jezikom. Obžalujem jih tedaj, ter kličem k tebi: o moj Jezus,

usmiljenje! prosim te: usmiljenje in milost, o Jezus!

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

2. postaja.

Jezus jemlje križ na rame.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Premisli, kako veselo in kako radovoljno dobrotni Jezus sveti križ objame, in kako poterpežljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva. Ti pa si nejevoljen in nesterpljiv, ter bežiš pred križem, kar moreš. Ne veš li, da se nebeško kraljestvo ne more dobiti brez križa? Oh, objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu gospodu, zdihni ter reci:

Ne tebi, o Jezus, ampak meni se spodobi križ. O težki križ, ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus, dodeli mi to milost in moč, da objamem vse križe, ktere sem si z grehi zaslužil. Stori da radovoljno objamem svoj križ, ter se tako od sveta ločim. Daj mi tako ljubezen do križa, da zmeraj s tvojo služabnico sv. Terezijo, vo-

ščim in želim: terpeti ali umreti — umreti ali terpeti.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

3. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslabljen, prvič na zemljo pade. Oh, kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in sujejo! In vender ni slišati ne žalovanja ali nejevolje iz njegovih ust, ti pa tarnaš in tožiš, če majhin križ le čutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh, sovraži svojo nepoterpežljivost, svojo napuhnenost in nečimernost. Zdihni k Jezusu :

O ljubeznjivi Jezus, poglej me : jaz, najbolj zaverženi grešnik, klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat in v kolike grehe sem padel! kolikrat sem se v globočino pregrehe pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus, pomoči pri tebi iščem, da ves

čas svojega življenja, nigdar nikoli, v smertni greh ne padem, in da morem potem upati, na svojo zadnjo uro zveličan biti.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

4. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Oh, koliko žalost in bolečino je čutilo Jezusovo serce! Oh, kolike grenkosti in žalosti je bilo polno Marijino serce, ko sta se onadva srečala! Poslušaj, o nehvaležna dušo: „kaj ti je storil moj sin?“ ti kliče Marija; „kaj hudega ti je storila moja mati?“ te praša Jezus. „Oh zapusti že vendar svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in muko terpiva.“ O grešnik, kaj praviš nato? Zdihujočega serca jima reci:

O božji sin Marijin! O presveta mati mojega ljubeznjivega Jezusa! Ves potert in ponižan klečim pri vajunih nogah. Jaz sem tisti izdajavec, in s svojimi grehi sem brusil meč, da sem vama serce

ranil. Oh, iz serca mi je žal; prosim vaju, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki usmiljenosti mi dodelita, da nigdar več ne grešim, ampak da vajuno grenko terpljenje noč in dan premišlujem in objokujem.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

5. postaja.

Simon iz Cirene pomaga križ nositi.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si ničemernosti sveta in sladnosti svojih počutkov ves podveržen; katerih svojih križev rad ne nosiš, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljnostjo. Oh, prebudi že vender svoje serce, in usmili se svojega tolikanj obloženega zveličarja. Radovoljno sprejemaj vse nedloge in križe, ki jih tvoj ljubeznjivi oče pošilja. Terdno skleni, da zopernosti ne boš le poterpežljivo prenašal, temuč da boš zanje svojemu Bogu tudi hvaležen. Prosi ga takole:

O ljubeznjivi Jezus, zahvalim te za toliko priložnost, da morem zate kaj terpeti, in zase kaj zaslužiti. **O** moj Bog, daj mi to milost, da vse težave tega življenja poterpežljivo prenašam, in se take večnega veselja udeležim. Stori, o Jezus, da tukaj s tabo jokam in terpim, potem pa v nebesih s tabo gospodujem.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

6. postaja.

Veronika podaje potni pert.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Poglej in pomisli na tem pertu sveto obličje svojega zveličarja! **Ljubi** svojega Jezusa, goreče ga ljubi, in s to ljubeznijo si njegov obraz v serce utisni. **O** kako srečen bodeš, ako z Jezusovim obrazom v sercu živiš, in žnjim v večnost greš! **Da** torej to milost zadobiš, prosi Boga, in mu reci:

O moj žalostni Jezus, prosim te, utisni mojemu sercu sveti svoj obraz, da vsegdar nate mislim, da imam tvoje

grenko terpljenje zmeraj pred očmi, in da svoje grehe objokujem. O Jezus, s kruhom tvojega terpljenja hočem nasitovati svojo dušo, in moje oči se bodo vedno solzile nad mojimi pregrehami.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

7. postaja.

Jezus pade vdrugič pod križem.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in gospod, zopet na zemlji leži, ves oslavljen od velike bolečine, mučen in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost Jezusa poterla, ter ga na zemljo vergla, in da je prenašati ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, in ne bodi več tako napuhnen! Spokori se, in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem :

O prečastitljivi Jezus, dasi te vidim na zemlji, in še pod križevo težo, te vender molim in častim, ko svojega močnega večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh, odženi iz mojega serca

vso ošabnost, da svojo nečimernost spoznam, da vse zasramovanje s ponižnostjo tebi tako dopadljivo, sprejemam in da po tem potu milost zadobim, tudi stabo v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

8. postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Premisli in preudari v tvojem sercu, koliko uzroka da imaš jokati in žalovati: prvič nad tvojim ljubeznjivim Jezusom, ki zavaljo tebe tolikanj terpi; drugič sam nad sabo, ker si tako nehvaležen, da ne jenjaš ga žaliti. Kako moreš, premišljevaje njegove grozovitne muke, še terdovraten biti? Poglej, kako milostljiv in ljubeznjiv je Jezus tem revnim ženam. Zaupaj uvanj tudi ti, ter zdihni iz serca :

O moj ljubeznjivi Jezus! oh, kako je to, da se moje serce ne rastopi v solzah velike žalosti? Solžâ, o Jezus, te prosim, solza prave pokore in pri-

serčnega usmiljenja mi daj, da se objokanega in skesanega serca tiste milosti udeležim, ktero si tem revnim ženam iskazal. Oh, Jezus, ne obrni od mene svojih milostljivih oči. Poglej me, ubozega grešnika, da te morem na zadnjo uro tudi jaz poln tolažbe gledati.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

9. postaja.

Jezus pade vtretjič pod križem.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Oh, s koliko bolečino pade Jezus že tretjič pod križem! Premisli, kako je tvoj Jezus, on krotka in nedolžna ovčica, od judov in nevernikov, kakor od besnih volkov, pretepavan, suvan, in po terdih kamenih semtertje vlačen. O nesrečni greh, ki samega sinu božjega tako grozovitno mučiš! O grešnik, ni li tvoj ves poterti in izmučeni Bog, vreden tvojih solz? Oh, reci tedaj ves objokan:

O vsemogočni Bog, ki nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kedo te

je vergel tako nevsmiljeno? Oh, noben drugi ne, ko moja pregreha, v katero sem se tolikrat povernil. Moja hudobnost ni nehala grešiti, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Ali poglej me, o Jezus, pri tvojih nogah klečim zdaj skesanega serca, in terdno sklepam, svoji zlobnosti konec storiti. Objokanih oči ti jezerokrat obljubim, da nigdar več nečem grešiti. O moj Bog, nigdar več, nikoli več!

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

10. postaja.

Jezusa slačijo in ž žolčem napajajo.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Premisli, o duša, kako je tvoj Jezus, že zunaj po svojem životu ves ranen in stopen, tudi še znotraj z grenkim žolčem mučen. Poglej, kako on plačuje tvojo nesramežljivost in nespodobnost in ničemernost s svojo nagoto, ž žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh, verzi s k znožju golega svojega Jezusa, in reci mu:

O žalostni Jezus, kolik razloček je med tabo in med mano! Ti si ves v ranah, ves v kervi; jaz pa sem ves ničemerem, v veselju, ali saj želim, da bi bil. Oh, jaz nisem na pravem potu! **O** Jezus, popelji me ti na pravo stezo. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in da se tako vrednega storim, stabo uživati večno veselje.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

11. postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, ko so mu rabljli meso in kite in žile prebijali z žebelji. Oh, kako je to, da ti žalosti serce ne počí, ko vidiš, da tvoji grehi tako nevsmiljeno mučijo tvojega zveličarja! Saj ta trenotek potoči solzo, obžaluj svoje grehe, ter reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! ulij mi v serce strahu in ljubezni

do tebe. In ker so moji grehi tisti žeblji, ki so te na križ pribili, stori s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti, in tamkaj umorjeni: da bom, v življenju in v smerti stabo križan, mogel tudi stabo v nebesih večno kraljevati.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

12. postaja.

Jezus umerje na križu.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in premišluj svojega Jezusa, ž žeblji na križ pribitega. Glej njegovo božje, vse prebledeno obličje. Poslušaj, kako prosi odpuščanja tistim, ki ga križajo in žaliyo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo mater izroči Janezu, svojo dušo priporoči nebeškemu očetu, naposled pa, glavo nagnivši — umerje. Jeli res moj Jezus umerl? Res, umerl je, na križu, in zavoljo mene. O moja duša, kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi proč od tod drugačna, ko samo ponižnega in ske-

sanega serca. Objemi sveti križ, in zdihni k Jezusu :

O moj ljubeznjivi zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rablji, ki so tebe tako nevsmiljeno umorili. Nisem vreden, da bi našel usmiljenje, ker sem tebe križal. Pa koliko veselja in upanja čuti moja duša, ko te slišim tudi za tiste prositi, ki so te križali! Kaj hočem zate storiti, ker si ti zame toliko storil? Poglej me, o Jezus, jaz sem pripravljen in voljan, da vsem odpustim, ki so me kedaj ražalili. **Res**, o moj **Bog**, iz ljubezni do tebe vsem odpustim, iz serca jih objamem, ter jim želim iskazati vse dobrote. In tako tudi upam, da ob svoji smertni uri zaslišim tvoje vsele besede : še danes boš z mano v raj.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

13. postaja.

Jezusa s križa snamejo, in Mariji v naróčaj denejo.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Premisli, kako ojster je bil meč, ki je žalostni materi serce prebodel, ko

je svojega mertvega sina v naročje uzela. Videla ga je vsega ranenega in kervavega. O, koliko žalost in bolečino je takrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, da ji je prebodel serce? Oh, greh je bil, ki je umoril Jezusa, Mariji pa serce tako hudo ranil. Zatorej objokuj ta grozoviti greh. Skleni svoje solze s solzami svoje žalostne matere, in zdihni k nji tako :

O kraljica vseh mučencev! kedaj bom toliko vreden, da bi prav zapopadel tvojo žalost in muko? Kedaj bom zadobil milost, da bi tvojo žalost v sercu nosil, in stabo terpel? O velika gospa, isprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost naredili. Daj da ves skesan in spokorjen, v zaupanju in ljubezni do tebe umerjem, in da po smerti stabo večno živim.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

14. postaja.

Jezusa v grob polože.

Molimo te Kriste in te hvalimo, ker si s križem svet odrešil.

Pomisli tukaj žalovanje, in zdiho-
vanje, in jokanje Magdalenino, Janezovo
in drugih pobožnih duš, ko jim je bil
Jezus jeman, in v grob devan. Zlasti
pa si k sercu uzemi britkost in žalost
Marijino, Jezusove matere, ko je bila iz
naročja izgubila svojega ljubeznjivega
sina. Premišljevaje leto njeno žalost in
njeno terpljenje, se moraš res sramovati,
da si pri obiskovanju tega križevega
pota tako malo sočutja imel. Oh, zdrami
svoje serce saj zdaj, pri tej zadnji po-
staji. Poljubi š častjo kamen svetega
groba; položi v duhu uvanj svoje serce,
ter reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! ki si storil iz
ljubezni do mene tolikanj kervavo pot:
v tem grobu ležečega te častim in molim.
Oh, želim te v svojem sercu zapertega
imeti, da bi po tem križevem potu novo
življenje začel, in se v tvoji milosti s
tega sveta ločiti mogel. Po zasluženju
tvojega terpljenja mi dodeli, da mi bo

na zadnjo uro tvoje rešno telo popotnica, da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in da svoje zadnje zdi-hovanje sklenem s tistim zdihovanjem, sè katerim si ti na svetem križu izdihnil svojo sveto dušo. Daj mi ž živo vero, s terdnim zaupanjem, in z gorečo ljubeznijo stabo in zavoljo tebe umreti, in potlej stabo se na večne čase veseliti.

Očenaš . . . češčena . . . čast.

Usmili se nas, o gospod, usmili se nas.

M o l i t e v.

Nebeški oče, večni Bog, po tisti ljubezni, sè katero si svojega sina, Jezusa Kristusa, na svet poslal, in sè katero je on po svoji britki muki in grenki smerti mene odrešil, po tisti ljubezni ti darujem ta sveti križev pot, ki sem ga s tvojo milostjo obiskal. Sprejmi to pobožno opravilo v povišanje svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščanje grehov vesoljnega sveta, v pomoč ubogim dušam v vicah, zlasti pa za ktere sem v začetku prosil. O milostljivi oče nebeški, poglej na obličje svojega sina, Kristusa Jezusa,

usliši glas njegove svete kervi, ter bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani zveličar, **J**ezus **K**ristus, in hvaljena bodi njegova žalostna mati, **M**arija.

(Prav storiš, če zdaj obmoliš 6 očenašev in 6 češčenamarij.)

Opomini in molitve za bolnike.

V velikem pomanjkanju duhovnov se dostikrat zgodi, da bolniki več tednov leže brez duhovne pomoči v svojih bolečinah, in še clo brez duhovne pomoči umreti morajo. V tolažbo taci bolnikov in umirajočih je nekoliko prav kratkih molitev tukaj spisanih, katerih nektare zna vsakdo moliti, ki g bolniku pride.

O moj Jezus, sin božji, verujem v tebe, večno resnico; upam v tebe, neskončno usmiljenost; ljubim te, o Jezus, svojo največo dobroto!

O Jezus, usmili se po svoji veliki usmiljenosti. — Oh, odpusti mi moje grehe; obžalujem jih iz serca, ker sem te ž njimi razžalil.

O dobrotljivi Jezus, ti si moje edino upanje, v tebe stavim vse svoje zaupanje; oh ne zaverzi me!

O moj Bog, moja največa dobrota, ljubim te iz celega serca; oh, da bi te bil vselej ljubil; da bi bil pred umerl, kakor sem razžalil tebe svojega Boga!

O Jezus, sin božji, zame si terpel na križu neizrečene britkosti; ne pripusti, da bi se tvoja prelita sveta kri pogubila nad mano ubozim grešnikom.

Oče nebeški zoper tebe sem grešil; oh, ne zaverzi me, odpusti mi zavoljo Jezusa!

O moj Jezus, keder me sodit prideš, ne zaverzi me. Tvoja sveta kri operi mojo dušo, da bo čista grehov. — V tvoje svete rane izročim svojo dušo. Oh, moj gospod in moj Bog, vse lase na glavi si seštel, veš tudi število mojih ur terpljenja, in veš, kako britke so; pa tvoja volja se izidi, kakor ti hočeš, kakor dolgo hočeš, kakor terdo in britko hočeš.

Vse terpim iz ljubezni do tebe, svojega Boga: svoje terpljenje sklepam s terpljenjem Jezusovim svojega odrešenika, v kterega verujem, v kterega

upam, ktereга ljubim. O sveto serce Jezusovo, zdihljeji mojega serca naj so ti kakor molitve. Križani Jezus, zapuščenega in brez pomoči vidiš me spokornega. Oh, usmili se me, bodi mi milostljiv, bodi usmiljen, in odpusti mi grehe. Bog, oče nebeški, usmili se me! Bog sin, odrešenik sveta, usmili se me! Bog sveti duh, usmili se me! O moj Jezus, poln zaupanja k tebi pribežim. Ti si moj Bog, — moj odrešenik, moj zveličar. O križani Jezus, na tvojem sercu hočem umreti, da po tvoji stranski rani v nebesa pridem. Gospod, hočem, kar ti hočeš, iz ljubezni do tebe živeti, iz ljubezni do tebe umreti. — Oh koliko ljudi je zdaj, kakor jaz, bolnih, in ki terpe, kar jaz terpim! — O koliko jih bo takrat umerlo, ko bom jaz umerl. — O koliko jih je morda že danes umerlo, ki zdaj večno v nebesih žive. O žalostna mati Jezusova, pomagaj mi! Usmiljena mati božja, prosi zame! Sveti Jožef, prosi zame! Sveta Barbara, prosi zame! O vi svetniki, ktere vsaki dan častim, I. I, prosite zame! O Jezus, Marija in Jožef, v vaše roke izročim svojo dušo! Jezus, tebi živim, Jezus,

tebi umerjem, Jezus, tvoj sem živ in mrtev !

Ljubi moj bolnik, svojo bolezen si znaš v veliko zasluženje storiti, če včasih podobo križanega Jezusa v roko užameš, jo poljubiš, in z občutkom obžalovanja svojih grehov na svoje persi pritisneš, in samo v mislih rečeš :

O moj Jezus, bodi mi milostljiv, in odpusti mi grehe.

Ali pa upri samo oči v križanega Jezusa, in skleni svoje terpljenje z Jezusovim terpljenjem. Saj Bog ve, ktera terpljenja ti je naklonil : nič ne terpiš zastoj, obilno plačilo boš prejel za svoje terpljenje, če si le misliš :

O moj zveličar, tebi darujem svoje bolečine. Tepi me tukaj, pa zanesi mi v večnosti.

Če te glava boli, preišluj s ternjem prebodo glavo Jezusovo ; glej, kako je ternje njegovo glavo do kosti prebodlo, in misli si :

To je Jezus zavoljo mojih grehov terpel. Na križu je visel, jaz pa ležim na mehki postelji. Nedolžno je terpel, jaz terpim, da se pokorim. O gospod vse iz ljubezni do tebe !

Če si žejen, misli :

Tudi moj odrešenik je klical umirajoč na križu : „Žejen sem !“ Pa vender

je bil sin božji, in je zgolj ljubezni do nas grešnikov toliko terpel.

Če je tvoje zdravilo grenko, če te težko stane, ga jemati, obrni svoje oči v Kristusa in misli:

Mojemu Jezusu so, ko je umiral, žolča v usta dali. — In jaz grešnik bi se branil, grenko zdravilo požirati? — O moj Bog, odpusti mi grehe, ki sim jih v nezmernosti storil.

Če ne moreš dihati, poglej na križanega Jezusa, in misli:

Mojemu Jezusu na križu je bilo tudi težavno, ko je klical: „Moj Bog, zakaj si me zapustil!“ — Oh Jezus, ne zapusti me ubozega grešnika!

Če težko ležiš na postelji, če je tvoj herbet morda senjast, in te morda rane peko in bodejo, o takrat glej prav dolgo križanega Jezusa, zakaj tako ranjen si podoben odrešeniku. Daruj svoje bolečine Bogu, in misli:

O moj zveličar, nedolžen si bil, in si vendar z vsem ranenim herbtom ležal na terdem križu. Grešil sem in v pokoro za svoje grehe hočem voljno terpeti. Svoje bolečine sklepam s tvojimi bolečinami, in prosim, o Jezus, uzemi milostljivo ta dar.

Če si otekel, in ne moreš geniti ne z roko ne z ного, ti bodi tudi križani Jezus tolažba. Njegove svete noge in roke so bile z velikimi železnemi žebli na križ pribite. Negdaj v svojih zdravih dnevih si Jezusa le na križu pogledoval, ne da bi bil ž njim terpel; zdaj pa, ko v bolečinah bolan ležiš, zdaj visiš sam z Jezusom na križu. O poljubi roko, ki te tukaj tepe, da ti v večnosti zanesti more. — Če še kaj tvojo dušo teži, ko ti je že mašnik v Jezusovem imenu tvoje grehe odpustil, obrni koj svoje oči na križanega Jezusa, in reci v svojem sercu:

O Jezus, v tvojo usmiljenost zaupam. V moje serce vidiš, in vidiš obžalovanje mojih grehov. V tebe zaupam; zakaj tvoja usmiljenost je večja, veliko večja, kakor moji grehi biti morejo. — Zato zaupam v tebe, o gospod!

Spomni se tudi, da je razbojnik, ki je bil vstric Jezusa križan, še le v poslednjih urah svojega življenja začel, spreobračati se, in grehe obžalovati, in da je vender zveličar njegovi duši tolažbo dal, rekoč: „Še danes boš pri meni v kraljestvu mojega očeta“. Tudi tebi vidi Bog v serce, tudi tvoje obžalovanje grehov sliši, dasiravno si tako slab, da tvoja usta ne morejo izgovoriti glasne besede. — Upokoji se, in terdno zaupaj v božjo milost. — Verzi vse svoje grehe in vse, kar ti dušo teži, v sveto kri Jezusovo, ki je tako draga,

da bi ena sama kapljica tisoč svetov rešiti mogla. — In nazadnje mora tebi, ljubi bolnik, dan, v katerem prejmeš poslednje sveto obhajilo, biti pravi praznik. — Glej le na križanega Jezusa, in mogoče ti je, Boga hvaliti in moliti, ne da bi besedo govoril. Že tvoje težko sopenje, utripanje serca in žil je molitev, katero Bog sliši in vidi. — Dan tvojega obhajila je dan blagra, je sklenenje s tvojim Bogom, je začetek tvojega večnega zveličanja. — Danes moraš pa še bolj pogostoma na križanega Jezusa pogledovati in misliti:

O kako mi je zdaj srečnemu tako lahko pri sercu, z Bogom sem spravljen, spravljen s svojim bližnjim! Po mašniku sem odvezan vseh grehov; v imenu Boga očeta, in sina in svetega duha mi je moje grehe odpustil. O kako sem srečen po svetih zakramentih, po Jezusu, ki je prišel v moje serce: Čast, hvala in zahvala bodi mojemu Bogu za ljubezen in milost, ki mi jo je danes dodelil. — Kakor je Peter, kakor Magdalena, kakor spokorni razbojnik na križu, in kakor so tisoči grešnikov milost zadobili, sem tudi jaz zdaj milost zadobil! in sem zdaj otrok božji, deležen nebes.

Če, ljubi bolnik, zavoljo prevelike slabosti omedliš, in se nič ne zaveš, tako da te tvoji prijatli mertvega mislijo, dokler ne daš znamenja življenja od sebe, ne bodi maloveren, glej vedno na križanega Jezusa, in misli si, da svoje roke po odrešeniku steiguješ, ki te čaka; misli tukaj:

Kakor sem se zdaj iz te omedlevice prebudil, se bom tudi še iz večje omedlevice prebudil, ki se smert imenuje. Takrat bom pa Boga videl; duše izvoljenih bom videl, kako mi naproti hite, ki bodo veselo klicale: Blager ti, izvoljeni, s svojo vero v Jezusa si premagal!

Vse v večo čast nebeškega očeta in njegovega sina, našega odrešenika v edinosti svetega duha! Amen.

Dragi prijatelj. Da veš, kaj ti je ob smertni uri misliti, in kako ti je vesti se, že zdaj večkrat prebiraj te molitve za takrat, ter, prosi milosti, da bi v smertni boleznì dobil človeka, ki ti bi dušo spodbujal.

Če prav bolnik razložno moliti ne more, more vender g Bogu zdihovati.

Glej, moj Bog, moj život je poln bolečin, in moja duša polna žalosti; moj duh pa je voljan terpeti, kakor tebi dopade.

Darujem ti, o Jezus, svoje bolečine v čast bolečin, ki si jih za mene na križu terpel. — V tvojih pet svetih ran utopim vse svoje bolečine, in jih sklenem s tvojim britkim terpljenjem na križu. Kakor si ti, o Jezus, vse svoje bolečine daroval nebeškemu očetu, tako hočem tudi jaz — s tvojo milostjo močan — svojo bolezen voljno terpeti.

Kakor si ti, o Jezus, svojega nebeškega očeta za tebi nakloneno terpljenje zahvalil, tako tudi jaz nebeškega očeta za meni poslano bolezen zahvalim.

Kakor si ti, o Jezus, svoje terpljenje uzal v izbrisanje grehov celega sveta, tako ga uzamem tudi jaz za svoje mnoge grehe.

O nebeški oče, naj ti dopade moja voljnost v mojem terpljenju, in uzemi jo v svojo čast.

O Jezus Kristus, skleni moje terpljenje s svojim britkim terpljenjem na križu, in daruj ga nebeškemu očetu v njegovo sveto dopadajenje.

O sveti duh, daj mi svojo božjo milost, da to bolezen voljno terpim.

O sveta Marija, mati božja, ker vem, da si s svojim križanim sinom v

njegovih prebritkih bolečinah tolikanj hudega terpela, imam zaupanje, da boš moje zihljeje uslišala, in svojega božjega sina zame prosila, da mi do moje smerti poterpežljivost in tolažbo dodeli.

O moj sveti angelj varih, čuj in varuj me hudih iskušnjav, in ne zapusti me v uri moje smerti!

O svetniki božji, posebno vi, moji sveti pomočniki, prosite zame, da mi je dobrotljivi Bog milostljiv in usmiljen!

Keder se zdí, da se bolniku smert bliža.

Vera. — Moj Bog in moje vse, verujem v tebe, pomnoži mojo vero! — Jezus, moj gospod in odrešenik, verujem v tebe! Verujem, da si moj zveličar in odrešenik v nebesih, kjer nam tudi mesto pripravljaš; tam v tvojem veličastvu te bom videl in večno hvalil.

Verujem in spoznam, kar katoliška cerkev veruje in uči: v tej veri hočem živeti in umreti.

Verujem v Boga, očeta, ki me je ustvaril; verujem v Jezusa Kristusa, ki me je odrešil s svojo kervjo; verujem

v svetega duha, ki me posvečuje. Daj mi, o Bog, milost, da v pravi veri in š čisto vestjo brez vsega greha umerjem!

Upanje. — V tebe upam, o gospod, ne daj mi zastonj upati! Usmili se me, o oče usmiljenja in Bog tolažbe! — Usmili se me, zakaj v tebe zaupa moja duša. Gospod je moj pomočnik in moj varih; v njega zaupa moje serce, in pomagal mi bo.

Besednika imamo pri nebeškem očetu, Jezusa Kristusa, ki je sprava za naše grehe in za grehe celega sveta. — Kakor se oče usmili svojih otrok, tako se usmili Gospod tistih, ki se ga boje, in njegove zapovedi izpolnujejo; saj ve, da smo slabe stvari. — Kakor resnično živim (govori Gospod), ne želim smerti grešniku, ampak da se spokori in živi. Pridite k meni vsi (govori Jezus), ki ste trudni in obloženi, oživil vas bom. — Zakaj si maloverna, moja duša? Upaj v gospoda, zveličal te bo, ker v njega zaupaš. — Res, v njega terdno zaupaj, in deželo izvoljenih boš posedla, in nebesa v delež dobila.

O gospod, dobrotljivi Bog, želim in hrepenim, umreti in pri Jezusu biti.

Kakor jelen hrepeni po merzli vodi, tako hrepeni moja duša po tebi, moj Bog in zveličar. Moja duša je žejna tebe, o Bog, zelo hrepenim po tebi! Oh moj Bog, pelji mojo dušo iz ječe tega življenja, da tvoje ime hvali v nebeški domačiji!

Ljubezen. — Ljubimo gospoda iz celega serca, ker nas je on pred ljubil! — Moja ljubezen je križani Jezus, kateri me je ljubil, in se je zame daroval.

O da bi bil iz celega serca in iz cele moči tebe samega ljubil, in razen tebe ničesar ne ljubil, česar ne ljubim zavoljo tebe! — O božja ljubezen, ki vedno gori in nikoli ne ugasne, ogrej me, unemi me, užgi v meni ogenj ljubezni!

O Jezus, ljubim te, ker si ti mene ljubil. Ljubim te, ker si vse ljubezni vreden. Ljubim te čez vse in pred vsem, ker si ti moj gospod, moj Bog, moj kralj, moje vse, moja edina največja dobrota.

Kesanje. — O gospod, bodi mi ubogemu grešniku milostljiv. Usmili se me po svoji veliki usmiljenosti, in po

velikosti svoje milosti izbriši moje grehe! — Oče, grešil sem zoper tebe in zoper nebesa! Nisem vreden tvoj otrok imenovan biti. —

O gospod, prosim te: oduzemi mi dolg mojih grehov. Vse svoje grehe obžalujem iz globočine svojega serca, in želim, da bi ne bil nikoli grešil. O, ko bi bilo mogoče, vse zopet poravnati; rad bi to storil! O moj Jezus, moj odrešenik, moj zveličar, le ti mi moreš pomagati; pomagati in grehe oduzeti mi moreš po svojem neskončnem zasluženju, po svojem terpljenju in po svoji smerti na križu. Operi me s svojo kervjo, in očisti me vseh grehov.

Djanje poterpežljivosti in vdanosti v Božjo voljo.

Koger gospod ljubi, ga tepe. Duša moja, terpi bolečino in potèrpi; zakaj zlato in srebro se v ognju čisti, ljudje pa, ki so Bogu prijetni, v peči nedlog. Daleč od mene bodi, da bi se hvalil s čim družim, kakor s Kristusovim križem. — Vsa terpljenja sveta se ne dajo meriti z veličastvom, ki se bo nad nami razodelo. Če s Kristusom terpimo, bomo tudi ž njim poveličani. Kakor gospodu

dopade, tako se zgôdi z menoj. Ime gospodovo bodi hvaljeno. — Oče, tvoja volja se izidi, kakor v nebesih, tako na zemlji. Ako smo od tvoje roke dobroto prejeli, zakaj bi tudi britkosti ne uzeli?

Želje po svetem obhajilu.

Neskončno usmiljeni Bog, konec mojega življenja na zemlji se bliža, tvoja presveta volja se izidi, moje serce je pripravljeno. Pa kaj čem brez tebe, ker si pot, resnica in življenje? Brez tebe bi se večno pogubil.

Pridi tedaj, o usmiljeni Jezus, preden umerjem. Pridi in stori me terdnega s svojim presvetim mesom in s svojo presveto kervjo, da s pomočjo te angelske jedi pridem v nebeško svetlobo. Tako kakor jelen hrepeni po studencu, in ga išče, tako išče moja duša s hrepenenjem tebe, moj Bog, živi studenec vsega dobrega! Tebe želim, o Jezus, pravo velikonočno jagnje užiti, preden umerjem.

Pridi, o preljubi Jezus, pridi in obišči moje serce, ki ničesar bolj goreče ne želi, kakor tebe imeti. Skleni se

tedaj z menoj in ostani pri meni, da po tebi močan premagam smertni strah. Pridi, o Jezus, pridi in pelji me k nebeški večerji v kraljestvo svojega očeta! Pripravi mi tam stanovanje, kakor si nam obljubil, da sem večno, kjer si ti, in te večno hvalim z očetom in svetim duhom. Amen.

Ko je bolnik prejel sveto obhajilo.

Obudi živo vero v Jezusovo pričujočnost in zahvali se mu za vse telesne in dušne dobrote.

O moj predragi Jezus, kako srečnega in poveličanega se čutim zdaj; zdaj imam vse, da srečno končam svojo pozemeljsko pot; zakaj tebe imam, ki si pot, resnica in življenje.

Ti, o Jezus, si nam nebesa odklenil; ti si pot, in pelješ gotovo v nebeško domačijo. Ti si resnica in razsvetliš temo in senco smerti. Ti si življenje, ki me pelje v večno življenje. Še clo v prebritki smertni uri si pri meni, si moj pomočnik, moj varih.

O Jezus, zveličar moje duše, ki si ta presveti zakrament v spomin svojega terpljenja in britke smerti, v spomin svoje ljubezni do nas vpostavil, ne pri-

pusti, da bi se cena tvojega terpljenja nad mano izgubila. Ki vse grehe izbrišeš, očisti me vseh grehov, ki sem jih vedoma in nevedoma storil, da ves čist predte pridem.

Jezus Kristus, živi nebeški kruh, daj mi moč na poti v nebeško domačijo; podpiraj mojo slabost s svojo milostjo, da v poslednjim bojevanju ne omagam, da moja vera ne opeša, moje upanje ne upade, in moja ljubezen ne ugasne. — O moj preljubeznjivi zveličar, naj mi bo tvoje presveto meso in tvoja presveta kri popotnica, zastava mojega večnega zveličanja!

O gospod daj mi, svojemu služabniku, v miru iti, zakaj moje serce te je prejelo. Blagoslovi me, o Jezus! zakaj od tebe blagoslovljen bom srečno umerl.

Ti, o Jezus, si moje življenje, in smert je moj dobiček!

O Jezus, moja ljubezen, moj Bog, moje želje, moje vse! — Duša Kristusova, posveti me! Telo Kristusovo zveličaj me! Kri Kristusova napoji me! Voda desne strani, operi me! Terpljenje Kristusovo poterdi me! O dobrotni

Jezus, usliši me! V svoje rane skrij me! Od tebe ločiti se, ne pusti me! Hudega sovražnika varuj me! O moji smertni uri kliči me! In predte priti pusti mi, da moči mi je te hvaliti, na veke sè vsemi svetniki. Amen.

Poslednji zdihljeji umirajočega.

K tebi molim, o usmiljeni Bog! V tebe verujem, večna resnica! V tebe upam, neskončno usmiljenje. Tebe ljubim, neskončna dobrota! Iz ljubezni do tebe, o Jezus, rad umerjem, ki si iz ljubezni do nas umerl! Iz ljubezni do tebe, o neskončno dobrotljivi Bog, mi je žal, da sem te kedaj razžalil.

O Jezus, v kratkem bom stal pred tvojim sodnim sedežem; ne pomni mojih grehov, temuč glej na mojo skesanost, in usmili se me!

O Jezus, moj odrešenik, bodi mi milostljiv.

O Jezus, tebi živim, tebi umerjem, tvoj sem živ in mertev.

V tvoje roke, o Jezus, izročim svojo dušo.

Rad umerjem, o moj Jezus, ko vidim tebe v tvoji svitlosti.

O Marija, iskaži se mi mater! Ne zapusti me v moji največi sili.

O lepe nebesa, moja večna domovina, kedaj te bom vidil?

Moj Bog in moje vse!

Vse rad izgubim, če le tebe dobim, svojega Boga!

O moj Bog, imej usmiljenje z mano zavoljo Jezusa, ki je zame svojo kri prelil!

Vse rad terpim, da bom mogel tebe, svojega Boga, ljubiti večno!

Usmili se, o Jezus, svojega služabnika, katerega si s svojo drago kervjo odkupil!

Oh moj Jezus, tebe videti, je moja največa želja.

Jezus, tebi izročim svojo dušo, katero si odrešil!

Sveti arhangel Mihael, vojskuj se zame! Sveti Jožef, pomagaj mi!

Sveti angel varih, ne zapusti me! Vsi svetniki božji, bodite mi pomožni, in prosite zame!

O Jezus, umerjem v zaupanje v tvoje neskončno zasluženje!

O Jezus, iz celega serca obžalujem svoje grehe!

O Jezus, usmili se me in uzemi milostljivo mojo dušo.

Pridi, o Jezus, reši me iz moje sile!

Pridi, o Jezus, daj mi moč na mojem potu v večnost!

Pridi, o Jezus, in pelji me v večno kraljestvo.

O Jezus, Marija in Jožef, pomagajte mi, in ohranite mojo dušo, da morem z vami hvaliti Boga!

Umreti hočem, o Jezus, v pokoro za svoje grehe.

Jezus, verujem v tebe! Jezus, upam v tebe! Jezus ljubim te čez vse!

Jezus, bodi mi ubogemu grešniku milostljiv! V tvoje roke izročim svojo dušo!

Jezus, Marija in Jožef, pomagajte mi v poslednji uri mojega življenja!

Molitev o prejemanju sv. poslednega olja.

Predobrotni Jezus! dodeli mi po tem sv. maziljenju svojo božjo milost in moč, da se vseh grehov očistim, v duhu prerodim in okrepim, da bom močan in nepremagljiv proti vsem sovražniko-

vim napadam in iskušnavam, in celó proti smerti, in da bom vse, karkoli se mi bo v tej bolezni zopernega še pripetilo, poterpežljivo prenašal (a), iz čiste ljubezni do tebe, in da naposled svojo dušo izročim v tvoje svete roke. Amen.

Molitev v zadobljenje poprejšnjega zdravja.

O Jezus! moj predobrotljivi in preljubeznjivi zveličar! v zveličanje ljudi si prišel z nebes na zemljo; hodil si po mestih in vaseh, ter ozdravljaj vsa-keršne bolnike in hromove in nedložne; glej, jaz najmanji (ša) tvoj (a) služabnik (ica), sem zadet od tvoje roke, s hudo boleznijo obtežen, in zato prihajam k tebi, o prevsmiljeni Samarijan, Kristus Jezus! Ves (vsa) ponižen (žna) in polèn (lna) zaupanja ležem pred milostni prestol tvojih kervavečih nog; prosim te, ter kličem iz globočine svojega v morju bolečin plavajočega serca: Jezus, sin Davidov, usmili se me! Jezus Nazarejčan, usmili se me! O najdobrotniši Jezus! ki si nase uzet bolezni ljudi, ki si nosil naše bolečine; ki si bil ranen

zavoljo naših grehov : oh, ne spominaj se premnogih hudobij, ki sem storil(a), in za ktere sem to strahovanje in še večje kazni prav zaslužil(a). Obžalujem vse svoje grehe zavoljo tvoje ljubezni, in pa ker so tvoji neskončni dobroti tolikanj zoperni. Spominaj se torej, o križani Jezus! svojega britkega terpljenja, svoje drage kervi, svoje muke polne smerti, sè katero si za moje grehe čezmerno zadostil. To tvoje grenko terpljenje, tvoja draga kri, tvoja milosti polna smert, in tvoje milosti polno ime Jezus, in pa tvoje brezmerno usmiljenje, naj gane tvoje ljubezni raneno božje serce, da se me usmili. O Jezus, o Jezus, o Jezus! usmili se me, in daj mi spet poprejšno zdravje. Za veliko to milost ti hočem biti zmerom hvaležen-(žna), svoje življenje poboljšati, in tebi zvesto služiti. Ako ti pa ni dopadljivo, da bi mi zdravje podelil, in ko bi to ne bilo dobro ne meni ne mojim, pa naj se zgodi tvoja sveta božja volja. Edino tega te prosim, o presladki Jezus! dodeli mi stanovitno milost, vso bolečino in ves strah iz ljubezni do tebe do smerti poterpežljivo prenašati. Amen.

Molitev k Jezusu, križanemu, za srečno zadnjo uro.

Premilostivi Jezus! ki si za mojo ubogo dušo tolikanj terpel, da se večno ne pogubim, oh, ne pusti, da bi izgubila dobroto odrešenja, temuč uzemi jo v svojo na križu iz ljubezni do nje razpete roke. Saj je moja duša cena tvojega strašnega terpljenja in tvoje predrage kervi. Operi jo s svojo kervjo vseh njenih grehov; ohrani jo v svoji milosti do zadnjega mojega zdihljeja. Amen.

Molitev k preblaženi materi božji Mariji.

O preslavna mati božja Marija! Za Jezusom, tvojim preljubim sinom, si ti moje edino upanje, moje zavetje, in moja tolažba! Spominaj se mene, o presladka mati moja! zdaj, zlasti pa ob oni strašni uri mojega ločevanja, ko me bodo moči zapuščale, ko oslabei moj jezik ne bo mogel izgovarjati tvojega svetega imena, in ko moje motne oči ne bodo mogle videti tvoje svete podobe. Spomni se takrat te moje molitve, pridi moji ubogi duši na pomoč. Daj mi takrat uživati svojo milostivot, ki

je nisi odrekla še nobenemu skesanemu grešniku. Odpri tedaj svoje materine roke in sprejmi mojo prestrašeno dušo. — Spominam te, o Marija, najžalostniše ure, ko si pri svojem umirajočem sinu pod križem stala, ter te prosim po vseh bolečinah, ki so tedaj prebadale tvoje materino serce, stoj mi na strani v moji smertni stiski, in varuj mojo dušo napadov peklenškega sovražnika. Amen.

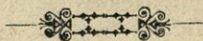
Priporoka k sv. angelu varihu.

Sveti moj angel varih! kaker sem te imel (a) v življenju ko svojega zvestega prijatelja in vodnika in branitelja, tako upam te imeti tudi o moji zadnji uri. Zatorej te prosim ponižno, ne zapuščaj me v onem zadnjem boju, od keterega visi vsa moja sreča, in ne dopuščaj, da bi me sovražniki tedaj premagovali, ko si me v življenju tolikrat padca obaroval. Poterjui me takrat v veri proti vsem zmotnjavam, v upanju proti obupanju, v ljubezni proti razžaljenjam božjim, v poterpežljivosti proti nejevolji, v ponižnosti proti napuhu, in stori, da me pretečeno ne bo preveč žalostilo, prihodno ne strašilo, in moje

zadnje besede naj bodo: Jezus, Marija,
Jožef. Amen.

Zdihljaji k svetemu sercu Jezusovemu.

O usmiljeni Jezus, usliši me!
Milostivost tvojega serca spreoberni me!
Svitlost tvojega serca razsvetli me!
Bolečina tvojega serca raztri me!
Rana tvojega serca presuni me!
Kri tvojega serca spravi me!
Voda tvojega serca očisti me!
Zaslужenje tvojega serca posveti me!
Usmiljenje tvojega serca zakleni me!
Duh tvojega serca oživi me!
Ogenj tvojega serca ogrej me!
Plame tvojega serca unemi me!
Ljubezen tvojega serca razveséli me!
Milost tvojega serca povzdigni me!
Pogled tvojega serca spremeni me!
Veselje tvojega serca zveličaj me!
Posestvo tvojega serca nasiti me!
V sercu tvojem, o Jezus, živim in mrem!
Svoje serce dam tvojemu, in ljubim te!
O sladko serce, osreči me —
Tukaj časno in tam večno! Amen.

Litanije

terpljenja in smerti gospodove.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,
 Sin vsega sveta rešni Bog,
 Sveti duh, resnični Bog,
 Sveta trojica, en sam Bog,
 Jezus, kateri si ponižno v Jeruzalem šel,
 Jezus, kateri si svojim učencem noge
     umival,
 Jezus, kateri nam kakor živi kruh moč
     daješ,
 Jezus, kateri nas s svojo sveto kervjo
     razsvitljuješ,
 Jezus, za trideset srebernikov prodan,
 Jezus, na svoji duši do smerti žalosten,
 Jezus, kateri si v vertu Getsemanu ker-
     vavi pot potil,
 Jezus, na Oljski gori po angelih po-
     terjen,
 Jezus, od Judeža Iškarjota izdan,
 Jezus, z vervmí in verigami zvezan,
 Jezus, od svojih učencev zapuščen,
 Jezus, pred Ana in Kajfeža postavljen,

usmili se nas!

Jezus, za uho udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, trikrat od Petra zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik Pilatu izdan,
 Jezus, pri Pilatu krivično tožen,
 Jezus v belem oblačilu zaničevan,
 Jezus, manj kakor razbojnik Barabá
 čislan,

Jezus, nevsmiljeno razbičan in tepen,
 Jezus, v škerlatasti plajšč zaničljivo o-
 blečen,

Jezus, s ternjem kronan,
 Jezus, v sveti obraz zapljuvan,
 Jezus, s terstom po glavi tolčen,
 Jezus, nedolžno k smerti obsojen,
 Jezus, hudobnim Judom v oblast dan,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno jagnje v smerti
 peljan,

Jezus, na gori Kalvariji do nazega slečen,
 Jezus, za noge in roke na križ pribit,
 Jezus, kateri si na križu za sovražnike
 prosil,

Jezus, na križu od Judov zaničevan,
 Jezus, od levega hudodelnika na križu
 preklinjan,

Jezus, kateri si desnemu hudodelniku, ki
 se je spreobernal, sveti raj obljubil,
 Jezus, kateri si na križu svojo žalostno
 mater učencu Janezu izročil,
 Jezus, na križu z jesihom in žolčem
 napojen,

Jezus, kateri si vse dopolnil, kar je bilo
 od tebe prerokovano,

usmili se nas!

Jezus, svojemu nebeškemu očetu do
smerti pokoren,

Jezus, kateri si na križu svojo dušo v
roke svojega nebeškega očeta izročil,

Jezus, kateri si na križu z nagneno
glavo umerl,

Jezus, na križu s sulico v serce preboden,

Jezus, častitljivo s križa snet,

Jezus, v tančico zavit,

Jezus, v nov grob položen,

Jezus, kateri si očake iz temnic rešil,

usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; zanesi
nam, o gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; usliši
nas, o gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ greha sveta; usmili
se nas, o gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

Gospod Jezus Kristus! kateri si s
svojo smertjo na križu svet, peklo in
smert premagal, prosim te, dodeli, da
s tvojim britkim terpljenjem in smertjo
kakor v življenju tako tudi posebno v
smerti svoje sovražnike premagam, in
da moja duša iz te doline nedlog od

tvojih svetih angelov spremljena pride
enkrat v nebeško domačijo v večno ve-
selje. Amen.

Lavretanske Litanije

v čast prečiste device Marije.

(O praznikih matere božje in ob sobotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,

Sin vsega sveta rešni Bog,

Sveti duh, resnični Bog,

Sveta trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

usmili se
nas!
za nas Boga prosil!

Mati stvarnikova,
 Mati odrešenikova,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turen Davidov,
 Turen slonokoščeni,
 Hiša zlata,
 Skrinja zaveze,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,

Kraljica brez madeža spočeta, } za nas Boga
Kraljica sv. rožnega venca, } prosi!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; zanesi
nam, o gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; usliši
nas, o gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; usmili
se nas, o gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija i. t. d.

1. K presvetemu rešnemu telesu.

(Keder je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o !

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kerví tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. **Kteri** živiš in kraljuješ z **Bogom** očetom v edinosti svetega duha **Bog** vekomaj. **Amen.**

2. K sveti devici, materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj

v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. **O** častitljiva in blažena devica; naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. **S** svojim sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub!

M o l i m o !

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, gospod Bog! da vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

3. K sveti devici, materi Mariji.

(Od 1. adventne nedelje do božiča.)

Usmiljena mati zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi ustati: ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela pozdravljenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj gospodov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od svetega duha.

M o l i m o !

Svojo milost, prosimo, gospod! v naše serce ulij, da, ki smo po angeljevem oznanenju učlovečenje Kristusa, tvojega sina, spoznali, po njegovem terplenju in križu častitljivo ustajenje dosežemo.

(Od božiča do svečnice.)

Usmiljena mati Zveličarjeva i. t. d.
V. Po porodu si devica čista ostala.
O. Prosi za nas, božja porodnica!

M o l i m o !

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil, daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, gospoda našega Jezusa Kristusa, sina tvojega.

(Od svečnice do velicega četrтка.)

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angelov gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vseh lepa; bodi pozdravljena preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o !

Dodeli, milostljivi **Bog**! brambo naši slabosti, da, ki svete božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj iz svojih grehov ustanemo.

(Od velike sobote do 1. nedelje po binkoštih.)

Vesêli se, kraljica nebeška, aleluja!
Kterega si zaslužila nositi, aleluja. Je ustal, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas **Boga**, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija, aleluja!

O. Ker gospod je res ustal! aleluja!

M o l i m o !

O Bog! ki si po ustajenju svojega sina gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi materi devici Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

(Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.)

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi

češčena ! **K** tebi upijemo zapuščeni otroci ;
 k tebi zdihujemo žalostni in objokani v
 tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša
 pomočnica ! svoje milostljive oči v nas,
 in pokaži nam po tem revnem življenju
 Jezusa, blaženi sad tvojega telesa : o
 milostljiva, o dobrotljiva, o sladka de-
 vica Marija.

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica !
O. Da bomo vredni Kristusovih obljub !

M o l i m o !

Vsemogočni, večni Bog ! ki si dušo
 in telo častite device matere Marije, da
 bi vredno prebivališče tvojega sina biti
 zaslužila, s pripomočjo svetega duha pri-
 pravil, daj, da bomo, ki se njenega spo-
 mina veselimo, po njenih milostljivih
 prošnjah prihodnjih zlî in večne smerti
 rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kte-
 rega je postavil gospod čez svojo dru-
 žino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef !

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub !

M o l i m o !

Naj nam, prosimo gospod! zaslužnje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam po njegovih prošnjah dodeljeno bode.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube device Marije, in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti, očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi: dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, iskaži milost našim prijatom in neprijatom, in obari to duhovnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kresčenikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj.

Obari našega papeža I, našega škofa I, našega svetlega cesarja I, in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse kerščansko ljudstvo vseh nedlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes dolu na nas, in bodi vselej nad nami. Po gospodu našem Jezusu Kristusu, sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega duha Bog ve-
komaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena si Ma-
rija i. t. d. (pekrat.)

Litanije

vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,

Sin vsega sveta rešni Bog,

Sveti duh, resnični Bog,

Sveta trojica, en sam Bog,

usmili se
nas!

S. Marija,

S. mati božja,

S. devic devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

za nas Boga
prosi!

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga
prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas
Boga prosite!

S. Janez Kerstnik,

S. Jožef,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
prosite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakob,

za nas Boga prosi!

S. Janez,
 S. Tomaž,
 S. Jakob,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matej,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Luka,
 S. Marko,

za nas Boga
 prosi!

Vsi sveti apostelni in evangelisti, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti učenci gospodovi, za nas Boga
 prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga pro-
 site!

S. Lavrencij,
 S. Štefan,
 S. Vincencij,

za nas Boga prosi!

Ss. Fabijan in Sebastijan,

Ss. Janez in Pavel,

Ss. Kozma in Damijan,

Ss. Gervazi in Protazi,

za nas Boga
 prosita!

Vsi sveti mučeniki, za nas Boga prosite!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambrož,

S. Avguštin,

S. Jeronim,

S. Martin,

S. Nikolaj,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznavavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton,	}	za nas Boga prosi!
S. Benedikt,		
S. Bernard,		
S. Dominik,		
S. Frančišek,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena,	}	za nas Boga prosi!
S. Agata,		
S. Lucija,		
S. Neža,		
S. Cecilija,		
S. Katarina,		
S. Anastazija,		

Vse svete device in udove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Šibe potresa,

Nagle in neprevidene smerti,

Iskušjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

reši nas, o gospod!

Večne smerti,
 S skrivnostjo svojega svetega učlovečenja,
 S svojim prihodom,
 S svojim rojstvom,
 S svojim kerstom in svetim postom,
 S svojim križem in svojim terpljenjem,
 S svojo smertjo in svojim pokopom,
 S svojem svetem ustajenjem,
 S svojim čudnim nebohodom,
 S prihodom svetega duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o gospod!

Mi grešniki, prosimo te, sliši nas!

Da nam zanesi,

Da nam odpusti,

Da nas k pravi pokori pripelji,

Da svojo sveto cerkev vladaj in ohranjaj,

Da pastirja apostolskega in vse cerkvene
 stanove v svoji sveti veri ohrani,

Da sovražnike svete cerkve ponižaj,

Da kerščanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost daruj,

Da vsemu kerščanskemu ljudstvu mir
 in edinost daj,

Da nas vse v svoji sveti službi poterdi
 in obderži,

Da naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigni,

Da vsem našim dobrotnikom večne darí
 dodeli,

Da duše naše, in naših bratov, bližnjih
 in dobrotnikov večnega pogubljenja
 reši,

Da sad zemlje daj in ohrani,

prosimo te, sliši nas!

Da vsem vernim dušam večni	} prosimo te,
pokoj dodeli,	
Da nas usliši,	
Sin božji,	

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; zanesi nam, o gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; usliši nas, o gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne upelji v iskušnjo:

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah,

v dan sv. Marka in križev teden.

69. psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramočeni naj bodo, kateri mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramočeni, kateri pravijo : **Haha! haha!**

Vedno naj reko : **Hvaljen** bodi **Bog**, kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o **Bog!** hiti k meni.

Moj pomočnik in **moj** odrešenik! **Bog!** nikar se ne mudi.

Čast bodi očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, **moj Bog!**

V. Bodi nam, **gospod!** močen turen,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. **Gospod!** ne ravnaj z nami po naših grehih,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža **I.**

O. Ohrani ga, **gospod!** oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, **gospod!** milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega store.

V. Molimo za verne mertve,

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj,
in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru!

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v
te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, gospod! pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih sè Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje upitje naj pride do tebe!

M o l i m o !

O Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere vežejo grehov vezi, milost tvoje dobrote odveže. Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo s tvojim odpuščenjem vred mir dodeliš.

Iskaži nam dobrotljivo, o gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in kazni, ktere zanje zaslužimo, rešiš.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličečega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsemogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika **I**, našega papeža, in vodi ga po potu večnega zveličanja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od katerega pridejo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša serca tvojim zapovedim udana, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naša serca z ognjem svojega svetega duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in s očiščenim srcem dopadli.

Bog! stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da milostljivo odpuščanje, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, gospod! s svojim duham naše djanje, in spremljaj ga s

svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začeta tudi v tebi končajo.

Vsemogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so že sè sveta se ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po gospodu našem **Jezusu Kristusu**, sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstvi svetega duha **Bog** vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev,

O. In moje upitje naj pride do tebe.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po litanijah pri popoldanji službi božji
ob nedeljah in praznikih, kateri niso
matere božje.

K svetemu rešnemu telesu.

(Keder je izpostavljeno.)

M o l i m o !

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. **Kteri** živiš in kraljuješ z **Bogom** očetom v edinosti svetega duha **Bog** vekomaj. Amen.

Za odvrnenje vseh nedlog in nevarnosti.

Vsemogočni, večni **Bog**, nebeški oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni sin, naš gospod in zveličar **Jezus Kristus**, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri pre-

lil na lesu svetega križa. Po tem gospodu Jezusu odverni, milostljivi oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsemogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I, in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernikov! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I, ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez ketere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako š čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varih vseh kraljestvi, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I, tvojo pomoč, sè ktero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi vè vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji božji časti,

k našemu zveličanju, in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, žive in mrtve.

Vsemogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so že sè sveta se ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpusčenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naša serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

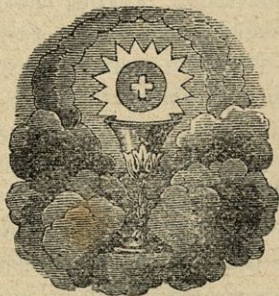
Tebi bodi vedno priporočeno, o gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvolje-

nimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o gospod nebeški oče! po **Jezusu Kristusu**, tvojem sinu, gospodu našem in odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega duha **Bog** vekomaj. **Amen.**

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. **Amen.**

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija.
i. t. d. (petkrat.)

Prva pesem

pri sveti maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog, dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je pri večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencem dal,
 To k mojemu spominu
 Storite je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri:

Nigdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti,
 (O človek, pomni to!)
 Da dá ljudem živeti,
 Da jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Uzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekedaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K gloriiji ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,

Smert ta nam greh odmiije,
 Tud' greha mik pobriš',
 Bod' hvala svetem' duhu,
 Tud' njemu čast gre še,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj ogenj v njem užge.

Pred evangelijam.

1.

'Z ust božjih se izhaja
 Svet evangelium,
 V serce se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Pri Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Kater se ga derži.

2.

Besede božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod,
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas;
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

K kredo ali veri.

1.

Bog oče, mi spoznamo,
 Da vse je tvoja stvar,

Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, oče, ide
 Sin rojstva večnega,
 Spočetje njega pride
 Od duha svetega.

2.

Marija je rodila
 To božje detece,
 Devišтва ni izgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' očeta
 Je v svetem raju zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, gdaj.
 Pa keder se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, da spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko kerščenikov
 Al' cerkev ver'jemo,
 Tud občestvo svetnikov
 Zedinstvo v en telo.
 Tud grehov odpuščenje
 Na temu svetu zdaj,

Života res vstajenje,
Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
Kar ti darujemo,
S'cer kruh je sam na sebi
In vino zgolj samo;
Pa 'z kruha in iz vina
Bo kmalu, kar zdaj ni,
Edin'ga tvojega sina
Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
O Bog! ne zverzi ga;
Vse misli in vse djanje,
Vse serca, v dar jih na!
O daj, da bomo zvesti
Ti, oče, v vseh rečeh,
Odvzem, znad naše vesti
Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje,
Ves živež in telo,
Blago in tud življenje,
Vse to naj tvoje bo.
Daj nam po svoji volji
Zdaj dež, zdaj sončni sej,
Pokaže se na polji
Dobrota tvoja nej.

K Sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,
 Zapojmo skupaj zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercem, Bog! pojemlji,
 Odvzem' jim uma noč!

2.

Da sveto luč, katere
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 Da čast mu skup pojemo,
 K nebo ga da med nas,
 Hrup mu vesel ženemo,
 Z angelci vsi v en glas!

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritega,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 Da tebe vidimo.

2.

Na lesu negdaj križa
 Je Bog zagernen bil,
 Zdaj, vera nas previža,
 Je človek tud' se skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 Da, Bog, si zame umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obraz!

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj uživa,
 Tud vera 'ma oči.
 Podoba je s'cer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremi na,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečen, gdor verjame,
 Da tukaj jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Toljk' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduči,
 Ljubezni neizmera!
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednem vžijemo,
 Se smertnega strašenja
 Več bal' ne bodemo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Kater'mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to,
 Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje té kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsem v njega!

Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba,
 Da bodedo s temistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz srcem čistim
 V nebesa, vanje šli.

K ite missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angelci,
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darù,
 Zvirk gnade bod' to darovanje,
 Nam dolžna čast Bogú.

2.

Deržimo pomoči božje
 Se skoz' in skoz' terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angelih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

Druga pesem

pri sveti maši.

Kirje.

1.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojega serca časti.
 Stor' milost tem, kater' žele
 V solzah oprat' lastne dolge.
 Odpusti oče grešnikom,
 Iskaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin:
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al oče vsega usmiljenja,
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol poglej,
 In svojo milost zopet dej
 In milost — dej
 In milost zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok,
 Ti vel'ki gospodar.
 Za spravo zdaj darujemo,
 Tvojega sinu zročujemo,
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomaj,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelije.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium
 Na dno leto se snide
 Vseh kristjanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Gdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In verje z živim spoštovanjam,
 U tebe pravega Boga,
 Tud' verje v tvojga ljub'ga sina,
 Spočet'ga od svet'ga duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetju je scvetla. (dvakrat.)

2.

Da je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spraviti, Bog! s tebo,
 Da nase vzel je vseh bolezní,
 Prelil na križu kri svojo.
 Da spet je vstal; pekel premagal,
 Na desnem tebi zdaj sedí:
 Da nas bo enkrat vse prevagal,
 Sodnik pravični vseh stvari. (dvakrat.)

3.

Da sveti duh nam cerkev viža,
 Da bo do konca vedno žnjo:
 Da gdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očiščen bo:
 Zopet da enkrat bomo vstali
 Vseh svetih družba isprosi nam,
 Da bomo skupaj uživali
 Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, lete dari,
 Ž njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk' puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K tvojega sina spomino
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem' Bog, leto darvanje,
 Dobrotljiv oče naš,
 Omeči te zdihvanje,
 Da nam spet milost daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojega ljubega sinu
 Nam da trošt, da bo vzeta
 Ta prošnja u nebú. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš gospod,
 Z angelci pojte: Sveti
 Si ti Bog, sabaot.
 V nebesih no na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celega,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svojga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našega,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegovega. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, o oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti nanj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan;
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 Da nas pripravi v sveti raj.
 On pri očetu za nas prosi,
 Dab' ž njim živeli vekomaj,
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz' prošnje, Jezus, omeči,
 Da se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nigdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

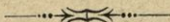
Poglejte božje jagnje,
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod, jaz nisem vreden, (dvakrat.)
 Dab' tebe dan's zavžil,
 Al reci da bom vreden (dvakrat.)
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz serca jaz želim.
 Daj ženin naš presveti, (dvakrat.)
 Da milost zadobim.

Pri koncu svete maše.

Ta ofer smo končali,
 Ta dar je Bog, tvoj sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz' njega smo prejeli
 Rešenje z naših vez,
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj blagoslov z nebes. (dvakrat.)

Pesem pri sv. križevem potu.

Oh, pridite stvari:
Kaj glejte, se godi!
On, ki vse nas živi:
Strašno za nas terpi.

1.

Razbičan, zapljuvan,
In kronan zasramvan;
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smert izdan.

2.

Glej, križ mu nalože
Na ranene rame,
Oh, jagnje božje gre,
In nese vseh dolge.

3.

Opešal je v močeh,
Podre ga križ naš greh;
Vtopljen v sveta dolgeh
Leži potert na tleh.

4.

Oh, žalosten spomin,
Ker sreča mater sin;
Nji gre meč bolečin
Do serca globočin.

5.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;

O Simon, prosim te,
Ne brani križa se.

6.

S pertom Veronika
Obriše Jezusa;
Spomin za to ji da
Terpljenja britkega.

7.

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet,
V pregrehah več živet
Nikar, o grešni svet.

8.

Usmiljene žene
Ne jokajte za me,
Točite zase le
Spokornih serc solze.

9.

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vender se zbudi,
Gdor še v pregrehah spi.

10.

Ko pride na goro
Ga slečejo gerdo;
Pijačo mu dajo
Ostudno in grenko.

11.

Na križ ga polože,
Raspno roke, noge;

Žebliji mu zdaj nove
Še rane narede.

12.

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče kri!
Za greh pa vseh ljudi
Zveličar smert stori.

13.

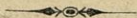
Marija, k teb' hitim,
Tvojga sinu častim.
Z vamá, dokler živim
Rad jokam in terpim.

14.

Za naš greh mertvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega serca.

*

Ljubimo, hval'mo naj
Te, Jezus, vekomaj;
Po tvoji smerti daj
Nam priti v sveti raj.

Sveto rešnje telo.

Praznika svetega
Dan's veselimo se,
Prav iz unetega
Serca naj hvala gre!

Staro preide naj,
Vse novo bodi zdaj,
Misli, djanje vsak prenavljaj!

Dansi praznujemo
Zadnje noči spomin,
Ker se spomnujemo
Kako je božji sin
Svoje prijatle zbral,
Jagnje jim jesti dal,
S tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo
Velikonočno jed,
Zadnjič dobivajo
Rešnje telo prejet'.
Jesti jim ga dajè;
Pa razdeli se ne;
Vsak posebej cel'ga prejme.

Kedar prejamejo
Slabi njega teló,
Se ga navzamejo,
Moč jim je prava to;
Kelih jim tud' zroči,
Dá jim ga in velí:
„Vsi ga pite, moja je kri“.

Tak' je postavljeno
Njega telo za dar,
Dušam pripravljeno,
Da ga zavživa stvar.
Mašniki to storé,
Da od njega živé,
In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živi,
 'S kruha človeškega
 Se nam prav Bog stori.
 Čudi se, o kristjan,
 Jezus je vsem v jed dan,
 Bod' si reven in zanič'van.

Dansi te prosimo,
 Trojni, edini Bog!
 V sercih te nosimo,
 Varuj nas vseh nadlog!
 Živi nas slabe zdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In te vživat' na vekomaj!

Zahvalna.

Hvala bod' gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite,
 Stvarnika, dobrotnika
 In očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó
 Hvali zemljo in nebó.

Sveti, sveti, svet gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé

Češčen bodi trojni Bog!
 Oče, sin in ti duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvestó verjeti;
 Jezus Kristus, božji sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' zveličar naš!
 Koljka je ljubezen tvoja!
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog, in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živí in umerjè,
 Nam nebesa zaslužiti:
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojistrega sodnika,
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler tukaj še živiš.

Jezus bodi usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani!
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj!

Milostljiv nam bodi dan's,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'no dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

Pri blagoslovu.

Častimo te, živi kruh angelski!
 O pravi človek skup ino Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje teló
 V svetemu zakramentu!

Po blagoslovu.

Nigdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti,
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus, ti pri nas!
 Častito vsak čas bodi
 Presladko imé Jezus,
 Ino imé Marija!

KAZALO.

	Stran
Pri začetku molitve	3
Jutranja molitev	5
Večerna molitev	10
1. Molitve pri veliki sv. maši	14
2. Molitve pri veliki sv. maši z ispostavljenim sv. rešnim telesom	37
3. Mašne molitve za prejetev sv. duha	55
4. Mašne molitve v čast presv. imena Jezus	72
5. Mašne molitve v čast božjega serca Jezusovega	86
6. Mašne molitve v čast božje previdnosti	103
7. Mašne molitve na čast sv. angelu varihu	118
8. Mašne molitve o praznikih preč. dev. Marije	132
9. Mašne molitve v počesčenje sv. Jožefa	149
Mašne pobožnosti za sv. postni čas in o petkih :	
10. Perva sveta maša	167
11. Druga sveta maša: Premišljevanje terpljenja in smerti našega odrešenika	184
12. Tretja sv. maša v čast žalostne matere bož- je Marije	200
13. Mašne molitve v počesčenje vseh svetnikov	217
14. Mašne molitve v čast sv. Antonu Padovan- skemu	232
Zdihljeji k svetemu Antonu	249
Molitev svetega Bonaventure	250
Česčenje presv. serca Jezusovega v rešnem telesu	253
15. Mašne molitve za mertve	265

Vsakdanje molitve za mertve	279
Različne molitve pri obiskovanju presv. rešnega telesa, in pri po- poldanjih službah božjih :	
K presveti trojici	314
K presv. imenu Jezus	316
Prošnja k Jezusu	318
Češčenje presv. rešn. telesa	320
Cerkvena molitev	323
Molitev k ss. petim ranam Jezusovim	324
Molitev k sv. sercu Marijinemu	327
Molitev k Jezusu na križu	328
Molitev za sovražnike	330
Molitev k sv. materi božji	333
Prošnja k sv. materi božji	334
Priporočanje v varstvo žalostne matere božje	335
Molitev k sv. Jožefu	336
Prošnja k sv. Jožefu	338
Priporočilo k sv. Jožefu	339
Molitev k sv. Antonu Padovanskemu	342
Molitev k sv. Alojziju Goncagi	343
Molitev za čednosti sv. Alojzija	344
Molitev k sv. Alojziju za stanovitnost	345
K sv. Janezu Nepomučanu	347
K sv. Janezu Kerstniku	347
K sv. Ignaciju Lojolanu	348
K sv. Francišku Asiškemu	348
K posebnim varihom	349
K ss. Cirilu in Metodu	349
K vsakemu svetniku	350
K sv. Barbari	350
K sv. Apoloniji	351

	Stran
K sv. Katarini Sjsenski	352
K sv. Mariji Magdaleni	352
K ss. angelom	353
Trije pozdravi k sv. Ani	353
Ispovedne molitve:	
Pred ispovedjo	356
K sveti rani desne roke našega odrešenika	356
K sveti rani leve roke	357
K sveti rani desne noge	359
K sveti rani leve noge	360
K sveti rani Jezusove strani	362
Po ispovedi	363
Darovanje pokore	364
I. Obhajilne molitve v vse nedelje in	
praznike gospodove:	
Molitev pred svetim obhajilom	365
K Bogu očetu	367
K Bogu sinu	368
K Bogu svetemu duhu	369
K terpečemu Jezusu	370
Najpotrebniše čednosti	371
K sveti materi božji	372
Gredoč k altarju	374
Po svetem obhajilu	374
Najpotrebniša čednost	377
Zahvaljenje	378
Križanemu Jezusu	380
K sveti materi božji	381
Molitev za odpustke	382
II. Obhajilne molitve o praznikih	
matere božje:	
Pred svetim obhajilom	384

K Jezusu v njegovem terpljenju	386
K sveti materi božji	389
Narpotrebniše čednosti	390
Po svetem obhajilu	391
Narpotrebniše čednosti	392
Zahvaljenje in prošnja	393
K Mariji in Jožefu	394
Molitev k križanemu odrešeniku	396
K presvet. rešn. telesu	398
Klic grešnikov	398
I. Sveti križev pot ob dnevih sv. obhajila . . .	401
II. Sveti križev pot po sv. Leonardu Portomav- riškem	421
Opomini in molitve za bolnike	438
Litanije terpljenja in smerti gospodove . . .	462
Lavretanske litanije	465
Litanije vseh svetnikov	471
Pesem pri sveti maši:	
1. Pred tabo na kolenih	487
2. Pred stolom tvoje milosti	496
Pesem pri sv. križevem potu	502
Sveto rešnje telo	504
Zahvalna	506
Pri blagoslovu	508
Po blagoslovu	508

Stran
386
389
390
391
392
393
394
396
398
398
401

421
438
462
465
471

487
496
502
504
506
508
508

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIZNICA

COBISS

00000320728

